

پهیکه ری فہرہاد

رؤمان

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسیار: به‌دران شه‌همه‌د هه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولێر

عەباس مەعرووفی

پەیکەری فەرھاد

رۆمان

وەرگیترانی: توانا ئەمین

ئەم وەرگىرانە پىشكىشە بە:

- تۆ.. "تۆيەك كە ئىتر ھى ئەم دنيا نزم و درىندەيە نيت.. نا..
ناتوانم ناوت بلكىنم بەشتەكانى سەر ئەم زەمىنەوہ"

ناوى كىتەب: پەيكەرى فەرھاد - رۆمان

نوسىنى: عەباس مەرووفى

وەرگىرانى: تۈنا ئەمىن

پىداچۈنەوہى: مەسعود ئەحمەد- عەتا نەھايى

بلاوكراوہى ئاراس- ژمارە: ۸۶۸

ھەلەگىرى: بۆكان نوورى

دەرھىنانى ھونەرىيى ناوہوہ: ئاراس ئەكرەم

بەرگ: لالۆ

چاپى يەكەم: ۲۰۰۹

لە بەرئوہبەرايەتتى گىشتىي كىتەبخانە گىشتىيەكان لە ھەولتەر ژمارە ۶۲۲ى

سالى ۲۰۰۹ى دراوہتۆ

قسەيەكى پيويست بەر لە رۆمانەكە

ساڵى ۱۹۹۸ كە رۆمانى "ئىوارەى پەروانە"ى كاك بەختيار على دەرچوو، دۆستىك پيى وتم كە كەسىك لە زانكۆى سلېمانى خەرىكى نووسىنەوہى ئەو رۆمانەيە! بەلام ئەمجارە لە زمانى خەندانى بچكۆلەوہ نا، بەلكو لە زمانى فەتانەوہ.. پيىكەنيم "خۆ خەيال قاتىي نەبووہ!!" وا بزەنم شتىكى لەو شىوہەيەم وت، كەچى دواى ھەشت ساڵ و لە كاتى خويندنەوہى ئەم رۆمانەدا؛ تىگەيشتم كە دەكرى و نوپكارىيەكى تەكنىكىشە، تۆ ھەمان رۆمان لە چاوى كاراكتەرىكى ترەوہ بگيرىتەوہ، «ئەم ئەزمونە نموونەى لە دنياى چىرۆك و رۆمانى جىھاندا كەم نىيە»، ھەلبەتە لەو شىوہ نووسىنەوہەدا مادام چاوەكانمان شوپىنگۆركى پى كردووہ، كەواتە ماجەرا و رووداوەكان ھەمان ماجەرا و رووداو نابن، كە كەسى پيشوو گىراوتىيەوہ! با شوپىنگات و بابەتەيش يەككى بن.

ئەم رۆمانەى بەردەستت كارىكى لەو شىوہەيە و رۆمانە لە ناو رۆماندا، كە داىكە راستەقىيەنەكەى "كوونەپەپووى كوپىر"ى سادق ھىدايەتە. واتا بۆ خويئەرىك كە ئەو رۆمانەى سەرەوہى نەخويئەبىتەوہ، زەحمەتە پەى بە روحي ئەم رۆمانە ببات. من ھاوړا لەگەل كاك عەتا نەھايدا، واى دادەنيم كە خويئەنەوہى كوونەپەپووى كوپىر، پيش مەرجى تىگەيشتنە لەم رۆمانە، كەچى رەخنەگرىكى ئىرانى وەك سەيد رەزاي شكرئىلاھى، پيىي واىە "ئىستا ناكريت بە بى پەيكەرى فەرھاد، كوونەپەپووى كوپىر بخويئەرىتەوہ" بەم شىوہەيە بەيەكداچوون و

تەقلەھەقبوونىكى چىر و قزقز له نيوان ئەم دوو رۆمانەدا ھەيە. نووسەر خۆى دەلئيت: «له رۆمانى پەيكەرى فەرھاددا ويستومە فروغى فەرۇخزاد رووبەروو سادقى ھىدايەت بکەمەو، رۆمانىک پەکىکیان دەيچنى و يەكى تريان دەیکردەو».

عەباس مەعروفى، شانۆنامەنووس و چىرۆکنووس و رۆماننووس، له ناو ھەرە ديارەکانى ئەدەبیات و رۆژنامەگەری ھاوچەرخى ئىرائیە و بەخۆشحالیشەو له لای خوینەرى کورد ناویکی نامۆ نییە، ئەو له سالى ۱۹۵۷ له تاران له دایک بوو و دەرچووی بەشى درامایە له زانستگەى ھونەرەجوانەکان، یەکەمین کۆمەلە چىرۆکی بەناوی "بەرامبەر خۆر" له سالى ۱۹۸۰ دا بلو کردووەتەو.

عەباس مەعروفى بە بلوکردنەو یەکەمین رۆمانى "سەمفۆنیای مردووھکان" ناوی خۆى وەکو رۆماننووسىک تۆمار کرد. ئەم نووسەرە له سالى ۱۹۹۰ دا کۆوارى "گەردوون" دەرەکات و بەشپوھىەكى جدی روو دەکاتە رۆژنامەگەری ئەدەبىی، دواتریش ھەر بەھۆى جىابىرى و شىوازی کارکردنییەو کۆوارى "گەردوون" دادەخریت و ناچار دەکرت ئىران بەجى ھیلئیت. له تاراوگە له ولاتى ئەلمانیا دەگىرسیتەو و بۆ ماوھیک له خانەى "ھاینریش بیل" دا کار دەکات، پاش ماوھیک له کارى قورس و دژوار "مالى ھونەر و ئەدەبیاتی ھىدايەت" له بەرلین بنیات دەنیت و ئیستاش ھەر لەوئى دەژى.

عەباس مەعروفى جگە له ۴ دەقى شانۆی و ۵ کۆمەلە چىرۆک، تا ئیستا ۵ رۆمانیشى بە ناوھکانى:

۱- سەمفۆنیای مردووھکان.

۲۰۰۹ و دوای چوارده سال له درچوونی، "به ریوه به رایه تی کتیب" له تاران، مؤلّه تی چاپکردنی له م رۆمانه و چهند شانۆنامه یه کی لۆرکا و هه ندیک کتیبی تر، سه نده وه.

ئهم کاره له لای من هه جگار جوان و جیگه ی چۆبوو، دوو سال و نیوه له گه لیدا ده ژیم، به شیوه یه ک مرۆف زۆر جار له گه ل کاره کته ری رۆمانیکدا پیوه ندی دروست ده کات و ده بیته دۆست یا هاوری، لی من زیاتر رۆشتبووم و بووبوومه عاشقی.. رۆماننووسیش له باره ی پیوه ندیه کی وه هاوه هه ر له گه ل ئهم رۆمانه دا، ده نووسیت: «بووبووم به پردیک له نیوان عاشق و مه عشوقدا، بروا بکه ن گویم له دنگی ئه و ژنه بووه. دنگی هه ناسه کانیشیم ده بیست، دنگی نازاره کانی، چه په چه پی سه گه کان له بیده نگی شه ودا، ئه گه ر ئیستا لیم بپرسن له نیوان هه موو ده نگه کانددا ده نگی ده ناسیته وه؟ به لی تۆنی ده نگی ده ناسمه وه که پاش ئه و هه موو نازار و گریانه ده یگوت: «ئایا ده توانم سه رم بخرمه سه ر شانه کانت و.....».

په یکه ری فه رهاد له سالی ۲۰۰۲ خه لاتی "ئه رنۆلد تسوايگ" ی وه رگرتوووه و بو سه رزمانی ئه لمانیش وه رگیراوه. ره خنه گرانی ئیرانی خو یان کتیبه که به یه کیک له باشترین رۆمانه کانی ده یه ی نه وه ده کانی ئه ده بیاتی ئیران ده ژمیرن. له م رۆمانه دا بنیاتی گیرانه وه له هه موو ره گه زه کانی تر پتر ئالۆزتره؛ راوی جاریک کچه که یه و جاریک نیگارکیشه که و چه ندان جاریش راوی بی شوناس و نه ناسرا و دیت و پاژیک ده گیرپته وه و ده روات، ئه مه جگه له راوی گه وره ی هه مووشتزان، که به رده وام سیبهری له سه ر ده قه که ئاماده یه، نووسه ر له باره ی گیرانه وه له م رۆمانه دا، ده لیت: «گیره ره وه ده توانیت به ناو خه یالی

بهرامبهرهكهيدا بپروات بۆ ژوانى دولبهرهكهى، لهم كارهدا دهمويست بهشيويهكى رونتتر بكهومه جهنگى ئهوانهى كه دهلئين تهنيا ههشت گوشهى بينين بوونى ههيه. له سهمفونىاي مردوهكاندا گوشهنيگاي كاميرا؛ جوت زهينى يان تيكهلاوى ههبوو. بهلام له پهيكهري فههاددا كاميراكه بوو بهچوار زهينى؛ (١- گيپررهوه)، (٢- تو)، (٣- ئه) كه دينه ناو خهونى بهرامبهرهكهتانهوه و (٤- بهرامبهرهكهت)، دهمويست بزنام چۆن دهتوانریت لهسه ربنه ماى ئه شيوهكارىيه كوڤنه، وهلامى زهينى مرۆقه ئالۆزهكانى ئهمرۆ بدریتهوه؟ ئامانجم شكاندنى سههۆلى چهوهكه بوو».

زمانى ئه رۆمانه شيعرييه تىكى گورهى لهگهڵ خۆيدا هه لگرتوه، ههميشه كاك عهتا نههايى بۆى دهنووسيم «وهرگيپرانى ئه رۆمانه ريسكه.. ريسكا!» وا بزنام جاريك وتبووى كه خۆشيان دهستيان داوهتتى وهري بگيرن، ديسان له بهر ئه م هۆيه دهستيان لى هه لگرتوه. هه لبهت روونه كه جهنايان ئه زمونيان له ئيمه زياتر و فراوانتره و خۆشيان كاريكى له م شيوه "ريسك ئاسا"يان هه يه، كه وهرگيپرانى "شارادهى ئيحتياج"ى هۆشهنگى گوشيرىيه. هه ر ئه و خويندنه وه بهراوردكارىيهى ئه وان بۆ ئه م رۆمانه يان كردوه و له كوڤتايى ئه م كتيبه دا چاپ بووه، دهليلكى باشى خوينه ره بۆ بهرچا وروونى و چونه ناو ئه م رۆمانه و تىگه يشتن له و پيوه ندييه توخ و سه ميمييه ي پهيكه رى فههاد لهگه ل كوونه په پووى كوڤردا هه يه تى.

ئيمه ليره، دواى دوو سال و نيو توانيمان ئه م كتيبه بكهينه كوردى، من بۆ خۆم هه ميشه رقم له و رۆمان و چيرۆكانه يه كه پيشه كى و پهراويزيان هه يه، له و پيوه دهستكورتى و نارهنگينى نووسه ره كه يم بۆ

روون دهبیتتهوه، کهچی لیږهدا ناچار بههردووکیان بووم، لهبهرنهوهی:

۱- نهمه وهرگیرانه نهک نووسین.

۲- کارهکه ساده نییه و تا رادهیهکیش قورسه.

وه ههروهها بۆ روونکردنهوهی ههنديک وشه و دهستهواژهی نامۆ یان کهم بیستراو، له کویدا زانیبیتتم پښووستی کردووه، پهراویزم داناوه. نهم پیشهکییه هیچ نیازیکی لهبارهی گیرانهوه یان باسکردنی چیرۆکی رۆمانهکهوه نییه، بۆیه ئیره خالی لیک جیابوونهوهی نیمه و ویستگهی پښووندی گرتنتانه لهگهڵ پهیکه‌ری فه‌ره‌اد، له کهموکوورپی، که بښه‌شنین لیتی، نومی‌دیمان هه‌ر عه‌فووه.

توانا نهمین

سلیمانۍ-۲۰۰۹

نازانم ئايا دەتوانم سەرخەمە سەرشانەكانت و فرميسك بريژم؟
بەدوو دەستی شل و شوپ و ماندویتییهکی خەوینەرەو، که پاش ئەو
هەموو هیلاکییە دینە سووخی مرۆف، بۆ تۆ پەنا بەینم. لە کاتیکدا
توند باوەشت پێدا کردووم و گەرمایی لەشی خۆتم پێ دەبەخشیت،
جاریک بە دوو پەنجەیی ناوەراستی هەردوو دەستەكانت بملاوینیتەو و
پەراسووکانم بژمیریت تا بزانی کەمەیاکەیان کەمە و جاریکیش کە
دیتەو هۆش خۆت بەئارامی بەبەری دەستت بە پشتەدا بکیشیت. بێ
ئەوێ قسەیهک بکەیت، یان بەزەینتدا ختورە بکات کە من بۆ دەگریم و
چ مەرگمە؟ بێ ئەوێ بپرسی من کیم و لە کوێو هاتووم و بۆ وەک
چۆلەکەیهکی خووساوی ژیر باران، بپقەرار و دریدۆنگم؟
نا ئیتر نەمدەتوانی.

دوای ئەم هەموو سەفەرە دوورودرێژە، پاش ئەم هەموو سالە تەنیاپی

و دووری له چاوانیکی رهش و درهخشان، که به نیگایه کی نه ویدیو ده لاقه ی ماله که یه وه ناگری له ژیانی من بهردابوو. ئیتر نه مده توانی سه رگه ران بمینمه وه.

ئه وهی که ده بوو له دهستم بدایه له دهستم دابوو، خوّم فه نای چاوانیک کردبوو که له وه ده چوو له وه پیشیش ژیانی من ژه هراوی کردبیت، ههروهک ئه وهی هاتبیتمه دنیاوه تا له هیجری چاوانیکی رهش و درهخشاندا بسوتیم. بهدوای ئه و چاوانه دا که وتمه گهرداویکه وه و باجیکی وام دا، که رنگه له توانای مندا نه بووبیت.

بی ئه وهی به دهست خوّم بیت له کاروانیک له قه له م و رهنгда، له ناو ته پوتوزی گلی ئوخرا و سه وزینه و لاجه وهرد(*) و رنگی هه ناردا شار به شار ده رویشتم، تا وینه م له سه ر بهرگی قه له مدانیک بکیشیت.

سه رهنجام له شوینیک که هه ر بیرم لی نه ده کرده وه، گیرۆده ی نیگای وه حشی و بیگونا هانه ی پیاویک بووم که له وه ده چوو پیشتر نه مدیبیت. ئه مه ئیتر خراب بووبیت یان نا، رووداویک بوو که ده بوو روو بدات.

جلیکی ئاودامه نی رهشم له بهردابوو، چرچ و لۆچ وهک هیلی مینیاتۆر. ئه و پیره قه مبووره ش که وا شوپ له سه ر شان، میزه ری به ستبوو و وهک مه هاراتا هیندییه کان پدیه کانی له به کتر گری دابوو، دانیشتبوو به جوړیک خو ی کوور کردبووه وه که وینه کیشه که زۆر مائل نه کات. په نجه ی شایه تومانی دهستی چه پی به حالی له فکر پوچوون نابوو سه رلیوی و چاوی بریبوووه عه رده که، ئیستا ئیتر خه یالی رویشتبوو.

(*) لاجه وهرد- لاجورد: بهردیکی رهنگ شینه که ده کريت به نقیمی مستیله، له گه ل "پیرۆزه دا" جیاوازی هه یه. و

من به گولی نیلۆفه‌ری شینه‌وه به لای ئه‌ودا چه‌می‌بوومه‌وه. وینه‌کیشه‌که خه‌ریکبوو له ژیر سیب‌ه‌ری دیواری ئه‌و ماله‌ کۆنه‌دا، نیگاری ئیمه‌ی له‌سه‌ر قه‌له‌مدان ده‌کیشه‌ا. به‌رامبه‌رمان مایکی گلی بچووک هه‌بوو دوور له‌ شار، ته‌ریک و غه‌ریب. ئه‌و ساته‌ی که من ئه‌مپی و ئه‌وپیم ده‌کرد که گوله‌ نیلۆفه‌رکه‌ بده‌مه‌ پیره‌میره‌ قه‌مبووره‌که، له‌ ناکاو چاوم به‌ پیاویک که‌وت که له‌ ده‌لاقه‌ی بچووک‌ی ئه‌و خانووه‌ گله‌وه‌ لیم رامابوو. لی‌رامان نا، چه‌په‌ساو و باوه‌نه‌کرده‌، زاری داچه‌قابوو، وه‌ها که ده‌ترسام به‌جۆری نیگامی تی بگرمه‌وه.

دلم که‌وته ته‌په‌ته‌پ، شتی‌ک له‌ ناخمه‌وه بلێسه‌ی سه‌ند و قیژه‌ کیش له‌ سه‌رمه‌وه ده‌رچوو، ده‌تگوت روحمه‌ و به‌ره‌و ئاسمان ده‌فریت. دلم داکه‌وت، هه‌ستم کرد ئه‌گه‌ر جله‌وی خۆم نه‌گرم ئه‌وا به‌سه‌ردا ده‌که‌ومه‌ جوگه‌ ئاوه‌که‌وه، له‌به‌رئه‌وه به‌خۆمدا هاته‌مه‌وه و هه‌رتاونا‌تویک نیگایه‌کم تی ده‌گرد، بی ئه‌وه‌ی سه‌یرم کردبیت.

کی بوو؟ له‌ کوپۆه ئه‌مناسی و له‌ کوپ و نم کردبوو؟ ئایا ئه‌ویش منی ده‌ناسی یان بی‌ری ده‌که‌وته‌وه؟ ئایا سالانی‌ک به‌دوامدا رای کردبوو، خۆی به‌ئاو و ئاگردا دابوو، که چی ئیستا بروای نه‌ده‌کرد؟ یان ئه‌وه‌ی له‌خۆوه چاوی ئه‌مه‌ی به‌سه‌ره‌ینابوو و نه‌یده‌زانی چی بکات؟ ره‌نگه ئه‌ویش وه‌ک من بی‌ر بکاته‌وه. خوايه‌ چه‌ند ئاشنایه‌ له‌ پیش چاوم!

له‌ خۆشیدا چاوه‌کانم بریسکانه‌وه و بریق‌ه‌ی ده‌هات. ئیتر چ جیاوازی‌بوو که ده‌یناسم یان نا، گرینگ ئه‌وه‌بوو ئه‌و بی‌ر له‌ من بکاته‌وه و ئیستاش خه‌ریکبوو بی‌ری لی ده‌کردمه‌وه. به‌ جلی ره‌شی چینه‌داری کۆنمه‌وه، به‌ سه‌روقه‌ژی ناریکمه‌وه که هه‌روا به‌سه‌ر سه‌رمه‌وه گرمۆله‌بووه و چه‌ند تالیکی به‌ناوچه‌وانمه‌وه نووساوه، به‌ گولی نیلۆفه‌ر

شینه وه که له دهستی راستمدا بوو یان چهپ، ئەسلەن چ جیاوازییهکی هه‌بوو؟ هه‌وڵم دا بهر به له‌رزینی دهسته‌کانم بگرم و ئەو هه‌موو توانای له چاوه‌کانیدا کۆکردبووه‌وه تا تیر سه‌یری من بکات. وهک سوژن منی به‌جیگه‌یه‌که‌وه له هه‌وادا دادوریبوو که نه‌توانم جووله‌یه‌ک بکه‌م، ئیتر ته‌نانهت توانای پیلۆو ترووکاندنیشم نه‌بوو.

ده‌یویست به‌چاوه‌کانی به‌جاریک قوتم بدات و هه‌ناسه‌ی ئاسووده‌یی هه‌لکشیت، بی‌ری کرده‌وه؛ رهنکه من که‌وتیتمه‌ یادی که‌سیکی غایبه‌وه. به‌باشی که وردبووه‌وه زانی له تابلۆیه‌ک ده‌روانیت، له‌وانه‌یه به‌رهنگی په‌ریو و ژاکاومدا هه‌ستی کردبیت زۆر خه‌مگینم، ته‌نانهت خه‌نده مه‌ده‌وشانه‌که‌م "ئەو واته‌نی" ئەوه‌نده خه‌مگین له پێش چاویدا جیلوه‌ی کرد، که ته‌واو د‌ل‌نیا بوو وینه‌ی به‌رامبه‌ری تابلۆی سه‌ر په‌رده‌یه‌کی کۆنه‌ ساڵه‌.

جاریکی تر به‌ بالامدا هه‌لی روانی و که‌ نیگامان گری‌ی خوارد، د‌لم ده‌ستی پی‌ کرد، رهنکه په‌ری و ده‌مم سه‌هۆلی گرت، هه‌ستم کرد خه‌ریکم ساتمه‌ ده‌دم، خۆم گرت‌وه و لی‌ نه‌گه‌رام چاوم بکه‌ویته هه‌لخولان، وه‌لی کار له‌ کار ترازابوو.

قاچی راستم پێشخست تا به‌سه‌ردا نه‌که‌ومه‌ جوگه‌ئاوه‌که، تابلۆکه‌ تیکچوو به‌سه‌ریه‌کدا. ئەو کاته‌ پیره‌مێرده‌ قه‌مبووره‌که که‌وته‌ پیکه‌نین، پیکه‌نینیکی سارد و ئازاردەر که‌ ته‌نانهت قه‌له‌ره‌شه‌کانی سه‌ر لقی درخته‌ دووره‌ ده‌سته‌کانیشی هه‌لفراند. من له‌ زه‌ینی ئەودا وتم پیکه‌نینیکی سارد و ئازاردەر، به‌لام ئەو وتی پیکه‌نینیکی وشک و قی‌زه‌ون که‌ مووی بونیام گرژ ده‌کات، پیکه‌نینیکی گر و ره‌قی گالته‌جارانه‌ی کرد، بی‌ ئەوه‌ی ده‌موچاوی بگۆریت.

قنچ بوومهوه تا روونتر ببینم، به لام ده لاقه که ی داخستبوو و رویشتبوو. پیره میرده که هیشتا پی دهکهنی، نیگار کیشه که فلچه که ی دانا و وتی مه سخره یه، من هه ولّم دا بۆ حاله تی یه که م جارم بگه ریّمه وه، به لام گولی نیلوفه ر له دهستم که وتبووه ئاوه که و رویشتبوو. هه راسان بووم، نازانم بۆ ده له رزیم، ده تگوت له خه ویکى دوورودریژ راپه ریوم و هیچم بیر نه ده هات.

پیره میرده قه مبووره که چاوه کانی ده رتوقیبوو و قژمی له نیو په نجه کانیدا ده گووشی، نازانم چهند ئاوا مامه وه؟ ته نیا له یادمه دنیا تاریک بوو، من هیشتا له یادی ئه و دابووم. به وچاوه رهش و کاریگه رانه ی که خه مۆکی و ماندوویه تی تیاندا شه پۆلی دها، نیشانی دها که ئه و له هه موو که سیک جیاواز تره. روانینه کانی ئه و چاوتیبرین نه بوو، به لگو وای ده گه یاند به دوا ی شتی کدا ده گه پیت که رهنکه له بوونی مندا هه بیت.

یارمه تی لی ده خواستم، به بهرگ، به قژ، به چاو و هه موو ئه ندای من موحتاج بوو. وهک ئه وه ی بیه ویت بۆ جحیلّی، مندالی، ساواپه تی بگه ریته وه. من له میهری دایکانه ی خۆمه وه له پیویستی ئه و تی ده گه یه شتم، وهک ئه وه ی بیه ویت بگه ریته وه ناوسکم، ناو ناخی من، بۆ گه رمایی رهحمم... جییهک که مرۆف تیدا گرمۆله ده بیت و له خوینی خۆیدا باز نه یی ده خولیته وه، ئه م سورانه وه بی سه رئه نجامه ی ژیان له م خواسته ی ئه ودا کورت ده بووه وه.

به هه ردوو ده ست مشتومالی ده کرد تا وینه که روونتر ببینیت، که چی هه رچرکه یهک که تی ده په ری وینه که تاریکتر ده بوو، ئه ویش سه ختگیر و بی توانتر زیده تر راده ما. من ده متوانی چی بکه م؟

له شاریکدا ده ژیاين که خانووه کانی گلبوون، به دیواری نرمی کورته وه که ده شیا له م سهربانه وه بچی بۆ ئه و سهربان. به یارییه کانی مندالیمان وه که یه کیک ده بووه پاشا و یه کیک به مندالی بهرگدروو، منیش کچی پاشا بووم و مندالی بهرگدروو ده یویست کچی پاشا به دست بهینیت. هه وساری جوانووه که ی له دهسته بچووکه کانییه وه ئالاندبوو، جوانووه که ش سره وتی نه بوو.

پاشا وتی "منالی بهرگدروو، ئه ستیره کانی ئاسمان چه ندن؟"

منالی بهرگدروو وتی "قیله ی عالم، مووه کانی ئه سپی من چه ندن؟" پاشا په نجه ی شایه تومانی ئاراسته ی ئه و کرد و وتی "منالی بهرگدروو، ناوه راستی عه رد کویتیه؟"

کوره به دوا ی بهر دیکدا گه را، من بهر دیکم له ویدیو ته ختی پاشا وه هه لگرت و دامی، ئه و هه وساری جوانووه که ی به زه ویدا داکوتی، شه روا له که ی هه لکیشا و ریک و راست له بهر ده م پاشادا وه ستا، لی جوانووه که هه لی ده خسته وه و سره وتی نه بوو. له لایه کی تری ئه و مه دانه ی ئیمه ی لی بووین؛ نیگار کیشیک نیگاری پیره میردیکی قه مبووری ده کیشا، فلچه که ی له ره نگ هه لده کیشا و گه لای وشکه هه لاتووی سه رووه که ی سه وز ده کرد. خوړ ئه وهنده گه رم بوو که ئیمه عاره ق به سه ر و رو ماندا ده تکا.

جوانو وه لبه ز و دابه زی ده کرد و ده نگینگ له دلی زه وییه وه هه والی رووداویکی شومی دها، که نه مانده زانی چییه. پاشا وتی "ئافه رین منالی بهرگدروو، له مه شریقه وه تا مه غریب که سیکم به زانایی تو نه دیووه.. ئافه رین ئه و نیوه ی ته خت و تاجم به تو به خشی، قه لمیره ی خو م..."

له پړ كۆمه لیک شمشیر به دست مهیدانه که یان گرت و چی به لایوو به سر خه لکیاندا هینا، من که گوره تر بووم هه لهاتم، کۆلان به کۆلان رام ده کرد و ئه و تینوانه به شوینمه وه بوون، به دست مه که کانم گرتیوو تا نه که ون، هه رچه ندیم کرد نه متوانی هیلیک له غویار له دوی خۆمه وه چی بهیلم، ئه وه ئاسک چون له دهشتا ئه و هیله خواروخیچانه له دوی خۆی چی ده هیلیت؟

بیرم نییه چهند رام کرد، به لام ده زانم کاتیک پیم خسته وه مهیدانه چکۆله که ئیتر هیزی رویشتم نه بوو. کهس له وی نه بوو، من نه مده زانی چی بکه م، به کام کۆلانا ده بوو برۆیشتمایه و لووتم نه ته قیبايه به یه کیکی له واندای؟ نایا ده بوو شادیه منالانه کانم فرامۆش بکردایه و له و سالانی پیگهین و گنجییه تییه دا به پرتا و خۆم بکه م به دنیای وه حشی گوره کاندای و به رده وام دهسته کانم به شیوه ی زه ربیک له سر سینهم دابنیم و قاچه کانم کۆ بکه مه وه و خۆم گرمۆله بکه م؟ بۆ من چهندم کات هه یه؟ بۆ عه رد شه قی نه ده برد، تا من قووت بدات؟

زه من وه ستا و خۆر له ناوه راستی ئاسماندا میخ کوتیوو. نه مده ویست دلم بووه ستیت، له ساتیکدا بریاری خۆم دا، پیم نایه ناو نیگار هکه و گولی نیلۆفه ری شینم له قه راخ جوگه که چنی و له به رده م پیره میرده قه مبووره که دا چه مامه وه تا گۆله که ی پیشکیش بکه م.

سه رم هه لیری له وی هه تا و که وتیوو له یه ک، جار جار نه سیمیکی فینک هه لی ده کرد، قه له ره شه کان خه ریکبوون بۆ هیلانه کانیا ن ده گه رانه وه. له و کاته دا تینوه کان گه یشتن، هانکه هانک و په ریشان به دوی کچی پاشا وه بوون. شمشیره کانیا ن چه قانده زه وییه که و تیامو و دهسته وه ستان به چۆکدا هاتن.

له ژیر چاوهوه سهیرم کردن سی که سبون، به بهرگی خوری و سه بهندهوه که دریژ بوو بووهوه بو یه خهیان، نازانم چۆن له و گهرمایه دا ههوسه له ی بهرگی رهنگ توخی خوریان هه بوو؟ به دهره دامانی زیره ی رهنگه وه بی ئه وهی هیچیان له پیدا بیت، هه ناسه پرکییان بوو، بوئی تیژی عارهقی له شیان عه زیه تی دهم، به لام نه مده توانی جو له بکه م. مندالی به گدروو و پاشا بو کوئی چوو بوون؟ کامیان زیاتر منیان خوش دهویست؟ وه کامیان ئیستا زیندوو بوو؟ ئه و پیره میرده قه مپوره چۆن هه له اتبوو؟ بو نیگار کی شه که نیگار ه نیوه ناچله که ی له گه ل خوی نه بر دیوو؟

پۆلیک قه له رهش به قیغه قیغ له دووری دووری ناو تابلۆکه وه تی په رین، وهک ئه وهی بیان ه ویت من ئاشکرا بکه ن، ئه و سی پیاوه سهیریکی سه ر سه ربانه کانیان کرد، هه تاو وه کو رم له چاویان ده چه قی و زیکه زیکی سیسرکه کان له هه وادا شه پۆلی دها .

نیگار کی شه که رویش تبوو پیره میرده قه مپوره کهش دهستی له کوته ککاریم هه لگرتیوو. هه ر له ویدا دانیشتم و له ده لاقه ی بچووکی ئه و خانووه گله م رووانی، ئایا جار یکی تر ئه و ده هات؟ ئایا ده لاقه که ی ده کرده وه و سه رنجی دهم؟ هه ر ئه وه نده ی ده لاقه که ی بکر دایه ته وه سه حه ری به سه ر شه وی تارمدا ده هینا. چه ند دنیا تاریک ده بوو، هینده دیواره که زیاتر له زولمه تدا رۆده چوو. چه ند دلم حه زی ده کرد ئه و ده موچاوه ئیسقانی و نه حیفه بخه مه کو شم و له باوه شمدا دایکانه بیلاوینم، بی ئه وهی که خۆم چاویکنیم، لیگه ریم تا سوچی ئه به د بنویت. دنیابووم ده لاقه که ده کرایه وه و من جار یکی تر ئه و چاوانه ده بینم.

وهك ئهوهى ئهوه قه مېووره بېرمى خوښېدېته وه هات بوم و په نجه كانى خسته قزمه وه، منى به دواى خوږدا كېش كرد ناچار هه ستامه وه و به دوايدا رېكه وتم. له زه مانه وه نه روژېك و نه دوان، به لكو سى مانگ.. نا رېك دوو مانگ و چوار روژ، من وهك مريشكى سه برېاو له فېراقى ئه ودا هه لده په پېم و له تايه كى سه يردا ده سوتام. دوو مانگ و چوار روژ ئيمه له م جيوه بو ئه و جى ده روښستين، له سه ر ئه م قه له مدانه وه بو سه ر ئه و قه له مدان.

ئيتړ نه مده توانى.

ده مويست هه لېبېم، به لام تا ئه و روژه بېرم له مه نه كرده بو وه، رهنكه هېچ كوېم شك نه برديت يان پالنه رى له نارادا نه بوويت. ئيستا ئايا ده متوانى؟ ئايا كه سيك بړوا ده كات؟ هه موو دهرده كه ئه وه بوو كه ده يانويست مرؤف دابووشن و بېشارنه وه يان هه و ليان ددا جله كانى له بهر دادرن، ئيمه فېرېووين كه رابكه ين به لام بو كوئى؟ سنوورى نيوان ئه م دووانه كوئى بوو؟ ده بوو له كوږدا بوه ستايناپه كه نه دىلى جارچييه كانى ئه خلاق بين و نه په رپه رى ده ستى درنده بى ئه خلاقه كان. منيک كه تا ئه و روژه جگه له كارى دوو باره ي به وينه بوون له سه ر به رگى قه له مدان به هېچ كارېكى تر ئاشنا نه بووم، ئيستا فېرېو بووم له په رده ي تابلو يان به رگى قه له مدان بيمه ده رى و سه رم سور بميئى له كارى دنيا، بو گه ران به دواى چاوانى كدا رېكه م كه مانايان دابوويه ژيانى من. كه س هه و لېكى ئه وى نه ده زانى، هېچ ناوونيشانېكى نه بوو، ديوارېك نه بوو، په نجه ره يه ك نه بوو، چاوېك نه بوو. دارسه روېك هه بوو، جوگه ئاوېك، پيره مي رديكى قه مېوور و من هه بووم. ته نانه ت گوله نيلوفه ره كشم ئاو برده بووى، به هه رلايه كدا ده مروانى زه وى شه قار شه قار و تينوم

دههاته پيش چاو، كه ناماژيههكي ژيان يان جيگه پييهكي مرؤفي تيدا
نهدهكهوته بهرچاو. خوژگا كهسيك لهوديو پهنجهرهيهكهوه سهيري
دهكردم، ئايا ئههه ئارهزويهكي مهحال بوو؟

هينده شهوان چاوم برييه ئهستيرهكان، كه رهنه ئهويش ئهگهرچي
كورت و تپهري بووبيت، له ئاسماني روانيبي. هينده سهيري بالندهكانم
کرد بهو خهيالهي بهسهر مالى ئهودا فريبيتن، هينده سالوم له نهسيم
کرد بهشکم دهنم بگهيه نيته گوئي، كه چي بچووکترين سهره داويکم
له بارهه ئهوهوه چنگ نهكهوت. ئهه رهنه هه مان ئهه ماسيه ئالتونيه
ئهفسانه ييه بيت، كه يهك جار .. ته نيا يهك جار بوو بهتوري
كورهبچووكي پاشاوه. ئهگهر بهربوايه پاشا ده مرد و ئهگهر له داوا
بمابايهوه ماسياني ده ريا ده مردن.

پاشا تووشي نهخوشييهكي خراب بوو، هه كيمه كان گوتبوويان
ماسي ئالتووني راو بکن، روئي ميشكي ئهه ماسيه هه توانيكي
به په لهه ده ردي پاشايه. كوره گه ورهه پاشا له شكري كو کردهوه و نيوهي
خه زينهه داوا کرد، كه شتيگه له دروست کردو چاروکهه هه لدا، ئاوي
ده رياي تهه کرد و سه رو ژير گه را به لام ماسي ئالتووني چنگ نهكهوت،
ماندوو و بي ئوميد گه رايه وه.

كوره ناوهنجي پاشا وتي با من برؤم، نيوه كهه تری خه زينهه داوا
کرد و بهتور و كه شتيگه له بهيدا خ و ئالوه چووه ده ريا، ده رياي ژيره و
ژور کرد و ماسي ئالتووني نه دوزيهه وه. كوره بچووكي پاشا وتي
بامنيش برؤم رهنه بهخت يا وه رم بيت، وتيان پيويست ناكات،
براگه وه رهكانت هه موو خه زينه كه يان برد و نه ياندوزيهه وه ئيتر تو ده لئي
چي؟ كوره بچووك هه نديك پارهه پهيدا کرد و توري هه لگرت و له گه ل

چەند كەسئىكدا چوو دەرياو، تۆرى فرى دا و ھەر يەكەم جار ماسىيە ئالتونىيەكەى راو كرد، ھەموو ماسىيەكانى دەريا بە شىن و شەپۆر لە ئا و ھاتنە دەر و كەوتن بەسەر پىي كورەبچووكى پاشادا، وتيان كورپكە باش گويى بگرە! ئەگەر شامان بىھىت ئەو ھەموومان لە دەريا دىينەدەر و لە وشكانيدا ھەلدەبەزىنەو، ئەوكات دەريا لە ماسى خالى دەبىت. يارى بەچارەنوسى خۆت و ئىمەش مەكە. ئەى نەتبىستوو كاتىك ماسى ئالتونى دەرياي ئورمىيەيان راو كرد، ماسىيەكان پەرىنە سەر وشكانى و ھىچ گيانەوھرىك لە دەريادا نەما و ئاوەكەى تال بوو.

كورە تيامابوو، ئەگەر ماسىيە ئالتونىيەكەى بەرەلا بگردايەتەو پاشا دەمرد و ئەگەر لەگەل خۆشى بىھىتايە ماسىيەكانى دەريا دەمردن. ماسىيەكەى ھەلدایەو ناو ئاوەكە و چاوەپىي كرد تا ھەموو ماسىيەكان گەرانەو دەريا.

دەرياي ئاسمان پر ئەستىرە بوو، من چاوم دەخستە سەر ھەرىەكەيان ئەو نەبوو. ئايا راويان كردبوو يان من دىلى پەردەى تابلۆ بووم؟ بۆ دىلى قەمبۇور بووم؟ خۆشم نازانم. رەنگەچارەنوسى من لە خەونى تۆدا ديارى كرابىت و ئەم شتانە پىوھندىيان بەو خەووە ھەبى كە تۆ ديوته. رىك لەو شەو يان رۆژەدا كە من بووم بەژنى متهولى(*) ئىمامزادەيەكى گومناو.

تۆ لە پىش دەرگەى مالى ئىمە وەستابووويت و لە ژورەكەى ئىمەت دەروانى، مالى ئىمە تاكە ھۆدەيەك و ھەوزىكى ئا و ھەوشەيەك بوو،

(*) متهولى: ئەو كەسەيە كە سەرپەرشتى و خزمەتى مەرقەدەك يان مزگەوتىك يان جىگەيەكى ئاينى دەكات، نزيك لە مجپوهر يان خادىم. و

من له كه ناری حهوزه كه دا جلم ده شوږد و هه و ئم ددها سهیری تۆ نه كه م، به لام ده مبینی كه چاوم لئ ناترووكینى. خیرا خیرا جلم دهشت و ده مگوشی و هه ئم ده خست به ته ناهه كه دا. چراكه پرته پرتی ده كرد و قه مبوور قسه ی ده كرد، ئه وه نده ی وتبوو ده می كه فی كردبوو، به سه رو قژیكى ئالۆسكاو و جلیكى كوڤ و دهنگیكى زهنگداری گړه وه قسه گه لیکى ده كرد، هیچ كه سیک له واتا كه ی تئ نه ده گه یشته، رهنگبوو به زمانیکى تر قسه بکات.

ده لئین له دار و نه داری دنیا هه ر ئه م قنگه گورگه ی هه یه؛ هۆده یه ك و هه وشه یه ك، نه میراتییه و نه پاره شی پئ داوه، به لام چونكه نه وه ی مته وه لی ئیمامزاده بوو، هه روا ملی كه چ كردوو و وه ری گرتوو. برایه كیشی هه بوو وه ك مندالیکى چه قواوه سوو له سه ر عه رزه كه پان بوو بووه وه و ده گریا، نیوه ی ئه م مولك و ماله ی ده ویست، هه ر له به ر ئه مه یه خو ی شین و مو ر كردوو ته وه. تۆ كه سه یرت كرد من چووم بو ی و دوو شه پازله ی مزرم سره وانه بنا گو یی، كه چی هه ر بیده نگ نه بوو.

ئه و شه وه یان ئه و روژه دنیا هه ور و هه لا و سارد بوو، من خو مم گه یانده تۆ، یان رهنگه تۆ خو تته گه یان دیتته من و وتت ئه مه بوو؟ وتم ئیتر ناکرئ هیچ بکه یین، من شوم كردوو و پابه ندبووم، وتت ئه مه هه مووی بوو؟ عه شق هه ر ئه مه بوو؟ وتم لیگه ری با هه ر له یاد گاریدا بمینیتته وه. تۆ گه رایته وه، ده لئین پاسه کانی ئه و ته نیا گه راژه ی ئه م کویره دییه رویشتبوون و تۆ ناچار بوویت به پئ بو شار بگه ریته وه. وینه ی شار له دووره وه له تاریک و رووندا ون ده بوو په یدا ده بووه وه.

تۆ كه له خه و راهه رییت نیگار کیشه كه تابلۆكه ی كو كردبووه وه و ئیمه شار به شار ده رویشتین، له سه ر ئه م قه له مدانه وه بو سه ر ئه و قه له مدان.

دهنگی پیکه نینی پیره میرد نازاردهر بوو، من له ته وایو ئه و ماوه یه دا که گولی نیلوفه ری شینم پیشکیش به ئه و ده کرد، بیرم له وه ده کرده وه؛ ئایا که سییک له و دیو په نجه ریه که وه له من دهر وانییت؟ ئایا دووباره ده بیینمه وه؟ سی مانگ، نا. دوو مانگ و چوار رۆژ له حه سره ت دیداری ئه ودا سوتام، سهیری هه رشتییکم ده کرد به ئومیدی دیداری ئه و سه یرمه ده کرد. سه رنجام تیگه یشتم که دیداری ئه و مه حاله و هه ولی من بیهووده، هه لیه ته خه ونیک، خه یالیک بووه و رویشتووه. ئاخه بۆ نابیت کچی له ناو تابلویه که وه عاشقی پیاویک بوویت، که شه و تا سه حه ر نیگاری سه ر به رگی قه له مدان ده کیشیت؟ مه گه ر نابیت بونیا م ئه سیری تابلویه ک بیت که خوی کیشاویه تی و هینده به کچی ناو تابلۆکه دل بدات تا ئه ویش عاشقی خوی ده کات؟ مه گه ر خوا عاشقی مه مخلوقه کانی خوی نییه و دواچار ئه وان بۆ ستایشی خوی هه لنانی؟ به لام خو که س بروا ده کات؟

ئیمه یه کترمان ون کردبوو، وهک ئه وهی که سییک دیواریکی له نیوانماندا هه لچنیبیت تا یه کتر نه بینین. من له تایی دووری ئه ودا ده سوتام و ئه و له تایی دووری مندا، چونکه نیگا ناگرینه کانی ئه وه یان نیشانده دا؛ که ئه و هۆگری من نییه، به لکو شییتی منه، وه من ئه م خواسته م له و چاوانه دا ده خوینده وه. هینده له سه یرکردنی مندا کاتی به سه ر بردبوو که زه مه نی ون کردبوو، سه عاتیک، سالییک، چه ند سال؟

کاتی من له شوینی خو م جولامه وه تابلۆکه تی کچوو به سه ر یه کدا، له و کاته وه پیکه نینه وشک و ترسناکه که ی قه مبوور خه ویان له و حه رام کرد، دیواریک له نیوان ئیمه دا هه لچنراو ئیمه یه کتریمان ون کرد، به لام خو من ده مزانی ئه و بیر له من ده کاته وه، له گولی نیلوفه ری شین که ئیستا

ئاوى جۆگەكە بردبووى، لە قزى رەشى شانە نەكراوم، لە زەردەخەنەيەك
كە لەسەر لىوم نەخشی بەستبوو، لە پەنگى تريفە ئاسام، لە جلى
رەشى چيندارم كە ئىستا وا بەلەشمەو نووساوه، لە عەشق، عەشق،
عەشق.. كە لە دەستی ئەو دەرچووبوو، لە زەمەنى لە دەستچووى، لە
قەدرىك كە فرسەتى نەدابوو.

لەبرى مەشروب و تریاکەكەى خۆى زیاد دەکرد، لە بەیانىیەو تا
ئىوارى نىگارى لەسەر بەرگى قەلەمدان دەكىشا و ھەروا منىش شار
بەشار دەرۆشتم، لەم قەلەمدانەو بۆ ئەو قەلەمدان. ھەرچەند زیاترى
دەكىشا، من دوورتر دەكەوتمەو، خۆم دوور دەكەوتمەو، بەلام خەيالم
خۆى دەسەپاند بەسەرىدا. بۆ ھەرچىيەك دەچوو، لە خەو، لە بىدارىدا،
من لە زەينىدا بووم. لە كونجى ژورەكەيدا، لە كوچە و كۆلان، لە
كەلاوھكاندا، لە ھەموو جىيەك بووم و نەبووم.

لە ھەرچىيەك ژنىكى دەبىنى واى دەزانى منم، دەوستا، لىيى ورد
دەبوو، نا ئەمە نىيە. ژنىكى تری دەبىنى، گومانى دەکرد منبم، دواى
دەكەوت، بەھەناسەبەركىتو پىشى لى دەگرت، تى دەروانى، نا ئەمە
نىيە. ھەمىشە لە بەرچاویا بووم، بەلام ئەو نەیدەتوانى بمبىنیت، منىش
نەمدەتوانى.

بەلام ئىتر نەمدەتوانى.

لە زەينىدا وتم ئارام لى ھەلگىراوه، ئەو وتى ئارام لى ھەلگىراوه،
چۆن دەتوانم ئارام بگرم؟

جارىكیان لە سەرتاشخانەيەكدا ھەروا كە لە ئاوينەكەو چاوى
بەربووه شەقامەكە و چاودىرى گالىسكە و رىبوارەكانى دەکرد، لە ناكاو
منى بىنى، لە شوینى خۆى ھەستا و بەروانكەكەى فرىدايە سەر

کورسییه که و پیرییه دهره وه. ههتا هیزی تیدا بوو بهدوای گالیسکه یه کدا رای کرد و پیدایه لژنا، سهیری منی کرد، نا ئه مه نییه. خه جالته و په شیمان له گالیسکه که هاته خواری و گه رایه وه سهرتاشخانه که، سهرتاشه که تیغ به دست و سهراسیمه له و کاره ی ئه، له بهردهم دووکانه که پیدایه وه ستابوو، به لام ئه ی گوپی نه دایه و دووباره چوو وه شوینی خوئی دانیشت، به رکوشه که ی بهسته وه و چاوی برییه سهرتاشه که که تیغه که ی به سهر پارچه چه می کدا بو پیشه وه و دواوه ئه وهنده به خیرایی ده هی ناو ده برد، که نه دهنه ترا تیغ کامه یه و چه رم کامه، پاشان تیغه که ی به سهر ناگری ئیسه رتوکه دا گرت و به ره و رووی ئه و هات و وتی دهموچاوت وه که دوگ لی ده که م.

له زرگرتی به لام دانی به خویدا گرت، تفی قوت دا و بیده نگ مایه وه، که روانییه خوئی له ناوینه که دا کچی کی ره شپوش له ویدا دانیشتبوو، من بووم به لئوی خونچه ئاسا و زهرده خه نه یه که که له ته وای سیمامدا نه خشی به ستبوو، به قژیکی ئالوسکاوی ره شه وه، له ویدیو په رده یه کی شینه وه سهرم کیشابوو دهر و چاوم لی هه لئه ده گرت. و تم ئه مه منم. به جوری که ههستی پی نه کری، سهری بو له قاندم.

ئه و که تا ئه وکاته به په نجه ی شایه تومان و په نجه گه وه ی یاری به نوکی سمیلی ده کرد، ناگای له خوئی نه مابوو، له پر به خویدا هاته وه، کلاوه که ی له سهری داکنه و که می که له شوینی خوئی به رزبووه وه و ریزی به رامه ر خوئی نواند له ناوینه که دا. کابرای سهرتاش پاشه وپاش چوو وه دواوه و وتی "تو حالت باش نییه" له هه مان کاتدا گالیسکه یه که له به ردهم دووکانه که دا وه ستا، گالیسکه چی واته هه مان پیره می ردی قه می بوور، هاته دووکانه که و به رامه ر ئه و ته عزیمی نواند و

وتی "ئەمریکتان ھەبوو.. قوربان؟"

ئاماژەیی بۆ خۆی کرد و سەراسیمە وتی "من؟"

"بەلێ قوربان.. ئەگەر ئافەرەت دەوێت خۆ ئەوێ من لە خزمەتتەم.. ئەو

ژنەیی لە گالیسکە کەدا دانیشتوو و جەنابت بینیت، تازەکارە خۆ"

ئاورپکی دایەو و سەیریکی ژنی ناو گالیسکە کەیی کرد و سەیریکی
من، دەموچاوی داگیرسا، لە نیوان ھیزی راکیشانی دوو جەمسەردا
گرفتاریو، سووک و ھەلواسراو ماپووو. ھەرچەندی کرد نەیتوانی
منی بێر بکەوێتەو، دووبارە سەیریکی ژنی ناو گالیسکە کەیی کردو،
سەیری چاوە رەشەکانی کە زۆر لە چاوەکانی من دەچوون، لێوی خونچە
ئاسا و قژی رەشی شانەنە کراوی کە حالتیکی قەرەج ئاسای بەو دەدا.
لە زەینیدا وتم چەند لە من دەچیت و ئەو لە دلایا قسە کەیی منی
پشتراست کردو و درودی نارد بۆ خالقی ھەردوو کمان.

پیرەمێردە قەمبورو کە وتی "دوودل مەبە.. دلە کەت بخۆم.."

من لە ئاوێنە کەدا دەموچاوم دا بەیە کدا، ئەو بەویقاریکی تاییبەتو
لەسەر کورسییە کە ھەستا و پشت لە من وا ھەستا کە من لە ئاوێنە کەدا
نەبێنریم، روو و گالیسکە چیبە کە وتی "نەخیر.. ھەلە لێکتیگە یشتنیک
بوو"

سەرتاشە کە پیکەنی و قاقای لی دا، گالیسکە چی وتی "تەماشاکە
خۆ.. بە دەست پەردە مورووینە کەیی لادا و ئاماژەیی بۆ ژنی ناو
گالیسکە کە کرد "چۆنت ھەز لی بیت لە خزمەتتدایە عەرزەم کردی خۆ..
دوو قەران و چوار عەباسی ھەقە کە یەتی، دەزانیت باخی سەلاحە دینی
ئەیبوی لە کوێدایە؟ موتریبیشی لێیە خۆ.. مەشروب و تریاکیش ھەبە
ئەگەر ھەزتان لی بیت"

سەرتاشەكە كە حايرما بوو پىكە نىيەو، بەدەنگىكى ژنانەى وا پى دەكەنى كە وا دەھاتە بەرگوى پىرئىنك بگرى. وەلى ئەو ھەولى دەدا لەسەرخۆى بىت، سەيرىكى ئاوينەكەى كرد داخۆ بزانى من لەوئىم؟ من سەرم داخستبوو، بەناوچەوانى ترشاووە دەمروانىيە جۆگە ئاوەكە. ئاورى لىدايەو و بە پىداگرىيەكى پىاوانەو وتى "نەخىر". چاوى بەو ژنە كەوتەو و دلى لەرزى، ئىك لە گالىسكەكەدا سەرى داخستبوو، بەناوچەوانى ترشاووە دەپروانىيە جۆگە ئاوەكە و پى بەيەك رىتم دەكوتا بەگالىسكەكەدا.

بۆ ئەوئەى دلىابىت كە خەون نابىنەت، بە ھەردوو دەست بەركۆشەكەى راكىشا و لى كەردەو، بەتوندى پى كوتا بەعەردەكەدا و وتى "ھىچ وەختىك نەمتوانىو تى بگەم ھەقىقەت لە كوئىە" پىشى خواردبوو، دەتگوت خەرىكە لىوى دەكرۆژىت.

گالىسكەچى شالەكەى سەرى رىك كەردەو و عەبا خورى وشترىيەكەى داپەو بەشانيا، بەزمانە لوسەكەى وتى "راستىەكەى.. خۆ لەو كاتەوئەى شوئىن گالىسكەكەم كەوتى و سەبرى ئەم شتە نازەننەت كرد، گومانى ئىو تىگەيشتم.. قورىان جەنابتان ديارە بەھەيا و حورمەتن، بەلام ھەموو ھەيا و مەيا و بىر دەچىتەو.. دوودلمەبە، من خۆم شەخسىيەن دەتەم و دەتەنمەو"

بەبىانووى بەركۆشەكەو روو و كورسىيەكە گەراپەو و لە ژىر چاوەو نىگايەكى گرتە ئاوينەكە، من سەرم راوشاند، يانى بەداخەو، بەراستى بەداخەو. بەھەمان وبقارەو ھەولى دا بەسەر دوودلىيەكەى دا زال بىت، لەسەر كورسىيەكە دانىشتەو و وتى "نەخىر من ئەھلى ئەو شتەنە نىم"

گالیسکه چی چاوی دهرتوقاند "پیاوی حسابی! که ئەهلی ئەو
شتانەنیت، زۆر بیجییت کرد شوین گالیسکه که کهوتیت.. که پیاونیت
بوچی حاشی لئ دەکهیت، هیچ له بارا نه بوو".

سهرتاشه که پیکه نییه وه و ئەو له ئاوینه که وه سهیری کرد "ئەگەر چاکم
ناکهیت دەرۆم" سهرتاشه که یه کسه به خۆیدا هاته وه و وتی "به ئی؟"
خیرا خۆی گه یانده کورسییه که ی ئەو و به روانکه که ی له گهر دنییه وه
ئالانده وه و دهستی به کاره که ی کرد. گالیسکه چی بلمه بلمیکی کرد و
چووهره وه، دهنگی قامچییه که ی له هه وادا هات "هیی".

"هیی.. ئەملا و لای سمپلمت بیر نه چی" سهیریکی خۆی کرد، من
به زهرده خه نه یه که وه له وه سهیری دنیام دهروانی، یانی خو هه قناس نیم...
به لام من ژنم و نازم هه یه، خو ناز عه یب نییه.

وتی "هیی.. روئیکیش بده له قژم" و کلاوه که ی له سهیری دا که نه،
قژیکه رهشی بریقه داری هه بوو، که سهرتاشه که روئی لئ دا زیده تر
بریقه ی دها، من سهیریکی خیرا و راگوزهری قژیم کرد، به لام له چاویم
نه روانی. یانی چی؟ هه رچه نه بییری کرده وه نه یزانی، هه ستا پاره
ورده یه کی له سهر میزه که دانا و سهرتاشخانه که ی به چی هیشت، که
په رده مووروینه که ی به ده ست لادا، گه رایه وه و بو دوایه مین جار،
سهیریکی ئاوینه که ی کرد، من له ژیر چاوه وه لیم دهروانی و دهستم
به هیواشی راوه شانده.. یانی خوات له گه ل. ئەو جاریکه تر له به رده م
ئاوینه که دا ریزی بو خۆی نواند و چووهره وه.

من له کوئی بووم؟ ئەو له کوئی بوو؟ ئایا ده کرا ئاوینه که بشکینری و پی
بخریته ناو سهرتاشخانه که وه؟ ئایا ده بوو په رده ی تابلۆ و به رگی
قه له مدان بقلیشاپه و بییته دهره وه؟ بوچی دهنگی من، دهنگی یارمه تی

خواستنی من، فریادی یه کبه دوا یه کی من، له پشت ئەم هه موو زه مانه وه نه ده گه یشته گوئی ئەو، که من ناچار بووم په نا بۆ په رده ی تابلۆ ببه م و خووم به م شیوه یه دیل بکه م؟ بۆ نه یوانی من له دهستی ئەم تینووه په ریشان و سمیل بابرانه رزگار بکات، که هانکه هانکیان بوو شمشیریان له دژی من له خاک ده چه قاند؟ چ کاریک له دهست دهات؟ نایا ده بوو زه من به سه ر یه کدا تیک بدریت و مرو فیه کان به دلای خو یان له چه ند جیگه یه که ی تر دا دا بنرین؟

من له ناچاریدا له په رده یه کدا ده کیشرام و ئەو هه رچییه کی ده کیشا نه یوانی من به دهست به یینیت، به یانی تا ئیواره فلچه ی له رنک هه لده کیشیت و به رگی قه له مدان دهنه خشیینیت. من له م دووباره و دووباره و دووباره وه کردنه وه یه دا، دهست به دهست و شار به شار ده رویشتم و له و دوور ده که وتمه وه.

حه زی ده کرد هه موو جاریک گواره یه ک له سه ده ف یا پیروژه به گویمدا هه لباو اسیت، به لام ئەوه ی نه ده کرد، حه زی ده کرد له سه ر یه کیک له و قه له مدانانه نیشانه یه ک جی به یلی و دوا ی بکه ویت تا بزانی من ده که ومه دهست کی، به لام ئەوه ی نه ده کرد، حه زی ده کرد یه ک جار لانی که م جاریک، له بری ئەوه ی گوئی نیلوفه ر بخاته ده ستمه وه، دهست به دامینی کراسه که مه وه بگریت و به توندی هه لی داته وه تا پوز و رانم ببینیت، به لام ئەوه ی نه ده کرد. وا راهاتبوو جلیکی ره شی ئاودامه نیم له بهر بکات و لیوم سوور بکات، وا راهاتبوو هه رخوور بگه یبایه زه رده په ر ده چوو ه سو رانه وه.

که له نیگار کیشانی سه ره رگی قه له مدانه کان ته واو ده بوو، کلاوه که ی ده کرده سه ری و ملپێ چه که ی له ملییه وه دهنالاند و ده که وته ری.

شوینهاییه کی خوش دهویست که جۆگهی ئاو، درهختی سهروو و، گۆلی نیلۆفهری هه‌بوایه، به‌لام ئایا له هه‌ر شوینیک ئەوانه هه‌بوایه، منیش هه‌بووم؟ مه‌گه‌ر شوینیکی وه‌ها ئەسله‌ن په‌یدا ده‌بوو؟

به‌خه‌یالی ئەوه‌ی سه‌رووه، له ژیر درهختیکدا داده‌نیشت، به‌خه‌یالی خۆی مه‌حووی ئاو چه‌مه‌نزاریک ده‌بوو له گۆل و گۆلزار، به‌لام جگه له خاشاک و لمی گهرم و په‌راسووی ئەسپ که وه‌ک سه‌به‌ته‌یه‌که به‌یه‌کدا شکاوی سه‌سیری چوو‌بوون به‌یه‌کدا و سه‌گه خوی‌یه‌کان به‌سه‌ر زبڵه‌کانه‌وه لمۆزیان تی نابوو، هیچی تری نه‌ده‌بینی.

به‌دوای مندا ویل بوو و چنگی نه‌ده‌خسستم، وه‌من ئەوم ده‌ویست و نه‌مه‌دتوانی. یۆ به‌م شیوه‌یه بوو؟ ئایا ئیمه‌یه که‌ترمان ده‌ناسی؟ یان به‌ر له‌م ژیانه‌یه که‌ترمان دیبوو؟ ره‌نگه ئیوه له خه‌ونتاندا منتان بینیبیت، به‌لام ئەمی ئەو چی؟ ئەویش منی ده‌ناسی یان ته‌نیا به‌دزییه‌وه و به‌په‌نهانی له کونیکه‌وه، له کلاورۆژنه‌ی سه‌رو تاقیکه‌وه سه‌یری کردبووم؟ ئەم هه‌موو بگره و به‌رده‌یه، ئەم هه‌موو ترس و ئومید، ئەم هه‌موو سه‌ره‌تکیشانه، دوو مانگ و چوار رۆژ درێژه‌ی کیشا، تا سه‌ره‌نجام رۆژیک که ئەو سه‌رقالی نیگاری به‌رگی سه‌ر قه‌له‌مدان بوو، من وتم بارانه، برۆ ئەفکاری تاریکت بشۆره‌وه.

وه‌ک هه‌رشه‌ویکی تر خۆی گۆری، پالتۆکه‌ی کرده به‌ری و ملیچکه‌ی ئالاند له ملییه‌وه و کلاوه‌که‌ی له‌سه‌ر نا، چوو بۆ گه‌ران. ده‌نگه‌لی سه‌یر و غه‌ریب ده‌هات، مه‌لیکی نه‌ناس له‌جیگه‌یه‌که‌وه ده‌یخویند و سه‌گه‌کان چه‌په‌چه‌پیان ده‌کرد، دنیا ته‌م و تاربوو، تار نا، غه‌مگین. ئەو له‌هه‌ر شوینیکی ده‌روانی، من بۆی پیده‌که‌نیم.

ته‌م به‌روویدا هه‌لده‌گژا و ئەو وای ده‌زانی من ده‌مه‌وێت شه‌ونم له

تەوئىلى بىسىم. دەخولايەوۋە و لە بىدەنگىدا بىرى لە من دەكردەوۋە، لە قىسە كىردىم، لە پىكە نىنم، لە پەنجە شىمشالى و بارىكە كانم كە دەياننوقىنم دەلىيى خونچە گولن، لە رى رۆشىتنم، من چۆن بەرىگەدا دەپۆم؟ نەيدەزانى. تەنبا وىنە يەكى بى جوولە و مردوۋ لە زەينىدا نەخشى بەستبوو، بەزەردەخەنە يەكى لالەوۋە لە تەواۋى روخسارمدا، لىۋىكى خونچە ئاسا كە ئەو واى خەيال دەكرد ھەر ئىستا لە ماچىكى گەرم ھەلگىراۋە و ھىشتا تىر نەبوۋە، بەگەردنى بەرز و گولنى نىلۋەرى دەستم و چەماۋە لە بەردەم پىرەمىردىكى قەمبوردى.

سەرەنجام گولم كەوتە جوگە و ئاۋ بردى، ئىستا من تەنبا دەمتوانى قامكە كانم بەرەو سەر بنوقىنم و خونچە يى بكم، رىك وەك نىگارى سەر قەلمدان.

شەو لە نىۋە تى پەرىبوو، تەم نىشتىبوۋە سەر ھەموو شتىك، وەك ئەۋەي كەسىك بەھەردوۋ دەست چاۋى گىرتىت تا بەتەواۋى بەرىپى خۆى نەبىننىت، بەلام ھەرچۆنىكىبوۋە لە روۋى حىس و غەرىزەۋە خۆى گەياندەۋە بەردەرگەكەى و رىك لەو كاتەدا كە دەيوىست كلىلەكەى دەرىھىننىت، بەبىننى من داچلەكى، وەك چۆن منىشى داچلەكاند.

لەۋەي لەپىر قىافە يەكى رەشىپۆش بەكلو و ملپىچەۋە لە ناۋجەرگەى تەمەكەۋە ھەلتۆقى داچالەكىم، وەك ئەۋەي ئەسلەن چاۋەرىپى نەبوۋىم و لەسەر پلىكانەكانى مائەكەى دانەنىشتىبىتم. ددانەكانم توند لەسەر يەك گىرکرد و بوساتىك چاۋەكانم داخست.

شقارتەى لى دا تا شوئىنى كلىلەكە لەسەر دەرگەكە بدۆزىتەۋە، لە روۋناكى كزى شقارتەكەدا بەدۋاى دەموچاۋى مندا دەگەرا و دۆزىيەۋە، وەك مرقۇئىك روۋبەروۋى جەستەى پارچە پارچە كراۋى خۆى بوۋىتەۋە،

وهها تيم رامما كه بو ساتييك وام زاني هيچم له بهردا نيينه، دهستم به شيويه زه رب خسته سهر مه مكه كانم، ئه ئنوكانم جووت كرد و كه ميك چومه وه خوم. وهها له شويني خويدا وشكبوو كه وام زاني له خهوني توذا نيگاريك لهو دهبينم.

شقارته كه تا كو تايي سووتا و ئه و به خويدا هاته وه، دهسته كليله كه ي له دهستيا هه لسورا ند و بي ئه وه ي سهيري بكات، به ههستي بهر كه وتن كليله كه ي دوزيه وه و ده رگه كه ي كرده وه. به ريزيكي بي گه رده وه وهك شانزاده يه ك يان پيا وه ئه فسانه ييه كان، به ريزانه خو ي بو من خسته لا وه و كلا وه كه ي له سه ري داگرت و به دهسته كه ي تري ئاماژه ي كرد كه به فرمووم.

منيش به خو شحالييه كي ته وا وه وه وهك ئنيكي زهحمه تديده، كه په ناي دهسته كه وتبيت، پيشكه وتم و له دا لانه تاريكه كه وه تپه ريم، ده رگه ي ژوره كه يم كرده وه و وهك ئه وه ي پيشتر ئه م شوينه م بيني بيت، له تاريكايي ژوره كه دا تا داگيرساني شقارته يه ك را وه ستام. پاشان له رووناكي نووري چرا كه دا، به خيرايي چاو يكم به ژوره كه دا گيرا، له هه موو رهنكيك و تو زيك، چه ند فلچيه كه و چه ند قه له مدانيكي ته وا و نه كرا و له ژير تا قتيكي به رزدا په راگه ندا كه وتبوون.

مي زيكي بچووك و كورسييه ك له نا وه راس تي ژوره كه دا بو، هه زار پيشه يه كي (*) كو ن له سوو چيكي تره وه بوو كه دوو مؤمداني له سه ر

(*) هه زار پيشه: سندوقتيكي داريني تاقتاقه، كه بو هه لگرتني قوري و پيال ه و هه نديك وه رده وال ه ي مال سوودي لي وه رده گيري، تا ئي ستاش له هه ورامان به كار ديت و هه مان ناوي هه يه. و

بوو، له تهنیشت هه زارپیشه که وه چرپایه ک به پځه فیکی چلکه سووه وه
منی بۆ لای خوئی راده کیشا. له ماندوویتیدا خوّم گه یانده چرپاکه و
راکشام. سالانیک به پتوه بووم، چه ماوه به گولئی نیلوفه ره وه، بهو شتوه یه
مابوومه وه، تا ئه وه له سه ره له مدان نه خشم بکات.

پښووستییه کی زۆرم به راکشان هه بوو، چه زم ده کرد بنووم، چاوه کانم
دابخه م و خه ویکئی ئه به دیی بنوم. هه موو زه ره ی وجودم له نازاردا
هاواری ده کرد و ژوره که ی، به تاییه ت به ئاماده بوونی ئه وه وه،
ئارامییه کی سه یری پئی ده دام، گه رمایی چرپاکه ی ئه فسوناوی بوو..
ئا ه.. خوای من چه ند ماندوو بووم.

سه یریکی ئه وم کرد که له ناو خه رمانه یه ک له نووری چراکه دا، له سه ره
کورسییه ته خته که دانیشتبوو و چاوی بریبوو ه من، ئایا بروای نه ده کرد
که من ئیستا له به رامبه ری، له ده ستیا، له سه ره چرپاکه ی درپژ راکشام،
وا سه راسیمه و حایر ماوه؟ ئایا هه موو ئیراده ی له ده ست دابوو؟ له
زه نیا وتم له ناخوشییا په نام بۆ تو هیناوه، نا ریم ون کردوه، ده زانی
من خه وگه یرم؟ شه وان له خه ودا ری ده که م، بۆ لایه ک ده رۆم، ئه مشه وم
هی تو یه.

ناوچه وانی گرژ کرد و ددانه کانی لیک گیر کرد، وتم نا نازیم.. من
له ئاسمانه وه هاتووم، له بهر تو هاتووم، مه گه ره هه ر ئه مه ت نه ده ویست؟
باوه ر بکه نه خه وه و نه خه یال، پروانه؛ سیبهری تاقه که تان له سه ره
ناوچه وانم به لگه ی ئه وه یه که من له خه ودا بۆ لای تو نه هاتووم، ئه ی
چه په ی ئه وه سه گانه نابیستیت؟ ئه وه مه له سه رگه ردا نه گومناوانه چی
ده خوین؟ هیچ له زمانیان ناگه یت؟ کی بانگ ده که ن؟ پیت خو شه هه ستم

و سه‌مات بۆ بکه‌م؟ یه‌ک سه‌مای ئاینی ساسانی؟ یان به‌لانی که‌مه‌وه
پیم دانیتم و چه‌ند هه‌نگاوێک برۆم.. بچوئیم؟.. ده‌ته‌وێت؟.. نا ئه‌مه‌م لئ
داوا مه‌که.. هه‌نده ماندووم که ئاماده‌م بۆ سه‌لمانندی خۆم و
عه‌شقه‌که‌م.. ته‌نیا بمرم.. داوام لئ مه‌که بچوئیم.

له زه‌ینیدا به‌خۆمم وت، ئه‌مه یانی ژیا‌نی ئه‌به‌دی، تۆ ئارام بنویت و
من لیت پروانم. من نووستم و جه‌سته‌م دووری به‌ چرپاکه‌یدا و له
قوولایی بۆنی پیاوانه‌یدا نوقوم بووم، هه‌نده رۆچووم که ئه‌و ناچار بوو
داوای کۆمه‌ک له بینایی بکات له پشت کاسه‌ی چاوه‌کانیه‌وه و وه‌کو
سوژن جه‌سته‌م به‌چرپاکه‌وه بدوریت، له دلم‌ا وتم ئازیزی دلم‌ به‌نیگات
دام دوره، به‌هه‌ر شوێنیک دلت ده‌یخواری، به‌ ژیان.. به‌مه‌رگ..
به‌عه‌شق.. به‌هه‌رچیه‌ک خۆشت ده‌وێت.. له به‌رامبه‌ر نیگاتدا ده‌بمه
هه‌ور.. ده‌بمه دووکه‌ل.. تابتوانیت وه‌ک با یاریم بێ بکه‌یت، هه‌ناسه‌ی
که‌رمت بکه به‌سه‌ر جه‌سته‌مدا سه‌یر بکه چۆن ون ده‌بم.

له‌په‌ی ده‌سته‌کانم نووساندبوو به‌یه‌که‌وه و له ژێر روومه‌تم نابوو،
به‌قاچی تیکه‌لۆپیکه‌ل و قژی به‌ردراوه‌وه به‌سه‌ر بالیفی سپیدا،
نه‌مه‌زانی ده‌مویست چ شیوه‌یه‌ک بۆ ئه‌و بنوینم. ته‌نیا به‌خاتری بینینی
ده‌موچاوی، حاله‌تی شه‌یتانی و بیگوناها‌نه‌ی چاوه‌کانی، هه‌والم دها
پیلوه‌کانم دانه‌خریت، که چی نه‌ده‌کرا. دلم‌ ده‌یویست قسه‌یه‌ک بکات، لئ
نازانم بۆچی بێده‌نگ بوو؟ ده‌یویست تا که‌ی بێده‌نگ بمینیته‌وه؟ چی
ئه‌وی ده‌هتایه‌ قسه‌؟

ته‌وێلی عاره‌قی کردبووه‌وه، به‌سه‌رقۆلی کراسه‌که‌ی سرپی و بۆ ئه‌وه‌ی
شتیکی له‌ده‌ست ده‌ر نه‌چی به‌ردوام بوو له نیگاکردن. نه‌مه‌زانی له

شتیک نارحمت بوو یان بیدهنگ چووبووه ناو مالیخولیاکهی(*)؟ چاوی له من هه لنه دگرت نه کا رابکه م یان به چاریک وهک ته م له به رامبه ریدا بره ویمه وه. ئایا شیوهی مهرگ بوو؟ شیوهی ژیان؟ یان تیکه له یهک له هه ردووکیان؟ به چاوانی رهش و گه وره و لووتی تیر ئاسا و برۆی هیمن و لیوی بچووک و نه و دهموچاوه سیگوشه یه ی که بریاربوو شتیکی گرینگ، وهک قه تره یهک ئاو له چه ناگه ی باریکیه وه بتکی و پیگه ی مرؤفایه تی دیاری بکات، شیوهی بالنده یهک بوو نزیک له مرؤف. نه مهرگ بوو، نه ژیان، پیاویک بوو وهک خه یال ناسک، هه م هه بوو، هه م نه بوو. وهک جیوه، وهک ته م، یان هه لم که له دهمی بونیا مه وه له روژی ساردا دیته ده ری و نامینی، نامینی و هه ر که دهمت ترازان دیته وه.

به هه رحال هه له اتوو یهک بوو که هیچ کات نه ته ده توانی خوئی له گه له یه کلای بکه یته وه، من له ماوه ی داخستنی چه ندجاره ی چاوه کانم، هه روا که سه یرم ده کرد هیور هیور ماندویتی سه ختی سالان وهک داروپه ردوو رژا به سه ر پیلووه کانمدا.

قچه کانم به ته واوی راکیشا، په نجه ی شایه تومانی دهستی چه یم خسته ژیر ددانم و دهستم کرد به جوینی. دهمویست له به رامبه ر خه ونیکدا که وهک سیلاویک رای ده مالیم به رگری بکه م، ده مزانی که

(*) مالیخولیا-Melancholia : مالیخولیا یان ماخولیا جوړیک نه خویشی دهروونییه، که خاوه نه که ی خوئی له شیوهی خوا یان پیغه مبه ر یان ناژه لیک یان هه ر شتیکی نا ئاسایدا ده بینیت. زورتر نه م نه خویشیه لای خه لکانیک سه ره لده دات که زور بیر ده که نه وه وهک پیوانی زانست و نه هلی ته سه وف، یه کیک له نیشانه کانی نه وه یه که سه که هه میسه حه ز به ته نیایی دهکات، وهک نه م نیگار کیشه ی پاله وانی رومانه که. و

نیگا ناگراوییه‌کانی به‌منه‌وه ده‌دوری، به‌هموو جه‌سته‌مدا ده‌یگی‌ری، له‌ جی‌گیه‌یه‌که‌وه بۆ جی‌گیه‌یه‌کی تر، له‌ تال‌ه‌موویه‌که‌وه بۆ تالیکی تر، له‌ نینۆکی په‌نجه‌یه‌که‌وه به‌ره‌و بازووه‌کانم وه‌ک ئه‌وه‌ی شتیکی گرانبه‌های زۆر بچووک له‌ جه‌سته‌مدا ونبوویت و ئه‌و ده‌بی‌ت بیدۆزیته‌وه.

ئه‌و کاته‌ی که‌ ده‌چه‌مایه‌وه و چاوی له‌ روخسارم ده‌بریت، چاوه‌کانی ده‌هینتیه‌وه یه‌ک و ده‌یکاته‌وه، سه‌ری ده‌هینتیه‌ پش و ده‌بیرده‌ دواوه، بۆنی به‌له‌شمه‌وه ده‌کرد، هه‌ناسه‌ی له‌ سنگیا چه‌پس ده‌کرد. باش ده‌مزان‌ی ئیستا که‌ چاوه‌کانم داخرا‌بوو، ده‌یتوانی له‌ نیوان دوودلی و دل‌نیاییدا؛ له‌ شوینتیکی ناشویندا هه‌لی واسی، ئا؟ یان نا؟ له‌ نه‌شنه‌یه‌کی روحانی پر ئاسایشدا که‌ دوایه‌مین خالی سکی دایکانه‌ی من بوو، یان باوه‌شی ژنانه‌م، کامیان؟ گه‌رمایی له‌شی وه‌ک هه‌ناسه‌ی ئه‌ژدیها شتی جله‌کان و قژمی هه‌ل‌ده‌مژی و جه‌سته‌می گه‌رم ده‌کرده‌وه، هه‌ناسه‌ی ده‌له‌رزی و دلی وه‌ک ته‌پل‌لی ددا، ته‌پل‌گه‌لیکی گه‌وره‌ و بچووک.. ناهاوریتم..

دواتر گویم لی بوو ته‌پله‌کان ورده‌ ورده‌ بیده‌نگ ده‌بوون.. له‌نگه‌ری سه‌عاته‌که‌ جیا ده‌بووه‌وه و زایه‌له‌ی گه‌وره‌ی زه‌مان له‌ مؤسیقای دووباره‌وه ده‌هاته‌ ده‌ری و به‌هموو پیچه‌کاندا تی ده‌په‌ری.

ده‌مبینی که‌ کوره‌ بچووک‌ی پاشا ماسی ئالتونیی ده‌دایه‌وه به‌ده‌ریا، بی‌ئوه‌ی بیر له‌ ئه‌نجامی خراپی ئه‌و کاره‌ی بکاته‌وه. هه‌رچی خواردن و شمه‌کی ناو هه‌مبانه‌کانی هه‌بوو به‌سه‌ر ماسیگر و هاوه‌له‌کانیا دابه‌ش کرد، به‌لام که‌سیک سکه‌یه‌کی که‌ متری به‌رده‌که‌وت. به‌زمه‌که‌ لی‌ره‌وه ده‌ستی پی کرد، هه‌میشه‌ هه‌ر واده‌بوو، کاتی دابه‌شکردن نوتفه‌کانیش کۆ ده‌بوونه‌وه و له‌ ره‌حمیکی گه‌رمدا گرمۆله‌ ده‌بوون. ئه‌و شوینه‌ خالی

دهسپیک بوو که یه کیک به ردیکی هه لده گرت و ئه وهنده دهیکوتا به که له یی
 ئه وی تردا، که ئه ستیره یه ک دهکشاو دهسوتا، له یاری دهچوو ده ری.
 من روون ده مبینی که که سیک سکه یه کی که متری به رده که وت،
 سه ربورده که یان گه یانده وه گوئی پاشا و پاشای نه خوش له سه ر جیگه
 بریاری مه رگی کوره که یی ده رکرد و ده ستوری دا کوره به نه هه مان جی
 و له وی بیکوژن. دهسته یه ک لاوچاک و شوژه سواران کوره یان هه لگرت و
 بردیان بو که نار ده ریا، به لام نه یانته وانی یان نه یانویست بیکوژن،
 فیتنه که یان له بری ئه و کوشت و کوره یان سپارد به خوا و نازادیان کرد.
 کوره که ناری ده ریای گرت و ئه وهنده ری کرد و رویشت، که له
 ماندوویتیدا له سیبه ری گابه ردیکدا خه و بردییه وه، له خه ویدا بینی
 لاوچاک و شوژه سواره کان گیرفانی فیتنه کوژراوه که خالی ده کن و
 شاپاشه که یی به سه ر خویندا دابه ش کرد، به لام روون نه بوو که ئایا
 جاریکی تر که سیک سکه یه کی که متری به رده که وت یان نا؟ وه ئایا
 که سیک بو سکه یه ک ده مرد؟

نازانم چه ندیک له خه ودا بوو، که وا خه و اوخه و بوو بووم. بو ساتیک
 ههستم کرد که ته راییه کی مزر و شیرین له دهمدایه و به گه روومدا
 تیپه ری، بونی منالییه کانم له "به یهه ق" (*هوه کرد. شه راب بوو، به لام
 شه رابی چند ساله که هینده مزر و شیرین بوو تا نوکی پیمی گه رم
 کرده وه، ژیانمییه وه. تو تا ئیستا نوشیوته؟ خوین له ده ماردا فواره پی
 دهکات، دهیفرینی، وهک شه مه نه فه ریک که له تونیلکی تاریک و

(* به یهه ق: له شاره هه ره دیرینه کانی ئیرانه و پیگه یی جوگرافیای ده که ویتته
 ته نیشت شاری نیشابور و ئیستا شاره که ناو نراوه سه بزه وار،
 دانیشتووانی زیاد له شه سه د هه زار که سن. و

نه ناسراودا دم به دم خيرا دهبيت و دواتر دنيا له چهرخانه شيتانه كهى
خوى دهخات، نارام.. نارام.. چند سوورانه وهيهكى دلگيره.

نازانم كى نهو شهرا بهى رژانده بووه زارمه وه؟ نيا كه سيك له خه ودا
مهستى دهكردم؟ يان له خه ونى تودا له گهل كه سيكدا هاويك بووم؟ يان
ته نانهت له گهل تودا؟ نيا كه سيك له دوايه مين چركه ي ژياندا
ويستبووى نه ههنگويناوه نه رخه وانويه به من بنوشيت؟ تا به لكه
په شيمان بيمه وه و بمه وي دووباره بؤ دنيا بگه ريمه وه؟ نازانم كى دابينى
كردبوو، به لام من، بؤ خالقى نهو كه سه دروودم نارد.

له دلوه حهزم كرد پاكوته ميز خوم بهم فهراموشيه ره هاييه
بسپيرم، رابردوو له بير خوم بيمه وه و جولانه له نيوان روژگارى
نه خش و نيگاراندا بكه م. نا نه مه مهستيه كى ناسايى نه بوو، نه مه وهك
نهو و ابوو كه سيك فلجه ي له شهرا ب هه لكيشابى و منى كيشابيت.

دهنگى نامؤ دههاته گويم، دهنگى تايه و گاليسكه و زهنگ، دهنگى پتى
مهردومانىك كه به خيرا يى دهرويشتن، دهنگى ژنان و كچانىكى
گولفرؤش، كه زهميله ي پر له گوليان له قوليان كرده وه و له نيوان
خه لكانى شارىكى دووردا، له ناو نهو هه مو هه راوهورياه دا.. نارام..
نارام.. بؤ دللى خويان گورانويه كيان دهگوت، كه من بهروونى دهمبيست،
به لام له زمانيان نه دهگه يشتم. دهنگى ناسنكوتين.. غه لبه غه لبى خه لك..
له نيو نهو هه مو هه راهه رايه دا دهگوت كه سيك، كه سيك بانگ دهكات،
نيا كهس منى دهخوينده وه؟ نهى نه مانهم له كوئوه گوئى لى دهبوو؟
بؤچى هه ميشه ههست دهكه م كاروان رويشتووه و من جيمام؟

دهنگى پياوانه ي پياويك دهبيستم كه له ناخى دلويه قسه ي دهكرد و
ههول دههات ژنيك بؤ ژيان بگيرپته وه كه دوو مانگ و چوار روژ له گه لى

ژیابوو. ژنیک به چاوانی رهشی ئهفسونگه رهوه هه موو وجودی پیاوه که ی
بو خوی راده کیشا. به لیویکی خونچه ئاسای نیوه کراوه ی، که ده تگوت
ئیسنا له ماچیکی گهرم و دریژ لی بووه ته وه و هیشتا تیر نه بووه.
به قژی رهش و ئالۆزاو که دهوری روخساره مانگ ئاساکه ی دابوو،
به گه زییه که وه که له ناوچه وانیه وه هاتووه ته خواری، به کراسیکی
ئاودامه نی ره شه وه، به روشتنیکی قورس و سه نگی به لیواری پردی
رووباریکه وه ری دهکات.

پیاویک رووه رووباره که به سه ر پرده که دا چه مابوو وه و له و
کورپژکه یه ی دهروانی که هه رچه ند سه ولی لی ددا قه یاخه که ی
نه ده بزوا. دنیا ته م بوو، پیاوه که به ته وای ئی حساسیه وه قسه ی ده کرد،
لی ژنه که گوپی نه ده دایه و من دهنگی دوور که وتنه وه ی پییم له پرده که
هاته گوئی.

دهنگی ئاه.. ی پیاوه که م گوئی لی بوو، دوی دهنگی که وتنه ناو
ئاویکه وه. ئه و کاته بوو به گه ره لاوژی، نه متوانی بزانه چی بووه، ئه م
شتانه.. ئه م دهنگانه من بی تاقهت دهکات، ده مگه یه نیته سه ر رازی
ئهفسانه یه که که له په ی پی بردنیا دامام.

له کاروانی له رهنگ و قه له مدا، له نیوان نیگار و نیگارخانه کاند
دهست به دهست و شار به شار ده گه رام، له شوینیک؛ پیاویک تابلوکانی
یه که یه که هه لده گرت و له ولاتر دهیخستنه سه ر یه کتر، ئه و پیاوه باو کم
بوو. ده مزانی ئه وه باوکی من نییه، لی باوهرم هینابوو باو کم بیت.
وه ره وه ری سه گیک ده بیستم.

پیره میرده قه مبووره که قاچه کانی کو کردووه ته وه و له عه با خورییه
و شترییه که یه که یه گرمۆله بووه، شالیکی له سه ری ئالاندووه و بیبه ر

دهخوات. به چاوی حیزه وه سهیری نیگار هکان دهکات و به ناماژهی دست رهتی دهکات. من له ژیر درهختیکی سهروو، له کهناری جوگه ئاویدکا وهستابووم و باقلم نینۆکی په نجهی شایه تومانم دهگهست... بیرم نایات.

ئهم جاره قه مبووره که تابلۆکهی رت نه کرده وه و وهستا... سهیری هینایه پیشی و هینایه پیشی و به هه مان شیوه چاوی برییه من. ئهو پیاوهی که باوکم بوو، نیگار هکهی بهرز کرده وه، عارهقی کردبووه و به روویهکی سوور هه لگه راوه وه، چاوه کانی دهرتۆقیبوون و ئهم پی و ئهو پی دهکرد. قه مبووره که دهستی بهرز کرده وه تا تابلۆکه رت کاته وه، کهچی وهک ئه وهی په شیمان بوویته وه دهستی هینایه خوارئ، باوکم مۆپهیهکی لی کردم و وتی "گولئ بچنه و پیشکیشی جه نابی ئاغای بکه"

من دهموچاوم له قه مبوور دابوو په یه کدا، باوکم داگیرسابوو دانه کی ره ی دهکرد، دهتگوت ددانی له زمانی گیر دهکا، دلۆپی گه وره ی عارهق له ملا و لای دهموچاوییه سهریان دهرده هینا و سه ره ووژیر دهخلیسکان. له ترسا چه میمه وه و نیلۆفه ریکی شینم چنی و دامه قه مبوور، ئهو په نجهی حیره تی له زار نابوو، نه یده توانی چاو له من هه لگرت، شه پۆلیک له ههستی رازیبوون له روخساریدا نه خشی بهست، دهستی به باخه لی داکرد و چه ند سکه یه کی سه رده می دهقیانوسی دهره هینا و دای به باوکم.

باوکم ته عزیمی کرد، پیره میرد بی ئه وهی شتیک بلئ تابلۆکه ی راپسکاند و پیکه نی، پیکه نینیکی وه حشه تناک که خه ونی له بونیا م حه رام دهکرد، وه لی من گویم نه ده دایه، به ریکه وتین و بو ناو خه ونی تو هاتین. ئهو شه وه یان ئهو روژه ته م و بارانییه، له وه هۆده و هه یوانه دا بووینه ژن و میرد، چرپامان رووی عه ردی ژوو ریکی کوئبوو. برای

قەمبۇور پىيى لە عەرد دەكوتا و ھاوارى دەکرد، كە تۆ سەيرت كەرد، من دەچووم بۆى و دوو شەپازلەم سەرەواندە بناگوپى، بەلام خۆ بىدەنگ نەبوو. ئىمە چەندىك شتى چلكنمان ھەبوو، ھەرچەند دەمشۆرد تەواو نەدەبوون، دەمشۆرد و دەمچۆراندەوھ.

پاشتر كە تۆ لە خەو رابوويت، كەستىك فلچەى لە شەراب ھەلكىشا و منى كىشا، چاوەكانى رەشتر كەرد، وھا لە ھەرچىيەك برونم ئاگرى تى بەردەم، پىلئووەكانم قورسستر و ھەك داروپەردوويەكى ژىر باران داچەكى بوو. دواتر دەستى ھىنرا بەقژمدا و بەھىواشى ئەگرىجەمى نەوازش كەرد، پەنجەگەلىكى لەرزىو بەقژمدا رۆيشت و خەونمى قولتر كەرد، تەنيا بۆ ساتىك توانىم تى بگەم كە زەمەن رۆيشتووھ.

زەمەن رۆيشتووھ و من ھىشتا لە زوورەكەيدا، لە ھىجگار ماندوويتىمدا بەناو جىگە گەرمەكەيدا دادووراوم. دەنگى ھەناسەم ھەست پى دەكەرد، دەمزانى كە بەسەرمدا چەمىوھتەوھ، ھەك ئەوھى بەنىگای جەستەم بكاھە خۆلەمىش و بە ھەناسەكانى روحم بداتى.

ھەموو توانامى لى زەوت كەردبووم و منى بەچرپاكەوھ دادوورى بوو، دەستى بردە يەخەمەوھ، پەنجەكانى سەير گەرمبوون و من دەسووتام، بى ئەوھى ھەستى كاردانەوھىەكم ھەبىت، تەنيا دەنگى ھەناسە لەرزىوھكانىم دەژنەفت، خۆم دابوو بەدەستەوھ، بەلام بۆ ئارامى زەنىم بەدواى دەنگىكى ئاشنا لە سالانى دواتردا دەگەرەم، دەنگىك كە بتوانىت خەيالەم لە جىگەيەكەوھ ھەلبگرىت و بىبات بۆ جىگەيەكى تر، كورپىك بلى: پەروانە! و من لە شەقەى بال بەدم و بەرەو رووى بفرم.

ھەمىشە عاشقى دەنگى گارمانى (*) روسى بووم، ئىوارەيەك

(*) گارمان: ئامپىرىكى مۇسقىيە لە شىوھى ئۆكۆردىئوندايە. و

زهردهپەر، چوممه به هارستان، له ریگه له ویدیوو شووشهکانی قاوهخانهی "لهقانتیه" چاوئیکم گئیرا، دهموچاوی ئاشنایهکم تیدا نهبینی، بهرپی خۆمدا رویشتم، له بهردهم چایخانهیهکدا که کورسییهکانی لهسهه شوستهکه دانابوو وهستام، چایچییهکه قه لایهک پیالهی لهسهه دهستی هه لچنی بوو، بهنیوان میزهکاندا دهورایهوه و یهک یهک دای دهنان، ههزار پیالیه وهک پهری تاوسی مهست.

له دلی خۆمدا وتم نهگهر هه لئوتا؟ بهلام نهو چایچییه یهک چاوه له کاتیکدا بنیشتی کوردی دهجوو، کهمهری کهمی قهوس کردبووهوه و خۆی وهک پیالهی کهمهر باریک خوار دهکردهوه و بهنیوان میزهکاندا دههات و دهجوو. ویستم دانیشم و چایهک بخۆمهوه جی نهبوو، رویشتم. بهدهوری مهیدانهکهدا سوورامهوه و چاوئیکم به گوزهری "شادومانی" دا گئیرا. چهرداغی دووکانهکان پهردهی رهنگاورهنگ بوو. له بهردهم نووسینگهی "شادومانی چهشم نازهر" دا وهستام، له دواي خه لکه کهوه سهریکم کیشا تا بق ژهنیازانی نهو ئاوازه خه مگینه درود بنیرم.

دوو ژهنیار بهجلی نوپوه، که دیاربوو تازه کرییووویان و له بهریاندا هاواری دهکرد، له بهردهم دووکانهکهدا وهستابوون و نهو ئاوازه شادهیان دهژهند، که زۆر خه مگین بوو. یهکیکیان گارمانی دهژهنی و جارچاریش بهویقارهوه کهمهری بق بادهدا و نهوی تریشیان باله بانی فوو دهدا.

نهوایهک بوو دالغهی قوول دهبردم، ههستم دهکرد پیشتتر بیستبیتم، ئایا نهوه وهک لایلیهکانی دایکم بوو؟ یان له عاشقه راگوزهرهکانهوه بیستبووم؟ ئایا نهوه هه مان ئاوازی بوو که له رۆژی زهماوندهکهماندا لییان دهدا؟ لهپه ههستم کرد سالانیک دواتر پیاوئیکی نابینا له بهردهم

قاوه‌خانه‌ی "فیرده‌وسی" ئەم ئاوازه ده‌ژهنیت؛ ئەهی رۆژگاری نه‌خش و نیگارەن!

ئارامبووم و گویم شل کرد، هه‌زم ده‌کرد دانیشم که‌چی ئەوه‌نده به‌پێوه وه‌ستام شه‌و داها. ناچاربووم بگه‌ریمه‌وه و خۆم ته‌سلیمی هه‌ناسه له‌رزیه‌کانی ئەو بکه‌م.

له‌ باخه‌لمدا نوستبوو، ده‌یویست له‌ وجودی مندا په‌نای ده‌ست بکه‌ویت.. ره‌فتاری ناشیانه بوو ره‌نگه‌ سه‌ری لی شپواییت، له‌ خۆیدا گرمۆله‌ بوویوو، بۆنی قژی ده‌کردم، ده‌ستی ده‌خسته‌ ناو ده‌ستمه‌وه و دیسانه‌وه ده‌ستی به‌ره‌للا ده‌کرد، نه‌یده‌زانی چی بکات. ده‌می تامی سکه‌ی سه‌رده‌می ده‌قیانوسی ده‌دا، تامی وه‌ک کافور سارد بوو، هه‌رچه‌ندی ده‌کرد نه‌یده‌توانی به‌ر به‌و له‌رزینه‌ مه‌سخه‌ره‌ ئامپه‌زه‌ی بگه‌ریت.

له‌رزنه‌بوو، گرژبوونیک بوو له‌ نووکی پێیه‌وه تا ته‌وقی سه‌ری گرتبوو، نازانم بۆ نه‌یده‌توانی به‌سه‌رخۆیدا زال بیت. وه‌ک که‌سیک که‌ نیازی نابوودکردنی خۆی هه‌بیت، وه‌ک ئەو فیداییانه‌ی خۆیان له‌ قه‌لاکانه‌وه بۆ بنکی هه‌ل‌دیره‌کان فری ده‌دن، وه‌ک پێشمه‌رگه‌یه‌ک که‌ ئەلقه‌ی نارنجۆکه‌که‌ی راده‌کێشیت و کورکۆر خۆی هه‌ل‌ده‌داته‌ باوه‌شی قوربانیه‌که‌ی، وه‌ک هه‌نگیک که‌ جزو ده‌وه‌شینیت و خۆی ده‌مریت. ته‌واوی خۆینی ره‌گه‌کانی له‌ یه‌ک خالدا فواره‌ی کرد و مرد. به‌ئێ مرد.

ئیتتر درۆ نه‌بوو، ئەوه‌ی که‌ فلچه‌ی له‌ شه‌راب هه‌ل‌ده‌کێشا و منی ده‌کێشا، ئەوه‌ی منی له‌م قه‌له‌مدانه‌وه بۆ ئەو قه‌له‌مدان کۆچ پێ ده‌کرد،

ئەوھى كە دىلى تابلۆيەكى خۆى بووبوو، ئىستا منى عاشقى خۆى
كردبوو خۆى مردبوو، لە باوھشى مندا مردبوو.

دەستم لە روخسارى دا، تا ئەو كاتە كەسم وەھا سارد نەدییوو،
دەتگوت لە تەرزە دروستيان كردوو، ويرانكەر و سارد و بېرھم.
دەمتوانى چى بكەم؟ دەستى كە بەسینەى رووتییەو بوو، بەرزم كردهو
و بەرمدا، دووبارە كەوتەو سەر سنگى. خۆم خستە لاو و لە دلەو
قىژاندم، بەلام دەنگىكم لىو دەرنەھات، لە چرپاكە ھاتمە خواری و
سەیرىكى دەوروبەرم كرد، شتىك كە بەمن ئاشنايى، نەبوو، جگە لە
چەند قەلمدانىك كە نىگارى شىواوبوون و نەخشی سەربەرگەكانيان بە
نيوھ ناچلى مابووھو.

چراكەم خستە سەر كورسى تەنیشت چرپاكە و لەوم روانى،
مردوویەك لە رووناكى چراكەدا بەرش دەبووھو و من نەمدەتوانى بەر بە
رۆشستنى كات بگرم. ئەو رۆشستبوو من مابوومەو؛ مرۆفێكى بەدبەخت
و سەرگەردان كە نەیدەزانى دەبیت چى بكات.. بەدبەخت.. بەدبەخت..
بەدبەختیە. ئایا ئەگەر من عاشقى نىگار كیشىكى تریامایە رۆژم بەم
رۆژە دەگەبشت؟ بۆ ئەنجامى عەشق ئەم ھەموو نەگبەتى و ویرانى و
بەدبەختییە؟ دەبوو پەنام بۆ كوئى بردبا؟ بەكى بلىم؟ خۆ من كەسم نییە.
شەویش لە نیوھ تى پەربوو، جگە لە ھەپەھەپى دوورى سەگەكان،
ھیچ دەنگىكى تر نەدەھات، سەرگەردان لە ناوھراستى ئەو ژوورە
نەناسراوھدا وەستابووم، رىك بەو جۆرەى كە منت لە خەونتادى.
ھەمووان سەرگەردان بوون، نە تریشقەھەك، نە ئەسپىك، نە ماشىنىك،
ھیچ.. ھیچ.. خەلكىكى نەناس، ئاپۆرەھەكى مەزن، سەرگەردان روو
بەلایەك كە نەیان دەزانى كوئىھ، ھەيران بووبوون.

ئەو كاتە يەككەك لە مامەكانى من كە سالانىك لەووبەر لە
جەنگەلەكانى هيندستاندا بەتيرى ژەهراوى خپلەكيبەكان بەدرەختىدا
هەلئاسرابوو، گەنجانە و گوستاغ بەرەو روم هات و منى بەسەر
پردەكەدا پەراندهو كە هەردوو لای سەر شار بوو لە مردووكانى
مىژوو. منى قەلادۆشكان كوردبوو، وەكو با بەنيوان مردووكاندا بازى
دەدا، دواتر چوینە گۆرستانىكى پر گول و درەختەو. لە هەموو جيبەك
گولك، درەختك، گيايەك خۆرسانە روابوون و روى گۆرەكانيان
داپۆشى بوو، شوينىك بوو كە ئەسلەن لە گۆرستانى نەدەكرد، زۆرتر لە
مەرقەدى ئىمامزادەيەكى پيرۆز دەچوو.

چوینە ژىرخانىكەو كە پەيكەريكيان لە ناوهراسندا لەسەر تەختى
بەردى دانابوو، شمشيرىكيان كوردبوو بەسكيدا و پەردەيەكيان پيدا
دابوو، وتم "ئيمە سەردەمىك پەيكەريشمان هەبوو؟" دەنگى لەرزىوم لەو
ژىرخانەدا شەپۆلى دا و گەرايەو بە خۆم، سەرم خستە ناو دەستەكانم
و لە لەرزى دەنگى خۆم كەوتە لەرزىن. دەنگى سامناكى پيەكەنينى
قەمبوروو بوو، دواتر كە پيەكەنينەكە نەما دەنگى من وتى "ئەمە پەيكەر
نييه، ئەمە لاوتى تۆيه" ديسانەو دەنگدانەو دەنگى خۆم گەرايەو لەم
قەمبوروو پيەكەنى.. وا پي دەكەنى كە من ددانەكانم هەلوهرين، دەستم
بەدەممەو گرت و ددانەكانم هەلرشته دەرەو.

سەرم هەلپرى، تۆ لە بەردەم پەنجەرەكەدا وەستا بووى، من هەولم دا
و هەلا لیت بروانم وەك ئەوئە نەمدىبى، ئاورم دايەو دەرگەيەك
جیرەيەكى وشكى لى هاتوو كرايەو، چەند كەسيك لەوى بوون،
هەستام و رام كرد، ژىرخانىكى تریوو هەلمى ئاوى گەرم تپیدا شەپۆلى
دەدا. لەسەر تەختى بەردىك لە ناوهراستى ژىرخانەكەدا، ژنىكى گەزى

رهش نوستبوو، له خهوی تۆدا هه مووان ناوی ئه و ژنه مان ده زانی، به لام
کهس ئه مه ی به ئیمه نه وتبوو، ده می کبوو ده مان زانی.

چاوانیکی گه و ره، لیوانیکی گۆشتن و خونچه یی، دوو گۆنای
ده رپه ریوی هه بوو. چ گهنج و تازه بوو، ده تگوت ئه سلن ئه مه نه مردووه،
خه وتووه. ژنیکی لوسیان له سه ر ئه و به رده خه وان دبوو ده یان شۆری، ته ر
و تازه و نه رم. هه یچ که سی کم له و ئی نه ده ناسی، سه رگه ردان بووم، ریک
له و کاته دا تۆ شیتانه له خه و راپه ریت و وت "سه رمامه" و زار ره تره ک و
تۆقیو له چوار ده وری خۆتت روانی. من سه یرم کرد ئه و له ژیر رووناک
چرا که دا به خه و نی هه زاران سه لئه ی مه رگدا رۆچوو بوو، ژووره که بۆنی
ورگیکی غه رقبووی ئاوساوی لی ده هات. له چرپا که وه سه رمای مه رگ
به رز ده بووه وه، سه رمایه ک که هه هه و نه بوو، سه رمایه ک بوو له روحی
ئهم ژووره دا هیلانه ی کرد بوو، ده یویست بۆ ده ره وه ته شه نه بکات، وه ک
ئه وه ی هیزیک منی هیشته یته وه که له ناوه راستی ئه و ژووره دا بووه ستم
و گه رده گه رد سه هۆل بکه م.

با وه شم به خۆمدا کرد و له رووناکي چرا که رامام، تۆ تینوت بوو..
ئاو.. ئاو.. لیوه کان وشک بوو، به لام له ترسا نه تده توانی جووله بکه یت..
ترسیک زیاتر له هه راسانی له مه رگ، یان له له تیبوون. گلۆپیک پرته
پرتی ده کرد، گلۆپیکي سوور په نگی نیون، شار له نیونی
پروپاگه نده کانداه لده بوو ده کوژا په وه، له دووره ده ستیش سه گی
ده وه ری، ئه مانه رهنکه نیشانه یه کی باش نه بووی، له رز که وته جه سته ت
و هه ناسه له سنگتا چه پس بوو. به زه ینتا هات "من سه رمامه" نیتر
هه یچی ترت بیه ر نه که وته وه، ده ستت برد بۆ تاقه بچووکی ته نیشته
چرپا که، په ردا خیکي نیوه مه شرویت هه لگرت، له بۆنی تیژی ئه لکه هول

سَلْمِيتهوه، لِي بهسهرتهوه نا و لهرز گرتيتي.. سارد و تال بوو.. تامي
گۆشتي مردوويهك له زارتدا مايهوه كه يهك چار كه سيك له خهودا
خستبوييه زارتهوه.

بهكۆلاني ئاوايييهكدا دهروشتي كه دووكاندارهكاني مردووهكانيان
وهك جل بهتهنيشت يهكهوه بهقولابدا كردبوو، پارچهيهكي سبييان دابوو
بهسهرياندا و بههريهكهيانهوه ژمارهيهكيان چهسپ كردبوو، سهيري
هر دووكانتكت دهكرد، دووكاندارهكان له پشتي ميژهكانيانهوه له
چاوهرواني كرياردا دانيشتبوون.

گهيشتته دووكانتيكي گهوره و دلگيري دوو دهركه كه هي مامت بوو،
همان ئه مامهي له بيست و يهك سائيدا جوانهمرگ بوويوو، ههنوكه
پيرتر دههاته پيش چاو، بي بازاري برستي لي بريبوو، چويته
دووكانهكهوه و خهريكبوي سهيري ژمارهي سه مردووهكانت دهكرد،
كه كهسيك بهكيريديكي گهوره پارچهيهك گۆشتي له بازوي مردوويهك
لي كردهوه و خستيه دهمتهوه.

دهستت كرد بهجوويني پلهگۆشتهكه و لهوي هاتيته دهري، گهيشتته
مهيدانيك كه گوري له ناوهراستياوو، گوريكي هلتوقيو له زهوي،
گوريك كه دهركهيهكي ناسن له لاي راستيهوه بوو چهند قفليكي پيوه
هلواسرابوو، كه ليوهي دهوانرا كونترولي هاتوچو بكرت.

له گورهكهوه دووكه له هلهدهستا و كهس له ناوه نهبوو، سهگييك له
دووردهست دههري، دهنگي ناسنگهري دههات، وهك ئهوهي كه سيك
بهيهك ريم ناسنيك بهسندانيكدا بكويتت، له خهوهكهدا ئهو شاره ناوي
"بهيهق" بوو، شاريك كه نهتهزاني لهكوبي نهخشهي جوگرافيايه.

گۆشته تالەكەت دەجووی و قوتت دا، بۆی گەنین چوو بوو سەرتەو،
نەتدەزانی چی بکەیت، ناچار لە خەو راپەریت و تا چەند رۆژیک ئەم
تامە تال و بۆگەنە لە دەمتا بوو. دووبارە پەرداخەكەت بەرز كردهوه و
دوا قەترەیت خستە سەر زمانت، زمانیکت هینا بەلیوتە و خۆت
هەلخوراند.

لە پەنجەرەووە رووناکییەکی کز دەهات و گلۆپە نیۆنەکان بەشیتوویەکی
ناریک هەلدهبوون و دەکوژانەوه، ئاورت دایەوه روخساری ژنەت لەسەر
چرپاکەیی تەنیشت خۆتەوه بینی، چاوانی چەماوه و هەلئاوسابوو،
برژانگی درێژ، گۆناکانی پڕ و ناوچەوانی بەرز، برۆی پتووست و باریک،
لیوی گۆشتن و نیوہباز، قژێ رەشی ئالۆزای دەوری رووی بەسەر
سەرىنەكەدا پەخش بوو بوو، سەرچەفیککی سپی دابوو بەخۆیدا و
دەتگوت لەسەر زەمینی جەمسەرەووە هاتوو و هیچ سەرمايەك
کاریگەری تۆ ناکات، ئارام نوستبوو، بەحالەتیککی خەمگین و شاد،
شادییەکی خەم ئەنگیز، تیکەلەیهك لە خۆشییەکی سەرکەشانە و
دلتهنگییەکی پڕ لە گەمژەیی.

بە حەوت قەلەم ئارایشی کرد و بۆ ئەووی هیچ گرینگییەكت پۆ بدات،
دەهات بۆ سۆراخت. ئایا فریشتەیهك بوو رەفتاری قەحبەکانی دەنواند
یان قەحبەیهك بوو كە جارجار دەبوو فریشتە؟ وەختیک لەسور
ستاندەكە سەرقالی نیگارکێشان بوویت، دەهات بەسەرتەووە دەووستا و
ئەملا و لای دەکرد، سەرەنجام دەیگوت "باش فیری فیڵەكەیی بووی..
هەر من دیمە ئیره، تۆ نیگارکێشان دەكەیتە بەهانەیهك و خۆتی پتووه
سەرقال دەكەیت.. ئاخر ئەم نەگبەتە چی هەیه و من نیمە؟"

وینەكەیی منی دەوت، وینەكەمی لەسەر و گۆشەیی ستاندهكەوه

هه لپروچاند و دراندى "نه گبهت.. ئەمه ئەگەر زیندوو یوایه ئیستا له
تەمەنى نەنکما دەبوو.. ئەم هەموو توحفانەت کیشا چى و کرد بە چى؟! "
وتت "لاچۆ.. سەر مەخەرە سەرم، تۆ نە دەبیت بەمۆدیل دانیشیت
تابلۆیەکت بکیشم و نە لیش دەگەریتى تابلۆی خەلکى تر بکیشم.. ئەرى
من چى بکەم؟". له لیواری چرپاکە دانیشت، سەرى بە لای شانى چه پیدایا
لار کردوه "باش.. وەرە من بکیشە"
تۆش ئەوت له خوا دەویست، بە لām وەک هەمیشە تا تۆ هاتى قەلم
بە پەردەدا بخشینیت، ئەو ملی نابوو رۆشتیوو.

له بەرچاوی بیگانه کان، له پیش چاوی ئەوانى تر وەها رەفتارى
دەکرد، کە وایان دەزانى یەکیک له فیداییهکانى تۆیه کە ئامادیه گیانى
له ریتا ببەخشیت، بى ئەوهى خۆی بە لاوه گرینگ بیت. کەسیکە ریزی
تۆ و بەهای هونەرەکت دەزانى، هاتوو تا لى نەگەریت تۆ خۆت
بیربچیتەوه، چى دەخۆیت؟ چى دەخۆینیتەوه؟ چى دەپۆشى؟ ئایا کەس
خەمى تۆی هەیه؟ بە لām ئەو فریشتە قەشەنگە دەبەنگیکى تەواو عەیار
بوو، دەبەنگیک کە هیچ بەهایهکی بۆ خۆتان و هونەرەکتان دانەدنا؛
قەشمەریی پى دەکردى، نازارى دەدايت و کاتیکیش تۆ له نازاردا لوول
دەبوویت و له گۆشەیه کدا دادەکەوتى، ئەو گۆل گۆل شکۆفەى دەکرد و
بەخۆشحالییهوه جیى دەهیشتى. وەک موعتادیک کە له وپەرى
پتویستیدا بەدواى تلیاکدا رادەکات و له کاتى نەشئەو کەیفیشدا، پاش
مژى قوول و دریت لى هەموو نەفرەته کۆنەکانى دەمرن و ئنجا نەفرەت
دەنیریت بۆ دنیاى کەیف و نەشئەش.

رەنگە هەموو شتەکان بگەریتەوه بۆ ئەو واقعە تالەى کە
قەمبۆرەکان تلیاکى بوون و ئیمەى قەلمدانى هەموو عارەقخۆر. بە لām

زۆرى نەخاياند كە ئىمەش تەزىقىي (* بووين، رومان كرده ھىرۆين و مۆرفين و ۋەك يەكمان لى ھاتەۋە.

پرسىم: "ئەۋ بىدەنگىيە چەند سالەيەي تۆ، جۈلەيەكى سىياسى بوو؟"
لە خەۋنتا وتت "چەندىن تابلۋى تەۋاۋنەكراوم ھەيە، ئەگەر ئەۋەندە بوارم..."

نەمدەزانى چۆن دەتۋانى بەرگەي ئەۋ حالە بگريت، ئەۋ ھەموو نىگارە تەۋاۋنەكراۋ، ئەۋ ھەموو سوکايەتییە، ئەۋ ھەموو گۆشەگىرىيە.. تەنانەت بىرت چوۋبوۋەۋە سەرىك لە كۆر و كۆمەلىك بدەيت و قسانىكىان بۆ بکەيت، كە ھەندىكىان لە تاۋ ئازار پىچ بخۆن. گاهى لە مال دەچۈپتە دەر، چەن تابلۋىەكى كۆپىت دەخستە ژىر بالت و رادەستى دوۋكانىكت دەكرد لە شەقامى "مەنۋچەھرى" پارەيەكى نانەسكىانەت ۋەردەگرت و بەھەمان رىگەدا دەگەرپايتەۋە.

شەھاپەكت كۆپى دەكرد كە تاقەتى دوۋبارە سەيركردنى ئەۋانىشت نەمابوو؛ پۆترىتىك، چەمەنزارىك، گۈلىك، ئەسپىك. لەم كۆپى كارىيەداۋو كە من تۆم بىنى. كاتىك پۆترىتى منت دەكپشا، لە تەۋاۋى ئەۋ كاتەدا بىرت لەۋە دەكردەۋە كە ئىمە يەكترىمان لە شوپنىك بىنيۋە، رەنگە پىش ئەم ژيانە ئىمە يادەۋەرىيەكمان لەگەل يەك ھەبىت و ئىستا كەسمان بىرمان نەماپىت.. خۋايە لە كام چەرخى مپژوۋدا يەكترمان خۆش وىستۋەۋە كە ھەرچەند سەيرت دەكەم تىر نايم.

ۋتم "ھەموۋان ۋا دەزانن تۆ مردوۋىت، منىش ھەندى جار ۋا گومان

(* تەزىق: بەماناى دەرزی لىدان دىت، تەزىقىيش بەۋ كەسە ئالۋدەبوۋانە دەۋترىت كە لە رىگەي دەرزیيەۋە مادە ھۆشبەرەكان بەكار دەھىن. و

دهكهم.. به راست تو مردوویت؟

وتت "ئیمه قهدری خۆمان له دهست داوه.. ئیمه كه وتوین"

"دهنگۆی ئهوه بلاوه له سیداره دراویت.."

"ناوی ئهم شهقامانه گۆراوه.. له وه دهچیت شهڕ بوویت.. چووزانم"

سه رو قژت سپی بووو، چهند تالیکیش كه وتبووه ئه و سمیله
قینچه تهوه، ئیتر شه كهت بووو بوویت و مه رگی ئه وت به ئاوات دهخواست،
من بیرم له ژیا نی پیاویك ده کرده كه له باوه شما گیانی سپارد بوو،
تۆش له مه رگی ژنیک كه بووووه فیگه ری کارهكانت، به هه مان شیوه من
عاشقی ههنگیک بووووم و تو عاشقی قه حبه یهك؛ ژنیک كه دههاته
به ردهم ستانده كهت و داده نیشته، كه چی بواری وینه کیشانی نه ده دایت.
سیو پیکت ده دایه دهستی و به شوڕ و شه و قه مندا لانه كه ته وه دهستت پی
ده کرد، كه چی پاش چهند چرکه یهك ده تبینی سیوه كه ی خواردووه و
خه وتووه.

"ئهی من چی بکیشم؟"

"زۆر باشه.. بکیشه؛ سیو پیک خورا و ژنیک جوان، كه خه ریکه
پشوو ده دا"

"بروانه؛ تکا دهكهم ئه زیتم مه ده، پینج ده قیفه به و شیوه یه ی كه وتم
له سه ر لیواری چرپا كه دانیشه، تا من سکیچه گشتییه كهت بکیشم
دوایی پشوو بده، وهره ئهم سیوه بگره، بهس مه یخۆ"

ئهو سیوه ی كه دابووته دهستی فرپی دا و به نیگایه کی خه مگینانه وه
جیی هیشتیت: "به غیل.. تو حه قت چییه من سیو ده خۆم.. حه ز دهكهم
خروخۆل بم. چاوه یۆقه كانتم لی ده كه یته به به چوار چاو؟"

"باشه بيخو، بهس دوايي.. ئيستا بهيڙه ئهه تابلويه بكيشم"

نهيهيشت. وتت بيت له تهنيشت په نجه ره كه وه بووه ستيت و به دست
په رده كه بگريت به شيويه كه واده ركه ويت خه ريكه زور
به تامه زروييه وه له دهره وه دهرواني، شاني هه لته كاند، لچيكي
هه لفورچاند و به بي مهيلييه وه چووه قه راغ په نجه ره كه.. تيامابويت له
كوپوه دست پي بكهيت، بو سيبه ر و روونايي دهموچاوي له چ رهنكيك
سوود وهر بگريت.

قه لمت له رهنك هه لكيشا و هيڙي بناگوښت كيشا، قزي رهش و پر،
برژانگي دريژ و هه لگه راوه، بوسته.. بوسته.. نهيهيشت. ساتي دواتر
په نجه ره كه يي كرد بووه وه و له گه ل ريوار يكداسوعبه تي ده كرد "هيي
خاله.. هه ستيره كاني ئاسمان چهنه دانهن؟"

ئهو خوي شوږ كرد بووه وه و توش له سه ر كورسييه كي بچووك
به خوتدا روچووبوويت و ببرت له و چهنه هيڙه بي مانايه ي سه ر تابلوكه
ده كرده وه. دواتر كه ماندووبوو گه رايه وه سه ر ته خته كه و راكشا و وتي
"بمبه خشه، هوشم نه بوو.. وهره هه رجوريك ده ته ويت بكيشه"

به لام تو ئيتر تاقهت و هه وسه لت نه مابوو، رهنكه كان له ناو
رهنكدانه كه دا وشك بوونه وه و سه رت زور ده ئيشا، له سه ر عه رده كه
دانيشتي و سه رت خسته ناو دهسته كانته وه، چاي بو هي نايت و هه ولي
دا ئاشتت بكا ته وه، وه لي نه يتواني، وتي "پياو ده بيت جوش و خروشيكي
هه بيت، ياني چي دانيشتي و بگري؟ به توش ده لين پياو؟ هه سته
قايشه كه ت بكه ره وه و بكه وهره گيانم، شين و مورم بكه ره وه.. ليم ده و
ليم ده.. جوانم كه"

بۆ ئەوەندە سوربوو كە لىيى بەدەيت؟ ريشەي ئەم خۆئازاردانە لە كۆپوھە
ھاتبوو كە بەر قايشت دەدا قاقاي دەكيشا و دواتر وردەوردە ئارام و
دەستەمۆ دەبوو؟ چى وای دەکرد روحت ئەشكەنجە بدات و ناخۆشتىن
قسە لە زارى بېتە دەرەوھە و كاتىكيش كە زۆر ماندووى كردى،
كوتەككارىيەكى باش بەخۆي بگەيەنيت و سزاي رۆژيكي تال و رەش
و ەريگريت، ئەلھەقىش وەرى دەگرت. ھەر كە دەستت بۆ قايشەكەت
دەبرد، ئاھى دەكيشا و وەكو مار تېتەوھە دەئالا، ئەژدېھاپەكى سووتىنەر
و خۆلەميشكەر بوو.

ئەوھندە تابلۆي تەواونەكراوت ھەبوو كە نەتدەزانی چىيان لى بگەيت،
وھك خواردنە نيوھ خوراوھكان، جارجار بىرت دەكردەوھ ھەموويان فرى
بەدەيت و خواردنى نوئى دروست بگەيت، نا ئەسلەن ھەر دروستى
نەكەيت. يەك نان و پەنير و سەوزەي سادە، ھەموو ئەو خواردنە
تەواونەكراوانەي دەھينا.

ئايا دەشيا تۆ بەدوای كەسيكەوھبەيت، كچىكى سادە و لادىي كە تەنيا
بليت: بەسەرچاؤ؟

"سەيركە ئازىزم.. ئىتر ھەز ناكەم بېيتەوھ ئىرە، ئەمەش ھەقى
مانگانەكەت و برۆ"

"تۆ برۆ.. من كۆيم ھەيە بۆي برۆم؟ حالم لە مالى خۆمان شيواوھ..
من ئىرەم زۆر خۆش دەويت"

"ئەي كەواتە بۆ چەند دەقىقەيەك دانانىشى، تا كاريكي ھونەريت لى
بساژىنم"

"نىگار كيشى مەكە.. مەگەر ئەو ھەموو خەلكەي نىگار كيشى ناكەن

مردوون؟ مه گهر ئهوانه‌ی هونه‌رمه‌ند نین ناژین؟" قایش، قیزه، قاقا،
ئاھ... دەسبازییه‌کی ئاگرین، دوایی خه‌ویکی قوول بۆ ئه‌و و کابوسیکی
پچرپچریش بۆ تۆ.

مانگانه‌که‌ی وهرده‌گرت، ماکیاژیکی تۆخی ده‌کرد و ملی ریی ده‌گرت،
له سوچیکی مه‌یدانی "فیرده‌وسی" دا ده‌وستا، هینده له‌ملا و لای
ده‌روانی تا ماشینه‌کان له به‌رده‌مییدا ریزیان ده‌به‌ست و ئه‌ویش
یه‌کیکیانی هه‌لده‌بژارد و له‌گه‌لی ده‌رۆی، داخی خۆی ده‌کرد به‌ دلی
ئه‌وانی تردا، یان نا داخی ده‌کرد به‌دلی تۆدا که له پشت دیواری
که‌لاوه‌یه‌که‌وه چاودیریت ده‌کرد و ده‌ست و پیت که‌وتیوه له‌رزه.

ئایا جادووی لی کردبوویت وا هه‌رکاتیک ده‌تبینی هه‌م له دلته‌نگی
هه‌م له ترسدا گیانت ده‌که‌وته له‌رزین و دلت وهک ته‌پلی گه‌وره و بچووک
لیی ده‌دا؟ رهنکه که‌سیک له‌م حاله‌ تۆ نه‌گات و باوه‌ر نه‌کات؛ که
پارچه‌یه‌کی سپیت به‌سه‌ر ستانده‌که‌وه دادنا، رهنکه‌کانت به‌سه‌ر
شووشه‌کاندا پان ده‌کرده‌وه، فلچه‌کانت ریز ده‌کرد و له‌ودیو
په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌ره‌تاتکیت ده‌کرد و چه‌ندین سه‌عات چاوه‌روانیت
ده‌کیشا تا بپیت. به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌هات داری ده‌دا به‌روحتا و
کارتی ته‌واو ده‌کرد و جگه له چه‌ند په‌له‌یه‌کی پیسی سه‌ره‌په‌رده‌ی سپی
ستانده‌که‌ی تۆ، هیچ نه‌ده‌ماپه‌وه.

وتی "دیت پیکه‌وه زه‌ماوه‌ند بکه‌ین"

وتت "تا ئیستا یه‌ک تابلۆی ته‌واوم نه‌کیشاوی، تۆ ئه‌سله‌ن بو‌ار به‌من
ناده‌ی که‌."

برۆی هینایه‌وه‌یه‌ک، لیوه گۆشتنه بچووکه‌که‌ی بۆ شیتکردنی تۆ ورد

ورد دهجولاند، نيگايهكي عاشق كوژانهي دهکرد و دهگوت "بو دهبي
بيمه ئيره؟ خوا بهنهفرهتت بکات که وا منت گرفتار کرد"

"به لام من زورم خوشدهويت"

"درق دهکەيت وهک سهگ"

ناخ.. تو چ سهبريكي عهجيبت ههبوو؟ چون دهتواني بهرگهه ئهوه
بگريت؛ که سيک بيت روجي ناسکت بگوشيت و فریتداته گوشهيهکهوه،
دوايش له رووي بهزهبييهوه چايهکت بو بينی تا درخواردی
جهنازهکەتي بدات؟ چون بهرگهت دهگرت که ههرزهيهکی دهبنگ وا
بزانيت خوئی ههموو دنيايه و ئهوهی ئه و بيري لی دهکاتهوه راسته و تو
دهبيت ملکهچی بيره کهرانهکانی ئه و بيت؟ ئه گەر قايش نهبايه چی؟
چون دات دهمرکاندهوه؟

وتی "دهتوانيت بهداريش ليم بدهيت، به لام هيواش نهکا جييهکم
بشکيني"

رای دهوارد، جوینی پی ده دای، تۆمهتی ده دایه پالت، بو ئهوهی بۆی
ههستی، ههزی دهکرد کاتیک قايش دهکيشيت به گيانیا سهری له
ههوادا راوهشیتیت و رهها ببیت، بهجۆریک به هه لیدانیک قژه رهش و
دریژهکهی بهسهه چاويدا پهersh ببیتهوه، به لام خو هه ميشه چیرۆکهکه
بهم شیوهيه کوتايی نه دههات!

جاریکیان بۆياخه رۆنييهکانی تۆی خستبووه سهه مێزهکه و جهختی
لهسهه ئهوه دهکرد که تو دهبيت دیواری ماله که رنگ بکهيت،
هه رچیتکرد دهست له و ده بهنگيه هه لگريت هه لی نهگرت. وتی "وا
دهزانی نيگارکيشيکی زور گه وره ی! هيچ له بارا نه بوو، چوار دیوارت پی

بۆیە ناکریت.. گوو خوارد خۆت بههونهرمه‌ند بزانی"

بهو ساده‌یییه‌وه ناشرینترین وشه‌ی خۆی به‌کار ده‌هینا، به‌همان ئه‌و ساده‌یییه‌وه تۆی ده‌کوشت. ره‌نگه‌ خه‌لکی بلین چ تاوانباریکی گه‌وره بوویت که زه‌رده‌خه‌نه‌کانت بۆ ده‌سه‌نده‌وه و هه‌موو گونا‌هه‌کانیت ده‌به‌خشی. وه‌لێ من له‌ بیرى ئه‌فسانه‌یه‌که‌دا بووم که کچی پاشا نه‌خۆشبوو، ئه‌ژدیه‌هایه‌ک له‌ سکی دابوو، هه‌موو کازیوه و زه‌رده‌په‌ریک ده‌هاته‌ ده‌ری و هه‌مووانی ئازار ده‌دا، ته‌نانه‌ت رحمی به‌خواونه‌که‌ی خۆشی نه‌ده‌کرد، پاشا بۆ به‌شوودانی که‌که‌ی بیرى له‌ په‌رجوو‌یه‌ک ده‌کرده‌وه، به‌لام ره‌نگه‌ ئه‌و په‌رجوو‌ه نه‌بوویت تا پاشا بتوانیت به‌ئاسوده‌یی خواسته‌که‌ی به‌جی به‌ینیت.

هه‌ر کاتیک سه‌یری ئه‌و تابلۆیه‌م ده‌کرد ده‌که‌وتمه‌ بیرى ئه‌وه‌ی چۆن ده‌کریت مرقۆفیک ئه‌ژدیه‌هایه‌کی خواردبیت؟ کچیکى جوان که له‌ده‌ست ئه‌ژدیه‌هایه‌کی ناوخۆی گیرى خواردوو. تابلۆکه زۆتر به‌تابلۆی سه‌حرای مه‌حشه‌ر ده‌چوو، به‌ماری جه‌ه‌نه‌م، رۆژی سه‌د هه‌زار سالی، خۆرگه‌لیکی سوتینه‌ر که گر په‌خش ده‌که‌ن و سییه‌ریک که نییه‌.

وتی "له‌ده‌ست خۆم ماندوو بووم"

چوو هه‌ر چیشته‌خانه‌که، قاپه‌کانی چهند رۆژ له‌مه‌وپه‌شیشی شت، کاشیه‌کانی زۆر جوان سرپیه‌وه، ژوو‌ره‌کانی میوان و نووستنی کرد به‌گول، چایه‌کی بۆ تۆ هینا، سیوکی گرت به‌ده‌ستییه‌وه و له‌سه‌ر لیواری چریاکه دانیشت، وتی "بکیشه"

زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گالته‌جارانه‌ت کرد، یه‌ک له‌ دواى یه‌ک فلته‌ری جگه‌ره‌که‌ت به‌زه‌وییه‌که‌دا پان ده‌کرده‌وه.

وتى "كيشه نيه، دواى گسكى ددهم.. بکيشه نازيم"

سهرت خسته ناو دسته کانت و ههولت دا بهر به و تهقينه وهيهى
که لله سهري گهرمداگه راوت بگريت که به دهوري زهويدا دهخولايه وه،
دهتگوت مسى تواوه دهريژنه ناو سنگته وه هه رچى لهويدابوو، دهبوو به
ههلم، جارتيكى تر ئه وهه لمه گهرمه له کاسه سهرتدا دهسوورايه وه و
قه تيس دهما، بى ئهوى تواناي نارازيبوونىکت ههبيت، دلت به وه
خوشبوو که دووباره، ئه وهه بينيته وه.. ماچى دهکيهت.. دواچار رازى
دهکيهت چيژى بهرهميکى بى گهرد بچيژيت و به لايه نى که مه وه بۆ
جارتىک پى بخاته په ردهى تابلويه که وه.

رهنگه ئه وان به گه مژت بزنان، به لام من که بوونى خوم دابوو
به نيگايه ک، ده متوانى چى بلیم؟ وهک ئه وشاعيرهى عاشق بوو بوو، له
شوینى خوى نه ده بزوا و هه ندی جاريش له بهر خويه وه شتيكى ده چرى،
هه مووان ده يانزانى ده بوو دوو جووت پيالوى ژنانه له بهر ده رگه ی
ژوره که پيدا له پيش چاويدا بيت، تا بکه ويته داد و بيداد کردن، ئه ويش
شيت ده بوو، ماهورى ده خویند، شوپرى ده خویند، هه رچاوى ده کهوت به و
پيالوه ژنانه چ شينيکى ده گيتر.

له په نجه ره که وه رووناکيه يه کى کز ده هات و گلويه نيونه کان
به شيوه يه کى نارتيک هه لده بوون و ده کوژانه وه، ئاورت بۆ دواوه دايه وه و
سه يرت کرد، له دلى خوتا وتت "شته پيس.. شته پيسى هه رزه.. خوشم
ده وييت" ويسنت هه ليسي نييت و به سه ريدها هاوار بکه يت، هاوارتيكى
دریژى بى وه ستان که وهک ده مى ئه ژديها بيسوويتنى و خوله ميشى
بکات و دووباره دروستى بکاته وه، وهک جگه رى ئه و مرؤفه زيندانى يانه ی
کيوه کانى قه فقا.

چ دەستیکی جوانی هه‌بوو، په‌نجه‌ی ریک و باریک، ئەنگوستیلە‌ی
نقی‌مدار، دەستانیکی بی‌ئازار، ناسک، میهره‌بان، ته‌نانه‌ت ئەو
کاتانه‌شی ناجنسی ده‌کرد و ده‌یویست چاوت له‌ کالانه‌ ده‌به‌ینیت،
ئەگەر سه‌رتی له‌ ته‌نیش‌ت خۆته‌وه‌ بدیبا نه‌وازشی ده‌کرد. نه‌ شتی
ده‌شکاند، نه‌ شتی ده‌دری. له‌ خۆشی ماندوو بووبوو، به‌رگه‌ی ئەو
ئەخلاقه‌ سه‌گانه‌یه‌ی خۆی نه‌ده‌گرت، ده‌ستی ده‌دایه‌وه‌ میهره‌بانی، ئەو
ده‌سته‌ ده‌سته‌مۆ و ئارامانه‌ی گواره‌یه‌کی نه‌شازبوو به‌جه‌سته‌یه‌کی بی
قه‌راره‌وه‌، که‌ بۆ که‌س رام نه‌ده‌بوو، ته‌نیا سه‌رگه‌رمی بیروکه‌
پروبووچه‌کانی خۆی بوو، دلێک و زه‌ینیک که‌ کورنوشیان بۆ خۆی
ده‌برد، به‌ئاسانی پێی له‌ هه‌موو شتیک ده‌نا.

ئەو ده‌ستانه‌.. چەند جار ئەو ده‌ستانه‌ت ماچ کردبوو، چەند جار
گوناهه‌کانیت به‌خشیبووه‌وه‌ به‌ده‌سته‌کانی، جاریکی تریش؟ ویستت
دووباره‌ بنویت، لێ هه‌ستیکی ئاویتته‌ له‌ عه‌شق و نه‌فه‌رت ته‌په‌ ته‌پی دلتی
خیرا کردبوو، خه‌میکی ئەزه‌لی و ئەبه‌دی دلتی له‌ مشتیدا ده‌گوشی،
وه‌ها که‌ فرمیسی له‌ چاوته‌وه‌ ده‌خلیسکاند، رق هه‌ناسه‌تی قه‌پات
کردبوو، هه‌زت له‌ جگه‌ره‌ ده‌کرد، له‌سه‌ر رفه‌که‌ بوو. دانه‌یه‌کت گێدا و
بیرت له‌ من کرده‌وه‌؛ کاتیک پێ ده‌که‌نم گۆنای چه‌پم چال ده‌بیت و سه‌رم
ده‌خه‌م به‌پیشدا و ده‌نوشتیمه‌وه‌، بیرت له‌و قزّه‌ ره‌شم کرده‌وه‌، که‌
هه‌رچه‌ندیک ریکی ده‌خه‌م تیک ده‌چیته‌وه‌، یه‌ک ده‌سته‌ له‌سه‌ر سه‌رم
تۆپه‌ل بووبوو، له‌ملا و لاوه‌ تالّه‌کانی ده‌رژانه‌ خواره‌وه‌.

وه‌ک هه‌لمی ده‌م یا وه‌ک دووکه‌لی جگه‌ره‌؟ من مه‌حوبووم و ئەو نه‌هات،
مه‌یدانی "فیرده‌وسی" دروست بوو، تاکوته‌را ماشینییک که‌ تی ده‌په‌ری،
رووناکی زه‌ردی فسفۆر ئەوقاو ئەوقی مه‌یدانه‌که‌ی رۆشن کردبووه‌وه‌،

فواره‌کان خورخوریان ده‌کرد و "فیرده‌وسی" هه‌لبه‌ت له‌سه‌ر ئه‌و تاشه‌به‌رده گه‌وره‌یه بوو بوو به‌به‌رد، ماشینیکی پۆلیسیش به‌هی‌واشی دوور ده‌که‌وته‌وه، دلت وه‌ک ته‌پل زرمه‌ی ده‌هات، نه‌تده‌ویست بیه‌ر له‌م شتانه‌بکه‌یته‌وه.

به‌لام من رۆشتبووم و ئه‌و هاتبووه زه‌ینته‌وه، له‌ سووچیکی مه‌یدانی فیرده‌وسییدا وه‌ستابوو، قایشه‌گه‌وره‌ی جانتا‌که‌ی له‌ شانی دا و به‌له‌پی ده‌ست و که‌له‌په‌نجه‌ی گرتبووی، م‌ل‌چه م‌ل‌چ بنیشتی ده‌جوو، سه‌یری ماشینه‌کانی ده‌کرد، نیگا‌کانی حاله‌تی چاوه‌روانیان هه‌بوو، ماشینه‌کان له‌ به‌رده‌میدا ریزیان به‌ستبوو، یه‌ک یه‌ک چاویکی خیرا و سه‌رپی پیاندا ده‌خشاندا، سه‌ره‌نجام سواری یه‌کیکیان بوو رۆی، بۆ کوئ رۆی؟

تۆ له‌ پشت دیواری که‌لاوه‌ی ئه‌و ته‌لاره به‌زه‌ی به‌ بۆمب ته‌قیبووه‌وه، له‌ بۆسه‌دا بووی، چاوت له‌ دیمه‌نیکی تال بوو، که‌ ده‌بوو ده‌ستت به‌دیواره‌که‌وه بگری تا نه‌که‌ویت، یان وه‌کو من هه‌لنه‌نوتی و گوئی نیلۆفهرت ئاو نه‌ییا.

وه‌ک چۆله‌که‌ی ده‌ستی مندا‌لیکی بی‌رحم، زاره‌تره‌ک و تۆقیو نه‌تده‌توانی هیچ شتی‌ک بکه‌یت. ئه‌گه‌ر شه‌هامه‌تت خه‌رج بدایه و له‌ نیوان ئه‌و هه‌موو ماشینه‌دا بچوویتایه‌ته به‌رده‌می، تا به‌خه‌یالی خۆت له‌ده‌ست دێوی پۆلین رزگاری بکه‌یت. ئه‌وا خۆت له‌ قه‌لای به‌ردباراندا سه‌نگه‌سار ده‌بوویت و دێوه‌که‌ ده‌ینه‌راند "چیت ده‌ویت موزاحیم؟"

یه‌ک دانه‌ت کیشا به‌ ده‌موچاویدا "تۆ ده‌زانی چی له‌ من ده‌که‌یت؟"
"تۆ کیت؟ ناتناسم" به‌ بنیشته‌که‌ی م‌ل‌چه م‌ل‌چی ده‌کرد "لنگه‌ری"

خەرىكى كاسبىيەكە مان بېن" قۇلايت گرت كە بىگە پېنىتە وە سەر شۆستەكە، ماشىنەكان دەستيان كرد بەھۆرپىن لېدان، ئەو خۆى لە دەستت راپسكاند و بەرەو ئەوبەرى جادەكە مىلى نا، باخچەى نىوان ھەردو شەقامەكەى پېشىل كرد و لە سايدى پېچەوانەى تۆ، دەستى لە ماشىنىكى سپۆرت راگرت و لەگەلدا رۆبى.

تۆ قاچەكانت دەلەرزى و ئىستا لەودىو دىوارىكى روخواو و دەستت گرتبوو بە جىگەيەكەو تا نەكەويت. نا ئىتر گومانن نەما كە قەحبەيەكى سووكە، لەو شەو بەدواو ئىتر نەتوئىرا بچىتە سەر رىتى. بەلام بۆ بەدزىيەو دەھاتىت بۆ ئەم شوئىنە؟ ئايا ئەو دەيزانى خەرىكى سەيرى دەكەيت.

جگەرەكەت خامۆش كرد، بۆنى توندى تەپلەك ئازارھىن بوو، خستتە ژىر چرپاكە و خەوتى، بەلام خەوت نەدەھات، دەستە مېھربانەكانى ئەو بەتانىيەكەى پېدا دايت، تا سەر كەمەرتى ھىنا، شانى راست و گەردنتى داپۆشى، لەسەر بەتانىيەكەو دەستى بەسنگتا دەھىنا، راپەرىت ئاورت داپەو، سەيرت كرد خەويو. برژانگە كلرپژەكانى بەپەكدا نووسابوون، ھەتا بەيانى ھەزار جار بەتانىيەكەى پېدا دايتەو نەبادا سەرما ت بىت، بەيانى بەسنىيەك نانى بەيانىيەو دەھات و ھەلئىدەسانى، كەى ھەلئەستا وا دەورى چاوەكانى، برژانگ و گۆنا و لئوھكانى بەم شپۆھىە دەنەخشاند؟

مىناتۆرى دەكئشا و بەبزەو لە بەردەمتدا دادەنىشت، كە چاوت ھەلبرى بىنىت؛ بووك... ھىچ شتئىك بەقەد خۆرازانندنەو چىژى بەو نەدەدا و لە ھىچ كارىكدا ئەوئەندە وردبوونەوئى نەبوو، چ ھەوسەلەيەكى ھەبوو! برىا بىتوانىبا فكريشى بەو شپۆھىە ئاراشت بدابا، خۆزىا

له جیپی ئه وهی خامه و ههنگوین بساویت بهناندا و لهسه سینی بیخاته
بهردمی تو، ببوایه به بنیادهمی که بیزانیایه چی له ژیان دهویت و
مرۆفهکان چ بههایهکیان ههیه.

جاریکی تر من هاتمهوه ناو زهینت، راوهستاو له نیوان ژوور و
سهرگهردانیدا، پیاویک لهسه چرپاکه مردبوو و چراکه پرته پرتی
دهکرد. وتم سهرمامه. کورسییهکه له رهفهکه نزیک کردهوه و چوممه
سهری، لهویدا بتلیک شهراپ له پارچهیهکه مقهبادا له توپژالیک
تهپوتۆزدا بهفه رامۆشی سپێردرابوو. پارچه مقهباکه دری و
بتله شهراپهکه هه لگرت، هه که ویستم بیه خوارئ، چاوم
بهده لاقهیهکه کهوت، سهیربوو، له بهرچاومدا غه ریب نه بوو، هیژیکی
نادیار له دیوو ئه ده لاقهیهوه منی بۆ لای خۆی کیش دهکرد.

دهستم به رهو ده لاقهکه رویشت و کردمهوه، بیابانیک بوو تریفه
مانگ وهک کهف، هه موو شوینهکانی شین و سپی کردبوو، بی ئه وهی
نیشانهی مرۆف یا ژیانی تیدا بیت. ته نیا حه په حه پی سهگیک له
دوره دهست دههات، یان نا پیره میردیکی قه مبوور قاقای دهکیشا، چ
جیاوازییهکی هه بوو؟

دهنگه که هینده دوربوو که دیاری نه دهکرا، دهبا زیاتر دیقه تم کردبا،
یا چاوهروانی سپیده بمامایهوه تا له رووناکیدا بزانه کوئ به کوئیه؟
هه رچۆنیک بوو ده لاقهکه داخست و لهسه کورسییهکه هاتمه خوارئ،
به لام هیشتا په شوکا بووم، نه مده زانی بۆ لهوئ بووم. بتله شهراپهکه به
پارچه په رۆیه که له لای فلچه کانهوه کهوتبوو سیری و ده رچه کهیم
راکیشا. چ بۆنیک ئارامبه خشی هه بوو، بۆنی بیستانهکانی "نیشاپور"
بوو له وهزی به هاردا، یان بۆنی نانی گهرم له کۆلانهکانی مندالیم دا،

نەمزانی.. رەنگە بۆنى شەرابخانەكانى بەيھەق بېت.. رەنگە.. رەنگە.

وەك بلىت پەرستگا دروست بكن، عەرديان شەق دەكرد، ژوورىكى
ھىلكەيىيان دروست دەكرد و بەگلى روس ديوارەكانيان سواخ دەدا،
پاشان كۆتەرەى وشكيان تى دەھاوى و گريان دەدا، دەبوو دەزەمخىك
كە نەمدەتوانى لى نىك بىمەو. دواى چەند رۆژىك چل پلەيان لە
تەنىشتىيەو دروست دەكرد، لە ژىر پلەى چلەم بەلوعەى ئەم
پەرستگايەيان خستە كار، مەراسىمىكى ھەبوو. جۆگەى سازگارى
"بەيھەق" چەندىن رۆژ دەرژايە ناو پەرستگاگە و ئاوى رەش
بەلوعەكەدا دەھات، ئەوئەندە دەرژىشت تا ئاوەكە سازگار دەبوو،
ئىنجا ئاوەكەيان دەشكانەو و تىرى رەزەكانيان ھەلدەپرشتە ناو
پەرستگاگەو بۆ ئەوئەى ھەتاوى ھاوین بىترشىنى.

يەكەمىن بەفرىك كە دەبارى، باوكم گۆزەيەكى پى دەدام و من لەو
سەرمايەدا بەپى پىادە، كۆلانەكانم تەى دەكرد و چل پلە دەچوومە
خوارەو و گۆزەم پى دەكرد، لە رىگە لە ھەر كۆيەك ماندوو دەبووم،
گۆزەكەم دادەنا و دەمنا بەسەر مەو، بۆنى شىرى داىكى لى دەھات،
يان نا، بۆنى بارانى جەژنى نەورۆز.. نەمدەزانی.

لىوى شووشەكەم بەلەپى دەست پاك كىردەو و يەك بىنە نام
بەسەر مەو، ئاگرىكى تواوئەى رژاندە سىنەم و دەمارە
سەھۆلكردووەكانى مېشكى خستە سوورانەو، چراكەم كز كرد و دوو
مۆمى ناو مۆمدانە كۆنەكەى سەرچىپاكەم داگىرساند، پىالەيەك شەرابم
لە درزى ددانە داخراوەكانى ئەوئەو رۆكردە خواری و چاوەرېم كرد.
وەك بلى پىلوى چاوى چەپى بەئەستەم جوولآ و دووبارە ئارامى گرت،
ھىللىكى وەك خوین لە گۆشەى لىويەو رژايە دەرەو و بەسەر

دهموچاويدا خلیسکا .

لهسه ر لپواری چرپاکه دانیشتم و سهیرم کرد، نا، بههلهدا نهچووووم، ئه و مردبوو و بوئی ساردی مهرگ له مووه راسته و هبووه کانییه وه بهرز دهبووه وه، وهک ئه وهی چهند روژیک بیت مردبیت.. یان رهنکه چهند سالیک. ههتا زیندووووو ئارامی لی بری بووم، ئیستاش که مردوو ه سهرمی کردوو بهسههول، سهرمایهک که له بهرامبه ر ناگری ئه م شهرا به کۆنه دا، له پرتهی کزی رووناکی مؤمه که دا حالتیکی نهیئی نامیز له خو دهگریتم.

وا دههاته پیش چاو که کهسیک له مهرگدا، له دنیای خه ودا ری بکا.. ئیستا له مردوو نه دهچوو.. نا.. ئه و نه مردبوو به لکو چوووووه خه ویکی شیرینه وه.. وهک هه ر شه ویکی دوا ی نیگار کردنی قه لمدان که له که نه فتیدا خو ی ده خزانده چرپاکه وه و تا سه ری ده روی، ده روشت. وهک روح قیژه کیشانه سه ری له دنیای خه ون ده دا، دنیای خه ون؛ ئه و جیهی که من تیدا بو دیداری تو دههاتم.

له سوچیکه وه داده نیشت کلاوه شاپواکه ی تا لپواری برۆکانی داده کیشایه خواری و به په نجه گه وره و په نجه ی شایه تومانی یاری به سوچی سمیلی ده کرد، چاو ه ره شه کانی ده بریه من و له و دیو په رده ی ناسکی خه وه وه بو دیدارم دههات. ده تگوت که سیکیان له خو کوشتن رزگار کردوو و دووباره چاوی ئه ویان به رووی ژیاندا کردوو هته وه.

دهنگی سه ول لیدانی کوریکی ده ژنه فت که له جیه که یه کی تره وه ده روشت، ژنیک له زه بنیدا ده قیژاند، ئایا ئه و ژنه من بووم؟ خیشی کردبوو، قه شمه ری به ژیان دههات، بی ئه وه ی هیوا یه ک له سه ری دابیت، ده چوو بری تلیاک و مه شروبه که ی زیاد بکات، هه رچه نده

نەتلیاک و نەمەشروب هیچیان ئۆخژنیکیان بەو نەدەدا . ژیان بی مانا بوو، ئەم کولەمەرگییە دووبارە بوو . ژیان وەک دەسمالی دەستی کاروانیک، بوو بوو بەمەسخەرە شەو و رۆژیک، زنجیکراو و دوابەدوای یەک دەپۆشت و دەپۆشت، بەلام هیچ کاتیک تەواو نەدەبوو.

رانیک گاگەل و میگەلیان دەبردە قەسابخانەیک و جۆگەیی خۆین، یان نا، رووباری خۆینیان دەپۆشتە خاکەو، تا زەوی گیانی تیبیت. هەموو ئەمە لەبەر ئەوەبوو کە کەسێک کەمیک زیاتر بژی، تا بەلکو لە باقی تەمەنیدا گایەک زیاتر بخوات.

مەرگ چەند دەستەکەوتە و دوور و غەریب دەهات.

رۆژانیکیش بوو بیری هەتاو و سێبەری کەنار شەقامەکانی دەکرد، رەنگی هەموو شتیکی لە جێی خۆیدا بوو، سەوزی گەلا، شینی ئاسمان، قاوهیی قاوه. ئەرک نەبیت قاوهیک، شەیتانکاری دەکرد، بی زەحمەت چەند دڵپۆتیک عارەقی تی بکە، ئیمە لێرە عارەقمان نییە، باشە دروستی بکە، پارەیکە وردەیی خستە ژێر قاپەکە و لە ژێر لێووە و تی سەگخۆر . . . چەند دڵپۆ؟ دڵپۆ نا جورعە، چەند جورعە؟ ئیستا بشبێ بەدوو سی جورعە باببیت. قاوهخانەیی "فیردەوسی" بوو یان جیگەیکە تر چ جیاوازییەکی هەیە؟ تەنیا بەسەلامیک دەچەمایەو و کلاو شاپواکەیی لە سەری دادەکەند و ریزی دەنواند، ئەوەندە دەووستا تا بزانیتم من لە بەردەم دەرگە هەواوییەکەو بۆ کاملا دەپۆم. دەست و پێی خۆم ون دەکرد، لە حالی خۆم نەدەگەیشتم، بی ئەوی بتوانم چاوی لەسەر هەلبگرم، لە دڵووە وتم بۆنی قاوهیی چاکەت و پانتۆلکەت حالیک بەحالم دەکات نەبیتەو . . ! دەسکردی فەرەنگییە، باوەر ناکەم کە دەسکردی لای خۆمان بێت. دیسانەو زەرەخەنەیکە کرد و دانیشتم، ئەم جارەش

درهنگ جوو لآبووم، پئوئستبوو ئه وهنده باوهرم به خوّم هه بئت كه هه لى
دانيشتنى نه دۆزئته وه، يان نا روخسه ت نه دم چاوم له سه ر هه لگرئ.

رۆژى دواتر يارييه كه م برده وه، هه ر كه چوومه ژوورئ سلاوم كرد و
يه كراست به ره و ميژه كه ي چووم، به رزه پئ له به رم هه لسا، قوپچه ي
چا كه ته كه ي داخست، بۆنى قاوه نه ده هات.. خو له مي شى پۆشيبوو، له
ژير ئه و چا كه ت و پانتۆ له شيك و ئوتو كراويه وه گولله يه كه ي گر دار
پيكا بووى، كه ده بوو خو له مي شى به سه ردا بكا ت تا هوروژمى ئه و ناگره
بدا ته ده ره وه. وتم بۆ نه فره ت له چاوى پيس، له زه ينمدا ئه سپه ندم (*) بۆ
دوو كه ل داوى، كنير و گولپه ريشم تى كردووه، بۆنكى خو شى هه يه، چ
دوو كه لئىكا!

سى پياو له ده ورى ميژه كه ي دانيشتبوون، هه رسيكيان جگه ره يان
ده كيشا، دووباره سلاوم لى كرد و ده ستم خسته نيو ده ستييه وه، بئ
خه يال و ره ها وه ك ئه وه ي ته واوى وجودم خستبيته ده ستييه وه.. ئيستا
حه زم ده كرد له نيو ده ستييدا بنووم، نووستم.. ئه و به ده سته كه ي ترى
به ژنمى پۆشى و يه ك دوو جار كيشاى به پشتى ده ستم دا، چاوه كانى
دوو كه لاوى بوو، ره كه هه لگه راوه كانى لاجانگى ئه و جنپوه سووره يان
دووباره ده كرده وه "سلاو"

"سلاو"

وتم "ده توانم دواتر بيمه وه خزمه ت جه نابت؟" و به چا و ئاماژه م بۆ سئ
پياوه كه كرد، يانى با ئه وانى لى نه بن.

(*) ئه سپه ند: دانه ي گيايه كه كه ده سووتينرئ بۆ خو پارئزى له چاوى پيس.

و.

وتی "بۆ ناتوانی؟"

وتم "کە ی؟"

وتی "کە ی کاری شەیتانە"

خۆشم لای هات، بەتەواوی وجودم پیکەنیم و بەچاوە دەموست بیخۆم. دەستمی گوشتی و بەری نەدا، من تەپەیی دلیم لە دەستی دا دەژنەفت، تێپەرینی زەمەنم ون کردبوو، نەمدەزانی چی بکەم. چوومە لای پەنجەرەکەو لە پشت میزە هەمیشە بییە کە مەوێ دانیشتم. وەختیک هاتەوێ سەر خۆم هەستم کرد هەر وای بە پێوێ، بەسەر سوپاسم کرد، دانیشتم، چەمیەوێ و دووبارە دانیشتم، فنجانی قاوەکەیی بە ناماژەیی پیشکێشکردن بەرەو رووم گرت و یەک قوم سەری پێوێنا.. رەنگە وتییتی بەخۆشیت.

ئە ی خاک بەسەرم، بۆ بەرۆژیک گەیشتبووم کە حالی خۆم نەدەزانی، لەخۆوێ هەموو هیژی جوانی خۆم لە دەست دابوو، نەمدەزانی زەمەن بۆ دواوێ دەگەریتەوێ یان بۆ پیشەوێ دەروات، جەستەم هاواری دەکرد، کوترابووم، برووسکە بە ئیسقانهکانمدا دەهات و کوناو دەری دەکرد و ئەوێ نەم چەنە دابوو لێوێ کانم گریی خوار دابوو، سەرم قورس دەبوو، دەتگوت بەر دییان خستووێ تە سەر، دەبووێست دابکەوێ. من هەموو هەوێم کۆ دەکەمەوێ کە بەلای ئەوێ ئاسایی بنوینم، حەزم دەکرد بەقادر مەکاندا بچمە خواری و خۆم لەو فەلاکەتە رزگار بکەم، دلیم دەبووێست تێ بگەم کە سەیری دەکەم، بەوێری ئاگایییەوێ، بەوێری حەواسەوێ کە هەموو گەردیلەیکەیی وجودم ئەو بیت.. حەزم دەکرد، بەلام پیش ئەوێ گارسۆنەکە بیت و بزانییت چی دەخۆم.

مه‌گه‌ر ده‌کرا چوو‌پیته ده‌سشویی؟ چاوه‌ریم کرد، ناوچه‌وان و سه‌رلیوم عاره‌قی کردبووه‌وه، ده‌سریکم له جانتاکه‌م ده‌رهینا و ده‌موچاوم سری. گارسۆنه‌که له تهنیشت میزه‌که‌مه‌وه وه‌ستابوو، من ده‌مه‌ویست بزائم شیوه‌ی چۆنه، ده‌ترسام ده‌موچاوی ئه‌وم له به‌رچاو ب‌روات.

وتم قاوه، که قاوه‌ی خسته سه‌رمیزه‌که‌م، جانتاکه‌م هه‌لگرت و چوومه ده‌سشویی، که‌سی لی نه‌بوو. سرنجم ده‌رهینا و پرم کرد و به‌ده‌ماری قۆلمدا چه‌قاند، خوینیکی نوێ له له‌شما ده‌ستی به‌گه‌ران کرد، بۆنی شیرینی ده‌هات، رنگی چیمه‌نتۆی دیوار و رنگی کایی ده‌رگه‌ی ده‌سشویییه‌که‌م ناسی، بۆ ساتیک هه‌ستم کرد که‌سیک ده‌رگه‌که‌ی کرده‌وه.. پیاویکی چوارشانه.. بی ئه‌وه‌ی فره‌بله‌یی بکات یان ریگه‌ بدات من قسه‌ بکه‌م، وتی "ئیمه‌ش لی‌ره‌ین"

"یانی چی ئاغا؟"

له‌ تورپه‌یییدا ده‌له‌رزیم، ئه‌ویش ده‌له‌رزی و رنگی په‌ریبوو، ویستم ده‌رگه‌که‌ دابخه‌م، به‌لام نه‌متوانی، ده‌ستی به‌لیتواری ده‌رگه‌که‌وه‌ گرتبوو سه‌ری هینابووئه‌مدیو، عاره‌ق له‌ لووتیه‌وه‌ ده‌چۆرا و پیستی ده‌موچاوی می‌رووله‌ی ده‌کرد، ئیستیکی کرد و وتی "یانی ئه‌وه‌ی.. یه‌کیکیش له‌وانه‌ له‌ ئیمه‌ بده"

"ئه‌وه‌ هیچ نییه"

"سه‌یرکه‌ کچی.. ده‌لێی ئیسفانه‌کانم له‌یه‌ک جیا ده‌بنه‌وه.. یه‌کیکیش له‌من بده.. حه‌قم نییه‌ به‌سه‌رته‌وه"

نیوه‌ی سرنجم له‌ قۆلم راکیشایه‌وه‌ و به‌ره‌و رووی رویشتم، قۆلی

ههتاوم دهدی له عهردی کۆلانا بی رهنگ و شووشهیی سههرهژوور دهچوو، دواتر سهروسهکوتی هاودهمی تهنیاییم دهردهکهوت، "باسی" .. ئه و کورپه سههر رهشهی بهرامبهرم دهههستا و تهنیا لیمی دهروانی، چووزانیت من چ حالیکم ههیه و له کوپوه هاتووم. بهدنیاییهوه وای خهیاڵ دهکرد که پیش ئه م ژیانه یهکترمان ناسیوه، یان من زوو هاتووم و ههستا نهروشتووم، یان رهنگه روشتیتم و تهنیا خهیاڵ ما بیهتهوه.

بیدهنگ و بی سهنگ له سیبهردا دادهنیشتم و درزی خشتهکانم دهژمارد، ههزم نهدهکرد مالم هه بیت، بهلام ئایا دهتوانی هه میسه له سههر قادرمهکان دانیشم و هه سرهت بۆ کاناها هه لیکیشم؟ ده مویست ئه وهنده بخۆمهوه که زمانم قاژ قاژ ببیت و چاوم ئاو بکات، دایکم پرسی "ئه مه چهندهم بوو؟"

نۆیه ره بووم، رهنگه پاشه به رهش بوویتم. ههچ خواردنیکم نه دهخوارد، تیکه م نه دهجووی، ئه وهنده کاناها م ده مژی و له خالیک راده مام که باوکم دهخسته گریان، نه به خاتری هه تاو، نه به خاتری ههچ شتیک، دایکم سههری له باوکم نزیک ده کردهوه و دهیوت "ئه ی به خاتری چی؟"

"به خاتری دهسته بچووکه کانی"

هه مان شهو، عانی خه و له هه یوان، وهختیک سههری ئه ستیره کانی ئاسمانی دهکرد، وتی "چاوی دادهچه قینیت به سوچیکی ژووره که دا و بیر له شتیک دهکاتهوه.. بیر له به ده ختی من؟ ئه ویش دهزانیت ئیمه خه سار بووین؟! لوقمه یه که نان وهک زههری مار دهخاته زاری و ناتوانیت قوتی بدات.."

من مه یلم له خواردن نه بوو، پاروو له قورگم نه دهچوووه خواره وه، ههزم

له كانادا بوو، كه بههر تيكه يه كه وه قوميك بخوم، هزم له بونه پرته قالييه كه ي بوو، جاريك باوكم كړي و من چاوهر واني هاتنيم دهكيشا، هتا دواي مهرگيش هر چاوهر ييم.. چاوهر واني شتيكي خراب نييه؛ كلاور وژنه ي نوميديكه له نئوميديه كي ره هادا.. من چاوهر وانيم له هه والي بهد پي باشته.

كه ههوا گرم ده بوو، دايكم له بهر پانكه كه دا راده كشا و من له سهه قادرمه خسته كاني بهر درگه داده نيشتم و هزم له كانادا ده كړد، هسه رتم بؤ ده خوارد، رهنكه چاوهر يي باوكه بهد به خسته كه شم بووم، هيچم نه ده زاني.

دايكم وتي "رؤژنامه نووسبوو.. نايمان به سينه ي ديواره وه"

له بهر دم ئاوينه كه دا سهه روژم چاك كړد، به قادرمه كاندا سهه كه وتم و دووباره له سهه ميژه كه م دانيشتمه وه، ده مويست كاتيک شه كرم كرده ناو قاوه كه مه وه، نيگايه كي توندي تي بگرم، تا بزائم به هه مان تاسه وه هر سهه یرم دهكات. كه سهه یرم بهرز كرده وه بينيم شوينه كه ي خالييه، نهو حسابي ميژه كه ي نابووه ژير قاپه كه يه وه و رويشتبوو. من له دنكي ئوكورديوني ژنياره نابينا كه ي بهر درگه وه ههستم كړد دنيا هه وره، ديسان په شوكام؛ چند نه فهري چاويان تي بري بووم. نا، نيتر نه مده ويست.

هيچ يه كيك له و چاوانه م ناويت؛ چاوانيك كه وهك چاوي مهري بهر دم سهه روپيخانه كان دهه په ريبوون و بونياميان له ژيان بيزار ده كړد، چاوانيك كه خالي بوون له مانا و تنيا وهك شووشه يه كي خراب بريقه يان ده دايه وه، هه ريه كه يان به رهنكي، وهك گلپه كاني شار له

شهوڊا كه نازانى كامه رووناكى هى كامه مائه، له كامياندا عهشق دهكړى و له كامياندا بونيام دهكوژن؟ نهمدهزاني بۆ لهوئى بووم؟ ئايا پيشتر دهمزاني كه ئهو دهبينم؟ ئايا ئهسلهن ئهوم دهناسى؟

تهنيا دهمزانيم لهبهر خاترى ئهو لهوئى بووم و هيچ نيگايهكى تر نهيدهخستمه وهجدهوه، ئيتر ههز ناكم هيچ كهسيك بهچاوى جوانييهوه بمكاته نيشانه، دلم تهنيا ئهوى دهويست، ئهو كه هينده دلناسك بوو بچووكترين جوئهى منى بههههه وهردهگرت. ههزم دهكرد له دنياى خهوندا بۆ سؤراخي من بهاتايه، ئهوهش كاتيك كه من دههاتم بۆ ديدارى تۆ، ئهو بيته خهونى تۆ له گوشهيهكدا دانيشى و كلاوه شاپواكهى تا ليوارى بروكاني بهينيته خواري، بهههردوو پهنجهى گهوره و شايهتوماني يارى بهنووكى سميللى بكات، يان دهستيانتى بخات و چاوهرهشكاني بهمندا دادوريت و لهوديو پهرده ناسكهكاني خهونهوه بۆ تهماشاكردنى من بوهستيت.

كه زهنگى مالى ئيوهم لى دا، بى وهستان دهركهكه كرايهوه و وهژوور كهوتم، بهرلهوهى دهركهكه دابخههوه لهسهه پليكانهكان قاچم تهكاند و بهفرى پيالوهكانم لى كردهوه، قاچهكانم له سهرمادا لهكو كهوتبوون، پيالوهكانم درابوون و نهمدهويست تۆ بهوه بزاني، بلوزيكي خورى سوور و تهنورههيهكى مؤرم لهبهردا بوو، بۆ فريوى تۆ قزى رهشم لهسهه تهوقى سهرم بهگيرهيهكى سوور كو كردهبووهوه.

"سلّو"

سهرم بهرز كردهوه و لهشوئى خۆم وهستام كه دوو سى پله بييته خوارهوه و دهستم بگريت، بهخييرايبى پلهكانم ژمارد، ههقهده پلهبوو، چانتاكهم دانا و خۆم بهديوارهكهوه نووساند، كه يانى ئاي.. ئهو ههموو

قادر ميه چييه له مالى ئيودا!

"سهرمامه"

چووينه لاي زوپاكهوه، بيرته؟ پەرداخه چاكهم له دەستمددا
هەلەدەسوراند و كهيفم بەهەلمەكهى دەهات، تەنيا لەبەر خاترى رەنگه
پرتەقالىيەكهى حەزم لىي بوو.

تۆ وتت "ئەم "ساردى" يە بى لەزەتە دەلىي؟"

"كۆنەكانىت لە بىره؟ زۆر خۆش بوو.. باوكمت بىر دى؟"

"من خۆ عەرزىم كردى.. تۆ مينا تۆرى.."

"باوهر بفرموىن نامەوئىت باسى خۆم كەم.. لە سالانى مندالىما لەو
گەرمايەى هەموو شتىكى دەكشانى و هەواى پانكە بونيامى نەخۆش
دەخست، لەسەر قادر مەكانى بەردەرگە هەميشە لەبىرى ئەو دەدايووم كە
هەموويان درۆ دەكەن، هەر ئىستا باوكم دىتەو بەدوو شووشە كانادا و
زەردەخەنەيەكى كەمىك لارەو كە بەلايەكى دەموچاوييەو دەمايەو.
جارىك لىي پرسىم منت زياتر خۆش دەوئىت يان كانادا؟ وتم
هەردووكتان. باوهر بكە درۆم نەدەكرد، من شىتى كانادام، رەنگە هەر
لەبەرئەو بى بىرى باوكم دەكەم"

"ئەى هاوار!.. لىگەرئى ببىنم"

چوويته چيشحانەكه و پەرداخىكى پر كانادا و سەهۆلت بۆ هينام، لە
بەردەمدا لەسەر ئەژنۆ دانىشتى و بەشەوقىكى بى سنوورەو وتت
"روخسەت دەدەيت ماچىكت بكەم؟" وتم بەلى و ماچت كردم. پەردەكەت
لادا و پالت دايەو بەديوارى نىوان هەردوو پەنجەرەكهو و روو بەمن
وہستايىت، ناوچاوت هينابووووه يەك و زەردەت دەهاتى، يانى جوانى من

حاشا هه‌لنه‌گره، باشه ده‌توانم چی بکه‌م؟ خه‌جاله‌تیم ده‌کیشا و له ژیر نیگای گهرمتا خه‌ریکبووم وه‌ک سه‌هۆل ده‌توامه‌وه. له‌و رابردوووه رووناکییه‌کی به‌هیز په‌خش ده‌بوو، به‌فری سه‌ر لقه‌کان خۆیان نمایش ده‌کرد و سامالیک له‌ نیوان گه‌واله‌ هه‌وره‌کاندا ده‌رکه‌وت، خۆریش خۆی نیشان ده‌دا.. چوزانم.

په‌رده‌یه‌کی سپی به‌ستانده‌که‌وه بوو، رهنه‌گه‌کانت له‌سه‌ر می‌زیه‌که‌ی به‌رده‌ستت به‌ریز و فلچه‌کانت سه‌ربه‌هه‌وا له‌ په‌رداخیکی سه‌وزی سه‌یرامیکدا دانابوو، پۆتریتیکی منت به‌دیواری به‌رامبه‌ره‌وه هه‌ل‌واسیبوو، تابلویه‌ک که‌ له‌ وینه‌یه‌کی کۆنی منه‌وه دروست کرابوو، بیرته؟ وتم "ئه‌و وینه‌یه‌م بۆ ناوه‌ندی گرتوووه، بیرته؟ له‌ ژندارک" ده‌مخویند، روپۆشیکی سورمه‌یم ده‌پۆشی به‌یه‌خه‌ی سپی موشه‌به‌که‌وه، قردیله‌یه‌کی ئه‌رخه‌وانیم له‌ پشته‌وه ده‌دا له‌ قژم، چ رۆژانیک بوو! مالی ئیمه‌ له‌ شه‌قامی "کاشفل سه‌لته‌نه" بوو، پیاویک که‌ نازانم بۆچی چووبوو بۆ هیندستان، له‌و سه‌ره‌وه شه‌تلیک چای کردبووه چارۆکه‌که‌ی و هه‌لی واسیبوو به‌گۆچانه‌که‌یدا و له‌گه‌ل خۆی هینابوو به‌ بۆ ئیران، شه‌قامیکی جه‌نجال و قه‌ره‌باله‌غ بوو، هیچ شه‌قامیک له‌ تاران بازنه‌یی نییه‌ وای نییه‌؟"

ئایا بریاربوو تۆ بیده‌نگ بووه‌ستیت و له‌ من بروانیت؟ من چیم ده‌زانی؟.. هه‌ر قسه‌یه‌که‌م ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌بوو بیده‌نگی بشکینم، به‌لام ئیستا هیچ تۆ نه‌گه‌یشتم چه‌ند پیربووم.. من چه‌ند سالم؟ چه‌ند گۆراوم له‌چاو جارانا؟ ماندوو بووم، ده‌زانی ده‌لێی هه‌زار سال ژیاوم و تاقه‌تی خۆم نه‌ماوه، له‌ ریگه‌ که‌ ده‌هاتم ژنیک پیشی لی گرتم و وتی سه‌رت داپۆشه، وتم خۆ من نیم، ویستم بۆ رۆژگاریکی تر بگه‌ریمه‌وه، به‌لام

نەمتوانی لە چاوەڕوانیدا رات گرم.

تۆ وت "ئێستا سەرپۆشهكەت لادە و لەویا دانیشە.. تا من دەست بەئێشهكەم بكەم"

لەسەر كورسی بەرامبەر دانیشتم و قاچم لەسەر قاچ دانا، بەلێوہ خونچەیییەكانم كە وەك ئەوہ وابوو بەوێت فیکە بکیشم، واقم بەگۆشەییەکی ژوورەكەدا راما و لە زەینی تۆدا جیگیر بووم. جار جار قومێكم لەو خوارنەوہ خوۆشە دەخوارد و بەدەستی چەم یاریم بەگوارە ی گویی راستم دەکرد، هەمان ئەو گوارەییە كە سالانێك دواتر لە تابلۆكەدا كرتبووتە گویم. رەنگیشە بەستەییەك لە قژم گرتییەت و دايتمە بەرھەوا تا بگاتە كۆتایی و جاریکی تر سەرلەنوێ.. بیرم نییە. بلوزیکی خوری سوور و تەنوورە ی مۆرم لەبەر كەردبوو لەگەڵ پیللوی رەشدا، كەچی تۆ ئەرخەیان بوویت كە كراسیکی رەشی ئاودامانیم لەبەردایە، كاتیك دادەنیشتم قاچ لەسەر قاچ، تۆ ئەژنۆ سپییەكانم دەبینی، كتیبیکیش لەسەر كۆشم كراوہتەوہ و پەنجەم لەسەر لاپەرەییەك وەك نیشانە داناوہ، رەنگی جلویەگ و جووری دانیشتن و ئەم شتانە گرینگ نەبوو، تەنانەت ئەو ئەنگوستیلە خاچیە جوانەش كە نقیمێکی سەوزی بەسەرەوہ بوو تۆ سالانێك دواتر لە تابلۆكەدا كەردتە دەستم.

هەستام رووہو تابلۆكە وەستام و لە نیگاری خۆم دەروانی، سەیربوو تا ئەمرۆ نەمزانیبوو چاویلكە هێلە رەشەكانی چاوم بەرجەستەتر دەكات، بۆ تا ئێستا نەچوو بووم چاویلكەییەك بۆ خۆم بەدروستكردن بەدەم؟ لەسەر گۆنای راستم خالیکی رەشی بچووك خۆی نمایش دەکرد، لە بەردەم ئاوینەكەدا وەستام، پەنجەم دا لە زمانمەوہ و بەخاڵەكەمدا هینا، سەرایەوہ، تۆ سەرت هینایە پێشەوہ و پرسیت "ئالێرەدا خالیك

نه بوو؟.. وهك شتی هه بوو"

وتم "با.. دهزانی تاكیك له گواره كه م ون كردوو"

قژم به لایه کی شاندا هاتبووه خواری و لیوه سووره كانم ته رتهر بوو.

"ئه وه منم؟"

له تابلیوی دواتردا نیمچه رووت له سهه چریاكه راکشام، قاچه كانم کۆ کردهوه و دهسته كانم به سهه لیفه سپییه كه وه ره هابوو، تۆ دهستی راستم له ته نیشته خۆمه وه دریژ کرد و دهستی چه پیشمت له بازووه وه هینایه لیواری چریاكه، نه مزانی کیشات یان نا؟ شهیتانی بوون.. شهیتانی بوون.. شهیتانی بوون.. ئاورم دایه وه و له په نجه ره ی ته نیشته چریاكه وه له قه له ره شهه کانی سهه لقی درخته كه م دهروانی، كه هیشتا رهنگیان نه گۆرابوو، به زستانان دهگه رانه وه، زستانانیک كه خاوهن ماله كه ی ئیمه دهیوست خانوو كه پرووخینی و بیکاته سی نهۆم.

دایکم هینده نه خو شبوو وهك ئه وهی بلایی پیستیان به ئیسقانه کانییه وه نوساندوو بهس بۆ ئه وهی بله زیت، تووشی له رز بوو بوو.. من چووم بۆ مالی خاوهن ماله كه مان پیی بلیم تا به هار چاوهری بکات و خانوو كه نه پرووخینی، وهلی ئه وه پیی له کالاش نابوو لیمان كه هیچ چاره یه کی تری نییه. بیری کوله فر(*) و وهرزیرم كه وته وه، ئه و رۆژانه له ناوهندی "ژاندارک" ده مخویند، روویشیکی سورمهیم دهپۆشی به یه خه ی سپی موشه بهک، و ته سر یه یه کی ئه رخه وانیه وه، قردیله یه کیشم هدا له قژم كه خۆم چنیبووم. وهك شتیك دهستی کیشم

(*) کوله فر: بالنده یه کی دهنوک کورتی بال خری دهنگ به رزه، له ناو گهنم و جۆدا هیلانه دهکات و له کاتی دوورینه دا ئه و هیلکه داده نیت. و

به دوروبه‌ری چاوما هینابوو، له فۆتۆ "تهامی" شه‌شه وینهم گرت بۆ خۆپندنه‌گه، تا یه‌کیکیان بدن له بروانامه‌ی ده‌رچوونم له‌و ناوه‌ندییه و ئه‌وانی تریشی بمینیت بۆ دۆسییه‌که‌م. له ریگه‌ چووم بۆ مائی خاوه‌ن ماله‌که‌مان پێی بلیم تا به‌هار چاوه‌ری بکات و خانووه‌که نه‌رووخینێ.

وتی "ئه‌ی چی له‌ پرۆژه‌که‌م بکه‌م؟"

ژووره‌که‌ی بۆنی نه‌عنای سووتاوی لی ده‌هات، رهنه‌گه ئه‌م بۆنه‌ هی پاشماوه‌ی جگه‌ره‌که‌شی بووبیت، نه‌مزانی.

وتم "یه‌ک سال.. خۆ هه‌زار سال نالیم"

وتی "باش.. ئه‌وه‌ش قسه‌" پیکه‌نی و چاوه‌کانی ده‌روشانه‌وه به‌چینه‌کانی ده‌وری چه‌ناگه و روومه‌تیشیه‌وه.

وتم "باوه‌ر بکه‌ حالی دایکم زۆر خراپه، ئیمه‌..."

وتی "که ئیستا له‌و ریگه‌ دووره‌وه هاتووی.. دانیشه"

وتم "په‌له‌مه‌.. زۆریش دره‌نگ که‌وتووم" له به‌رده‌م ده‌رگه‌ی ژووره‌که‌دا ریک و راست وه‌ستم، دوا‌ی ماوه‌یه‌کی درێژ چاوی برییه‌ چاوم و دیسانه‌وه پیکه‌نی، من له‌ زه‌ینمدا یادی ده‌نگی پیکه‌نینی وشک و ترسناکی پیره‌مێردیکم که‌وته‌وه که‌ رۆژگارێک له‌ شوینیک بیستبووم، له‌ کوێ بیستبووم؟ له‌رز که‌وته‌ گیانم و خۆنه‌ویستانه هه‌ردوو ده‌ستم گرت به‌گۆچکه‌مه‌وه، کتیبه‌کانی باوه‌شم که‌وته‌ خواره‌وه و من سووربوومه‌وه، ئه‌وکات له‌وديو میزه‌که‌یه‌وه هه‌ستا و به‌ره‌و رووم هات، له‌ ته‌نیشتمه‌وه له‌سه‌ر عه‌رده‌که‌ چیچکه‌ی کرد، پیره‌مێردیکم قه‌له‌بوو، ده‌نگی هه‌ناسه و هانکه‌هانکیم به‌روونی ده‌بیست، وتم "مه‌منونم ناغا.. خۆم کۆیان ده‌که‌مه‌وه"

وتی "چەند سالی، کچە گیان؟" و دەستی هینا بە قژمدا،
هەرچەندی کبم.. لە ژێر چاوەوە سەیرم کرد، دلم لە سینەمدا دەیویست
بیتەدر، کە دواوەمین کتیبم هەلگرتەو دەستی گرتم و جاریکی تر
بە پیکە نینیکی بی ماناوە وتی "باشه.. ئەمەش قسەیه" من خیرا هەستام
و ویستم برۆمە دەرەو کە بینیم هیشتا دەستمی بەرنەداوە وتم "هەر
ئەمرۆ خانووەکە چۆل دەکەین.. هەر ئەمرۆ خانووەکە چۆل دەکەین..
هەر ئەمرۆ خانووەکە چۆل دەکەین"

"کەس زۆرتان لای ناکات.. ئیستا دەتوانن بمیننەو، ئیمە بیریک لە
خۆمان دەکەینەو" نەتوانی بەر بەو خۆشحالییەم بگرم، لەسەر پاژنە
پی سورامەو و پیکەنیم، وتی "هەلبەت تا یەک مانگ" و توند منی بۆ لای
خۆی راکیشا و ماچی کردم، هەمان کات بیرم لە سالانی دواتر
دەکردەو کە تۆکانادات بۆ من هینا و ماچت کردم، بیرتە؟

بیرمە تا چاومان لیکنا و چاومان کردەو مانگیک رویشتبوو، من
جاریکی تر بۆ لای خاوەن مالهەکە رویشتمەو، هەر جگەرەوی دەکیشا،
وتی ئیتر ناکریت، دەیویست سی نەوومی لای دروست بکات، من بی
نەوابووم، بیرم دەکردەو ئەگەر ئەوئ چۆل بکەین دەبی بکەوینە سەر
جاده، دایکم دەلەرزی و بەردەوام لاواز دەبوو، بەفر هەموو شوینیکی
سپی کردبوو، سەرما حەشری دەکرد.

وتم "ئەی ئیمە چی بکەین؟"

وتی "هەلبەت تا مانگیکی تر مۆلەتتان دەدەم" و توند منی بۆ لای
خۆی راکیشا و ماچی کردم. مانگیک وەکو بەرق دەرۆشت، کە چی ئەو
سەعاتی من لە ژوورەکەیی ئەودا وەستابووم و ئەم پی و ئەو پیم دەکرد
سالانیک درێژەوی دەکیشا. پارەکەم دەخستە سەر میزەکەیی و دەمگوت

"روخسەت دەدەیت ئیمە بۆننەو؟"

قسەى دەکرد.. قسەى دەکرد.. قسەى دەکرد.. باسى خۆى دەکرد..
پرسیاری لە من کرد.. کە کى قژى بۆ کردووم بەپرچ، چ قژىكى رەش و
پرم ھەيە، چ بەژنىك، لەچا و ھاوسالەكانى خۆمدا زۆر بالابەرزترم،
كراسى رەشم زۆر لى دىت، وىقارم دەداتى، رەش رەنگى سالارىيە،
ھەلبەتە روپۆشى سورمەيى خويندنگە...

زەمەن بەھىواشى دەھات و من بەيادى رابردوومەو بەتەواوى
مىژوودا تى دەپەرم، تونيم بوو، بىرى باوكم دەكەوتەو، دووبارە
دەچوومەو بۆ ئەوى تا لەبەر دەرگەى ژورەكەيدا قنج و قيت بوەستم و
گووى بۆ قسەكانى بگرم، تەنانەت ھەلم ھەبوو بىر لە سالانى دواتریش
بکەمەو، ئەو ھەر قسەى دەکرد، ئەوئەندە کە من ھەستم کرد مانگىك
تییەريو و من وەكو خەيالگى لە مانگىكى تردام.

سەرى مانگ پيش ئەوئەوى ئەو كەسىك بنىریتە سەرمان، خۆم دەچووم
بۆ ئەوى و لى دەگەرەم ماچم بکات، ئەمە دووبارە و دووبارە دەبوو و
تا سالگى بەردەوام بوو، بەلام لە دەنگى ھانكەھانك و سىخە سىخى
بىزاربووم، رقم لە بۆنى تووندى جگەرەكەى دەبوو و.. رقم لە خۆم
دەبوو و.. رقم لە دەبوو و.. نازانم چۆن ئەم بارە نەدەگۆرا!
رۆژىك خاوەن مالەكە وتى "بەم شىوئە ناییت.. بارەكە دەبیت
بگۆریت"

بەفردەبارى و ئیمە بۆ نانى شىومان موحتاج بووین، بى ئەوئەوى
بشتوانین سوأل بکەین، مووچەى مامۆستایەتییەكەى دایکم تەنانەت
كاتىكیش کە دەیتوانى بچیتە سەرکار بەشى بژىوى خۆمانى نەدەکرد،

خاوهن مال سهرتاپامی به چاوپشکنی و وتی "ماشه لالا.. هزار ماشه لالا
بو خوت پیگه یوی.. ها؟.. له گهل نه ودا که نامه ویت مال که بروخیتم،
به لام چاره نییه"

کوشم هه لایه وه و به هه مان شیوه له سهر قه نه فه که راکشابووم و
سهیری کلوی گه وره ی به فرم ده کرد که له و دیو په نجه ره که وه له هه لمد
ون ده بوو، سهر ما حه شری ده کرد و ئاسمان به فریکی وای ده کرده سهر
زهوی که هیچ دنکه توویک له دلای زه ویدا به زیندووی نه مینیتته وه،
ره گه کان وشک بن و سپیتی بی کوتایی ته وای دنیا داپوشیت.

دواتر که جله کانم کرده وه به رم، روانیم شه وه و من له ژووره که می تودا
وه ستاوم، چراکانم روشن کرد و کومه لیک خه لکم له وی دی، کومه لیک
خه لک که نه مده ناسین، له کوپوه هاتبوون؟ ئایا ته وای نه و دیمه نه بیان
بینبوو؟ چون ته سه ورکیان له سهر من هه بوو، ئایا من ژنیکی
به دکاریووم؟ ئایا قزم زور تیک چوو بوو؟

خوم له بهر ئاوینه که دا چاک کرد و قویچه کانم داخست و هاتمه پیش،
پیره میزدیک ده کوکی و هیچ دنگی لیوه نه ده هات، کوریکی گه نج له
سهرتاپامی هه لده روانی و چاوی له سهرم هه لده ده گرت، گرم گرت بوو
دهنگوت دهموچاوم ئاگری لی ده بیتته وه، وتم "کوره گیان.. چهند سالیته؟"
وتی "جوارده سالی ته و اوم"

پیریژنیکی پاکوته میز له سهر موبیلیتک دانیشتبوو، ده یانگوت پوری
باو کمه، به لام من له خه وی تووه دهمزانی که باو کم پوری نییه،
به هه حال نه و پوری باو کم بوو، له ژیر لیوه وه شتیکی ده گوت که تیی
نه ده گه یشتم، رنگه ویردی خویندی، چوومه به رده می و وتم "پوری"

گیان.. ئەو دەوایە دەکەیت؟"

وتی "نا پورئ گیان.. من لە بەیانییەوه تا ئیوارە دەلیم
دینبەله دینبۆ. دینبەله دینبۆ، ئەگەر تۆش حەزت کرد بیلئ"
وتم "دینیبه له دینبۆ"

وتی "جاریکی تریش بیلئ.. بەیانی که له خەو هەستایت هەتا ئیوارە
ئەو بلی، عەیبی نییه"

تۆ تریقایتهوه و له پیکه نینی خۆت خەبەرت بووهوه، بەلام ئەو هیچ
جوولەیهکی نه کرد، من دەنگی پیکه نینی ترسناکی قەمبوورم دەبیست،
سەرم لە ناو دەستەکانما گرت و لە تاو ئازار گرمۆله بووم، ئایا خەونم
دەدی؟ ئایا ئەسلەن هەبووم؟ بۆ ساتیک بیرم کردوه که من ئەسلەن
وجودم نییه و ئەو خەیاڵی منه له رووی فزولییەوه پیاسە دەکات،
دەستدەهینیت بە شتەکاندا، له مرۆفەکان دەروانی و بەلام نییه و خەیاڵ
دەکات که هەیه. دەستم هینا بە دەموچاومدا، بالیفەکانم دەست دەدا و
تەنانت جۆری قوماشەکهەم دەناسییەوه، قەمیس بوو. پیاویک که ژیا
منی ژەراوی کردبوو، یان نا، جەستەیهک که دارونەداری خۆی له
قوماردا دۆراندبوو، له بەرامبەر مندا ئارام نوستبوو. بۆ ئەوچووم که
ئەو نەمردوو و بۆ راوی من ئەم داوای ناوێتەوه، سەرم خستە سەر
دلی، هەولم دا لێدانەکانی بژمێرم، بەلام هیچ تەپەیهک نەهات، وەک
ئەوێ هەزار سالبییت مردییت و منیان هینابیت تا بیریک له تەرمەکهی
بکەمەوه. لهوهها تاقیکردنەوانەیه کدا مرۆف چی له جەستە
مەعشوقەکهی دەکات؟ ئایا دەبخوا؟ یان دای دەنی؟ یان بەخاکی
دەسپێریت؟ یان رەنگە رێگە ی تر هەبیت.. چوزانم!

به لآم من خوادای مردووہکان نہ بووم، من ہاتبووم پیاوان فریو بدہم و پہنجہی حیرہتی ژیر ددانہ برسئیہکانیان بجووم، دہمویست ئہ گہر کرا پہنجہکانی تریشیان دہر خواردی خویمان بدہم و نہمدہتوانی.

نہمدہزانی سہعات چہندی شہو بوو، ئہسلہن من لہ کوئی بووم؟ لہ تہنیشٹ جہستہیہکہوہ دانیشتبووم، وہک بلآیت سہعاتیک پیش یان چہند دہقیقہیہک پیش ئیستا سہختترین کاری دنیای ئہنجام دابی و لہ ماندوویتییدا بی ہوش بوویت، یا کہسیک کہ قورسترین باری بہشان کیشابی.. بۆ لہپر دہموچاوی ژاکاو و ئہو چاوہ رەش و بریقہدارانہی وہک دوو مۆمی بہر با، کوژانہوہ؟ بۆ لہوئی بووم؟ ئایا لہوئی بووم بۆ ئہوہی فییشہکی بہزہیی بنیم بہناوچہوانی لہخاچدراویک یا ستہملیکراویکہوہ و وہکو پہوولہیہکی وشک، کہپسی بکہم بہدیوارہوہ؟ کہسیک کہ تہنانت نازانم ناویشی چییہ؟ ئایا کہس بروا دہکات؟!

لہ نیوان لیوہ نیوہ کراوہکانییہوہ ددانہکانی دہرکہوتن، وہک ئہوہی ئہو سہرما سامناکہ لہ ہہمان جیوہ ہہلی کردیت، لہرزی دہخستہ ئیسقانہکانمہوہ. دہنگی ہاوار و پیکہنینی خووم لہ سالانی تردا دہبیست، کہ نازانم ہی سالانی رابردووہ بیان ہی سالانی داہاتوو؟

دہنگی گریان و فیغانی ژنانیکم دہبیست کہ لہ کویشکی کوئلہکہداری بہردینی گورہ و گومہزہ بہرزہکانہوہ دہئالا، ئہم دہنگہ مووی بہیہنمی راست دہکردہوہ، دلمی ہہلدہقہرچاند. رق قورگمی گرتبوو، لہ پہشوکاویمدا بہ وەحشہت کہوتبووم، مردووہیک لہسہر دہستم بوو کہ دہرئہنجامی رووداویک بوو، لی من نہمدہتوانی لہ ہیچ دادگایہکدا بیسہلینم کہ من کہسم نہکوشتووہ. بۆ قہفہزہی سنگم نہدہشکا و دلّم نہدہفری و ئاسودہم کا؟

چاویکم به‌دانه‌کانی، دهموچاوی لاوازی، ئەو برۆ ئارامانه‌یدا گێپرا و له ترسا قیژاندم، که‌چی هیچ دهنگیکم لێوه نه‌هاته‌ده‌ر، دهنگه‌که له پێچاویپێچه‌کانی که‌لله‌مدا پێچی خوارد و سو‌رایه‌وه، ئینجا چین چین به‌ستی و بوو به‌سه‌هۆل، سه‌رم له لاشه‌م گه‌وره‌تر بوو، ئیتر من توانای هه‌لگرتنی ئەم باره قورسه‌م نه‌ما‌بوو، دهنگه‌هایه‌کم ده‌بیست که هیچیانم نه‌ده‌ناسی، دهنگه‌هایه‌ک که وه‌ک شه‌پۆل هه‌لده‌کشان و له‌پێر داده‌کشانه‌وه، چه‌ند که‌سیک هاوکات قسه‌یان ده‌کرد و نه‌ده‌توانرا تی بگه‌ی چی ده‌لێن. په‌نجه‌ی دۆشاوم‌ژه‌ی ده‌ستی راستم تا ئاستی روخسارم به‌رز کرده‌وه و وتم "وس!.. بیده‌نگ بن"

به‌سه‌ر دهموچاویدا چه‌مامه‌وه تا بزانه‌م کامه دهنگیان هی ئەوه، سه‌رگه‌ردان و گێژ له چوارده‌وری خۆم روانی و وتم "وس!.. بوه‌ستن" گوێم هه‌لخست، نا دهنگ له‌وه‌وه نه‌ده‌هات، له کۆشکه‌کانی که‌لله‌مدا کۆمه‌لیک ده‌رۆشتن و ده‌گه‌ران و بی ئۆقره‌بوون، کۆمه‌لیک که له ژیان و مه‌رگ ته‌نیا را‌کردن و هاوارکردیان به‌میرات بۆ ما‌بووه‌وه، به‌ده‌ست منیان نیشانی یه‌کتر ده‌دا، من ئەوانم به‌روونی ده‌بینی. به‌لام هیچ که‌سیک له‌و ژووره‌دا نه‌بوو، به‌رامبه‌رم مردوو‌یه‌ک له‌سه‌ر چرپایه‌ک له ساتی له‌تبه‌وندا بوو، که نه‌مه‌دانه‌ی ده‌بوو من چی بکه‌م؟ بۆ که‌سیک نه‌بوو که خه‌می پێ بلێم؟ خویا بۆ منت وا جی هێشت؟ نازانه‌م ئایا ئێوه تا ئیستا به‌م رۆژه گه‌یشتوون که جه‌سته‌ی مه‌عشوقه‌که‌تان له‌سه‌ر ده‌ستتان ما‌بێته‌وه؟

گریان ئارامی لێ بری‌بووم، رق هه‌ناسه‌می ده‌گرت و فرمی‌سک هه‌روا ده‌هاته‌ خوارێ، من هه‌رگیز که‌سم نه‌کوشتبوو، به‌لام پیاویک که خۆشم ده‌ویست و له ئاره‌زووی دیداریدا ده‌سووتام، له باوه‌شی مندا مردبوو،

سهیری دهسته له رزیوه کانم کرد، ئایا نیشانه یه کی له کوشتن تیدا بوو
که من ئاگام لی نه بوویت؟

ههستام و پاشه و پاش تا نزیک قه لمدان و رهنگه کانم رویشتم،
نیگار هکان نیوه کاره بوون و ئیستا تابلۆیه که له ئارادا نه بوو که بتوانم
پی بخرمه ناوییه وه، نه پیره میدی قه مبور، نه دره ختی سه روو، نه جۆگه
ئاو. ژووره کهم ته قا وته قدا، لی هیچ شتیکی تیدا نه بوو بونیا م خوی پتوه
بگری، دووباره چاوم که وته وه سه مردووه که و مووی جه ستم راست
بووه وه، خیرا خۆم گه یانده دالانه که و به خیرایییه کی باوه رنه کرده
دهرگه ی ماله کهم کرده وه ویستم هه موو ترسم به جارێ بقیژینم.

ترووسکایی ماله کانی به رامبه ر سه رنجمی بو خۆی راده کیشا،
ته میکی ناسک له هه وادا داده کشا، هه واک و سارد بوو، له سه ر
قادر مه ی یه کهم وه ستم و له پر چاوم به عه ره بانه یه کی تریشقه که وت،
ریک له به رده م ده رگه که دا وه ستا بوو، له لووتی ئه سپه کانییه وه هه لم
ده هاته ده ری، ده تگوت بو ئه وه هه ناسه ده دن، تا دنیا بکه نه ته م.
پیره میدی قه مبور له سه ر عه رده که دانیشتبوو پالی دابوو به پیچکه ی
عه ره بانه که یه وه، قاچیکی درێژ کردبوو، قاچه که ی تری کردبوو به ستونی
ئه نیشکی بو ئه وه ی سه ری له سه ر دانی، که منی بینی راست هه ستایه
سه ری، خۆی ته کاند و ریژی نواند، وتی "کاتی زۆرت نییه .. هااا ..
شه مه نه فه ره که تا سه عاتیکی تر ده روات .. نه کا خوانه خواسته به جی
بمینی، ئه گه ر به شیمان نه بوویته ته وه بجوئی .. هااا؟ .. خۆ تا ویسکه که
هه ر ده تبه م" ویستم بلیم من موسافیر نیم، تۆ هه له هاتووی، ئه سلنه
نازانم تۆ کیتیت و لیره چی ده که ییت، به لام ئه و فرسه تی نه دامی قسه
بکه م و وتی "نیشه که تان ته واو کردووه؟ هااا .. ئه گه ر ته واو نه بووه .. ئه وه

من له خزمه تتان دام.. ئیوه ئهسله زهحمهت مهكيشن، چه مه دانییه که بهیینه ئیره، ئهوی تری لهسه من، خۆم بۆت ده بهم تا ناو شه مه نه فه ره که.. بهس بیرتان نه چی که درهنگه.. هااا؟"

هاورا له گه له ته مه که دا، جار جار له هه وادا بۆنیکی که سکونی سووتاوی خهست ده هات، که حالی لی تیک دابووم و ده ماری لی پر کردبووم، بۆنی گوشت و چهوری سووتاو بوو، وهک بلایی لهو نزیکانه قاورمه دروست بکن. من له یادمه که له شوینیک له سالانی زوودا، کهی بوو؟ له کوئی بوو؟ هیچم یاد نییه، ته نیا یادمه که مه ریکی لاواز و نه خۆشیان سه رده بری و بۆ ئه وهی له گه رمادا بۆگه نه کات، لهت له تیان کرد و کولاندیان و له مه نجه لی مسیان هاوی، بۆنی قاورمه و بۆنی گوشت و چهوری سووتاو ده هات. ئیستاش ئه و بۆنه دیت، دوو سی جار هه ناسه ی قولم هه لکیشا و سهیری ده ور و به رم کرد، پیره مه یرده قه مبووره که پیکه نینیکی وشک پیکه نی که مووی له جهسته مدا راست کرده وه، ددانه کانم خسته سه ریه ک و زۆرم له خۆم کرد که دهنگی نه بیستم، یان هه ول بدهم به رگه ی بگرم، به لام له پر پیکه نینه که ی بری و وتی "ده لپی چه زتان له بۆنی گوشت نییه؟.. هااا؟ ده زانی له م نزیکانه.. له م نزیکانه نا.. ریک له ژیر ئه و شاخه جییه که هه یه، بونیامی لی ده کولین" موچرکه یه که م پیدا هات و شتی له می شکمدا چه که ره ی کرد، پیره مه یرده که وتی "هه لبه ته له خۆوه و بی هۆ ئه م کاره ناکه ن.. هااا.. له چه ورپی بونیام، سابوون دروست ده که ن.. چ سابوونیک!.. هه ر ئه وه نده ی دات له ده ست و ده موچاوت که ف ده کات وه کو چی؟.. وه کو ئه وه ی پیستیکت فری دابیت.. ئه وه من سابوونیکی وام هه یه، چه ز ده که یه بتده می ده ست و ده موچاوی پی بشوی؟"

دهستی به گیرفانی چاکه ته که پیدا کرد و ههنگاوێک هاته پێشی، من دهستم به گریژنه ی درگه که وه گرتبوو تا نه که وم و حهواسم بوو که ئاگام له درگه که بیته، تا ئه گهر شتیکی رووی دا خیرا درگه که داخه م و پشته پیوه بنیم و هه ناسه برکی بکه م. به لام ئه وه هاته پێشتر، له هه مان جی که وه ستابوو، له گیرفانی هیله که که پیدا سه عاتیکی زنجیرداری ده رهینا و سه رقابه که ی هه لدا یه وه و وتی "ماتلی چین؟ هااا... من هه موو روژیکی مردوو هکان ده به مه شاعه بدولعه زیم" (*) بیان ویستگه ی شه مه نه فه ر، له خوړی خوړایی له من ده ترسیت... هااا... ئه گهر یارمه تیشته ده ویت ئه وه من له خزمه تتام... هااا؟"

ههنگاوێکی تر هاته پێشه وه، من له ترسا وهخته بوو بزریکینم، خو م گرت و به نیوه هاواریکه وه گوتم "نا" تووند درگه که م داخست و چوومه ژوو ره وه، که چاوم به جهسته که کهوت له سه رسورماندا قیزاندم و وشک بووم، مه گهر ده بیت مردوو یه ک چاکه ت و پانتۆل بکاته به ری و بوینباخ به سه تی؟! به و کلاوه شاپوا و پیناوانه وه حاله تی پیاوێکی وه رگرتبیت که دوو سی ده قیقه راکشایی، تا بێن به دوایدا و ببه ن بۆ میوانی؟ چه مه دانیه کی گه ورهش له سه ر چرپا که بوو، وه ک بلێی که سیکی هه ر ئیستا ئه وه ی هینابیت و له ویدا دای نابیت. مه گهر ده بوو؟

ئه م شتانه له بیداریدا روو نادهن، بیان ئه گهر رووش بدهن، سه رو به ریان به ئاسانی لیک نادرینه وه، ته نیا له خه وندا زنجیره ی روودا و به نه زمیکی نه زانراو، بونیام یه خسیری خو ی ده کات و له دنیا ی بیداری دووری ده خاته وه. به لام خو من نه خه وتبووم، هه موو ئه و

(*) شاعه بدولعه زیم: ناوی مه رقه د و گوړستانیکه له شاری "ره ی" له باشووری تاران. و

رووداوانه له بیداریدا دهگوزهران؛ من بهرپکهوتیک گهیشتبووم که نهدهبا دست و پی بجوولینم، بهرپکهوتیک... که هرچی ههولم دها قوتاریم زیاتر تیوهی دهگلام، دیلی گیزهلوکهیهک بووم که دهبوو خوومی بدهم بهدهستهوه پیش نهوهی نازار بکیشم. دهبووا خووم گرموله بگردایه تا لهم گیزهلوکهیهدا بخولیمهوه، دیلی لهم چهرخه قهدهردها، بهو بیرۆکهیهی گهیاندم که دهبیت نهه جهستهیه لهو ناوه ههلبگرم تا بزنام چی دهبیت.

چوومه پهستوی ژوورهکهوه، کیردیکی گهوره لهسهه تاقهکه بوو ههلم گرت و گهراوه ژوورهکه، له لیواری چرپاکه دانیشم و بو دوایهمین جار چاوم برییه روخساری، ژیر چاوهکانی بهتهوای چال بووبوون، بهلام پیلوهکانی بهبرزانگه دریژ و رهسهکانییهوه هیشتا وهکو جارن وابوون، که نهگهه ههلی بهینانایه دوو چاوی رهشی بریقهدار له بونامیان دهروانی، بی نهوی هیچ بلین لومهیان دهکردم که من ههمیشه دهستوپیم ون دهکهه و سهرم دادهههه. قژی زور چاک شانهرابوو، کلاوی شاپوای تاسهه ناوچهوانی هاتبووه خواری. ئیتر نهدهتوانی.

بوینباخهکهیم کردهوه، چاکهتهکهیم لهبهه داکههه، قوپچهکانی کراسهکهیم یهک یهک کردهوه، بهلام ناووزونهی قایشهکهی نهدهکرایهوه، بهکیردهکه قایشهکهیم پچراند و پانتولهکهیم لهپی داکههه، تهنانهت گورهوییهکانیشیم لهپی داکههه، بهلام نهمتوانی یان نهمویست دهریپکورتتهکهی دابکههه. پاشان نارام و لهسههرخه وهک یهکیک بیهویت گوشتی قوربانی بهش بکات، کیردهکهه خسته سهه ملی و سههیم له لهشی جیا کردهوه، چهندههترهخوینیکی مهیو رزایه سهه سههچهفهکهه.

دهسته كانيم له شانی جیا كرده وه، دواتر قاچه كانيم كرد به سئ
كه رته وه، هه موو جهسته يم له ت له ت كرد و له چه مه دانيم نا.. چهند
له رولاواز بوو، مشتیک ئيسقان بوو بوخوی، چه رچه فه خویناوییه كه م كو
كرده وه و له چه مه دانیه كه دا له سه ر لاشه كه دام نا، قفلّم دا و كلیله كه يم
خسته بهینی مه كمه وه، كه میك له سه ر كورسییه كه دانیشتم و عاره قی
ناوچه وانم به سه ر قوئی كراسه كه م سړی و هه ستام برۆم، به لام جله
هه لژاوه كانی سه ر چریا كه شیوه یه کی ناشرینیان هه بوو، دانه دانه
كردمن به عه لاگه وه، خه تی ئوتوی پانتو له كه م له سه ر یه ك دانا و قویچه ی
كراس و چاكه ته كه يم داخست و بۆینباخه كه يم كرد به سه ریدا،
به بزماریکی گه وړه ی چه قیو له دیواری سه رو چریا كه وه هه لمواسین.

كلّوه كه شم كرد به سه ری بزماره كه دا، قه ده ریک لیم روانی، یه ك
پیاوی ته واو سه لار، سه ری داخستبوو كتیبی ده خوینده وه، هه مان
شیوه ی كه سالانی دواتر له خه یالما ئه وم له قاوه خانه ی فیرده ووسی
بینیبوو، ته نانه ت سه ری هه لنه بری سه یریکی من بكات.. چهند له تو
ده چوو؟

من له سه ر میزیک دانیشتم و قاوهم بانگ كرد، ئه و له سه ر میزی
به رامبه رم به سه ری په نجه یاری به سمیّی ده كرد و چاودیبری هه موو
شتیکی ده كرد، وهك سیخوړیکی وریا به ئاگا بوو، بی ئه وه ی كه س
بزانیّت كییه و په یامی چییه.. بیرته؟ له ته واوی ئه و كاتانه دا سه یری
یه كترمان ده كرد و له یه كترمان ده روانی. ئایا هیچ كاتیک هاتبوو قسه
له گه لّ مندا بكات؟ بۆ نمونه بیته سه ر میزه كه م و شتیكم لی پیرسیّت؟
یان به ده ست ئاماژم بۆ بكات و بانگیشتم بكات ه سه رمیزه كه ی و
بییه ویت بزانیّت كه من کیّم و ته مه نم چهنده؟ ئایا ئه سلّهن هه م؟

نه یده و پرا یان به لکو ریځ نه که وتیوو؟ ناشی منی خوښنه ویستبیت؟ نهی
بو وا لئی دهر و انیم؟ ناخ له دست تو.

جاریکیان به لای میزه که یدا تیپه پیم و وتم "سلاو" نه و وهک هه همیشه
کلاوه که ی بهرز کرده وه و خوئی نوشتانه وه، بی نهوی ته نانهت بلایت
"سلاو". سه ره رای نهوی تا راده یهک حالم باشبوو خوّم گه یانده
میزه که م و ده و او سرنجم له جان تاکه م دهر هینا و له گه ل خوّم دا بر دم،
خستمه لاستیکی دامه نه که مه وه، پیش نهوی قاوه داوا بکه م
به قادمه کاندا چوو مه خواره وه، خوّم خسته نا و ده سشو یه کان و
سرنجم پر کرد و و چه قاندم به ده مارمدا .. نه فره تی خوی لی بیت.

سه رم بهرز کرده وه و له ناوینه که دا چاویکم کرد له روخسارم، بو پیر
نه ده بووم بو پیستم چرچ و لوچ و قژم سپی نه ده بوو؟ من چند سال
بووم، تو له بیرته؟ نه سپه کان ده یانحیلاند و من ده بوو خیرا بکه م،
چه مه دانیه که م هه لگرت، هه ستم کرد زور قورسه، که سپک که له باوه شی
مندا وهک چوله که ی خوسا و ده له رزی و وهک کا سووک بوو، نیستا
نه وهنده قورسبووه که باوه ر ناکه م بتوانم به ناسانی هه لی بگرم، ویستم
داوای یارمه تی له قه م بوور بکه م، به لام ترسام بیته ژووره وه و ری و
جیی ماله که هه لگرت و بوئی شتیک بکات، رهنکه له بهر نه وه بوو بیت که
غه ریبه بوو حه زم نه ده کرد بیته ژووره وه، به هه ر زه حمه تیک بوو
چه مه دانیه که م گه یانده بهر ده رگه که و ده رگه که م کرده وه، بهر له وهی هیچ
بلیم، پیره میرده که به ره و رووم هات، چه مه دانیه که م تا سه ر قادمه ی
یه که م پیش خوّم دا و ده رگه که م داخست، له پر هه ستم کرد کلیلی
ماله که م پی نییه، بیرم چوو بوو له گیرفانی چاکه ته که یدا دهری بهینم،
وتم ناخ و په نجه ی خوّم گه ست، قه م بوور وتی "نه سلنه گویشی

مهدهرى..هااا.. گرینگ نيه.. من كليلى ماله كه م پييه، نه وه تا.. " دهستی کرد به گيرفانى چا که ته که یدا و دایمی، کرابوو به زنجیریکی ژهنگاوییه وه.

چه مه دانیه که ی هه لگرت و به خیرایی گه یان دییه لای گالیسکه که و به جوولیه که هه لی دایه ناو عه ره بانه که، سه رم سورما بوو که نه م قه م بووره دووچل ئیسقانه نه م هیزه ی له کوئی بوو؟ ده تگوت هیزیکی شار او ه ی هیه، وه ها ده جو لایه وه که ده وریه وه و ه ستابیت و نه و له جوولیه دا بیت، هه ولم دا به سه ر خو م دا زال بيم و سه یری چوارده ورم بکه م، دنیا هیشتا ته م بوو، بارانی به رتوه بوو. قویچه کانی مانتو که م، که سالانیک دواتر له خه ونی تو دا پو شیبووم، داخست سه رپوشه ماشی رهنگه که که تو دواتر له تابلویه کدا کرد بووته سه رم، له ژیر چه ناگه مه وه گریم دا و سواری گالیسکه بووم.

دهنگی قامچی هات و نه سپه کان له شوینی خو یان جو لان، گالیسکه که وه ک له لوی (*) مندا لان ده که وت به مدیو و به ویدیوا، پیچکه کانی جیره جیریان ده کرد، وه ک نه وه ی به کیک له پیچه که کانی گوپی دابیت، له هه ر سورانه وه یه کدا جاریک ئیمه ی هه لده ته کاند، لیگه رام که له هه موو سورانه وه یه کدا جاریک هه لته کی کمان پی بکات، نه سلنه نه مه که ی گرینگ بوو؟ گرینگ نه وه بوو که ئایا ده رو شتم له ژیرباری قورسی نه م ته رمه دا نابوود بيم؟ یان نه م ته رمه چاره نووسی منی به جییه ک ده گه یاند که بتوانم نه م خه مه به سه ر دل مه وه لابیهم؟ ریگه که خو ل و خراب بوو، لی به هه رگیان کیشانیک بوو به که ناری رووبار (*) له لوی: به و جو لانه هه لو اسراوه ده وتریت که هه ر سه ریکی به دره ختیکه وه ده به ستریت و مرؤف به شیوه یه کی ناسوی تییدا راده کشیت. و

و شاخ و دهشتا دەرۆی. قوقه قوقی که له شیرهکان دههات که نیشانهی بهیان بوو، به لام من ههستم پێ نه دهکرد، رهنکه که له شیره ناوهختهکانی شهو بووین، گاهێ ئهستیرهیهک له جیگهیهکی دورهوه دهکشا و نهدهما، گاهێ مهلیک به دهنگیکی غهریب دهیخویند و دلمی دههینایه له رزه. دواتر گالیسکه که گهیشه جادهیهکی ساف و خووش، دانیابووم که پێچکهی لای چهپ گوپی داوه.

تا کوته را ریبوارانیکی کلاو به سهه یان بێ کلاو تی دهرپین، کومه لیک سهرباز له بهرام بهر ئیمه دا سی ههنگاویان هه لدههینایه وه و چواره میان به توندی دها به عهردا، دهنگی پیکه وهی مانۆری سهربازهکان ناخی دلمی دهخسته له رزه، ته میکی زۆر ناسک له ههوادا شه پۆلی دها و بارانیش نم نم دهستی پێ کردبوو.

گالیسکه که له سوچی مهیدانیکی چوارگۆشه دا له ژیر دارتیلی گلۆیه کارهبا ییه کاندایه ستا، گالیسکه چی وتی "ئیره ویستگهی شه مه نه فه ره.. ئه مه ش بلیته که ی تویه، ئه گه ر خاوه خا و بکه یه ت به چی ده مینیت و دوایی ئه م چه مه دانییه مان لی ده بیته به ته وق.. هااا؟" دابه زیم، گالیسکه چی خیرا خۆی فری دا، چه مه دانییه که ی هه لگرت و پێشم که وت، منیش دوای که وتم، چوینه سالۆنیکی زۆر گه وره وه که هه مووی کاشی گه وره ی چوارگۆشه یی بوو، به چه ند ده رگه یه کی هه وایی به رز گه یشتین که ده کرانه وه و داده خرا، که سیک ده هات یان که سیک دهرۆیشت، ژنیک به خیرایی به ره و رووم هات و وتی "خوشکی.. خۆت داپۆشه"

وتم "من؟"

وتی "به لێ، تو"

وتم "خۆ من.. نیم!" و سه‌رپۆشه ماشی رهنه‌گه‌که‌م هه‌ندیک هه‌نایه
په‌شێ، به‌لام تو پیت خۆش نه‌بوو، به‌نووکی قه‌لم تاله‌کانی په‌رچه‌ممت
ده‌ره‌ینا. قه‌مبوور به‌ئاماژه‌ی ده‌ست ده‌رگه‌ گه‌وره‌که‌ی کرده‌وه و به‌سه‌ر
ئاماژه‌ی کرد دوا‌ی بکه‌وم، قادرمه‌یه‌کی بی کۆتایی له‌ به‌رده‌مماندا بوو
که‌ ده‌بوو پێیدا بچینه‌ خوارێ، من له‌ دلی خۆمدا ژماردم، هه‌زار په‌له‌بوو،
کاتیک دوا‌یه‌مین په‌له‌م ژمارد، قه‌مبوور وتی "هه‌له‌ت کرد.. نو سه‌د و نه‌وه
و نو په‌له‌یه"

ویستم بگه‌ریمه‌وه دووباره‌ بییان ژمیرمه‌وه، نه‌مزانی بۆ به‌لامه‌وه
هه‌نده‌ جیی گرینگیم بوو، به‌لام هه‌ولم دا به‌دوا‌ی قه‌مبووردا برۆم و ونی
نه‌که‌م، له‌وه‌ ده‌ترسام چه‌مه‌دانیه‌که‌ ون بکه‌م، نه‌مه‌دزانی بۆ وا هه‌ستم
کرد هه‌موو سه‌روه‌ت و سامانی من له‌م چه‌مه‌دانیه‌دایه. فیکه‌ی ئاژیری
شه‌مه‌نه‌فه‌ر هات، هه‌وا سارد بوو، چه‌ند گه‌دایه‌ک له‌ملا ولا کزه‌له‌یان
کردبوو وه‌کو مه‌ه‌ارا هه‌ندیه‌کان چوو بوونه‌ ناو خۆیان، مشکی به‌سه‌ر،
عه‌با به‌شان که‌ ده‌ستیکیان لێوه‌ هه‌نابوو ده‌ر. که‌ نزیک شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌
بوومه‌وه‌ خه‌لکه‌که‌ زیاتر بوون، تا ئه‌و کاته‌ ئه‌و هه‌موو بونیامه‌م نه‌دیبوو،
خه‌لکانیک که‌ زۆرتریان گه‌دابوون و وا ده‌هاتنه‌ پێش چاو له‌ ژیر لێوه‌وه
وێرد بخوین، وێردیکی جادویی که‌ ئه‌گه‌ر پارهیان پی نه‌ده‌یت ده‌بیته
به‌رد، یان لال یان کویر ده‌بیته. پاشتر زانیم که‌ هه‌موویان به‌یه‌ک ده‌نگ
شته‌یک ده‌خوین که‌ من ره‌وانه‌ ده‌که‌ن، لی جگه‌ له‌ ده‌نگی هاتن و
رۆشتنی خه‌لک و عه‌ره‌بانه‌کان و هاو‌رپتمی و یه‌سگه‌یه‌کی قه‌ره‌بالغ،
ده‌نگی تر نه‌ده‌هات.

من له‌ کاتیکدا چاوێکم له‌سه‌ر چه‌مه‌دانیه‌که‌ بوو به‌ناو هه‌شاماته‌که‌دا
تی ده‌په‌ریم، قه‌مبوور به‌په‌له‌کانی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌دا سه‌رکه‌وت و بۆ

ساتیک هه‌لو‌یسته‌یه‌کی کرد، گه‌رایه‌وه به‌ده‌ست ئاماژ‌یه‌کی بۆ کردم و مه‌سخره ئامیزانه چاویکی لی داگرتم که دوا‌ی بکه‌وم.

سه‌ریوشه‌که‌م توند گریدا و سه‌رکه‌وتم، به‌چهند راپه‌ویکدا رویشتین تا له فارگۆنیکدا گه‌یشتین به‌کابینه‌ی ژماره بیست و چوار. قه‌مبوور چه‌مه‌دانیه‌که‌ی خسته سه‌رکورسییه‌کان و عاره‌قی ده‌موچاوی به‌سه‌رقۆلی کراسه‌که‌ی سړی، به‌بزه‌یه‌کی بی ماناوه وتی "خواحافیز" ده‌ستم کرد به‌گیرفانی کراسه‌که‌مدا، دوو قرانی و یه‌ک عه‌باسی زیاتری تیدا نه‌بوو، ئه‌وه‌م به‌ره‌و رووی قه‌مبوور درێژ کرد، خۆی کیشایه دواوه و وتی "شایه‌نی نییه .. هااا.. لیگه‌ری دواتر حساب ده‌که‌ین"

وتم "رهنگه من ئیتر ئیوه نه‌بینمه‌وه"

وتی "مه‌یلی خۆته .. ئه‌گه‌ر له ئاینده‌شدا یه‌کتر نه‌بینینه‌وه من شوینی ئیوه باش ده‌زانم"

کام ئاینده؟ کام شوین؟ مه‌گه‌ر ده‌رۆم که بگه‌ریمه‌وه؟ مه‌به‌ستم کو‌ی بوو؟ بۆ دلم نه‌یده‌ویست بزاتم؟ وتم "واز له موجامه‌له بینه"

سه‌ری دانه‌واند و به‌بچوو‌ککردنه‌وه‌ی چاوه‌کانی حاله‌تیک‌ی پیکه‌نیناوی گرت، وه‌ک ئه‌وه‌ی بلایی ده‌گری، وتی "شایه‌نی نییه .. که هاتم پیکه‌وه حساب ده‌که‌ین" ریزی نواند و به‌خیرایی له کابینه‌که‌ چوو‌ه ده‌ره‌وه.

کورسی و دیواری کابینه‌که‌ داربوو، جیگه‌ی سی نه‌فه‌ر له‌مبه‌ر بوو، جیگه‌ی سی نه‌فه‌ر له‌ویه‌ر، به‌لای سه‌رووی هه‌رنه‌فه‌ریکه‌وه ژماره‌یه‌کی ئینگلیزی له‌سه‌ر پلیتیک‌ی شین نووسرابوو، من لای په‌نجه‌ره‌که‌وه له ژیر ژماره پانزه دانیشتم و چه‌مه‌دانیه‌که‌ش ریک به‌ژوور سه‌رمه‌وه بوو. زۆرم هه‌ز ده‌کرد که ببینم له کابینه‌کانی پێشتردا کی له‌سه‌ر کورسی ژماره یه‌ک دانیشتوو، وتم که دوا‌یی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌ که‌وته ری ده‌چم

بزانه كى له وپييه، بليته كه م له نيوان په نجه كانمدا گرت و چاوم برييه
د ره وه.

ويستگه كه پرېوو مه هاراي شال به سهر و عبا به شان، كه هه ريه كه بيان
له شوپنيكدا مژولي سواكردن بوو، خه لكه كه له وان دوور ده كه وتنه وه،
به لام هه موو شوپنيك ده ستي پانكراوه و دريژبوو؛ سواكهرانيك بوون
به سهر و رووي پيس و زمانيك كه دم و ليويان پي ده ليسته وه و
چاوه حيزه كانيان كه به ملا ولادا ده يانگيرا. له ولاتره وه مه ريك سهرى
نابوو ته نه كه خو ليكه وه و مانگايه كيش له و ناوه ده خولايه وه، له ژير هه ر
كلوپنيكدا كه سيك سه رقالي كاسبي خو ي بوو، كو مه ليك ده وريان لي
دابوو، پاقله .. جگه ره .. چا .. حال م باش نه بوو و سهر م قورسبوو،
ناوچه وانم به شووشه كه وه نوساند و سه يري خه لكه كه م ده كرد.

سي پياو له ده وري قايپك خريوويوونه وه و شتيكيان ده خوارد، وه ك
ئه وه ي له ده سته وسانيدا شمشيريان چه قانديته عه رد و ه يلاك و
ماندوو بير له كچيك بكه نه وه؛ كه ئاسان خو ي نادات به ده سته وه و
ده توانيت له حاله تي چه مينه وه دا هه زار سال، گوليكي نيلوفه ري شين
پيشكيش به پيره مي رديكي قه ميوور بكات، كچيك كه له ناچاريدا يان له
به خت ره شيدا سرنج پر ده كات و ده چه قيني ت به ده ماره تونيبه كانيدا،
قاچه له رزيوه كاني له كاتي روكردني ده رزيدا ده جولي و دلويه خو ين
ده كه وپيته سهر ده ستشوري ده ستشوييه كه ي قاوه خانه ي فيرده وسي؟

چاوه كانم جاريكي تر له جوله جول وه سستا، سهر م به رز كرده وه،
جاريكي تر ئه و پياوهم له به رده رگه ي ده سشوييه كه دا بيني،
به ده موچاوي عاره قاوي و چاوي ماندوو و په ريشانييه وه ده له رزي،
ته نانه ت هه ناسه شي ده له رزي، وتي "بيده له منيش"

وتم "دیسانہ وہ تو؟!"

وتی "دلئی ئیسقانه کانمیان له یهک جیا کردووہ تہوہ.. تکا دہکەم..
دەزانی؟ من شاعیرم.. نازانم دەمناسیت یان نا؟.. ھەرچۆنیک بیت
شاعیریکی باشیشم.."

وتم "نەخیر ناتناسم"

بزهیهکی سارد و ماناداری کرد و وتی "زۆر سەیرە!" له کاتی کدا که
قۆلی ھەلکردبوو، ھەولێ دەدا بێتە ژووورەو، من نەمدەھێشت، قاچی
راستم نا بەدەرگەکەو و خۆم نوساند بەدەستشۆرەکانەو، سرنجەکەم
له دەست کەوتە خوارەو، دەرگەکەم بەردا و بەرقیکەو که ھەموو
وجودمی دەلەزاند، سەرتاپای ئەوم چەند جارێک له تەوقی سەریبەو تا
نووکی پێی و له نووکی پێیەو تا تەوقی سەری بەوردی سەرنج دا، بەلام
ئەو زۆر میھرەبان بوو.

وتی "عەیبی نییە.. بەشی من کەوتووہ تە سەر عەرەکە"

وتم "تەواو؟"

وتی "مەزەئە شەلاتی، خۆلە"

وتم تازە پیس بوو، نوشتامەو و سرنجەکەم ھەلگرت، ویستم فری
بەدەمە تەنەکە خۆلەکەئە پشت دەستشۆرەکانەو، بەلام ئەو مەچەکی له
ئاسماندا گرتەو و وتی "بیدەلیم" دەستی چەپی ھینایە پیش و
دەرگەئە دەسشویبەکەئە بەردا، نازانم بۆ نەتوانی؟ ھیچ جارێک له ھیچ
کارێکدا ئەوئەندە دووێل نەبووم. بونیامانێک که لەجومجومەئە مندا
دەرپۆشتن، دەستیان کردوہ بە دەرسخویندن، بیرم کەوتەو که له
شەمەنەفەرەکەشدا تووشی ھەمان حالەت بووم، کەئە بوو؟ چەند سال
پیش ئیستا؟ خوایە، بۆ ناتوام.

که می‌ک سهری هی‌نایه‌پیش و به‌پیکه‌نینه‌وه له کاتیکدا عاره‌ق له
چه‌ناگه‌ی ده‌تکا وتی "لیمی بده.. گولم" سرنج پیس بوو، ده‌مده‌زانی
ئه‌گهر لیتی بدهم، هیچ به‌کار نایه‌ت و فیلی لی ده‌که‌م، ئه‌وه‌شم ده‌زانی
ئه‌گهر لی‌شی نه‌ده‌م ئه‌وه ده‌بوو تا قهره‌ی قیامه‌ت له‌ویدا بووه‌ستم،
سرنج‌م چه‌قاندده‌ ده‌ماره‌ هه‌لما‌وسا‌وه‌کانی و تا دواچۆریم تیا خالی کرد،
وتم "من ئه‌هلی شیعر نیم.. ئه‌هلی سه‌ربه‌رگی قه‌له‌مدانم" و له‌ چاوه‌کانیم
روانی که هی‌واش هی‌واش رو‌شن ده‌بووه و نووری تی ده‌که‌وت.

له ژیر لی‌وه‌وه وتی "ده‌زانم"

که ته‌واو بووم وتم "زۆر باشه.. به‌لام تکا ده‌که‌م که ئیتر موزاحیم
نه‌بیت"

وتی "به‌لی.. مه‌منونم"

به‌خیرایی به‌قادرمه‌کاندا سه‌رکه‌وت، چاودیریم کرد تا دنیابووم که
رو‌یش‌توو، ده‌مویست ده‌رگه‌که له ناوه‌وه دابخه‌م و به‌حالی خۆم پئ
بکه‌نم، یان قژم تال تال بکه‌م، یان بۆن له‌خۆم بده‌م، یان بۆ نمونه
ماکیازه‌که‌م تۆخ بکه‌مه‌وه، یان پشت چاوم ته‌ریب به‌ پیلوو‌ه‌کانم ره‌شتر
بکه‌م.

نازانم بۆ هه‌میشه بیرم ده‌چوو ده‌رگه‌ی ده‌سشوی له ناوه‌وه دابخه‌م؟
بۆ ئه‌وه‌نده گێژبووم؟ هی‌نده ده‌زانم که که‌سیکی چاره ره‌شبووم، هه‌ر له
چاره ره‌شیمه‌وه بوو که له‌پر چاوم به‌و که‌وت، له‌سه‌ر قادرمه‌کان
وه‌ستابوو، یه‌ک له‌دوای یه‌ک مژی له جگه‌ره‌که‌ی ده‌دا، له ژیر چاوه‌وه
هه‌م چاودیری منی کردبوو هه‌م ئه‌و شاعیره‌ بالابه‌رزه‌.

فلته‌ری جگه‌ره‌که‌ی به‌ژیر پیی پان کرده‌وه و به‌هه‌مان شکۆی
هه‌میشه‌یییه‌وه به‌چاوانیک که بونیام له شوینی خۆی وشک ده‌کات،

ئىستا ئىتر بىرم نايەت كە دەستى لە گىرفانىدا بوو يان يارى بەسمىلى دەكرد، وتى "زەكى سە" و ناوچاوى دابەيەكدا و رۆيشت.

دەنگى ئۆكۆردىۋىنى نابىنا بەويقارەكەى بەردەم دەرگەى قاومخانەكە، كە ئاھەنگى رۆژگارى نەخش و نىگارانى دەژەند، لەگەل بادا دەھات و دەچوو، كە دەنگەكەم بىست تىگەيشتەم دەرگەى قاومخانەكە كراووتەو، كەسپىك ھات يان كەسپىك رۆيشت، خوايە ئەو نەپۆشتىبى. خىرا دەستىك ھىنا بەسەر و قژمدا و بەقادرمەكاندا سەرگەوتەم، بەو خەيالەى يەك راست بۆ لاي ئەو بېرۆم، كورسىيەك لەسەر مېزەكەى رابكىشەم و كاتىك دانىشتم بلىم بەيارمەتى خۆت و سەرى قسە دامەزىنەم و بى پىشەكى، بى ئەو كە غرورى ژنانەم لە بەرچا و بگرم، يەك راست بچمە سەر ئەسلى مەسەلەكە و بلىم موعجىبم بەتۆ، يان نا، رەنگىشە عاشقت بوويتەم، خۆ عەيب نىيە؟ بۆ ئەوئەندە بى ئارامى، چى تۆى نارەھەت كىردو، بۆ بەردەوام توورەيت؟ ھەز دەكەيت كىرمە ئاورىشمىنەكانى من ببىنى؟ دەبىت بچىنەو سالاىنى مندالىم، سالاىنىك كە من تىيدا ھەزم لە كانادا بوو، لە بەھارا ئەھلى كرمى ئاورىشم بووم، وھلى ئىستا ئەھلى نىگارى سەربەرگى قەلمدانم. ھەز دەكەيت بچىنە سەر جادە و پىياسەيەك بگەين، ئەوئەندە بېرۆين تا دەگەينە پردى "رۆمى" سلا و لە سەربازە كانزايىيەكان بگەين، بى ئەوھى چاوەرپى وھلام بىن؟ دەتوانىن بچىنە باخىكەو، ئىستا باخىش نەبوو.. نەبوو.

باخچەى كۆلانەكانى ئەو ناوھ جوانن، لەسەرى ھەرگوزەرپىكدا سەربازىكى كانزايى ئىشك دەگرىت، دۆستىك ھەيە لەوئى -من باش شارەزانىم- باخى پەروانەى ھەيە، باخى پەروانە نا، باخىك پىر لە پەروانەى رەنگاۋرەنگ، شازادە خانمىكە لە سى سالىدا بېوھژن كەوت و

ئىستا له تەنيا باخەكەيدا پەروانە بەخىو دەكات، وشكىان دەكات و دەياننوسىنىت بەئاوينەو، خەلكى خۆى ھەيە، دوو ماشىنى مۆدىل كۆنى ھەيە كە خستوونىيەتە ژىر كەپرى ميوەكەيەو. ئەم ژنە عاشقى گۆرانىبىژىك بوو، قورگىكى ئالتوونى ھەبوو، گۆرانىبىژىك كە خۆى عاشقى كچى حاجىيەكى دەوار رەشى بوو، ھەرچى كرد نەيتوانى پىي بگات، ئاخريەكەى دىقى كرد و مرد، مەرگ شتىكى خەمگىنە، وا نىيە؟

كە گەشىتمە سالۆنەكە سەيرم كرد لەوئى نىيە، بەسەرخۆمدا نەھىنا، چوومە سەرمىزەكەى خۆم دانىشتم، بەلام كە وىستم قاوہ ساردەوہبوو كەم بخۆمەو لە پەنجەرەكەوہ بىنيم، بەپىچەوانەى عادەتى خۆيەوہ چاكەتەكەى دەرھىنابوو، خىرا خىرا مژى لە جگەرەكەى دەدا، چەند كەسەك بەلايدا تىپەرىن و سلاويان لى كرد، بەلام ئەو دەتگوت ئاگاي لە دەوربەرى خۆى نىيە، وەك چاوەرى بىت جگەرەكەى تەواو بگات و بەگور بىروات سەربىت بەلايەكى بازارەكەوہ. من لەسەر لا دەمبىنى و ھەستم دەكرد ئىتر بەرگە ناگرىت، لە توورەيدا لە حالى تەقینەوہدا بوو، بەلام تيامابوو، ھىچى لەدەست نەدەھات، كەسەك كە دەيوست تەكانىك بەكۆمەلگە بدات، بەلام بۆى نەدەكرا، دەيوست حەقىقەت بلئى، بەلام گوئيەك نەبوو ئەمە ببىستىت، ھەموو رىگەكانى لى بەستراوو، كەچى وەك قومارچىيەكى دۆراو يان مەردىكى كوتەك خواردووش نەيدەتوانى باوەر بەخۆى بەئىنى كە لى بووئەوہ.

لە ھەمان كاتدا گەنجىكى پۆشتەوپەرداخ كە چاكەت و پانتۆلىكى سورمەيى پۆشيبوو، بەروويەكى سوور ھەلگەراوہو لە بەرامبەرىدا ھەستا، سەرى كەمىك دانەواند و بەرىژى كە سەربازىك بۆ سەرو خۆى

شەمەنەفەر بوویتم بەمەبەستیکی نەزانراو، تابلۆی ژنیک که
لەپەنجەرەوه سەیری تاریکی دەکات و هیچ حالەتیک جگە لە
سەرگردانی لە دەموچاویدا نییە، بەلێویکی خونچەبییەوه که دەتگوت
ئێستا لە ماچیکی درێژ هەلگیراوه و هیشتا تیر نەبووه، قژی رەش و
ئالۆزکا و، کراسی ئاودامانی رەش، که لە تابلۆکەى تۆدا مانئۆی رەش و
سەرپۆشی ماشی رەنگیشی بەسەرەوهبوو. گریی سەرپۆشەکەم که میک
شل کردەوه، یان نا، من لە خەوی تۆدا موسافیریوم و بەسواری
شەمەنەفەریکی سەوز که بزۆینەرەکەى دەدەرەوشاپەوه و ئەو ئەژدیها
زللەى بەدوای خۆیدا رادەکێشا. ئایا ئەگەر بتوانیبا پێشت بەو
شەمەنەفەرە دەگرت؟.. بۆ کوێ دەچوو؟

دایکم گوتی "دەچوووە رۆژنامە.. بەیانی بەشەوقەوه دەچوووە رۆژنامە و
عەسرەکەى دەگەراییەوه لە ماندووئیتیدا رەنگ بەروویەوه نەبوو، بزەیهک
بەحال و نەحال لەسەر لێوی بوو، بریقەیهکی لە چاوییهوه دەهاوی، بەلام
حەیف.. نەک بەخاتری ئەوهی میتردم بوو.. نا.. بەخاتری یادەوهرییهکانم،
بەخاتری ئینسانییەتی لە بارەى ئەوهوه قسە دەکەم.. رۆژیک نایان
بەسینەى دیوارەوه، دواتر چەندین شاعیری ناسرا و شیعریان بۆ
نووسی. ئاخر شەو لە زیندان ویستبووی یەک دووانیک لەو نووسەرانه
ببینیت، بەیهکیکیانی وتبوو «ئیمە ژیانمان لەدەست چوو، ئیوه قەدری
بزائن، هەول بەدەن نەچنە ناو یارییهکانی سیاسەتەوه، چونکە...» ئیتر
نەیان هیشتبوو قسەکەى تەواو بکات، چونکە کاتەکەى تەواو بووبوو،
ئەو کاتە ئەویان دەبرد دوايهمین وینەى بگرن.. پروانە تەنیا چاوهکانی
لەخۆی دەچیت.."

ئەم شتانەم پێشتر دەزانی هەربۆیە هەمیشە بەرگی سەرتاپا رەشم

دەپۆشى، بىرم لە تۆ دەكردهوه كه سالانى دواتر، تابلۆيەكت لە من دەكيشا؛ مانتۆيىيەكت لەبەر دەكردم و سەرپۆشكى سەوزت دەدا بەسەردما، تورەيىيەك بەسەر ناوچەوانمەوه هاتبووه خوارەوه.

ژنىك وتى "خوشكى.. قۆت داپۆشه"

وتم "من؟"

وتى "ئا.. تۆ"

وتم "من.. خو نيم"

بەلام هەبووم، دەهاتم تۆ ببينم، سەريخەمە سەرشانەكانت و فرميسكه كانم بشارمەوه، بەدەستە شل و شەوێرەكانم... دەمويست بەپەنجەكانت پەراسووھكانم بژميرت، تا بزانيت كاميان كەمە.

شەمەنەفەر بەخيرايبى دەپوئى و من لە تاريكى بى كۆتايىي شەودا سەراسيمەبووم، گرینگ نەبوو كە لە ديوارى تونىلى دووسەرە دەروانم يان لە دنيايەك كە نەمدەزانى عەردى كامەيه و ئاسمانى كامە، رووهو رۆژھەلات دەروات يان رووه و رۆژئاوا؟ گرینگ ئەو بوو لە زەينى تۆدا بۆ سەفەريكى دريژ دەپۆشتم. لەخۆوه حەزت دەكرد بۆ جىيەك بپۆم كە پيرەچنارى لى بيت، قەلەپەشگەليك بەسەرلەقەكانيانەوه قىغە قىغ بەكەن، ھاوړى لەگەل گەلای زەرد و نارنجى ئەو ناوهدا، ومختىك لە ناخى دلەوه ئاھ بکيشى هەناسەت لە هەوادا نيگار ببیت بۆ ميژوو!

ماوھيەك بوو شتىك وەك خۆرە روحتى دەخوارد، ئەوھ ئازارى دەدايت كە دەبوو پشت بەكى ببەستت، دەستی چ كەسىك بەخاترى ئينسانبوون دەكرا ماچ بكرى؟ دەتوانرا بۆ كوئى پەنابىرى؟ ئايا رەسەنايەتى دەورى كاريگەرى دەگيپرا؟ يان پيش ئەوھى بونيام لەگەل كەسىك قسە بكات، دەكرى لەو بپرسى ئەسل و نەسەبى كيشە؟ بەتايبەت

له بابەتیکى نىگارکیشیدا که رهنگه گۆزه يان گولدان يان قاپىک سيۆ
بيت؟

چەند ماندوو بوويت، خۆزگا پەنجەرە کەت بکردايە تەو و سەرت
بکردايە دەرەو و هاوارت بکردايە؛ له هەموو شتیک ماندوو بوويت.. يان
دەرە دلى خۆت بکردايە تا دلت رحەت دەبوو، خۆ هيج نەبى من گويم
لى دەبوو.

بونيامانىكى بى شوناس چ بابەتى نىگارکيشان، ژنانى بى شايان چ
بەژنبوون. ژنبوون خۆى لەخۆيدا شانازىيە، دەبیت پياو دروست بکەن،
تا جلى پاسەوانىيان لەبەر دەکرد يان شاپوايان دەکردە سەر و
لەسەرى کۆلانەکاندا باج و سەرانهيان دەسەند، يان نا، دەبنە قەساب و
مەريک دەکەن بەقولابى بەردەم دوکانە کەياندا و چرايەک لەسەر
دوگە کەى دادەگيرسيئن. چاويان بەملاو لادا دەگيرن له ژير عەباى ئەم
ژنەو بۆ سنگى ئەو ژن، يان دەيانتوانى خەنەبگرنە ريشيان و بەرەمل و
ئووتورلاب^(*) و قاپ و کاسە و ئاو و ئيسقانهو، له گۆشەپەکدا
دادەنيشتن نوشتە نووسى بکەن، کتیبى دوعاکەيان لەسەر بەرمايىكى
يەزدانى بکەنەو و تالعى گەراوکان ببينن. چ گالتە جارپيە کە بونيام له
بەخترەشى ئەوانى ترەو نان بخوات و هيجيشى لە دەست نەبەت بۆيان،

(*) ئووتورلاب: ئەم وشەپە له بنەرەتدا يۆنانىيە و بەماناي تەرازووى
ئەستیرەکان دیت، بەو نامیرە دەوتریت کە له سەدەکانى پيشوو و
سەرەتای فەلەکناسیدا بۆ پيوانى دوورى هەسارەکان و ديارىکردنى دەمى
سپیدە و خۆرئاوا بوون و دەیان کارى تری ئەستیرەناسى بەکار دەهات،
دواتر بە هاوکارى هەندیک کەرەستەى تر جادووگەر و نوشتەنووسەکان
بۆ مەبەستى تايبەتى خويان بەکاريان دەهیتا. و

نا ئەوان نەياندەتوانى كەسى تر بن جگە لەوہى كە ھەن، مەرۆڭگەلېكى
بى نىرخ كە بۆ ھەر ھاوجىگەبىيەك تاوانىكىان لەدەست دېت.

وہك ئەوہى عەشقت لەگەل مەردوويەكدا كەردبېت، يان تاوانىكت
كەردبېت، سزايەكى سەختى دەدايتەوہ، دىلى بوويت، دلت خەرىكبوو
پەپرى دەردەكرد بۆى، ھەر كە بېرت دەكەوتەوہ، مەرگىت ئارەزوو دەكرد.

وتت "چ سەپۆشىكى ناسكە.. جوان بووى"

"جوان؟ مەگەر جوان نېم؟ گىلە پياو نازانىت قسە بكەيت"

"من خۆ ھىچم نەوتووہ.. ويستم بلىم...."

"زۆر باشە.. كە نازانى قسە بكەيت، دەمت مەكەرەوہ.. بلى مندالتر
دىارى.."

"داواى لىبووردن دەكەم"

"بۆ ئىنسان شتى قۆر دەلېت و داواى لىبووردن دەكات؟"

"ھەوسەلەتم نىيە.. ھەستە پىرۆ دەرەوہ"

"تۆ پىرۆرە دەرەوہ، من ھەوسەلەتم نىيە.. ئىستا مىوانم دېت، شوپىن
نىيە دەمەويت بىھېنمە ئىرە"

"مەبەستت پياوى ترە؟"

"ئا.. لەسەرى مەرۆ"

دەستىت گرت بەزۆر ھەلېسىنىت و بىكەپتە دەرەوہ، بەلام بى سوود
بوو، سەپىرىكى كەردىت و ئەوہندە جوپىن و قسەى ناخۆشى پى وتى كە
بەرتدا.

وتت "تۆ چىت لە گيانى من دەويت؟"

رۆژیک بری تلیاک و مه‌شروبه‌که‌ی خۆت زیاد ده‌که‌یت، ئەو کۆپیکارییه‌ی که ده‌یکه‌یت هەر به‌شی تلیاک و مه‌شروبه‌که‌ت ده‌کات. هی‌ئور هی‌ئور ده‌چیته‌ خو و کاتیک چاوت کرده‌وه شه‌و بوو من رو‌یشتبووم، له‌سه‌ر رانی ئەو نوستبوویت و سه‌یری چاوه‌ ره‌شه بریقه‌داره‌کانیت ده‌کرد منت له‌ بیر چووبوووه‌؟

نا ... من چووبوومه‌ سواری شه‌مه‌نده‌فه‌ر، سه‌رم به‌ جامه‌که‌یه‌وه نو‌ساندبوو له‌ زولمه‌تی بی‌ کۆتاییم ده‌روانی، چه‌مه‌دانیه‌که‌ به‌لای سه‌رمه‌وه‌ بوو که‌ دل‌می ده‌گوشی.. پیاویک؛ کاتیک که‌ من خۆم ته‌سلیم کردبوو، ئەو دارونه‌داری خۆی دۆراندبوو، به‌لام ئایا ئەمه‌ قومار بوو؟ ئایا ئەو قومارچی بوو؟ وه‌ من براوه‌ی ئەم یارییه‌ بووم؟ بونیامیکی به‌ختره‌ش که‌ ته‌رمی پارچه‌ پارچه‌ کراوی مه‌عشوقه‌که‌ی له‌ چه‌مه‌دانیی نابیت و بی‌ ئەوه‌ی که‌ خۆی بیه‌و‌یت یان بزانی‌ت، بۆ شوینیکی نادیار ده‌برد، ئەمه‌ش ته‌نیا له‌ به‌رئه‌وه‌ی که‌ شه‌هامه‌تی خۆکوشتنی نه‌بوو، خۆی دابوو ده‌ست ئەم حاله‌. تۆ ئەمه‌ ناو ده‌نیی ژیان؟ که‌ هه‌ریه‌که‌ له‌ ئیمه‌ ته‌رمی که‌ سه‌یکمان ناوه‌ به‌ شانمانه‌وه‌ و به‌ شه‌مه‌نه‌فه‌ریک به‌ره‌و شوینیکی نادیار ده‌روین که‌ نه‌ سه‌ره‌تای ده‌زانین و نه‌ کۆتایی...؟ دل‌مان به‌وه‌ خۆشه‌ که‌ زیندووین.

چه‌ند به‌ریه‌که‌ که‌ له‌ به‌رچاومدا ئازادانه‌ سه‌ما ده‌که‌ن بی‌ خه‌یاڵم و وا هه‌ست ده‌که‌م که‌ هه‌ر نایان بینم، چه‌ند به‌لای شته‌هایه‌کی گرینگدا تی ده‌په‌رم و وا ده‌زانم هه‌ر هی‌چ نه‌بووه‌، چه‌ند له‌ تیشکه‌ ئالتوونیه‌کانی خۆر نیگا ده‌که‌م که‌چی وا بیر ده‌که‌مه‌وه‌ که‌ خۆر هه‌رگیز تیشکی ئالتوونی په‌خش نه‌کردوه‌. چه‌ند به‌ بوون بی‌ باکم، ئیمه‌ توانای دیاریکردنمان نییه‌، نازانین هه‌لبێژترین.. نا ئیمه‌ هه‌لبێژترین، ئیمه‌

هه‌لبژیراوین، هه‌لبژیراوین که تهرمی ئازیزیک بنیین به شانمانه‌وه و له پرسه‌یدا ئارهق و فرمیسک بریژین، ئه‌گه‌رنا بۆ کاتیک په‌نام بۆ مائی ئه‌و بردوو له به‌رامبه‌ریدا، له حزروریدا له‌سه‌ر چرپاکه‌ی راکشام، دیواری سه‌نگین و سیای خه‌و نه‌یده‌هه‌شت ئه‌و بیینم؟ بۆ کاتیک له باوه‌شمدا بوو جه‌سته‌ی له‌رزوی به‌گه‌رانیکی مندا‌لانه، به‌گه‌رانیکی سۆزاوی دایکانه‌ی من، خۆی له مندا گرمۆله ده‌کردوو ده‌یویست بۆ ره‌حمی من، بۆ سکی من؛ شوینیک که لیوه‌ی هاتبوو بگه‌ریته‌وه. دلی له لی‌دان وه‌ستا؟ ئایا ئه‌و مندا‌لی من بوو؟ ئایا ده‌یویست له خۆینی ره‌حمی مندا دابمرکیته‌وه و له په‌نای ئارامی مندا خۆی له سه‌ختی و زبری رۆژگار بشاریته‌وه؟

هه‌موو دلته‌نگی و مه‌یله‌کانی من بۆ ئه‌و تازه بوو، وه‌کو دایکیک که هه‌نگوینی خۆینی خۆی به‌ کۆرپه‌له‌که‌ی بدات، وه‌کو مهرگ که به‌ هه‌موو توانایه‌وه ده‌چیته‌ ویزه‌ی ئینسان و فاتیحانه هه‌موو کلارۆژنه‌کانی ئومید داده‌خات، وه‌کو عه‌شقه‌ی مهرگ له منه‌وه ئالابوو. ره‌نگه‌ له‌به‌رئه‌وه بووبی که له‌ده‌ست سه‌ختی و زبری ژیان خۆی بشاریته‌وه، نازانم.

ته‌نیا ئه‌وه ده‌زانم که ئه‌و نیازه ئه‌زه‌لی و ئه‌به‌دییه هه‌مووانی جادوو کردبوو، ئه‌و خۆشی جادوو کرابوو، چ ره‌نجیکی ده‌کیشا! دوو مانگ و چوار رۆژ بی منی، به‌منه‌وه گوزه‌راندبوو. له هه‌جرانیکی شادی هه‌ینه‌ر و ویسالیکی خه‌مه‌نگیزدا، له ته‌نیایی خۆیدا، له‌گه‌ل ئازیزیک که من بووم، گاهی بووم و گاهی نه‌بووم.

تۆش ئاشق بووبوویت و من باش ده‌مزانی، خۆت ده‌تویست که ئه‌مه‌ وا نیشان نه‌ده‌یت، به‌لام تازه کار له کار ترازابوو، هه‌موو گه‌ردیله‌ی وجودت ئه‌وی بانگ ده‌کرد، هه‌میشه شتیکت لی کهم بوو، خه‌یالت ده‌کرد

که دهبی بیری تلیاک و مهشروبه کهت زیاد بکهیت، چ بی سوود بوو، هرچند زیاتر ئەم ئەفیونه دهچووہ گیانته وه ئەوهندهش نه شئەئە کیف هینەر، لۆچی زحمهتی له سیاما و دهرونتای زیاتر نمایش دهکرد.

له دوریانیکدا تیا مابوویت، نه دهتتوانی بهرگهیی بگری، نه عهشقیشت بیر دهچووہ وه. تیکه له یهک بوو له عهشق و نه فرهت، هرچی له تۆدا هه بوو وهک بهرق و با هه له اتبوو، به لام دلایشتی له گه ل خۆی بردبوو، ونکردویهکت هه بوو، ئەوت چنگ نه دهخست. ئەوکاتهی که دهتدۆزییه وه په شیمان و گۆل خواروو له جوولەئە کیسه ل ناسای خۆرت دهروانی و رۆژ ناوا نه ده بوو، شهوان چاوت له سه ر مانگ بوو، که له ویدیو په نجه ره وه له شوینی خۆی نه ده جما به یان بدات. هر رییهک دهرۆیشتی بهو کۆتایی دههات، له گه ل ئەوهی که به بیرت بی ئەگه ر به دریتزاییی ژیانته سووکایه تییهکت بیستبی، لهوت بیستووہ، ئەگه ر گریابیتیت هه لبهت هر ئەو گریانویتی، ئەگه ر ساله ایهک کۆپیکاریت کردبیت و نهتتوانیبیت کاریکی هونه ری دروست بکهیت، رهنگه له بهر ئەوه بووبیت؛ که روخساری مه عشوق له لات ته جه للا نه بوو، هرچیت دهکرد نهتدهتوانی تابلۆیه کی بکیشی.

نازاری هه بوو، نارامی نه بوو، له ریوه که دهگهیی وهکو کاغه زیککی سپی گرمۆلهی دهکردیت و پاشان دهرۆشت، هینده له گیلیتی خۆت به ردهوام بوویت که ناچار بوویت ئەو بکوژیت، به لکو خۆتی لی پاک بکه پته وه، سه ر ئەنجام بهو کۆتاییه گه یشتیت که پارچه پارچه ی بکهیت و له دهستی رزگارت بی. به لام تیگه یشتیت له راستیدا زنجیری گهردنت توندتر کردوو هته وه. که سه ریت لی کرده وه، برۆ تیکه لاهه کانی و چاوه کراوه کانی دهیانخواست هه لیککی تریان بدهیتی، به لیوانیک که له

نیوان گریان و پیکه‌نیندا تیامابوو وهک بلئی دهیویست قسه بکات، یان به گوناهاه‌کانی خوئی پی بکه‌نیټ، وهک ئه‌وهی خوئی له و ژیا نه بی مانایه‌ی خوئی ماندوو بوویټ، به‌مه‌رگ پی ده‌که‌نی، به‌لام له ترس و نازاردا به‌هه‌ناسه‌برکیوه ده‌لایه‌وه و هه‌موو چه‌که ژنانه‌کانی خوئی خستبوه کار تا پیش به‌م کوشتنه بگریټ.

تۆ ئیتر نه‌تده‌بینی، ته‌نیا ده‌نگی سووکایه‌تی پیکردنیټ ده‌بیست، له دلئا وت "له‌به‌رئه‌وهی خویشم ده‌ویټ، ده‌تکوژم" به‌لام سه‌یر دوچارى دوودلییه‌کی فه‌لسه‌فی بوویټ، که ده‌بوو رسته‌که‌ی خوئی تیدا راست بکه‌یته‌وه که؛ "نا.. له‌به‌ر ئه‌وه ده‌تکوژم، خویشم ده‌ویټ" ئیتر جیاوازی چی بوو؟ ری ئاشتی نه‌کرا بووه‌وه تا ده‌ست له کوشتنی ئه‌و هه‌لگریټ، رۆژی سه‌د جار هیواى ده‌خواست که بریا تۆ بمردیتایه و ئه‌و به‌ناسانی بتوانی میوانه‌کانی به‌ریته ئه‌وی.

له دلئ خۆتا وت "بیرته؟" کیردی تیژی چیشتخانه‌که‌ت به‌گوشاری زیاتر له‌سه‌ر ده‌مار و پیستی ژیر ملیت دانا و خوین فیچقه‌ی کرد و په‌رییه سه‌ر شووشه‌ی چاویلکه‌که‌ت، دیسانه‌وه به‌رده‌وام بوویته‌وه له کاره‌که‌ت، ئه‌وه‌نده کیرده‌که‌ت هیئا و برد تا سه‌ریت له لاشه‌ی جیا کرده‌وه و خوین فواره‌ی کرد، ده‌موچاوه شینه‌که‌ی سپی هه‌لگه‌راو ده‌تووت ده‌گه‌رپته‌وه بۆ خه‌ونی پاکی منالی.. سیمای ئارام بوو بووه‌وه و که فه‌له‌ی ناوچاوانی و گۆناکانی نیشتنه‌وه.

ئاھ .. له‌ودیو ئه‌م ده‌موچاوه ترسناکه‌وه وینه‌ی فریشته‌یه‌ک بوو تا ئه‌وکاته‌ی نه‌تزانى بوو؟ چه‌ند جوان بوو، ئایا ده‌بوو دووباره زیندووی بکه‌یته‌وه؟ بۆ ساتیک هه‌رچی نه‌فره‌تت به‌رامبه‌ری هه‌بوو، وهک با رۆیی، بریا کار به‌مه نه‌گه‌یشتایه، بریا ئه‌وت دروست بکردایه‌ته‌وه، ئایا درۆیه

که دهتوانرئ مرؤف به رههندی مرؤفی شارستانی نزیک بکرئتهوه؟
 ئایا راسته که کاتیک ئادهم مرد، رهنالهتهکانی شهیتان بردی و
 روحیشی خوا؟ باری تهعالا.. هیچ ناخوشییهک له روخساری فریشته
 ئاسای ئهودا نهدهبینرا، رهگهکانی ناوچاوانی که بههر لئدانیک
 دهبهنگی و گهمزهبییان دووباره دهکردهوه، ئیستا ئیتر ئارام بووبوون،
 قزئ پیچ پیچی رهشی له چهرچهف و خوئندا مانایهکی تازهیان دها،
 چاو بریقهدارهکانی به بنمیچهکهوه ههئواسیوو بی ئهوهی که موره
 بکهن یا پزیسکیکیان لئوهبیت، لئوهکانی .. ئه لئوه گوشتنه
 نیوهکراوانهیی که دهتگوت تازه له ماچیکی گهرم و درئژ هه لگیراوه و
 هئستا تیر نهبووه، وهک خوئیان مابوونهوه، نوشتایتهوه و لئوهکانت نایه
 سه لئوهکانی، بۆ یهکه م جار سهرمای تهزوو هئنهری ئه و گوشته نهرمه
 خستیتیه له رزه. نه تزانئ چه ند چرکه یان چه ند سهعات به سه ر
 لئوهکانی ئه وه وه مایته وه و هه ستت به سه رمایه کی سه یر ده کرد، که
 له رزئکی وای لی هئنا بوویت، که هیچ پیوهندی به سه رمای ئه م ته رمه
 سه هۆل کردووه وه نه بوو. بۆ ساتیک پیئوی چاوی چه پی له ره یه کی کردوو
 وه ستایه وه. سه یری دهسته کانت کرد که چنگی کردبوو به
 سه رچه فه که دا، هه ردووکیانت له ئه نیشکه وه لی کرده وه و دات به
 دیواره که دا، نینۆکه تیژهکانی دیواره که بیان رووشاند و وه ستان. په نجه
 شاده ی دهستی راستی به ته واوی نوشتابوو وه په نجه ی ناوه راستی
 دهستی چه پی که نه نگوستیله یه کی خاچی تئیدا بوو ریک و درئژ مابوو،
 قاچه کانبشت لیک جیا کرده وه، چه ند جوان بوو دهتوت په نجه گه وره ی
 له خه جاله تییه وه بووه به ئاو، سه ری که میک چه ماند بووه وه. رانه
 گه ورهکانی که پیچرا بوون له سه رچه فه سپییه که وه بریت و جیات

کردهوه. نیوهی لاشه بی سهرهکته که وهک پهیکه ریکی بهردین دلۆپی
خوین له دهمارهکانییهوه ده رژا، له تابلۆیهکی تردا نیگار کرد.
قهلهمهکته دانا، جگه ریهکت پی کرد، پینج تابلۆشت خستبووه لاهه و
بو ته ماشای جهستهی پارچه پارچه بیان دانیشتی. ئایا به راست
شیوهیهکی وههای هه بوو یان تو بهم شیوهیه ئهوت کیشابوو؟ ئایا له و
کاته دا منت بیر کهوتهوه؟ ئیرهیی نابهم، به لام ئایا مانای جوانیت زانی؟
مژیکی قولت له جگه ریهکته دا و ههستت کرد هیزیک تو بو لای
هزارپیشهکه راکیشا، چه کمه جهکانت یهک له دوا یهک راکیشا،
شتهکانی ناویانت ئه مدیوادیو کرد تا سهره انجام ئهوهی دهتویست
دۆزیتهوه، قهلهمدانیک بوو که بهرگی نیگار یکی نهینی نامیزی له سهر
بوو؛ له بیابانیکی بی کۆتاییدا پیره مێردیکی قه مبوور له ژیر درهختیکی
سه روودا دانیشتبوو، کچیکی جوانیش له بهرده میدا چه میبووه و
بهدهستی راست گولیکی نیلۆفه ری شینی پیشکیش دهکرد. به
پیکه نینه مه دهۆشانه و بی ئرا دهکهی که به سوچیکی لیویه وهه
په لیهکی گه ورهیی خوین وشک بوو بوو، به لیوه خونچه ئاسا نیوه
کراوهکانییهوه، به قژی رهش و ئالۆزاوی هه مان شیوهوه که له سهر
سه ری تۆپه لی بهستبوو، برۆی پیوهست، چاوی رهش، که له هه
کهسیکی بروانیبایه مه گهر خوا بیزانیبایه چی به سهر دههات. هه موو
ئه وانه نیشانهی کچیکی ساسانی بوو که دهیگوت له دهستی
پتیه تییهکان هه له هاتوو و بو په ردهی تابلۆ په نای بر دووه تا له ئه ماندا
بمینی. ئه و دوو قومرییه هه راسان و بچووکهی سینه شی ئامادهی
هه له هاتن بوون بی ئه وهی بالیکیان هه بیت بو فرین، پۆلی شمشیر
به دهست به شوین ئه ودا له کۆلانه چۆلهکانی نیوه رۆدا، سمیل باپر،

راوشکارانه به چاوی کونپشکیانوه دهتگوت عهرد کون دهکهن و
ناسمان دهجه پینن.

ئهی بۆ کوئی چوو؟ هیچ کهس لهو کۆلانه نه بوو، دیوار و بانیه هکان لهو
سوورهی ههتاوه دا به هیواشی رهنگه کانیان ئارام ئارام بۆ سوور
دهگۆرا، دهنگه لیککی دووری تر و خه لکی شار به گوئی دهگهیی، به لام
کهس دیار نه بوو. دهنگیک وتی "منالی بهرگدروو، ئهستیره کانی ناسمان
چهندن؟"

"تاله کانی ئهسپی من چهندن؟"

"منالی بهرگدروو، ناوه راستی زهمین کوئییه؟"

کهس وهلامی نه دایه وه، ته نیا دهنگی داکوتینی میخ به زه ویدا دههاته
گوئی، ئه و پیه تیه شپرزانه عاره قیان دهرشت و تینو به دوا ی کچیکدا
که ناسان خۆی نه دها به دهسته وه که وتبونه پری و نه فره تیان لهو
رۆژگاری گه ران و سو راخه ده کرد، بی ئه وهی زمانی کهس بزانتن..

ئهی تف! ئه گه ر ئه م زمانه وشکه ئاوی ده بوو مه گه ر دلی بی پرهم
دریخی ده کرد؟

سهیریکی په نجه ره کهت کرد، دنیا تاریک بوو بوو، چه ند سه عاتیک، یان
رهنگه چه ند سالتیک تیه پری بیت. ئایا ئه وه گرینگ نه بوو؟ گرینگ نه بوو
میژوو چه نده پیاوانی وا تینوی به خۆیه وه بینیه؛ ئاده مانیک که له سه ر
ئهم عه رزه گه رمه لیویان وه ک لیوی ماسی دهیوت ئاو، له تینیۆتیدا
وهخته بوو بین به لادا و ئاوی ده ریاکانیش سویر، جوگه ئاویکیان
دهویست که له که ناریدا گوئی نیلۆفه ر رووایت.

پیا لهت پر له مه شروب و کرد و هه لت دا. ئایا چهزت نه کرد که سییک

ئۆكۆردىيۆن بژەنى و بەئاوازيكى خەمگىن بچرىكىنى «ئەي رۆژگارى
نەخش و نىگاران، ئەي دلى خەوتوو، ئەي خەوى شىرىن...» ئەوى تىرى
چى بوو؟ بىرم نەماو، لە زەينمدا وتم " دىت پىكەو قسە بکەين؟"

سەرت بەرز کردەو، مەبووم، رۆيشتبووم و دەنگى شەمەنەفەر
دووردوور ھاتە گوئى، ھەرچەندە دوورتر دەکەوتەو، زىاتر يادى تۆ دلمى
تەنگ دەکرد و ھەناسەمى قەپات، وەکو ئەشكىکە ھەرگىز نەتوانم لە
چاوانمەو بۆت بپيژم، لە گۆشەي زىنمدا بووى و دلۆپەت کرد. وەکو
بوغزىکە لە قورگمدا مابوو، ئاوا مايتەو... ئەي رۆژگارى نەخش و
نىگاران!

پياوھ نايىناکەي تەنىشت دەرگەي قاوھخانەي فېردەوسىيەت لە بېرە؟
پالى دەدا بە ديوارەکەو و ئۆكۆردىيۆنى دەژەنى، جارجار کەسىک
ئەسکەناسىکى دەخستە گىرفانىيەو. قىافەيت بىر دىتەو؟ شىوھى لە
کەس نەدەچوو لە خۆي نەي، چاويلکەيەکى رەشى لە چاودەکرد کە
سەرى لووتى بەزەحمەت لە ژىرىيەو دەبىنرا، شىوھەيەکى بازارى ھەبوو،
غەبغەدار، سەرى ماش و برنجى، قىزى لوول و شانە کراو، پاک و
خاويىن، کاتىک کە لىوھ سوورەکەي دەجولاً ئىتر بونىام تى دەگەيى کە
دەبەويىت بچرىكىنى «ئەي رۆژگارى نەخش و نىگاران» چاکەت و
پانتۆلەکەي ھەمىشە رەساسى بوو، قۆچەکانى داخراو، ويقارى
پياويکى ھەبوو کە سەرەتا مەترسام ئەگەر پارەيەک بەخەمە
گىرفانىيەو، دەست لە ئۆكۆردىيۆنەکەي ھەلگرى و چاويلکەکەي داکنى
و بەشىوھەيەک سەيرم بکات کە يانى، کارىکى باشت نەکرد.

"ببوره بەريز... چەند جوان دەيژەنيت، کاتىک کە تۆي لى نەبىت ئىمە
شتىکمان ون کردوو، دەنگ و سەدای ئەم شەقامە بى تۆ ھەر قسەي

قۆرە، دەزانیت؟ من زۆر سوپاسی تۆ دەکەم.. یانی ھەموومان" بۆ
نەمدەتوانی قسە بکەم و لە کاتی سەرکەوتن بە قادرمەکاندا ھەڵدەنوتام،
ھەمیشە بەمجۆرە کاتیک بونیام لەسەر خۆی نەبیت ھەڵدەنوتی،
جانتاکە ی لێ دەکەوێت و ھەرچی تێدایە ھەڵدەریژیت. چ مەرگم بوو کە
وا دەترسام دووبارە ئەم ئاھەنگە بوەستین، بەرەو رووم بیت، پەلم
بگری و جانتاکەم بداتەو دەست و تاسەر و قادرمەکانەو ھەم بگەییەن و
بپرسی "خۆ هیچت لێ نەھاتوو؟"

بۆ وا سەیرم لێ بەسەرھاتبوو، زۆر بێ تاقت بووم بۆی، بەدەنم
ئازاری دەھات، ئیسقانەکانم لە گشت لایەکەو ھاواریان دەکرد و
ئەژنۆم دەلەرزى، کە چوومە قاووخانەکە دیسانەو ئەو لەوێ نەبوو.
قورسایى دنیا کەوتە سەرشانم و ریی ھەناسەمی قەپات کرد، بۆ
ساتیک لەو ناوھراستەدا سەرگەردان بووم، نەمزانی بۆ لەوێ وەستاوم،
بۆچی ھاتووم و چیم دەوێت و چ مەرگم بوو؟

چوومە شوینە ھەمیشەییەکەى خۆم و لای پەنجەرەکەو دانیشتم،
بەلام ھیچ بانگ نەکرد، جگەرەبەکم پێ کرد و دلم سپارد بە
ئۆکوردیۆنەکە. جیکەى من لە کۆتاییی قاووخانەکەدا لە شوینیکی
لایەنادا بوو، پالم دەدایە و بە دیوارەو ھەموو قاووخانەکەم دەخستە
ژێر چاوەو. بەلام ئیستا نەمدەویست سەیری ھیچ شتیک بکەم،
دەمویست گۆی لەو مۆسیقایە بگرم و لە خۆم بپرسم کە ئایا ئەویش بپرس
لە من دەکاتەو؟ ئەسلەن منی لە یادە؟ چەند جارێک سەلامم لێ کرد،
کالۆکەى بەرز دەکردەو و دەنوشتایەو و بەریزەو زەردەبەکی دەگرت،
ئایا لەگەڵ ھەموو کەسیکدا ھەروابوو یان تەنیا بۆ من ریزی دەنواند؟ تۆ
لە بیرتە چاوی دەبرییە من و بەدەستی چەپ یان راست یاری بە سمپلی

دهکرد، بئ خهياڤ و رههته منى دهخسته ژير ئه و نيگايانهى و دهيتواندمهوه، خوښى به زردهخه نهيههكى نهيني ئاميزهوه بؤ پهروردگارى من درودى دهنارد.

گارسونيك كه كراسيكي سهوزى له بهردابوو له منى پرسى كه هيچم دهويت، من گوتم نا، دواتر سى پياو هاتنه سهر ميژهكهه، دووانيان مهست بوو، يهكيكيان قزبژيک بوو.

"دهبيت زور ببوريت.. ها||.. ههلهته جهنابت شاعيريت"

مژيكي خهستم له جگه رهكهه دابوو، دووکه لهكهى له قورگما پهنگى خواردهوه، سهيرم دهکرد، لاواز و دريژ و بئ جورم، كاکوڤلى هينابووويه سهرچاوى، دوکه لهكهه كرد به سهروچاويدا و ههنگاوپک بؤ دواوه له تريكي دا، به لام نهيده توانى هاوسهنگى خوڤى رابگريت، به ملاولادا دهكهوت. عاره قيان له شويني تر دهخواردهوه و دههاتنه قاوهخانهى "فيردهوسى" يان قاوهخانهى "نادرى" قاوهيه كيشى بکن به سهردا.

قز بژهكهه يان كورسييه كى راکيشا و له سهرى دانيشته، ددانه كانى دهستکرد بوون و كاتيک به چاوه شينه كانى تىي دهروانيم، ههستم دهکرد سهيرى دوو ههلماتى شووشه دهكهه، وتى "زور ههز دهكهه گويم له شيعره كانى تو بيت" روو به هه رسيكيان وتم "من نه هلى شيعر نيم.. نه هلى نيگارى سه ره رگى قه له مدانم"

"نه مگوت جه ماعهته؟ من ده مزانى ئه مه پيوهندى به ميرزا قه له مدانهوه ههيه"

"ژن چۆن جگه ره دهكيشيت"

"من دهيكيشم" و ناوچه وانم دابهيه كدا، سييه ميان لووتىكى قهوس و

قزئىكى لووسى ھەبوو، مژى ھەرمەكى لە جگەرەكەى دەدا و وادەھاتە
پیش چاۋ لە دووانەكەى تریان ھەرامزادەتر بېت، بەدەست ئاماژەى بۆ
كورسىە خاالىيەكەى ئەو كرد و وتى "من ھەزم لەو پيشانە نىيە كە
كۆتاييەكەيان "كيش" بېت"

وتم "مەبەستت؟"

"ويستم بېرسم لەو جەنابى نىگار كيشە ھىچ ھەلدەكړى؟"

نەمتوانى بەر بەخۆم بگرم، بەرى دەستم كيشا بە مېزەكەدا و
ھەستام "ھىچ پتوھندىيەكى بە تۆوھ نىيە"

"بۆ دەيكەيت بەھەرا؟"

"دەمانەويت بزانيت تامى چۆن بوو؟"

"ھەر ئەوئەندە" ھەرسىكيان پىكەنن.

بۆنى شىرىنى دىت.

دەمويست بەجانئاكەم وھەا بكيشم بەدەمـوچاوى ئەو
سەرسەريەيانەدا، كە پەرچەمى بنوسينم بەناوچەوانىيەو، دەمويست
بلىم قور بەسەرتان. لەبەر ئەمەيە كە ئيمە بەم حالەوھ شانازى
نەتەوايەتيمان نىيە؛ ھەستى ھەرەوھزيتان نىيە، مرۆفەكان بەمرۆف
نابىنن، لەبرى كار بەتالە لى دەدەن و لە بەيانىيەوھ تا ئىوارى چەنە
دەدەن.

رەجالى خەسيوانە، ناپياوانە، ئەگەر راست دەكەن بۆ جىيەك نىيە
داكۆكى لە مافەكانتان بكات؟ بۆ چوار كەستان ناتوانيت پىكەوھ
ھەلبكات؟ بۆ ھەركەسيك دىت يەكسەر بەئاسانى دەچىتە مېشكتانەوھ،
قور بەسەرتان، كەچى تەنيا وتم "رەجالەكان، بىدەنگ" قىزاندم و بە

ههردوو دهست گوڤيهكانم گرت تا دهنگى خوځ نهبيستم، گرم گرتبوو، بۆ چركهيهك ههستم كرد يهكيك لهوان له دواوه زنجيرهكهى كردمهوه كراسه رهشهكهم كهوته خوارهوه و من رووتبوومهوه.

نهمزاني چهند زهمهن تپهري، تهنيا بيرمه كه دهستهكانم لهسهه يهك له رووى مهكهكانم دانابوو، رووت له بهرامبهه ئهوه ههموو شمشير بهدهسته وهستا بووم، قاقايان لى دهاو من ئهه جارهم رىي دهربازبوونم نهبوو كوومه لىك له ميشكما دهستيان بۆم رادهوهشانده، دهموچاويان ديار نهبوو.

وهكو بالۆنيك سووك بووم و له بيكيشى زهمهنده رۆدهچووم، وهكو بلّيت دنيا وهك ميزه لانيك واييت و چوييته مهكو، من له كاتيكدان چنگم بهپهتيكى ئاشكراوه كردبوو تيكه لاهو له رهنكهكاني سوور و سپى جى دهمام، بۆرهى مانگا دههات، زايه لههى دهنگى كارمهاندانى پزيشكى دادوهرى، دهنگى كهسانىكي تيكه لوييكه ل كه من هيچيانم نهدهبينى، دهنگى زهنگى تهلهفونىك له سالانى دواتردا؛ گوشيهكه هه لگرت و گوتم "فرموو"

"سلاو"

"سلاو له تۆش"

"ببوره چهند ساليته؟"

پيش ئهوهى وهلامى بدهمهوه پرسى كه ناوم چيهه؟ ههوسه لههه نهبوو وتم "كويت لى داوه؟" يهك ژمارهه بههه له وت، گوشيهكه هه داناويهوه. دووباره زهنگ لى دراويهوه، گوشيهكه هه لگرت و گوتم "فرموو"

وتى "چ دهنگىك!"

وتم "ئىشت بەكى ھەيە؟"

وتى "ببوره ئيره كويە؟"

وتم "پزىشكى دادوهرى"

گوشىيەكەى دانايەو، ئەو شلەژا و من بەئارامىيەكى تەواوھە بىرم
لە رابردوو دەكردەو و بۆ قاوھخانەى فىردەوسى گەرامەو. قاقاى
پىرەمىردىكى قەمبور دەھات و ئەوان لە دەورم كۆ بووبوونەو، لە ناو
ئەو ژاوەژاوە غەرىبەدا تەنیا ژنەفتم كەسىك ووتى "تۆش چووئە رىزى
مردووانەو" بوغزم كردبوو لىوھكانم دەلەرزى و سەرم داخست، بەلكو
گولى نىلۆفەر بچنم و پىشكىشى پىرەمىردى قەمبورى بكەم، بەلام كە
سەرم بەرز كردەو ئەو سى پياوھ رۆشستبوون، پياويكى تر لە بەردەمدا
راوھستابوو كە چەندىن جار بىنىبووم، لەگەل ئەو شاعىرە بالابەرزەدا
دەھات و ئازارى بە مىروولە نەدەگەياند. چاوەكانى رىپۆقى كردبوو
شەھايەكى لە رەفتارى ئەو شاعىرە بالابەرزەى تىدابوو، ئەوھى كە قۆلى
ھەلدەكردوو ئارەقاوى و لەرزىو، بەچاوەكانى لىم دەپارايەو كە سرنج
رۆبكەمە رەگە ھەلماوساوەكانىيەو. بە گريانەو وتم "من ئەھلى شىعر
نيم.. ئەھلى نىگارى سەر بەرگى قەلەمدانم" چاكەتەكەى خۆى داكەند و
داى بەمندا، دانىشتم سەيرىكى دەوروبەرم كرد، تا بزەنم كى سەيرى
كردووم، دواتر ئەو پياوھ وتى كە خەرىكى كارى خۆيانن، ھىچ نەبوو..
چى بوو؟ لىكەلە تىگەيشتنىك بوو تەواو.. ئەرى.. ھەر ئەوھى كە وتم،
ھەلە لى تىگەيشتنىكى بچووك.

كراسەكەم لەبەركردەو و ئەو پياوھ زنجىرەكەى بۆ داخستەو،
چاكەتەكەى لە شانم لى كردەو بانگى قاوھى كرد، وتم "برىا مەشروىم
بخواردايە" گارسۆنەكە بۆ من قاوھى ھىنا، پياوھكە لە گىرفانى

جانناکه یدا شووشه‌یه‌کی دهره‌ینا و فنجان‌که‌می لی پرکرد، وتی "تا نیستا عاره‌قت به قاوه‌وه خواردووه‌ته‌وه؟" من وتم "تا" نه‌وه‌ی له فنجان‌که‌دا بوو فرم کرد، سیگار یکم پی کرد، پشتی ده‌ستم ده‌گه‌ست و ده‌مویست قسه بکه‌م، لی گریان فرسه‌تی نه‌ده‌دا، وتی "به بروای من وا قورس مه‌یگره، به‌و شیوه‌یه نییه که ئیوه ده‌فهرموون، نه‌سله‌ن مه‌فهرموون" ده‌ستی کرد به گیرفانی به‌رباخه‌آیدا، پۆسته‌ریکی دهره‌ینا و نیشانی دام، فووتوی نه‌و شاعیره بالابه‌رزهی پیوه چه‌سکرا بوو، له‌سه‌ری نووسرایوو «انا لله و انا الیه راجعون»، وتی "به بروای من دنیا قیمه‌تی نه‌م په‌یفانه‌ی نییه" پۆسته‌ره‌که‌ی چوار قه‌د کردوو له گیرفانی نایه‌وه، وتی "توبی خوا مه‌گری، من شاعیرم، چه‌ساسم زور، ناتوانم بتبینم که تو نه‌شک بریژیته" وتی "حه‌یف نییه تو نه‌م قسانه ده‌که‌یت.. نا.. وا مه‌فهرموو" وتی "به بروای من چه‌سته‌ت وهک بلووره، جوانیشی هزار ماشاللا.. به‌لای که‌مه‌وه ره‌حمیک به‌من بکه"

نه‌متوانی قسه بکه‌م، فرمیسه‌که‌کانم سری و فنجان‌ه خالییه‌که‌م به‌گارسونه‌که نیشان دا تا دانه‌یه‌کیکه به‌ینیت، به‌لام دلم شتیکی تری ده‌ویست، شتیکی که من له‌م حاله‌ته دابری و له گول و گولزاردانوقمم بکات، تفت و سویرییه‌ک له ده‌ماره‌کانمدا بگه‌ری و من بو دنیا‌ی پووچی بیات، نزیکی مه‌رگ، تا به‌رده‌رگه‌ی ده‌سشوییه‌که‌ی قاوه‌خانه‌ی فیرده‌وسی، به‌لام قفلی ده‌رگه‌که سووربوو، وه‌ستام تا که‌سیک که له‌ویبوو بیته ده‌روه، روانیمه باخچه‌ی پشت قاوه‌خانه‌که، پشیله‌یه‌ک له ژیر سیبه‌ری دارقوخیکیدا به‌چه‌که‌کانی ده‌لیتسایه‌وه، له‌ولتر مندالیک له‌سه‌ر سندوقیک دانیشنبوو سه‌وزه‌ی پاک ده‌کرد، هه‌موو نیسقانه‌کانم هاواریان ده‌کرد و ده‌مارم خیراخیرا لیی ده‌دا، چه‌ند ته‌قه‌یه‌کم له

دهرگه که دا، پیره میردی کی پاک و ته میز له کاتی کا دسته کانی به ده سمالی کی سپی پاکده کرده وه، هاته دهره وه و من چوومه ژووری، به لام نیتر دهرگه که م قفل نه کرد، له به ردهم ئاوینه که دا وه ستام، سرنجم پرکردوو چه قاندمه ده مارم. سووتانی کی به وروژان له سه ر روی پیستم نیشته.

بۆنی شیرینی سووتاو ده هات.. وینه ی ئاوینه که که من بوو تاریک دا هات، ژنیک له ناوه راستی نیگاری سه ر که مؤله ی نیرگه له یه کی بلووری گوره دا، له سه ر کورسیه کی دارین دانیشتبوو، له کاتی کدا پیاوه کان مژیان له نیرگه له که ده دا، بلقی ئاو به سه ر له شییه وه ده خزاو ده چوو بۆ ئاسمان، چاوم تروکاند و دووباره سه یرم کرده وه، ژنی نیوه پروتی ئاو تابلۆکه سه مای ده کرد و پیاوه مه سته کان شانیان دابوو سه ر پشتیه کانیان، ده ستیک به جامی باده و ده ستیک له سه ر ورگیان مه ده وۆش و خه و آلو جار جار لییان ده روانی، یه کی که ره بابی ده ژنه ی یه کی که ده فی لی ده دا، ئه و ژنه ی که سه مای ده کرد نه خۆش بوو، حاله تیکی باشی نه بوو، ئایا له ئازاردا وا خۆی ده پیچا یان به راستی ده یویست سه ما بکات؟

سرنجی خالی م له ده مارم دهرکی شایه دهره وه، جی سووتانی که تیمدا به سرپیه که و له سه ر پیستمه وه نیشته، وینه ی ئاوینه که تاریک نه بوو، من چرچه نادیاره کانی پیستی ده موچاوم به ئاسانی ده دی، ئایا ئه و ژنه من بووم یان که سیکی تر؟ ژنیک به چاوی کی کز، شانیکی داکه وتوو و کوره وه، ده سته یه که مووی سپی سه ری له هه ردوو لای له چه که یه وه هاتبووه دهره وه، ده ستیک به ئه ژنۆ و ده سته که ی تری به که مه رییه وه، له تاو چ که سیکی هاتبوو که داوینی سوولتان بگریته و فیغان بکات؟

هاواری دهکرد، که هه‌رچی دهیکیشم له‌دهست تۆ دهیکیشم.
به‌لوعه‌که‌م کرده‌وه و دهموچاوم شۆرد له ئاوینه‌م روانی. خۆم ناسی،
خه‌نده‌یه‌کم بۆ خۆم کرد، قاچاکانم هی‌واش دا به‌زه‌ویدا تا بزانه‌م
مه‌حکه‌من، ئه‌وکاته‌ ده‌نگی ون و دووری ئۆکوردیۆنم بیست و تیگه‌یشتم
دنیا زۆر گهرمه، به‌قادرمه‌کاندا چوومه سه‌ره‌وه و خۆم گه‌یانده‌ میتزه‌که‌م
ئه‌و پیاوه‌ هیشتا جگه‌ره‌که‌ی ته‌واو نه‌کردبوو، دانیشتم و جگه‌ره‌یه‌کم
ئاگر دا.

وتی "خۆتان ساز کرد؟"

سه‌رم با‌دا، به‌لام نه‌ک به‌نیشانه‌ی به‌ئێ، پاشان وتم "به‌ئێ؟"
"پرسیم باشتی؟"

به‌ زۆره‌کی زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کم کردوو با‌به‌ته‌که‌م گۆری "به‌ئێ.. دهموچاوم
شۆرد، که‌میک فینک بوومه‌وه"

"ئێستا نا.. کاتی خۆی، ده‌بیت منیش برۆم دهموچاوێک بشۆم"

چ پێوه‌ندی به‌ منه‌وه‌ هه‌یه، ئه‌سله‌ن تا‌قه‌تم لێی نه‌بوو، جگه‌ره‌که‌م
به‌نیوه‌ی خامۆش کرد و وتم "چه‌ند گهرمه"

«به‌بروای من، ده‌بێ بروای تۆش بپرسیم، مه‌یلت لێیه‌ بچینه‌ مائی من،
زۆر دوورنییه‌ له‌ شه‌قامی "سیروس"».

"سیروس؟ هه‌مان ئه‌و شوینه‌ی که‌ دوینێ پیاویک خۆی و چوار منداڵ
و ژنه‌که‌ی به‌به‌نزی سوتاند؟ شه‌ره‌زام.. یانی تا ئێستا نه‌رۆیشتم،
وه‌لێ بیستم که‌ پیاویک خۆی و خێزانه‌که‌ی ئاگر تی به‌رداوه"

فنجانه‌ قاوه‌که‌م به‌ره‌ورووی درێژ کرد تا که‌میک بریژی، دیسانه‌وه‌ له
جانتا‌که‌یدا شووشه‌که‌ی ده‌ره‌ینایه‌وه‌ و فنجانه‌که‌ی لێ پرکرد و وتی که‌

لهگه لقاوهدا حهشر دهکات، وتی "ئه مه کونیاکه، به پروای من کونیاک و قاهه پیکه وه یانی توپ" فنجان قاهه کهم به کینه هه لدا و گهرم بوومه وه. وتی "به پیکه وت وابوو به لئی، له سه ری کولانه کهی ئیمه بوو، ده زانی دوینی عه سر که" هه ستام "زور سوپاسی لوتفت ده کهم من له وه زیاتر زه حمه تان ناخه مه بهر"

به سه رسورمانه وه سهیریکی کرد "بو کوی؟"

"دره نگه"

عاجز و خه مبار ده هاته پیش چاو، وهک ئه وهی له مه جلیسیکی خه تمدا، خواردنیان دایته هه موویان و ئه میان فه راموش کردییت، وتی "ئاخر ده زانی من شیعیرکم له وه سفی تو دا هونیه ته وه، که زور حه زم ده کرد بیخوینمه وه و سه رنجتانی له باره وه بزائم، به پروای من زور زوو ده ته ویت برۆیت"

وتم "ئه گهر به پیویستی ده زانیت شیعه ره کهت بخوینیه ته وه، باشه بیخوینره وه" په شوکاوانه به دوای شیعه ره که دا گه را، له م گیرفانه وه بو ئه وگیرفان، له گیرفانی بهر باخه له وه بو گیرفانی لاته نیشته، گیرفانی دواوه، سه ره نجام دۆزییه وه، کاغه زیکی چوار قه دکراوی کرده وه و به مژیکی قولی له جگه ره که یه وه خویندییه وه:

"دهنک دهنکی هه نار"

تۆبوییت که له زارمه وه ده ر ژایت

که وچک که وچک ئیمه سوور و ته رتر ده که پته وه

تۆبوی به نیگا

"ئیمه ت

وتم "داواى لیبوردن دهکهم"

به په شوکاوییه وه وتی "هیشتا ته واو نه بووه"

"به لى، ده زانم" بۆ دوايه مين جار چاوم به دیواره كان و جیگه خالییه که ی نه ودا گپړا و جانناکه م هه لگرت، له شوینی خو ی هه ستا و به ری لى گرتم، ئیستا ههستم به کراسه ره شه که ی و ریشه نه تاشراوه که ی کرد، وتی "به راست هه والت هه یه که هاوړیکه ی ئیمه مرد؟"

"مرد؟ کام هاوړی ئیوه؟"

به دهست ئاماژه ی بۆ گیرفانی بهر باخه لى کرد "ئه وه ی که چون بلیم، بیرتان نییه؟ پۆسته ره که ی به دار و دیواره وه هه یه"

بیرم بوو، ویستم بپرسم بۆ مرد، به لام وتم "هیچم بیرنایهت"

"به هه رحال، گه زازی گرت و مرد"

"خۆتان خۆش بن"

"بونیا میکی گول بوو.. گول.. هه میشه خه یالی ده کرد له چل سالیدا دهمری و هه رواش بوو، مرۆقیکی زۆر باش بوو، به لام قسه نه ده چوو به گویدا، ده چوو به ردهم دۆلابی پشت ساردکه ره وه به رزه كان و له وى ته زریقی ده کرد، نامه رده كان سرنجی پیسیان لى دابوو، بى خوینبازی.. به کسه برووسکه یه ک به پشتما هات، وهک ئه وه ی منیان له ئاگردا ده ره ینا بیته و له سه هۆلیان هه لکپشایبیم، گوتم "خوا لى خۆش بیته، من ئیتر ده بیته برۆم"

وتی "ده ته ویت له گه لتا بیم؟"

"نه خیر" خیرا له وى هاتمه ده ره وه و ئه سکه ناسکیکم خسته گیرفانی

ئەو موسیقارە نابینایەوه، خۆم گەیانده شەقامەکه، حەزم دەکرد بەنیو
 خەڵکەدا وەک وەرەقەى یاری بەجۆریک هەلبەگەریمەوه که کەس هەست
 نەکات چیم. عەسریکی گەرم بوو، قژم سەر شانەکانمی قورستر دەکرد،
 پیاویک لە قەراخ شۆستەى جادەیهک چیچکەى کردبوو، بە سەتلیکی
 حەلبەى سوور شۆستەى بەردەم دووکانەکەى ئاوەرشین دەکرد. من زۆر
 گەرممبوو، حەزم دەکرد جەکانم دابکەنم و خۆم بخەمە بەر ئەو ئاوه،
 حەزم دەکرد سەرم لەو ئاوهدا نقوم بکەم و تاسەد بژمیتم، که چی تا
 چلێش نەمدەتوانی، ئەگەر زۆریشیان لى کردمایە.

ماشینێکی پانویۆری رەش هۆرنی لى دا و من گویم پى نەدا، پیاویک
 بەلامدا تێپەری و لە ژێر لێووه وتی "بووخۆم" من هەرۆک ئەوهی
 نەشمبیسیت، بەلام خەریک بوو سەرسام دەبووم. ئەم هەموو دوژمنەم
 هەیهو نەمزانیه؟ لە دنیاىەکدا دەژیم که هیچ پەنایەکم نییه، دنیاىەک که
 هیچ ویکچووونیکى لەگەڵ کۆمەلگەى مرۆفایەتى نییه، جیگەیهک وەک
 بێشە و درنده و من ناچار بووم بەرگەى بگرم و بەترس و لەرزوه
 بەرێدا برۆم، بەترسوه بنوم و بەپەشێوییهوه رابیم، مەگەر چەندیک
 دەژیام تا نیوه زیاتری تەمەنم لە پووچەلکردنەوهى پلانى ئەوانى تردا
 بەفیرو بەدم، بۆ کەس بەفریادم نەدەهات؟

بۆ ساتیک سەرم گێژی خوارد، بیرمکردهوه، لە کوێ بووم و بۆ کوێ
 دەڕۆم و لە کام زەماندا وەستاوم؟ نەمدەزانی بەردەوامیم لە رۆیشتن یان
 بگەریمەوه؟ بۆ کوێ بگەریمەوه؟ بۆ شەمەندەفەرێک که لەتاریکیدا
 بەخێراییهکی سەرسورھێنەر دەڕۆی؟ بۆ قاووخانەى فیردەوسى؟ یان
 بۆ مالى ئیوه؟ تاسەتم دەکرد، گریی سەرپۆشى خەیاڵم توند کردوه و
 بۆ مالى ئیوه رێگەم گۆری، بەلام لەپەر ژنیک لە بەردەمدا هەلتۆقی و

به ئاوازيكى توورپه وتى خوشكى.. وتم من نيم.. په شيمان بوومه وه و به هه مان ريدا كه وتمه وه رى، گهرمام بوو چه زم ده كرد بير له وه بكه مه وه، سى مانگ نا دوو مانگ و چوار رۆژ بوو كه ئوم نه ديوو هيچ كهس و هيچ شتيك جىي خالىي ئه وي پر نه ده كرده وه، ته نانه ت رۆژگارى نه خش و نيگار انيش. ماوه يه ك بوو نه ده هاته قاوه خانه ي فيرده وس كهس هه واليكي ليينه بوو، هيچ شتيك بوئي ئه وي لى نه ده هات، ئايا له من ره نجا بوو؟ قسه ي لى دابريبووم؟ ئايا ئيتتر تاقه تي نه مابوو، وا خوئى نيشان نه ده دا؟

من سالانتيك بهر له هاتم بۆ ئه م دنيايه، خو م له ودا ههست پى ده كرد، له روحى ئه ودا، له خوئنى ئه ودا بووم، به ده ماره كانيدا ده رويشتم و له نيگايدا هه رده م نيشانه يه ك له من بووني هه بوو، كاتيک ده هاته خه ونى تۆوه به روونى ده مدي كه ده ستى ده كاته گهردنتانه وه بۆ خالقى من دروود ده نيئى. سه يرى تابلوكانى تۆ ده كات و به گالته وه ده يگوت ئاغاي كوئى ده وله، ئايا هه نوكه له يادندا بووم؟ چه زم ده كرد يه ك جار، ته نيا جارتيك ئه و ببينم و سلأوى لى بكه م، له به رده مييدا به ريزه وه بوهستم كه كلأوه كه ي له سه رى دابگريت و بلتت هه وا چه ند بۆگه ن بووه، يا بۆ نمونه تۆ ناوت چييه و چه ند سالتت، ته نانه ت چه زم ده كرد به توورپه ييه وه بللى "بۆ ديتته ئه م قاوه خانه يه، له كونجتيكى ماله كه تدا داكه وه وا هاتوو سه رتيكم دا " تا من بلتيم "ئه م شه و ديتت؟" ده يتوانى له شتيكى تر توورپه بيتت و له خولقه تي من گله يى بكات و به گرژييه وه بللى "بۆچى هاتويته ئه م دنيايه وه؟" من بلتيم "بۆ سه رليتيكدانى تۆ" پاشتر بيم به دووكه ل و له به رامبه ر ئه و چاوپه رش و بريقه دارانه يدا هه لبييم. ئاره زووم بوو يه ك جار، ته نيا يه ك جار، چاوه كانى بدره وشيتته وه و

زهردهخه نه له روخساريدا نهخش بيهستى و بهمن بلييت "ياهو...
ديدارت به قيامت"

بؤ بهدبختبووم، بؤ هرگيز پيى نهدهگه ياشتم و نهگه بيشگه ياشتم
وهكو ميشهنگ له روحى مندا پورهى دها و له چاوتروكانيدكا تهركى
خانه و لانهى دها؟ ئايا له بهرته وهى چوارپارچه ئيسقانى ئهم جهسته بئ
خوين و روحى بدات به سهرمدا؟ چهند بهدبختبووم و نه مده زانى..
چهند سهرم كرد به يانه و قاوه خانه كاندا، چهند له بهرام بهر ماليا نه وه
رويشتم به لكو نه مخوايه شوينه واريكى نه و ببينم و نه مبينى، چهند
شه و به يادى نه و نوستم و كه چى تو هاتيه خهونم، ئايا تو ناسته تنگى
نيوان ديدارى من و نه و بويت؟
ئيتتر نه مده زانى.

گهرمام بوو، به شه قاميدكا سورامه وه، كه پردرخت بوو سي به ريكي
زورتري هه بوو، له خيراويك ئاوم خوارده وه، خوم به دوكانى
وينه كيشه كانه وه و خله فاند. نه وئى گوزهرى قه له مدانىيه كان بوو، هه موو
نيگار هه كانيان له بهر خوره كه دا دانا بوو تا وشك ببنه وه، يان رهنگه بؤ
ته ماشا كردنيس دا يان نابيت، تابلوكان هه ريه كه يان چيروكيكيان هه بوو؛
دوو كووتر له سهر ستاره يه كه هه لنيشتبوون و به ماتىيه كه وه بيريان له
درهخته كانى نه ولاى ته لاريك ده كرد وه، ژنيكى بالابه رز گوزيه كى پرى
له سهر شان نابوو، درهختيك پربوو له قه له رهش، هه لويه كه به ئاسماندا
ده سورايه وه، درهختيكى تر نه وهنده گه وه بوو بوو كه له چوارچيويه
تابلوكه چوو بووه ده ره وه. چوومه پيشتر هه نديك له تابلوكان مروقيان
بؤ لاي خو يان راده كيشا، هه نديكيان ته نيا ئيشى ئاوى بي مانا بوون،
چهند ماسيگريك عاره قيان ده ردا بوو تو ريان راده كيشا، ژنيك مندا ليكي

له باوهش گرتبوو، پشیلویهک خه ریکبوو به گلو له شلیله یهک یاری ده کرد، له تابلویهکی تر دا پیاویکی موویۆر سهیری من، یان که سیکی له پشت منه وهی ده کرد، ئاورم دایه وه کهس له دوامه وه نه بوو، دووباره سهیرم کرده وه، وتم من؟ بزه یهکی کرد، دهستیکی به مووه بو ره کانیدا هینا و به دهسته سړیکی سپی عاره قی ناوچه وان و سه رلیوی سړی، سه عاته که ی به ره و روی من گرت و دهستی نایه ژیر چه نه یی و وهک خوئی وه ستایه وه. چومه پیشتر سهیری سه عاته که یم کرد، به لام نه متوانی بزنام سه عات چه نده. منیش بزه یه کم بو سه نده وه و سه ریکم بو له قاند، یانی که چی بووه؟! چاوی تروکاند، لیوی جولانه وه بی حه وسه لانه وتی "پزیشک بووم هه ره له خووت و خورای نه خو شکه وتم و مردم، هه ریه و ئاسانییه، زۆر قوړیا ته .. کهس ته کلیفی ئه مه نازانیت، تو ئه مه ناو ده نیت ژیان؟"

دهستی چه یم به حاله تی پرسیار برده پیشی، وه کو گول کرده وه، جاریکی تر سه رم راوه شاندا یانی که هیچ ناکریت و به ته نیا له چوارچیوه که یدا جیم هیشته و رویشتم.

ئه سه په هایه ک بی ئه وهی حیله بکن هه لیان ده خسته وه، له تابلویهکی تر دا تیزه جاریک هه م پی ده که نی و هه م ده گریا، له پر چاوم که وت به په رده یه ک که به دیواری به رامبه ر دووکانیکدا هه لواسرا بوو، په رده یه ک که له ناویدا کانیاویک ورده شه پۆلی ددا و نه سیمیکی فینک دهات، په لوپۆی شو ره بییه ک له سه ر تاشه به ردیکی به رزه وه سیبه ری رژاند بوو به و ناوهدا و هیچ که سیکی لی نه بوو، ته نیا خاوه نی دووکانه که نه بیت که له پشتی ئه و تابلویه وه دانیشتبوو ته رمیمی تابلویه کی تری ده کرد، که وینه ی گولدانیک بوو.

چوومه دووکانه که وه، ساتیک سهیری ئه و پهردهیه م کرد، چند ناشنا بوو، من ئه م دیمه نه م له کوئی بینیبوو؟ بیرم له وه ده کرده وه جله کانم دابکه نم و خۆم له ئاوه که هه لکیشم، گهرمام بوو، حه زم کرد بگه پیمه وه، جانتاکه م له لایه که وه دانا و کراسه که م دا که ند و بی ئه وه ی ده نگم لیوه بیت چومه ئاوه که وه. ئاوه که سارد بوو هه رجاری که ده چوومه ناوی شتیک ده رزایه دلم.

خاوه ن دووکانه که هه روا که تابلویه کی ته رمیم ده کرد، له پر ئاوری دایه وه، فلچه که ی فری دا و سهیری کی ده ورو به ری خۆی کرد، من خیرا خۆم کرد به ژیر ئاوه که دا و کاتیک سه رم ده ره ئنا، بینیم که خه لکی له به رده م دووکانه که دا کۆبونه ته وه و به سه رسورمانه وه سه یرم ده که ن، دووباره خۆم کرده وه به ژیر ئاوه که دا و ئه مجاره که سه رم ده ره ئنا ئه و پیاوه ئیشه که ی واز لیه ئنا بوو، رووه ئه و لایه سه رگه ردان وه ستابوو، گرینگیم پی نه دا، سه یری تاشه به رده که م کرد به لکو په یکه ری فه رهادی له سه ر ببینم، به لام که س له وی نه بوو، نه مزانی بۆ ئه وه ند ه چاوه ری بووم تا به لکه که سی که له سه ر ئه و تاشه به رده وه سه یرم بکات.

بیستبووم هه رکاتیک له سه ر کانی و ئاو یک بم که سی که له شوینیکه وه سه یرم ده کات، که چی هه رچه ند له مالا و لام ده روانی که سم نه ده بین، دلم په له په ل لی دها و شتیک له ناخمه وه ده رزا، ژیره مه له په کم لی دا، به ده ستی کراوه به سه ر رووی ئاوه که دا و زه رده خه نه په کی وه نه شه بی که وایزانم له به ر ساردی ئاوه که یا رهنگه له به ر نه بینینی په یکه ری فه ره اد بوویت، به قژی ره شی خوساو، چاوی چاوه روانییه وه هاتمه ده ره وه.

چه ند حه زم ده کرد سالانیک له چاوه روانیدا بمینمه وه، تا به لکو که سی که له سه ر ئه و تاشه به رده وه سه یرم بکات، یان بزانه م ئه و په یکه ره ی

روحي خوئی داوه بهو بهرده له کوییه؟ پهیکه ریک که روژانیک مندالی
به رگدروبوو بو داخواری کچی پاشا دهچوو.

له پیر خاوه نی دووکانه که ناوری دایه وه و بینیمی، وهک نه وهی سهیری
درهختیکی گرگرتوو بکات، یان وهک نه وهی که دلئی نیتر توانای لیدانی
نه مابیت، دهستی تا سهر سنگی هیئا و ناله یه کی بچووی کرد.

وتم "مه ترسه" و پیکه نیم

وتی "تو لیره چی ده که ی؟"

وتم "گه رمام بو" سهرم گیژی دهخوارد و دلّم توند لئی ددها، وتی
"حالتان باش نییه" و بهره و رووم هات که له سهر زهوییه که هلم
سینیتته وه، وتم هیچ نییه، خوّم ده توانم، دانیشتم و عاره قی ناوچه وانم
به له پی دهستم سهری و وتم "ناو" به دهستی له رزۆکی په رداختیک ناوی
دامی و من یه کبینه چورپریم کرد، که په رداخه که م له سوچیکی
دووکانه که دانا یه وه نیمزای توّم له خواری تابلۆکه وه بینی، خیرا
ههستم، جله کانم ته کاند و به زهرده خه نه یه که مالتا واییم له پیاوه که کرد.

پوخساریکی تکا کارانه ی هه بوو، ههستم کرد ناماده یه گیانی خوئی
بهخت بکات و له وی گلم بداته وه، بیری خاوه ن ماله که مانم که و ته وه، بهو
جیاوازییه ی که نه میان دوچاری سهرسورمان بوو بوو، چاویکی له من
کردوو چاویک له تابلۆکه و سهر نه نجام خوئی نه گرت و وتی "چ
لیکچوونیک" چهند ههنگاویکی ناو به ده ورمدا سورایه وه، وتی "تو له
کویوه هاتوویت؟"

من بیدهنگ بووم و خویش خویش پی ده که نیم، وتی "خه ریکیت بو کوی
بچیت؟ دیسانه وه قسه م نه کرد و خوّم به تابلۆکانی تره وه خه ریک کرد،

وتى "تۆ ناوت شيرين نىيە؟" چاۋيىكم بەسەرتاپايدا گىپرا ھىچى بەفەرھاد نەدەكرد، ھىۋاش جانناكەم ھەلگرت و لە دووكانەكەى ھاتمە دەرەوہ.

لە ژىر سىبەرى درەختەكانى شەقامەكەدا راستەرىم گرت و بى سەرنج لە دەوروبەر خىرا دەرىۋىشتم، برىا بمتوانمىبا لەو تابلۆيەدا بمامايەتەوہ و تۆم لەوئى ببىنىبا، گولى نىلۆفەرم لەو كەنارە بچنىبا و پىشكىشتم كردىتايە. خۆزگە لەبەر خاترى لىكچوون لەگەل جەماعەتدا خۆت كۆم دەكردەوہ بەشپۆھىكە لە دوورەوہ وا بەھاتىتايە پىش چاۋكە تۆش پىرەمىردىكى قەمبۇورىت، جۆگە بەلای پىتا رەوانە و درەختى سەرووش سىبەرى بۆ تۆ كرووہ، كە ھەر كەسىك ببىنىت بلىت لە ژىر سىبەرى سەرووہكەدا، ئەگىنا خۆ ھەتاۋىك لە گۆرئى نەبوو، تۆش بەدلىيايىيەوہ سەرقالى پاكرندنەوہى فلچەكانت بوويت.

"نەم ھەموو تابلۆيە بۆ تۆ بەس نىيە؟ كەواتە تۆ لە كوئىت؟"

خەمگىن نىيە؟ تۆ بەدوای مندا بگەرىت و من بەدوای تۆ؟ كحول بە دەمارەكانتا دەگەرى و خىراى شەمەندەفەر زىاتر و زىاتر دەبىت، گەرمى ۋەك پزىسكى بى نازارى ناگرى نىگاركىشان، لە پەنجەكانى دەست و پىت و لاگوئ و تەنانەت كەمەرت جى دەمىنىت.

شەمەندەفەر ھىندە خىرا دەرىۋىشت كە من وام دەزانى ئىستا ئىتر بەكۆتايىيى دنيا دەگەم، كەچى نەگەيشتم، لەچەمەدانىيەكەوہ بۆنىكى توند دىت و من خۆم داوتە دەست ئەو رىگەيە. دەستىم بۆ يەخەم برد كلىلى مالىكەى ئەو، لە نىوان مەمكەكانمدا بوو، بۆ ساتىك ھەستم كرد كلىلى مالى قەمبۇورە.. رەنگە.. رەنگە.. رەنگە.

نازانم بۆ كاغەزى قەدەرى من ۋەكو ئەو كاغەزانە وابوو كە لە فرۆكەوہ

هه‌لده‌درانه خوارى، كاغه‌زانى سه‌وز و سپى و سوورى "جاويدشا"، من هه‌ميشه كاغه‌زه سووره‌كانم ده‌گرته‌وه و كه‌سانىك هه‌بوون كه هه‌موو ره‌نگه‌كانيان ده‌ست ده‌كه‌وت. له كوڤوه هاتبووم وا شى‌وهه له هه‌چ كه‌س نه‌ده‌چوو؟

ده‌هات به‌بیرتدا كه ئە‌گه‌ر بتزانىبايه من كىم و له كوڤم، نامه‌يه‌كت بۆ ده‌نووسىم.. بۆ نامه؟ ئە‌گه‌ر بزانىت خۆت نايه‌يته سوورخه‌م؟ هه‌زىكى خۆنه‌ويستانه تۆى له شوڤىنى خۆى هه‌لكه‌ند، خه‌را رۆيشتى به‌لاى جل و به‌رگه‌كانته‌وه و چاكه‌ت و پانتۆلت له‌به‌ر كرد و بوڤنباخىكى سه‌وزت به‌ست، عه‌ترت له‌خۆت دا، كاتىك وىستت بكه‌ويته رۆ، بىرت كرده‌وه ده‌بى بۆ كوڤى برۆيت؟ هه‌مووان تووشى ئە‌م حاله‌ته ده‌بن، وه‌لى وا خۆيان نيشان ده‌ده‌ن كه به‌م شى‌وه‌يه نه‌بووه، حازر ده‌بن، كلاو ده‌كه‌نه سه‌ريان، پى‌لاو له‌پى ده‌كه‌ن، بۆنى خۆشترين عه‌تر له خۆيان ده‌ده‌ن، هه‌نده سه‌رگه‌رمى خۆرازانده‌وه ده‌بن، كه بىريان ده‌چه‌ته‌وه بىر له رۆشته‌كه بكه‌نه‌وه، پاشان كه ده‌يانه‌ويت بكه‌ونه رۆ، دىواره‌كانى ناوه‌وى كه له سه‌ريان يه‌ك به‌دوايه‌كدا داده‌چيت و ئە‌وه‌نده ته‌پوتۆز ده‌كات كه هه‌چ شتىك به‌زه‌يناندا نايه‌ت، خوابكات كه‌سىك به‌بونىام بلىت بۆ كوڤى ده‌چيت؟ من له‌زه‌ينتا وتم شه‌شت سال بگه‌رێره‌وه دواوه و وه‌ره به‌رده‌م من، به‌لێن ده‌ده‌م كه هه‌ردووكمان له سه‌رگه‌ردانى رزگار بىن و ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر بۆ ده‌قيقه‌يه‌كيش بووه له‌ماناى ژيان تى بگه‌ين.

وتم "دئيت يارى يه‌كه‌ين؟!" به‌لام هه‌رچه‌ندت كرد نه‌توانى، مه‌گه‌ر ده‌بوو؟ تازه رۆيى ئە‌و زه‌مانه‌ى كه كه‌سىك مووى سيمرغى ده‌سووتان و ده‌ستبه‌جى سيمرغ ده‌هاته به‌رده‌رگه‌ى، تازه ئە‌وه نابىت. ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر ئە‌م شه‌مه‌نه‌فه‌ره به‌وپه‌رى خه‌راييش برۆشتايه، جارێكى تر من به‌تۆ

نەدەگەيشتم، بەراست ئەم شەمەنەفەرە بۆ کوۆ دەچوو؟

بليته که له بهيني پهنجهکاندا مابوووه، له وروناکييه کزهى له سهروه دههات، وا دههاته پيش چاوم که شتيكى له سهر نووسراوه، به لام ههچەندم کووشا نه متواني خه ته کهى بخوينمه وه، له پر دهنگى پيکه نينه ترسناک و وهحشيه کهى پيره ميڤردى قه مبورم به سهردا رزا، وام زانى ئەو دهنگم له زهيندا بيست، به لام کاتيک سهرم بهرز کردهوه بينيم له سهر کورسى ته نيشت دەرگه که دانيشتوووه و به ده موچاويكى گوشراوه وه به من پى ده که نيت، به ددانى ره شه وه بووى، قژى چلکن و پيکه وه نووساوى، خوۆى له عه بايه کى ئوخراييه وه (*) پيچابوو نه يده توانى بهر به پيکه نينه کهى بگريت.

من خۆم نه دۆراند و هه و لم دا به سهر خۆمدا زال بم، به لام گيرم خوار بوو، دهسته کانم به گوويچکه مه وه نووساند و زريکاندم، وا که ته و اوى به دهنم که وته له رزين، بى ئە وهى دهنگيک له زارمه وه بيته دهر، ته نيا ناله يه کى بچووکى خۆم بيست، پاشان ههستم کرد که کو مه ليکى بيشومار خه لک به ناو سه رمدا ده رۆن و قسه ده که ن.

وهک ئە وهى کو مه ليک خو يندکاري سادىستى کتیب به ده ست، به دهنگى بهرز هاوکيشه له بهر بکه ن، لى دهنگى هيچيان روون نه بوو، رومه تم رنى و ئە وهنده به هيز يه کيک له پهنجه کانم گهست که خو ينم لى هينا، ئينجا پيره ميڤرد بيدهنگ بوو، به توور هيبويه وه وتى "خۆ تۆ بريندار بوويت.."

(*) ئوخرا: ئەم وشه يه له بنه رهندا يو نانييه، به جو ره خا کيک ده وتريت که رهنگى جو روا جو رى لى دروست ده کريت، خوۆى رهنگيکى زهردى مهيله و سووره . و

دهسرت بدهمى پىي بيهستى؟" دهسرىكى چلكنى له گىرفانىدا دههينا و بهرهو رووم گرتى.

وتم "بوئه وهنده دووباره دهبيته وه؟ تو كيت؟"

وتى "تهنيا موسافىرى ئەم شه مه نه فەرە تویت .. هال؟"

وتم "يانى چى؟"

وتى "جگه له تو هيچ كه سىك له م شه مه نه فەرە نيه، ههز ده كه يت برۆ سهير بكه"

وتم "به راست؟"

له شوينى خۆم ههستام، ده رگه ي كابينه كه م كرده وه و له راره وه كه دا دهستم كرد به گهران، جيگه جيا جيا كان گه رام و سهرم به هه موو كابينه كاندا كرد، كه سى لى نه بوو، جار يكي كه چوومه وه. ناوه وه م ده يقى ژاند، به لام دهنگم ليوه نه ده هات. ئايا له شاخ يكه وه ده كه وتمه خواره وه؟ ئايا له بير يكي بى بندا نقووم ده بووم؟ ئايا خهريكه له رحمى دا يكيكه وه بيمه ده رى كه ده بوو به هه نسك هه لدان و هه راسان، به كپار چه بمدايه ته قوولپى گريان؟

چهند سهخت بوو! دهنگى زريكه ي ناخم له كاسه ي سه رمدا ههست پى ده كرد و هه لده هاتم، له شتيكى نه ناسراو هه لده هاتم تا په نا بيه مه بهر نه ناسراو يكي تر. به يادى سالانى دور له كوومه ليك تونى هه لده هاتم، بيرم كه وته وه كه دهست به ژير مه كه كانمه وه بگرم نه با دا بكه و يت.

ئهستيره چكوله كان ريك له به رام بهر چاوه كانى مندا ده سووتان و ون ده بوون، به لام ئهستيره سى و زيويه كان به نيو يارى ئهستيره

چکۆلهکاندا هیورهیور بهرپی خۆیاندا دهروشتن، پیکوته و سهنگین لهسهروو کههکشانهوه وهستا بووم و بهلام دهستم له ژیر دهسهلاتمدا نهبوو که بهپهلهپیتکهیهکه بتوانم ئهستیرهکان له یاری بکهمه دهرهوه، هیچ شتییک له ژیر دهسهلاتمدا نهبوو، چهند سهخت بوو، چ قورساییهک بهکوڵمهوه بوو! بۆ ژیانکردن نا، بهلکو تهنیا بۆ زیندوو مانهوه، دهبوو چ پهلهقاژهیهک بکهم، چ مهزگم بوو؟ نازانم تهنیا دهزانم که شتییک منی ههراسان دهکرد و موگناتیسیکی نهناسراو منی بۆ دواوه رادهکیشا، ئهوهنده بۆ دواوه گهرامهوه تا گهیشتمه کوٹاییی شهمهنهفهکه، بۆ دنیابوون دهستم له دوايهمین دیواری شهمهنهفهکه دا و له پی کهوتم، ههناسهسوار و تۆقیو سهرم داخستبوو نهبادا چاوم بهدهرهوه بکهویت.

ئێستا ئیتر له پهنجهرهکانیش دهترسام، که دهتگوت رهشایی دهرهوهی بۆشاییهکی بی کوٹایین، ئهگه بکهوتمايهته راکیشانهکهیهوه، تا ئهبهد له ناخهوه دمقریشکاند بی ئهوهی دهنگیک له زارمهوه بیته دهری.

وهک بلایی پیم نابیته دنیا بهکی نهناسراوهوه که عهردی نهبیته، من بی ئهوهی بمرم وهک روحتیکی سهزگهردان یان روحتیکی گهزیده له ئاسماندا تیامابووم، وهحشهتیککی گهزهرتر له مهزگم وجودی گرتبووم، بۆ ساتیک ههستم کرد تهواوی تۆقینی من له تهنیا ییه، له تهنیا مردن نهدهترسام، لهوه دهترسام بهتهنیا بمینمهوه، چهند له پهستا پهستا دهمقیژاند، رق قووورگمی گرتبوو، ههناسهم تهنگ، کاتیک فرمیسک بهچاومدا هاته خوارئ ههستام دهستم له خۆمهوهدا تا بزانه هه، ئهوکاته کهوتمه ری.

ههموو کابینهکان خالی بوون، من فیکهه لئ دها، دهشگریام، کهچی

ئەم دۆلەت ساھەب مردووم ئارام نەدەبوو، قوورگم گىرابوو، فېكە، گىيان،
فېكە، فېكە، فېكە، بىيا بمتوانىايە لە جىي گىيان فېكەم بکىشايە، وەك
ئەو ئاوازەى كە دواتر پىياو نابيننا بەويقارەكەى بەردەم قىاوخانەى
فېردەوسىي بەئۆكۆردىيۆن دەيژەنى.

وتى "ئەم ئاوازەم، لەسەر فېكەى شەوانەى مەستىك داناوە"

وتم "جوانە"

"بەدلىيايىيەو تۆش جوانىت"

"خۆزگە بتوانىايە بىيىنى"

"من ئەھلى تەماشىا نىم.. ئەھلى ئاوازە خەمگىنەكانم"

گىيام و فېكەم دەكىشا، هېچ كەسىكى لى نەبوو، ھەموو كابينەكان
خالى بوون، بەدواى پىرەمىردە قەمبوروەكەدا دەگەرەم پەناى بۆ بەرم،
بەئكو لە كەنارىدا ئارام بگرم، بەلام ئەويش نەبوو، لە كوئى پىرەمىردە؟
نەبوو.

چەند رۆيشتىبووم؟ دىسانەو دەستم پى كردهو، لە كابينەكەى خۆمان
دەرچووم، بەيەكەمىن فارگۆن گەيشتەم، چوومە ژوورى ئىشپىكردنى
ئامىرەكان، دەرگەى كابينەكەم كردهو، كە پىم خستە ئەودىوہو ئىنجا
زانىم كە شەمەنەفەرەكە بى شۆفېرە، لەوى بوو زانىم ھىزىكى پەنھانى
شەمەنەفەرەكە رىنوئىنى دەكات، بى ئەوہى كەسىك سووتەمەنى تى
بكات، يان كەسىك لىي بخورپت.

دەنگى سەرسورھىنەرى ئامىرەكان ئاماژەى خىرايىيەكى نائاسايى
بوو، دوو كورسى لەوئىدا بوو كە ھەردووکیان خالى بوون، پەروانەيەك
بەتەلبەندى پەنجەرەى دەستەراستدا وشك بووبوو، كابينەكە بۆنى دەمى

مردووی لیّ دههات، دهمی مردوویهک که بهسه‌درو کافور(*) دهیشۆن و پانکه‌یهک به‌ته‌واوی هیژییه‌وه ده‌خولیت‌ه‌وه تا جه‌سته‌که بۆگهن نه‌کات. وه‌ها سه‌رم گیزبوویو که نه‌مدته‌وانی به‌سه‌ریپوه بووه‌ستم، جه‌زم ده‌کرد دانیشم و گرمۆله‌بیم، وه‌ک کۆیلێک بخولیمه‌وه، سووراو بیده‌نگ له سوچیکه‌وه بکه‌ومه ده‌روه، به‌شپوهیه‌ک که کهس نه‌مبینیت. وه‌لیّ هیچ توانام نه‌بوو، مات و بیده‌نگ له به‌دبه‌ختی خۆم ده‌روانی، به‌چاره‌نووسی شووم، که ئه‌و هه‌موو ریگه‌یه‌م به‌ئیراده‌ی خۆم هه‌لبژاردبوو؟ سات به‌ساتیش واقی من زیاتر وړ ده‌ما، ئایا کهس باوه‌ر ده‌کات؟ ئایا تو باوه‌ر ده‌که‌یت؟ ده‌توانیت پیم پی بکه‌نیت، یان به‌چاره‌نووسی خه‌مه‌نگیزم به‌لپه‌گری، به‌لام ئه‌گه‌ر چاویک به‌خۆشتاندا بخشین، بۆتان ده‌رده‌که‌ویت که حالتان له من باشتر نییه، بیهووده‌یه که پیرسم ئیوه بۆ؟ چونکه نه‌ک تو هیچ که‌سیک په‌رسفیک نییه، مرۆف رۆژیک به‌بینینی دووچاوی ره‌ش ژیره‌وژوور ده‌بیت، بیرى لیّ ده‌کاته‌وه، هه‌موو شه‌ویک خه‌وی پپوه ده‌بینیت، دوو مانگ و چوار رۆژ به‌داویدا ده‌گه‌رپیت، وه‌ختی به‌ده‌ستی ده‌هینیت، بۆی ده‌رده‌که‌ویت که ته‌رمیکى به‌سه‌رده‌سته‌وه ماوه.

نا.. تۆش بی گوناھیت هینده بیر مه‌که‌ره‌وه و له‌سه‌ری مه‌رۆ، بگه‌رپه‌ره‌وه. خپرا گه‌رامه‌وه کابینه‌ی ژماره‌ی بیست و چوار، له

(*) سه‌در و کافور: سه‌در دارێکه له ناوچه گه‌رمیانییه‌کاندا ده‌رویت و گه‌لاکه‌ی وشک ده‌کریت بۆنیکى خۆشى هه‌یه، که‌ف ده‌کات و له خۆشۆردندا به‌کار دیت. هه‌رچی کافوریشه؛ گیایه‌کی بۆنخۆشه، له پزیشکی و پیشه‌سازیدا به‌کار ده‌بریت. هه‌ردوکیان به‌شپوه‌ی گولۆ و به‌لاشه‌ی مردوودا ده‌کریت، تا بۆنی مردووه‌که بشاریته‌وه. و

شوینەکی خۆمدا دانیشتم و ویستم وەک دەسپێکی سەفەرەکه له
رەشایی دەرەوه بروانم، بەلام ئیتر نەمدەتوانی، سەیری ژوور سەری
خۆم کرد، چەمەدانییەکه نەما بوو، کەسێ پری دابووێه و بردبووی،
کەسێک گالتەیهکی بێ تامی له گەڵ کردبووم، دەستم گرت
بە دەموچاومەوه و بیرم لهوه کردەوه که نابیت لهوه زیاتر هەڵپه بکەم.

تیگەیشتم که زۆر شت بە دەست مرۆف نییه، ژیان خەونه
تیپه ریوه کانه و تەفسیر دەکریت، ژیان جۆلانهی خەیاڵی رۆژانیکه که
هەرگیز تەمەنمان پتی ناگات، ژیان دەستپێکی سەربرده کانه. دەمویست
هواسم کۆ بکەمەوه و یهک جار بەرا بردووم یان ئاییندەمدا تیپه پریم.
دەزانم کاتیک بوونیا م بەرێدا دەروات قاجیکی پیش دەکەویت و قاجیکی
دوا، وختیک دەههستیت وەک پهروانه به قوتوی ئاوتنه یه کدا به دیوارهوه
دەدوریت، بەلام گێژ بووبووم، نەمدەزانی بگه ریمهوه بۆ رابردوو یان بیر
له ئایینده بکەمەوه، له خۆوه بیرم کهوتەوه زەمانیک له سەر چرپا
چلکنه که نووستبووم و دوو مؤمدانی کۆن به ژوور سەر مهوه بوو که
خەرمانه ی تهواونه کراویان دهخسته سەر دیواره که، هەرچهند پئویست
به بوونی ئەو دوو خەرمانه یه نه بوو، به لام بۆ پیرۆز کردنی ئەو ساته
بێگهردانه دیواری بهرامبەر وەکو میحرابی لێ هاتبوو، دوو میحراب له
توی یه کتردا، له ناویاندا رووناکییه کی سهوز دهگهرا، له ژێر ئەو گره
سهوزەدا، گەنجیکی کاکل پەرتیشان تاری دهژهنی و بۆنی شەراب له
زاری دههات، دهیانگوت که شیخ کۆلان به کۆلان گه رابوو تا ئەوی
دۆزیبووهوه، وتبووی: کورە به لاریدا مه رۆ! لاوه که له حه ژمه تدا وتبووی
چی بکەم؟ شیخ وتبووی له گەڵ ئیمه وەرە. تا به یان ئەنگوتبوو شیخ
مونا جاتی خویند و هوهای کیشا، گەنجە لاوازه که زۆر برسی بوو،

خۆشى نەيزانىبوو، تارى دەژەنى و بۆنى شەراب لە ھەناسەى دەھات،
كە سپىدەى دابوو ئەو لە برسان گيانى سپاردبوو، شىخ فيغانى كرد كە
ئىمە ھەفتا ساڵ....

سەرم راوھشاندا تا وینەى ناوژەنىم بگۆرئى، شەمەنەفەر تەكانىكى
توندى دا و بەئاژىر لىدانەو ھەم خىرايىيەكەى كەم بوو، ھەموو شتىك
لەو تارىكيەدا ئارام بوو، رىتمى توندى چەرخەكانى ھىواش بوو، ھەم
شەمەنەفەر وەستا، بىدەنگىيەك بالى كىشا كە بۆنى دل لەسەر
خۆچوونى دەدا، تامى سەكەكانى ەھدى دەقيانوس لە دەمدا، تامى
تفتى مەرگ.

چەند ھەزم لە كانادا كردبوو، ھەزم دەكرد خۆر گەرمتەر بىت، ھالۆى
گەرمى لە چاوەكانمەو ھەم بىتە دەرى و كەس لە كۆلان نەبىت، كەى بوو؟ تۆ
بىرتە؟ كانادايەك كرى و لەسەر قادرمەكانى ئەودىو دەركەى ھەوشەو
دانىشتەم و دەم بەلىوى شووشەكەيەو، پاسكىل سوارىك بەكۆلندا
تەپەرى و من دەمخواردو، پەپوولەيەك بەلفەرەى بوو، لە دىوارى
پرگولئى مالانى بەرامبەرەو بەرەو رووى من ھات و دووركەوتەو، من
دەمخواردو. سەرم بەرز كردبوو ھەم بەھەردوو دەست ئەو شووشە
ساردەم گرتبوو كە نەبادا بگەوتت، پاشان ھەناسەيەكى نويم ھەلكىشا،
بەم سەراوسەرى كۆلندا چاويك گىرا نەكا تىنووەكان بگەن، جارىكى
تر خواردمەو، دەنگى رادىو دەھات، ھەلبەتە دايكەم نووستبوو، خەلكى
گەرەك نووستبوون، ھىشتا جەناب سەرھەنگى دراوسىمان
نەگەر ابوو، رۆژنامە بەدەست، بەدەم عارەقەشتنەو، تىنو.

ھىشتا "باسى" ئەو كورپۆلكە رەشتالەى چاوانىكى برىقەدارى ھەبوو،
لە پەنجەرەى مالى بەرزەكەيانەو چاوى دەبرىيە ھەوشەكەى ئىمە،

نه هاتبوو تا له بهرام بهرم بوه ستیټ و له قاچه دريژه و باريکه کانم
بروانیټ و دواتر هیواش کوشم هه لبداته وه و سهیری بکات، هه رچه ند
بیرم کرده وه مانای ئه م کاره تینه گه یشتم و دواي ئه وه هه رگیز ئه و کوره
جاریکی تر له په نجه ره که یانه وه سهیری هه وشه که مانای نه کرد، بۆ کوئی
چوو بوو؟ ئایا وای خه یال کرد بوو، که من شتی کم له و دزیبوو له ژیر
کوشمه وه شار دبوومه وه؟ وتی په روانه و په روانه یه که دای له بال و
به سه رمانه وه فری.

هیشتا کانا دا که م ته واو نه کرد بوو که بیده نگییه کی سهیر سه رتاسه ری
کولانی ته نی، له و بیده نگییه دا بوو من ناگایانه خه وتم، یان رهنگه له
خه ویکي دريژ وه خه بهر هاتیم تا نارام بگرم، که چاوم کرده وه رۆژ بوو،
من له شه مه نه فه ردا نه بووم، خۆره که ی زۆر گه رم بوو، عه رد قلیشی
ترسناکی تی بوو بوو، بیرم نییه که در کودال بوو یان میترگ، کویره
شونیک بوو که ژنانیکی بيشومار سه رقالی کاربوون، ژنانیکی رووت
که مه مکه شوړه کانیا ن دابوو به شانیا ندا تا به رده ستیا ن نه گریټ،
به داسی گه وره دره ویا ن ده کرد و ده چوونه پیشی، که باش لیم روانی
هه موو ژنه کان خۆم بوون، خه ریک بوو شاخم لی برویت... من؟ یانی
مه مکه کانم ئه وه نده کشابوون که ناچار بووم بیانده م به ملاولای شانمدا؟
ماندوو یه تییه که له که لله ی سه رمه وه دهستی پی کرد که تانوکی پیم
دههات و دهچوو. ئایا ئه م هه موو ژنه من بوو؟ مه گه ر ده بوو؟

یه کیک له ژنه کان که منی دی لیم هاته پیشی و وتی "لیره له گه ل نیمه
ده مینیته وه؟"

"من؟ نا... ده مه ویت بگه ریتمه وه"

وهک هه ویر له ژیر ئه و گه رما به تینه دا کشابوو، وهک دلۆپی مۆم قه تره

قهتره تکا، نه متوانی لئی بړوانم، روم وهرگیړا، له پړ شه مه نه فهریکم
 بیني له ولاره وهستا بوو، پیره میړدیکی قه مېوور دهرگه ی په کییک له
 فارگونه کانی کردبووه وه، به ده ست راوه شانندن دهیویست شتیک بلی،
 پیم هه لگرت و به ره و رووی رام کرد، کاتیک گه ی شتمه لای
 شه مه نه فهرکه وتی "خهریک بوو جی بمینی.. هااا؟ ئه گهر من نه هاتمایه
 خوا دهیزانی چی رووی ددها" سواربووم و خیرا خوّم گه یانده کابینه ی
 ژماره بیست و چوار، له سه ر کورسییه که ی خوّم دانیشتم، بی ئه وه ی
 نیگایه کی دهره وه بکه م، بریارم دا ئیتر له جیی خوّم نه جوولیم،
 شه مه نه فهرکه فیکه ی کیشا و که وته ری، من هه ستم به ئارامی کرد،
 به لام سه رتاپای گیانم هاواری ده کرد، ده تگوت له چه ند لایه که وه رام
 ده کیشن و ئیسقانه کانم له یه ک جیا ده که نه وه، ده تگوت قژم ده سکه نه
 ده که ن و ئه ندیشم پارچه پارچه، پارچه پارچه یه کی په راگنده که
 هه ریه که ی له لایه ک که وتبوو، سه رمام بوو، موچوورکه م پیدا ده ات،
 دواتر یه کباره گرم گرت.. چ مه رگم بوو؟

ئایا بۆ ئه وه ی ئارامی به ده سته به یتم ده بیت بیر له سالانی دواتر
 بکه مه وه؟ بۆ ناتوانم هه واسم کۆ بکه مه وه، له رزیو و فره فر له زمه ندا
 خول ده خوّم. ده نگی باسی ده ژنه قم که ده لیت په روانه و من وه ک
 په روانه یه ک له م زمه نه وه هه لده فریم و ده چه زمه نیکی تر ده نیشمه وه،
 له سه ر ئه م قه له مدانه وه بۆ سه ر ئه و قه له مدان.

ئایا دیسانه وه دلم بۆ باوکم ته نگ بوو؟ ئایا پیویست بوو له بهر مؤله تی
 چه ند مانگیک، کۆشم بۆ خاوه ن ماله که مان هه لیده مه وه و بلیم "زور
 باشه"؟ یان دهردی من پیوه ندیی به سالانی دواتره وه هه بوو؟ ئه وه ندده
 په رییشان بووم که نه مده زانی، له پړ شتیک له زه ینمه وه فری و دلم

لەسەر خۆچوو، دەنگی دوور دەستی ئۆكۆردیۆنی پیاوھ نابیناکەم بیست،
پیاویك وەك ئەوھى بیەویت مەسەلە یەكی گرینگ بسەلیت، بە پروا
بە خۆبوونیكى تەواو وە لە ژیر لیو وە دەچیری "ئەى رۆژگارى نەخش و
نیگارەن" رق قورگی گرتبووم، خۆنەویستەنە جانتاکەم ھەلگرت،
بەقارمەکانی قاوھخانەى فیردەوسییدا چومە خوارى، چومە
دەستشویبەكە، دەرگەكەم بەسەر تۆدا قفل کرد.

سەیریكى خۆم لە ئاوینەكەدا کرد تا بزائەم چەند سالەم؟ چەند سال
بەسەر ئەو سالانەدا تێپەریوھە كە تەرمیكەم بەدەستەوھە ما بوو؟ ویستم
ببینم ئایا دەكریت بیرى خۆم بێنمەوھە رۆژیک لە رابردوودا بەسواری
شەمەنەفەریك لە تاریكیدا بۆ شوینیكى نادیار دەریشتەم؟ سرنجەم
پركردوو چەقاندەمە دەمارم، بەلام دیسان دەستم رووشا و چەند دلۆپە
خوینیك تەكایە سەر عەردەكە، ئیستە بەناسانی دەنگی ئۆكۆردیۆن
دەبیستەرا، من چاوم پرى بووھە دلۆپە خوینەكان كە نەینى ئامیز و
خۆلەمیشى دەیاننەواند، بیرم كردهوھە بۆ خوینی من سوور نییە؟ دەستم
بەلیواری دەستشۆرەكەوھە گرت تا نەكەوم، قاچەكانم دەلەرزین، پالم
بەدەرگەكەوھە دا و دواتر وەك چرا داگیرسام، وتم "بۆ ئیوھە؟"

بابەتى دارشتنى من وەك ھەمیشە ھەلیتوپلیت بوو، من قسەى دلەم
نووسى، نووسیم قەمبوروھەكان تلیاکی بوون و ئیمەى قەلەمدانییەکانیش
ھەموو عارەق خۆر، لی زۆرى نەخایاند كە ئیمەش روومان كرده تەزریق
و مۆرفین، ئیمە لە كەلكەوتبووین و كەس نەیدەویست گوناھمان لە
ئەستۆ بگریت، مامۆستای دارشتنمان پیرەمێردیک بوو، چاوی ئیمە
بوو، ھاتبووھە بەر ھەیوانی ژووری ئۆفیس تا لە ناو ئەو ھەموو كچە
سوورمەیی پۆشەدا من بدۆزیتەوھە، منیش نائومیدم نەکرد، بەرھەو رووی

رۆشتم و وتم "ئاغا.. به دواى مندا دهگه پييت؟"

"به لى.. به لى گيانه كه م"

له قادرمه كان هاته خوارى و وتى "ئه و دارشته خوت نووسيوته؟"

من شهيتان بووم، چهند جار يك به سهر و قه لافه ته كوله كه يمدا
هه لروانى و نيگايه كى پيگه نين تاميزم رشته چاوه كانيبه وه، ويستم بلّيم
دلسوزى جه نابتم، به لام له دهمم دهرپه پى:

"به چكه مراوييه ناشرينه كه"

ههردووكمان پيگه نين، وتى "ئهى هاروهاج"

سه عاته زيويينه كهى به رباخه لى دهرهينا و وتى "زور باشه.."

نووسيوته قهيدى نيبه، به لام ئيتر له م شتانه مه نووسه"

زهنگى وانهى سييه م لى درا و من دووباره تيكه ل به سوورمه يى
پوشه كان بووم، تا كهس نه زانيت چ حال يكم هه يه، وهك ئه وهى هه له م
كرد بيت.

دهنگه هايه كم بيست، تهق.. تهق.. تهق.. تهق، دهنگى پيالوه پاژنه
به رزه كانى خوم بوو؟ له ژوور يكي گه وره دا دهروشتم و كورپك دهگريا و
له باوه شمدا دهستم به روويدا دههينا، كه هه ناسه ي دهيدا له گه ردنم
حال يكي خوشى ده دامى، منيش به هپواشى ده مكيشا به پشتيدا و رام
ده ژهند، ژير بووه وه و خوى لى كه وت، مندالى خوم بوو، به لام كهى ئه وم
بوو بوو؟ ليكى به سهر گه ردنمدا دهرژا و هيزى ده دامى كه ديسانه وه
بروم.

حال يكي خوشم هه بوو، له و ژووره گه وره يه دا به و پيالوه پاژنه
به رزانه وه دهروشتم كه له پر منداله كه م ميزى پيدا كردم و هه موو

جمله‌کانمی تهر کرد، له دلی خوئدا وتم به‌خیر نه‌یه‌مه‌وه، بۆ بیرم چوو
دایبی پی هه‌لگرم. ئه‌گهر ئه‌م شتانه‌م له خه‌ودا ببینیایه‌ وایک
ده‌دراپه‌وه که مین مانای سامانی زۆره، به‌لام چ سوودیکی هه‌بوو که
هه‌موو شته‌کان له بیداریدا روویان ده‌دا.

منداله‌که‌م له‌سه‌ر عه‌رده‌که راکیشا، ده‌رپیکه‌یم داکنه‌ند و بۆ ئه‌وه‌ی
دایبی پی هه‌لگرم. سه‌یرم کرد منداله‌که‌م ئیتر مندال نه‌بوو، پیاویک
بوو، به‌هه‌مان کلاوی شاپواو بۆینباخی باریک، به‌هه‌مان چاکه‌ت و
پانتۆلی خۆله‌میشی خه‌تخت، که چاوی به‌من کهوت کلاوه‌که‌ی له‌ سه‌ری
داگرت و که‌میک به‌فیزه‌وه نوشتایه‌وه.

گیژ و مه‌نگ سه‌یری په‌له‌ خوینه‌کانم ده‌کرد، سرنجه‌که‌م له‌ ده‌ستم
ده‌ره‌ینا و سووتانیک به‌له‌زه‌وه نیشته‌ سه‌ر رووی پیستم، چاوه‌کانم
داخست ده‌نگی خیرا و یه‌ک ریتمی شه‌مه‌نه‌فه‌رم که‌وته به‌رگویی. تریه‌ی
دلم ئاسایی بووه‌وه، ده‌نگی ته‌پلی گه‌وره و بچووک ده‌هات، هه‌موویان
پیکه‌وه به‌سه‌روایه‌ک.

که‌ چاوم کرده‌وه شه‌مه‌نه‌فه‌ر له‌ تاریکدا ده‌رۆیشت و من سه‌رم نابوو
به‌شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌یه‌وه، ده‌ره‌وه تاریک بوو، هه‌ستم به‌ئارامی
ده‌کرد، هه‌مان ئه‌و شته‌ی تۆ ئاهت بۆ هه‌لده‌کیشا و لپی مه‌حروم بوویت،
باش ده‌ترانی ئه‌گهر دلت به‌و ژنه‌ نه‌دۆراندابا، ناچار نه‌بوویت بری
تلیاک و مه‌شروبه‌که‌ت زیاد بکه‌یت.

ئه‌وه‌نده‌ قه‌رزاری خۆت بوویت که‌ نه‌ته‌توانی له‌به‌ر ئاوینه‌دا سه‌ر به‌رز
بکه‌یته‌وه و سه‌یری خۆت بکه‌یت، ئایا ئه‌م قه‌رزارییه‌ له‌ به‌ئاسانگرتنی
تۆوه‌ هاتبووه‌کایه‌وه؟ ره‌نگه‌ واییت و ره‌نگه‌ واشنه‌بیت، ئایا گوناخت
کردبوو که‌سیکت خۆش ده‌ویست؟ ئه‌ویش قه‌حبه‌یه‌ک که‌ شوینیکی بۆ

غرور و کهرامه‌تی تۆ نه‌هیشتبوووه. وتم دهرانیت ریگهی کۆتایی چییه؟
تۆ سهرت بادا یانی که نا، گوتم به‌ده‌زییه‌ک هه‌موو مه‌سه‌له‌ی تۆ حل
ده‌بیت، ته‌زریق دهرانیت؟ نه‌گهر ناچاربیت فی‌ر ده‌بیت و نه‌گهر فی‌ر
نه‌بوویت، ههر کاتیک ناچار بوویت بیوه‌شینۆ و ته‌زریق بکه‌یت، وریا به
ده‌ستت نه‌له‌رزۆ، نازار ده‌داته پیسته‌که‌ت.

ده‌بینی که‌وتوو مه‌ته چ روژیکه‌وه؟ ته‌زریقیی بووم، ئیتر به‌کیشان ئیش
ناروات، ته‌نانه‌ت ته‌زریقیش ئۆخژنم نادا. خوینبازی ده‌که‌م. که
سرنجه‌که‌م خالی کرد، ئینجا که‌میک خوین دهرده‌کیشم و تیی
ده‌که‌مه‌وه، جارتیکه‌که‌میک خوین دهرده‌هینم و تیی ده‌که‌مه‌وه. ئای..
ره‌نگه‌.. ره‌نگه‌. ئیشیکه‌که‌میک بو‌گه‌نه، گویت لئیه؟ جه‌سته‌م کوتراو ماندوووه،
ده‌لئیی ئیسقانه‌کانم سیمکیشی ده‌که‌ن، ده‌لئیی پارچه‌ پارچه‌م ده‌که‌ن و
سه‌ره‌له‌نوۆ دروستم ده‌که‌نه‌وه، نه‌وه‌ی که‌ سه‌رم ده‌خه‌مه‌ نیوان
ده‌سته‌کانمه‌وه و خۆم راده‌ژهنم، ته‌نیا له‌به‌ره‌ئه‌وه‌یه که‌ ئیتر نامه‌ویت
زه‌ینم له‌سه‌ر شتیک کۆ بکه‌مه‌وه، ده‌مه‌ویت به‌به‌رده‌وامی وینه‌ی زه‌ینم
بگۆریت، له‌ حالی خۆم تۆ ناگه‌م؟ له‌ برسیتی تۆ ناگه‌م.. نه‌ خه‌و و نه
بیداری دهرانم.. نازارم هه‌یه و دل‌م ته‌نگه‌.

روژیک له‌ برسا هاتمه‌ ده‌رۆ، رووسه‌رییه ماشییه‌که‌م دابوو به‌سه‌رما
و له‌ ژیر گه‌ردنمه‌وه توند گریم دابوو، مانتۆیه‌کی ره‌شم له‌به‌رکردبوو،
ته‌کسییه‌کم گرت و وتم بمگه‌یه‌نه سه‌نته‌ری شار. دووکانه‌کان داخرا بوون
و ده‌نگی نامۆ ده‌هات، خه‌لک رژابوووه سه‌ر جاده‌ و مندال و گه‌وره‌ و ژن
و پیاو هه‌موو سنگیان ده‌کوتا و حسین.. حسینیان ده‌کرد، له‌ قه‌راغ
جاده‌که‌دا وه‌ستام سه‌رنجم دایه‌ کۆمه‌لێک، که‌ وه‌ک مریشکی سه‌رپراو
هه‌لبه‌ز و دابه‌زیان ده‌کرد، گریانم هات، له‌ دلێ خۆمدا وتم بۆ

پيغهمبەرەكەيان ئەمە ناكەن، كەچى بۆ ئەمە بزانە چى دەكەن، جوان نىيە؟

چۆن گورىان دەخواردەو، برسىيان نەدەبوو؟ بۆ هيچ دووكانىك نەكرا بوو، بۆ نانه واکان نانيان نەدەبرژاند؟ لە بەردەم مزگەوتى "شوش" ھو تى پەريم، سەوزبوو، بۆنى قىمەى ئىمام حسين دەھات، بونيامى مەست دەکرد، چوومە ژوورئى، ھەموو رەشىپوشانى دنيا لەوئى بوون و قاپى پر لە قىمە دەستا و دەستى دەکرد. ھەستم بەغوربەتکرد، وەلى دلم دا بەدەرياو و چوومە پيشى، بە پياويك كە لە بەردەرگەى ژناندا وەستابوو، وتم "ئاغا خواردنیش دەدەيت بەمن؟" پيکەنى سەيرىكى سەرتاپامى کرد و وتى "بۆ ناتدەمى؟ .. ئەمىرۆ نايبت كەس برسى بيت" قاپىك خواردنم وەرگرت و ھاتم برۆمەو بۆ كۆلانى خۆمان، ژنىك بەردەمى گرتم و وتى:

"مەگەر نەمگوت سەرت داپۆشە"

وتم "من؟"

وتى "بەلى قەحبە.. تو"

وتم "من.. خو نيم!"

ئەوھندە توند دای بەژىر قاپەكەمدا كە خواردەنەكە رژايە سەر زوويەكە و دام لە پرمەى گريان و كەوتمە سەر ئەژنۆ، كە بەدەست پلى گۆشتە رژاوەكەم كۆ دەكردەو، نەفرەتم کرد، بەلام گازیكم لە دەستم گرت و گوتم خوانەكات. توورە بووبووم و شتىك لە سنگمدا قورس و قورستر دەبوو، برسيم بوو، بۆنى قىمە شىتى دەكردم، پاروويەكم خستە دەممەو، بەلام گريان نەيدەھيشت پارووەكە قوت بەدم، تفم کردەو. ھەزم دەکرد بگەرپمەو، دەبوو بۆ كوئى بگەرپمەو؟ بۆ ھەر شوينىك

بگه رامایه ته وه گرینگ نه بوو، گرینگ نه بوو که ئیستا نیم و نه بووم.
به برسیتی بۆ رۆژگاری نه خش و نیگاران گه رامه وه، تا گه یستمه وه
ماله وه شه و به سه ردا هات، له ژووره وه له سه رخۆ چووم، ده رگه یه که
کرایه وه و من دیسانه وه له نیوان وینه دیرینه کانا جیمام،
قاومه خانه یه کی گه وره به لێواری هه لدیریکه وه بوو که دیواره کانی هه مووی
له تۆری جالجالۆکه بوو، بۆ خۆی تابلۆیه که بوو له تۆری جالجالۆکه. له
نیو نه وه هه موو ته ونه ناریک و نائهنداز هه ییه دا هه زار جالجالۆکه،
ژووریکه ته و او بیان دروست کرد بوو، ژووریکه پر له ته م و خۆله میشی،
که له هه ر لایه که وه لیم ده روانی، دوا یین خالی دنیا م لێوه ده دی.

له پشتی تۆره کانه وه پیره میردیکه قه مبوور پیا له ی ده شور د و چای
لی دهن ا و له گه لیشیاندا ئاوازیکی رادیۆکه ی له ژیر لێوییه وه ده وته وه،
ورته ورتیک که روون نه بوو، چوومه پێشی و بانگم کرد، دهنگی من له
تال یان تۆری جالجالۆکه که وه تی نه ده پیری، به لام من ورته ورتی نه وم
ده بیست، قوولپه قوولپی سه ما وهره که م ده ژنه فت و که چی هه رچه ند
هاوارم ده کرد نه و نه یه ده بیست، تونیم بوو، هه زم له چا ده کرد، سه پیری
ده وروویه رم کرد به لکه ریگه یه که په یدا بکه م، له ناو قاوه خانه ی تۆری
جالجالۆکه دا رووباریکی که فکروو تی ده پیری، رووباریکی مه رزیی له
کانییه که که له شوینیکه تره وه هه لده قوولپی، ده بووه هه وت لق.

پیره میرده قه مبووره که زه رده خه نه ی کرد و له ژیر لێوه وه خویندی
"هه تار هه وت شاری عه شق گه را ...".

من دهنگی نه وم به روونی ده بیست، هه ر له به رته وه شه چوومه پێشه وه و
دیسانه وه به دهنگی به رز بانگم کرد، به لام وه که نه وه ی له وه دیو زه مانیکه
زۆره وه له پێش کتوێک یان دنیا یه کی تره وه بانگی بکه ن. رهنگه دهنگیک

له قورگمه وه دهرنه هاتبیت، نازانم. دام له بال و به سووکی په روانه یه ک
چوومه وه سهر یاده وهرییه کان، له رابردووه بۆ ئایینده، هه روا به و
ساده یییه .. بینیم که له سووخی تۆدا له پزیشکی دادوهری له
مهیتخانه یه کدا دانیشتووم.

له ژووړیکی گه وره له سهر مۆبیلیکی ئوخرای دانیشتبووم، دوکتۆریک
به سه دریییه کی سپیییه وه له ویدیو میزه که یه وه بوو، مردوویه ک به رامبه ر
من له سهر دهسته به ره یه ک نووستبوو، زه وییه که ته ر بوو، راره و
سالۆنه کان ته ر بوون و له هه ر لایه کدا چهند مردوویه ک خه وتبوون. زۆرم
برسیبوو، هیچ ریگه یه کی تر نه بوو، من دهبا پیلاره کانم بخواردایه،
پیلاره کانم ته ر بوو، من بنی هه ردووکیانم به یه که وه چه سپاندو و نابهدل
قه پم به و پیلاره ره شانده ده کرد، خه ریکبوو برشیمه وه، به لام
ناچار بووم. کاتیک دوا یه مین پارچه م ده خوارد، پیاویک که دهستی
کچۆله یه کی هه شت نۆ سالانی گرتبوو هاته ژووهره وه، کچه که سهر و
قژی ئالۆسکابوو ده گریا، من قیژاندم:

"بۆ هیناوته بۆ ئیره؟"

وتی "ئه م کچه م نه خو شه"

وتم "باشه .. بۆ ئیره؟ .. بییه بۆ دوکتۆر"

وتی "نا ده یه ویت بمریت .. هاتوو وه هفاتنامه که ی بۆ دهر بکه م"

وتم "خۆ هیشتا نه مردوو"

وتی "ده یه ویت بمریت، ئه سلنه حالی باش نییه، که مرد من به چ
شیوه یه ک تهرمه که ی به ینم بۆ ئیره؟ سهره رای ئه مه چی له سهره که
بکه م؟"

كچەكە ئەسكەناسىكى بىست تومەنىي لە دەستا بوو، ھەزى دەكرد
بىگۆرپتەو بەئەسكەناسە پىنج سەد تومەنىيەكەى دكتور. دوكتور
ئاورپىكى داىەو ھە بۆ لای من "ئىشى چى بوو؟" وتم قەلەمدانىي بوو،
دەزانىت من لە شەست سال پىش ئىستاو ھەدايدا دەگەریم، تۆش
دەیناسیت؟ سەرم خستە ناو دەستەكانمەو ھە خۆم راوھشاندا تا وینەى
ناوزەینم بگۆرپت.

گۆتم بەدەرزىيەك كۆتايى بەمەسەلەكە بەینە، ھەندىك كات بۆ ئەوھى
شتىك بمىنپتەو ھە دەبى قوربانىي بەدەيت.

وتت "وازام لى بىنە"

وتم "من؟" بەلام تۆ نەتبىستوو من زۆر نىگەران بووم.

وتت "تكا دەكەم"

قەھبەكە پىكەنى و وتى "خۆت بكوژە تا وازت لى بەینم"

"چۆن؟"

"بەدەرزىيەك"

تۆ لە توورەييدا دەلەرزىيت و وتت "لیرە برۆ"

وتى "تۆ لیرە برۆ" خیرا خیرا ھىلكەى دەشكاند و چاوەكانى خىر
بووبووھە.

وتت "تۆ قابىلى باشبوون نیت.. ھەسوودیت.. بەغىلیت.. بى
ماریفەتى.. تى دەگەیت؟ من دانیام بەدەستى كەسىك زەرەت
خواردووھ، ھەز دەكەم بزەنم بەدەستى كى؟ بلى؟ بلى ئەسلەن تۆ كىیت؟
لە كوئوھ ھاتوو؟ بەدواى چیدا دەگەرپت؟"

"به تو چی؟"

دهتویست له کوټاییدا له سه رخو و به نه ده به وه قسه بکات، دهتویست پیش هر شتیک ئینسان بیت، وهلی روژ به روژ ده به نگر ده بوو، له سه ر شان و لاملیت روانی، که وهک ژنانی پیش میژوو، له په له و چلکدا گه پ بوووو.. به پیکه نینه کانی.. به جولهی دهسته کانی.. به نیگا کردنیدا که ئیتر هیچیان ژنانه نه بوون، ناسکیه تی تیدا نه بوو، له ناژه لیک ده چوو که تنیا له بهر به رده و امیدان به ژیان هرچییه کی دست ده که ویت دهیخوات. خو پرییه کانی دهینایه ماله که، چونکه نه وان پیداندا هله دها، وایده زانی ژنه شاهنگه.

هرچهند نه و ده به نگر ده بیت، تو عاشقتری ده بیت، فه له مدانکیش و نیگارکیشی کی دست زربوویت، که روژ به روژ کاره کانت بی رهنگتر و هر زانتر ده بوو، به راده به که که کوپیکارییه کانت به هه زار فرتوفیل بو ساغ ده کرایه وه، ئیتر هیچ که سیک بو کاریک رای نه ده سپاردیت، نه وینه به که، نه چه مه نزاریک، نه نه سپیک، نه گولدانیک، هیچ روژه کانت ناخوش تی ده پهرین، ده ست نه ده چوو هیچ کاریک، له سستی هینده راکشاندا مابوویته وه، که نه گه له بهر تیکه به که نان نه بوایه هر نه ده جولایت، به لام ناچار بوویت جار جاریک کتیبیک له کتیبخانه که تدا هه لگريت و پرویته دره وه و به به هایه کی هه رزان بیفروشی، تا نانیک.. مه شروپیک یان تلپاکی پی بکريت و خیرا بو ماله وه بگه رییته وه.

زه مانیکت به بیر خوت هینایه وه، که کاتیک به یانیا ن له خه و راده بوویت، به یادی نه و پی ده که نیت، ناماده بوویت دست به دیته هر کاریک بو نه وهی خو شحالی بکیت، ئاینده ت به یادی نه و تو مار کردبوو، زهینت بی نه و نارامی نه بوو، ئایا عاشقی سیمای جوانی بوووویت؟

نهك ته نيا دتويست، بهلكه ته واوي گهرديلهي له شت داواي گهردي له شي نه وي دهكرد، هاوارت دهكرد كه پيوستته و ناواتته له گهل نه ودا به ته نيا له م دنيايه دا بمينيته وه و همووشتيك له بوومه له رزهيه كدا ويران ببیت. به لام باش ده تزاني كه هر چيوپه رچييه كاني نه وديو ديواي ماله كته، هه ناسه دهن و به پيدا دهرون، هر چاريك نه و ببين كلكيكي بو ده له قين و ده يخه نه وه داوه كه، نه و ناسان.. چهند ناسان ده روات! خوژگا له بيرت ده چوووه، دوو بروي كه واني، دوو چاوي رهش و نيتر هيچ، يهك توپه ل قزي ره شي شاننه كراو و نيتر هيچ، ليو تهر و نيوه كراوه كه ده تكوت تازه له ماچيک هه لگيراوه و هيشتا تيرنه بووه و نيتر هيچ؟

نا.. هه زاران شتي تر بوو كه له بيرت نه ده چوووه.

به داوي مندا چاريكي تر كه وتيته وه ري، جله كانه له به ركرد، كراس، پانتول، قه مسه له، كلاوي كه پكه چ، هه مان جلي كوڼ، نايا ده چوووت په روانه بگريت؟ خوژيا سه ريكت له و دوسته مده دا كه له سه ر پردي رومي مالاكي هه يه، له په روانه ي رهنكاو رهنكا، سالاوت له سه ر بازه كانزايييه كاني سه ر كو لانه كان بگردايه تا هه ست به نارامي بكه يت، له نيو كو لاني نه و باخانه دا كو رانيت له ژير ليوه وه بگوتبا، يان فيكه ت بكي شابا!

كاتيك له مال هاتيه ته ده ري له بيري نه وده دا بوويت كه چوڼ ده توانریت تو به كاريك راسپيرن؛ نه سپيک، چه مه نزاريك، بونياميک، سروشتيكي بيگيان، هر چييه ك بيت بتوانيت سهرت گهرم بکات، پارهيه ك بکات و تلياک و مه شروبي پي بکريت و به په له بگه رپته وه بو ماله وه، پيش نه وه ي كه سپيک بتناسيته وه، پيش خوژئا و ابوون؟

شه قامی "مه نوچه هری" جمه‌ی دههات و پاره‌گۆره‌کان له‌و ناوه ده‌خولانه‌وه، پاره‌ی ئەم و ئەویان کاش ده‌کرد، شوپوشه‌وقیکیان هه‌بوو، پیکه‌نین له‌سه‌ر لیویان ون نه‌ده‌بوو. قه‌سابه‌کان چاوه‌ریی خۆرئاوا بوون بوون تا گلۆپ له‌سه‌ر دوگی ئاژه‌له‌کانیان هه‌لبکه‌ن، ئۆتۆمبیله‌کان خاویان ده‌کرد و عه‌ره‌بانه‌کان به‌باره‌کانیان هه‌وه‌ ده‌هاتن و ده‌چوون.

چهند ده‌لایک و دوو پاسه‌وان له‌ به‌رده‌م دووکانی شه‌ربه‌تفرۆشی‌کدا، شه‌ربه‌تی ئەفلاتونیان ده‌نۆشی و یه‌کیکیان کۆمه‌لیک ئەسکه‌ناسی له‌ ده‌ستدا بوو به‌ده‌م خواردنه‌وه‌وه به‌ده‌ستیک ده‌یژمارد. ئیمه‌ش رۆژگاریک چووینه بازار سکه‌مان خسته‌ ده‌ست ئەو پاره‌گۆره‌انه‌وه تا بۆمان کاشبکه‌ن، هه‌ندیک زیاتر یان هه‌ندیک که‌متر، جیاوازی چیه‌؟ به‌لام تۆ ئیتر هیچت نییه، ئەو قه‌حبه‌یه چهن‌دین جار به‌تۆی گوتبوو "ئەسپێ له‌ به‌خالتا سه‌وزه‌له‌ خانم ده‌لێت"

له‌ ئاپۆره‌ی پاره‌گۆره‌کان تۆ پهریت و به‌ئاراسته‌ی قه‌له‌مدانییه‌کاندا رۆشتیت. دوو کۆتر له‌سه‌ر ستاره‌یه‌ک به‌ره‌و لای دره‌خته‌کانی ئەوپه‌ری ته‌لاره‌که هه‌لفهرین، ژنیکی بالابه‌رز گۆزه‌یه‌کی پری گه‌یاندبووه سه‌ر سه‌کۆی به‌ر ماییان و سه‌یری دواوه‌ی ده‌کرد، پۆلیک قه‌له‌ره‌ش له‌سه‌ر دره‌ختیکی وشک هه‌لنیشتبوون، هه‌لۆیه‌ک له‌سه‌ر دارێک جیی خۆی خۆش ده‌کرد. چوووته پێشتر، ئەو هه‌موو تابلۆیه .. کامه‌یان ئیشی تۆ بوو؟ هیچت له‌ بیره؟ رۆشتیت.. چهند بێمانا!

ماسیگره‌کانت بینی که‌ عاره‌قیان ده‌ردابوو، له‌ ده‌وری تۆری پڕ له‌ ماسی ئەلقه‌یان به‌ستبوو، کاتی دابه‌شکردن بوو، له‌ولاوه ژنیک ده‌ستی مندالیکی گرتبوو داره‌داری پۆ ده‌کرد. پیاویکی موو بۆر عاره‌قی ناوچه‌وانی ده‌سپری و بۆ ئەوه‌ی گرینگی به‌تۆ بدات چاوی بریبوووه

خیراویک، یان رهنکه له چوارچپوهیه کی قاوه پیدا جیگیر بمینیتته وه. گهیشیتته هونه رستانی "ئیرۆمیان" و له پیشیاندا وهستایت، ئهسپهکان به حیله کییشان له چوارچپوه که وه غاریان دابووه ده ری و پیاویک که به دواياندا رای ده کرد، به هه ناسه برکیوه گهیشت، دهستی به شیوه ی چه تر له سه ر چاوه کانی گرتبوو، له ئاسۆی دهروانی، له تابلۆیه کی تر دا قاپیکی پر له تریی یاقوتی بریقه دار سه رنجتی راده کیشا. کوتری سه ر درهختی قهراخ جاده که چاوی بریبوووه شه قامه که و چاوه ریوو تو برۆیت و چه شه ی بکات، چوویته دووکانه که وه و سهیری دار و دیواریت ده کرد، په رده یه کی گه وره له به رامبه رت بوو، که ئاویکی زولالی به هیواشی لیوه ده ریوی، له تاشه به ریگ دور ده که وته وه و به ریوی خویدا ده ریوی، په یکه ری فه رهاد له سه ر ئه و تاشه به رده مابوووه، دهنگی سیسرک له دووره دست ده هات، بیگومان له وی که یفیان له بونی توپیو ده هات.

ئیرۆمیان له ناوه راستی دووکانه که دا له سه ر ستان دیک پشت به تابلۆی شیرین و فه رهاد به دیار تابلۆیه کی تره وه چه نه ی دها، دایکی له سووچیکی دووکانه که دا له سه ر کورسییه کی بچووک دانیشتبوو، به ده مووچاویکی چرچ و لۆچ و قژه سپییه که یه وه که له هه ردوو لای له چکه که یه وه هاتبووه ده ری، به خاوی خه ریکی ملپچ چننبوو، هه مان ملپچی ئه رخه وانی که ساله های سال پییه وه خه ریک بوو، ده یچی و هه لی ده وه شانده وه و شلیله که ی گلۆله ده کرده وه و دیسانه وه ده یچنییه وه. هه زاران جار ئه و ملپچه ی چننبوو، دیسان هه لی وه شانده بووه. ئیستا له و دیو شووشه ی ئه ستووری چاویکه که یه وه سهیری تو ده کات.

"سلاو"

ئىرۆمىيان سەيركى كرد "دووباره ھاتىتەوہ؟"

"ئەرى"

"ھەوائت نىيە.. دەزانی كە .."

"رۆژگارم خۆش نىن"

"رۆژگارى ئىمەش خۆش نىيە.. بازار نىيە"

"من لە برسە دىمە دەرەوہ.. سەيرىكى حالىم بکە، من حالىم باش نىيە"

"باشە.. مەكىشە"

چەند ھەنگاويك لىي چوويته پىشى و لە بەرامبەريدا ھەستاييت

"ناتوانم.. ئەگەر نەكىشم دەمرم"

"بەجەھەنەم"

"ئىتر ئەم قسانە بەسەرچوون، بەلای كەمەوہ پۆترىتى.. شتىك بدە

بەمن تا بەم شىوہىە دەر بەدەر نەبم"

"مەگەر خۆم دەستم نىيە، پۆترىت بدەم بەتۆ بىكىشى؟!"

"ئاخر تۆ ئاگات لە حالى من نىيە"

"ئاگام لىيە، يان دەكىشىت يان تەزرىق دەكەيت.. بۆ تۆ وا دەزانی من

لەسەر گەنجىنەى فاروون دانىشتووم.. كەى كىشەى منە كە تۆ...."

عارەق لە ناوچەوانتەوہ دەتكا و دەستەكانت دەلەرزى، وتت "كەواتە

دىمەنى شتىك"

بەفـلـجـەـكـەى ئاماژەى بۆ تابلىۆى شىرىن و فەرھاد كرد و وتى

"چەندىكە ئەوہت كىشاوہ؟ كە كەس نەيەوۆت.. خۆ من شىت نەبووم!.."

پىم وتى شىرىن بكىشە، تۆ چوويت ئەم فەرھادە مردووت كىشاوہ، ئەم

هه موو ئيشه نيوه ناچله ..

به تهنيشت تابلوكه دا رويشتي، چاويكت به تاشه بهرده كه دا خشاندا كه
فه رهاد ته شوپكه ي بهرز كرد بووه وه و به سهر وينه ي سهر بهرده كه دا
داي ده هينا يه وه، به قزى ئالوزاو، ئارام نوستبوو؟ دهنگي هورينيك
بيست، گه رايته وه، پاسيكي شين له خوار كيوه كه وه وهستا و كومه ليك
خويندكار لي دابه زين، كه هه موويان پيالوي وهرز شيان له پيدا بوو،
دوايه مين كه سيان كچيكي لاواز و رهنك په ريوو بوو كه به دوو دارشه قى
ژير باليه وه له پاسه كه دابه زى، ژنيكي ته من مامنامه ندى
بالابه رزيشيان له گه لدا بوو، ئينجا هه موويان وهك گروويكي كه
به كورسيكي خوش ئه م شيعره يان وت «ئهمشه و دهنگي ته شوپ له
بيستوون نايه ت.. رهنك فهرهاد چوويته خه وي شيرينه وه.. رهنك
فه رهاد چوويته خه وي شيرينه وه..» دواتر هه موويان چه پله يان لي دا .

تو خوت خسته لاوه و له سهر ته خته يه كه له بهرده م چاخانه يه كه دا
دانيشتي، چاچييه كه بي ماتلبوون چاي بو هينايه و سه يري
ريواراني كرد، كه هه موويان له دهوري ژنه بالابه رزه كه كو بوويونه وه و
گوئ قولاغ بوون بزنان چي ده لئيت، وتي "زور باشه.. ئهمشه بيستوون،
ئوه ي له پولدا وتم له بير خوتاني به رنه وه، له "تاق بستان" يش بگه رين،
نه خشي هه لكولدر اوي سهر بهرده كاني تاق بستان به فه رماني "خه سره و
په رويز" نه خشاوه، دوو به شي ناوه وه ي ئه شكه و ته كه تان ئاسايي له ياده؟
نه خشه كاني ده ره وه؟ خه سره و په رويز سوار "شه بديزي" ئه سپي خوي
بوو. له دهسته راست نيچيرگه ليكي ديت، كه كومه ليك ده يانويست راوي
بكه ن، به له ميك كه ژنانيكي موسيقار تييدا به جو ره ها ئامير ئاوازي
روژگاري نه خش و نيگاريان ده ژه ني، له دهسته چه پدا خه سره و په رويز

خهريكي راو بوو، به لّام دواتر "قه تحه لي شاي قاجار" دهستووري دا
نه خشي سهر بهردهكان دهستكاري بكن و كرديان، نه خشي ناغيان
ئاخنييه ناو وينه كه وه، يان بابليين خستيانه جيگهي خه سره و په رويزه وه
ئهوي تری به بي دهستكاري وهك خوئی مایه وه، هه موو ئه مانه واز لي
بين، ئیستا ئیتر ئیوه خوتان بیستوون بینن.. ئه مه ته نیا کیویک نییه..
ئه مه په یکه ری فه رها ده.. له سه ر ئه م دیواره لو سه بریار بوو كه نه خشي
فه رها د بکیشن، به لّام نه خشي شیرین و فه رها د ته نیا له "فقرگاهی"
مه هاباد ماوه ته وه».

دواتر رووه و ئه و کچه ی به دوو دارشه قه وه له به رام بهر کیوه که دا
وه ستا بوو وتی "توش له چیرۆکه که تدا فه رها د مه کوژه، فه رها د له
ئه ده بیاتی فارسیدا سیمایه کی هیجگار شیرینی هه یه.. هیجگار
خوشه ویست.. سیمبولی عه شقه.. هه رگیز له ده می هیچ که سیکه وه
به فه رها د مه لی برۆ بمره"

ژنه بالابه ره زکه به روویه کی زۆر تامه زووه، وهك ئه وه ی بییه ویت
هه موو ئه م کیوه له چاوه کانی دا جی بکاته وه، چووه پیش و هه موویان
به دوایدا، به لّام ئه و کچه ی دارشه قه کانی پی بوو دوا ده که وت، ئه وان
چاوه ری تیان ده کرد تا ده یانگه یشتی، ده روشتن و ئه و دیسانه وه
دوا ده که وته وه، ده نگی له عه رددانی دارشه قه کانی لیدانیکی له سه ر یه ک
بوو که کیوه که ی ده له رانده وه و زایه له که ی ده هاته وه.

تۆ چا سارده وه بووه که ت هه لّقوراند و پیش ئه وه ی هه ستی چایه کی
تر خرایه به رده مت، چایچییه که وتی "نان ده خۆیت؟"
"نا"

"دوو هیلکه ت بۆ بکه مه روئه وه"

تۆ هیچت نه گوت و سهیری خویندکاره کانت ده کرد، گویت له دهنگی سروودیان بوو له دوورهوه دههات، دهخواست پیمان بگهتهوه، بهلام نهتهتوانی، چایچییه که سینیه کی نایه پښت، چهند له تیک نان، سئ هیلکه، خویدانیک و تهواو، چهند برسیت بوو! فهرموو له دهمت دهکهوته خواری، ههزم کرد منیش له گهلت بخۆم، زۆرم برسی بوو، بهلام نهمتوانی.

هیواش هیواش نانه کهت خوارد، چات خواردهوه و جگهرهت کیشا، ئیتر خۆر ئاوا بوو بوو، ترسیکی سهیر سیبهری خستبووه سهههوا، خویندکارهکان هیشتا نهگهراپوونهوه، بیدهنگی تیکه له بهترسی ئیره دهبوو، ههوا وردهورده سارد دهبوو، ههه چهند سیگارت دهکیشا نهتهتوانی بهههلهرزت بگریت، چایچییه کهش له چایخانه کهیدا گوئی له رادیۆ دهگرت و قاپ و پیاله کانی دهشۆرد، جار جار ههش ئاوازی رادیۆ کهی له ژیر لیوهوه دهگوتهوه، دنیا بهتهواوی تاریک بوو، کهچی خویندکارهکان نهگهراپانهوه، تۆ جگهرهیه کیترت پیکردوو روانیته کیوه که کهسهری کردبوو بهئاسماندا، ئهوکاته له ناو تاریکییه کهوه پیریژنیک ده رکوت که ملپچی ئهرخهوانی دهچنی، یان رهنگه خهریکبووبیت چینه کهی ههله شینیتتهوه، وهه پیریژنیکت سالانیک پښتر له سهرمای ویرانکهری شاریکی دووردا دیبوو، بهدیار ئاگریکهوه دانیشتبوو شلیلهی ئهرخهوانی له شیشی چینه کهیدا یان نا له دهسته قایمهکانیدا ئهسیربوو، گلۆله شلیله کهی له گیرفانی چاکهته کراوه کهی نابوو، ههروا دهیچنی و بهرهو لای تۆ دههات، کاتیک بهتهواوی له بهردهم رووناکی پهنجهرهی چایخانه کهدا وهستا، وتی "شیرین مرد" پهنجهی دهستت لهخۆوه بۆ قزی سههت رویشت و چنگت پښدا کرد،

من فرمیسکم له سهر گۆنای تۆ لا په سهند نییه، هه ز ده که م پی بکه نیت،
پیاو ناگری، ئایا چی ده بیت ئە گهر پیاویک بگری، تۆ چه ند ئازارت
هه یه؟

چایچییه که له ویدیو په نجه ره که وه سهری ده رکیشا و هه روا که
سینییه که ی به ده سمال ده سهری وتی "لی گهری" به په نجه ی ئاماژه ی بۆ
میشکی کرد، تۆ سه رنجت نه دا، چایچییه که هاته ده ری و لیت نزیک
بووه وه، به ئه سپایی وتی "وازی لی بیته .. شیته .. عه قلی له ده ست داوه ..
تی ده گه ییت؟"

له پر ده رگه ی دوو کانه که کرایه وه و پیاویک که ده ستی مندالیکی
گرتیوو وتی "ئاغا .. پزیشکی دادوه ری له کوئییه؟"

ئیرۆمیان وتی "برۆ له پیشتره"

تۆ به ئاشکرا ده له رزیت و چنگت کردبوو به قژتا، شتیکی له سنگتا
په لی ده کوتا که بۆنی ته نیایییه کی مندالانه ی لی ده هات، وتی "ئیسئا من
چی بکه م"

"هیچ .. برۆ بمره"

"هه ر نه وه نده"

پیریژن هه روا ملپیچه ئه رخه وانیییه که ی ده چنی و ئیرۆمیان چاوی
بچووک کرده وه و سهری خست به دوا دا، له تابلۆی سهر ستانده که ی
ده روانی. ئیتر نه تزانی چۆن بۆ ماله وه گه رایته وه، ته واوی ریگه که ت
چۆن بری، هیچت بیر نییه، چوویته چیشته خانه که وه، که وانته ره که ت
کرده وه، خرتکه و پرتکه ت هینایه ده ری، قه حبه وتی "به دوا ی چیدا
ده گه رییت؟"

كۆمەلېك حەب و دەرمانى كۆن بى ئۇەى سەيرى ناو و بەروارەكەيان
بەكەيت خستتە دەست و گەرپايتەوۋە ژوورەكەت، وتى "دەيت پېكەوۋە قسە
بەكەين؟"

دەستت بەخپىرايى راوہشاندا تا سەعاتەكەت بچىتە سەر مەچەكت،
كەچى سەعات لە دەستتا نەبوو، كەى بى ئاگەدارى من ئۇوى
فرۆشتبوو؟ چراكەت كوژاندەوۋە و لە بەرامبەرىدا دانىشتى، ئۇو لەسەر
چرپاكە و تۆ لەسەر عەرد، ئىستا ئىتر چلكى جىگەكە ديار نەبوو، چەند
تالە رووناكىيەك كە لای پەردەكەوۋە دەرژايە سەردىوارەكە، پەر و بالى
كردبووۋە، بەلام نەك وەك ھەلۆ. وەكو دىوارى بەرزى قەلای شارىكى
كۆن، كە قەلا و شوراكەن پشت بەپشتى بەك، ھەتاويان بەسەر دەستەوۋە
دەبرد، وەكو چەپكىك رووناكى و سىبەر، كە سەريان كىشاوۋەتە
گەردوون، تا گەردەكان بۆ پى ماچكردن بەگەيننە عەرش.

جوولەى بەدەن و نوورى چاوەكانى تۆ بەرەبەرە كەم دەبووۋە، وەك
ھەتاويك كە ئارام ئارام لەسەر دىوارى روژئاواى ئاسمان نوقم دەبىت،
وەك كە شتىيەكىي جەنگى زەبەلاح كە نەرم نەرم لە كۆتايىي دەريادا
ئاوا دەبىت، سات بەسات بى ھەستتەر و خالىتر دەبىت، بەلام ئۇو
نازانىت لە شىتتىيەكى كتوپردايت، خرىكەيەك حەپت لە بەردەمتدا داناوۋە،
ئۇو ھەموو حەپە رەنگاوپرەنگت بەچارىك لە مشت ناوۋە بەپەرداخىك
ئاوۋە قووتى دەدەيت، دەبىنى رەنگت پەريوۋە و ھەستت دەكرد دىيا
بەسەرسەرتا دەخولپتەوۋە، وەك ئاگردانىك تۆ پىيەوۋە پىوۋەست بوويت،
شتىك لەسەرتەوۋە پزىسكى دەھاوى.

وتى "خراب كەوتمە داوت.. بۆ ھەر پىاويك دەبوو بەجۆرىك
بچەمىمەوۋە، بەلام بۆ تۆ بەھەموو شىوۋەيەك، ئاخىر من جگە لە تۆ كەسى

تر شک نابهم، هەر به لایهک که من دهمه ویت به سهر پیاودا بیهینم، هەر ئاره زوویه کم له پیاوان هه بیت، هەر فکریک له بابته تی پیاوهوه دهکه ویتته گیانم، هه مووی کو دهکه مه وه و له بهک شوین.. به راست تو حالت باش نییه؟! "

جگه ره که ی کرده ته پله که که وه و سه ری له تو نزیك کرده وه، دوو که لی جگه ره که ی کرد به دهموچاوتدا و دوو چاری په شیوی و له رزینی کردیت، هه ناسه یه کی قوولت هه لکیشا و داته وه، هیلنجت هات و رشایته وه، نوزه یه کی لیوه هات و له شوینی خو ی هه ستا " دهک بمرم.. حالی تو باش نییه "

دلته تیوال تیوال دهبوو، دهسته کانت ده له رزین و هیچ هه ستیک له قاچه کانتدا نه بوو، لیفه که ی به خیرایی له سهرت راکیشا و جل و دست و دهمتی پاک کرده وه، له به رده متدا که وتبووه سهر ئه ژنو و نه پیده زانی چی بکات، رهنکه قسه بکات، رهنکه به قوریان و به ساقهت بیت، رهنکه جوین بدات، به لام تو نه تده بیست، به لاجاو ئه وت دی له ویدیو دیواریکی دوو که لاوییه وه دهسته یه ک حه بی فری دا و له مال رای کرده ده ری.

به دهم مردنه وه پیکه نیت، بهو خه یاله ی که ئیتر ئاسووده ده بیت، بو دوایه مین جار سهیری وینه که ی منت کرد، ته واوی هیزی پاشه که وتی خو ت خسته گه ر، تابیینیت چاوه کانم له چ حالیکدان، بو ئه مه به زهینتا هاتبوو؟ ئایا ئاماژه یه کی خو کوشنتن له ودا ده بینن؟ له هه مان ساتدا ئه وت دی که به دوو پیاوی که ته وه گه ر ابووه ماله وه، یه کیان قاچت و ئه وی تریان ژیر بالته، به رزیان کردیته وه و ئیتر هیچت تی نه گه یشت، چه نده زه من روشتبوو، روژیک، سالیک، نا، ریک بیست و چوار روژ تو که وتبووی، شتیکت له نه خو شخانه بیر نایهت، جگه له بوکس و

پیاکیشانی که دوکتور و پەرستارهکان تییان دەرساند، جوینیان پئ
 ده‌دایت "خویری، نات‌واو، گهنال، لاشه‌خۆر، بۆگهن، بۆگهن، بۆگهن"
 بیست و چوار رۆژ تیپه‌پری و ئەو وهک پەرمانه به‌دهورتا هه‌لده‌فیری،
 جیگهی ده‌گۆریت، خواردنی لی دهن، گسکی دهن، ده‌یشۆردیت، له‌خوار
 هه‌مان ته‌ختی تۆوه دهنووست، هه‌لده‌ستا و دیسانه‌وه قسه‌ی ده‌کرد،
 جارجار له مال دهرۆیه دهری و پاش چهند سه‌عاتیک ده‌گه‌رایه‌وه، تۆ که
 بی نازار و نارام له نیو جیگه‌دا نوستبووی ئەو ماچی ده‌کردی، وازی
 ده‌هینا ئاوا سه‌ریری من بکه‌یت، دهنانی مه‌سخه‌ره‌ترین شتی دنیا
 رووی دابوو؟ تۆ نه‌مردبوویت، به‌لام نه‌شده‌ژیای، ته‌نیا زیندوو بووی،
 بونیامیک که ته‌نیا ده‌بیستیت، به‌گران قسه‌ ده‌کات، پئ ده‌که‌نیت،
 ده‌گری، به‌لام ئەسله‌ن ناتوانیت به‌په‌په‌وه بوه‌ستیت، ناتوانیت قه‌له‌م
 به‌ده‌سته‌وه بگریت، ته‌نیا له‌به‌رئه‌وه هه‌یه تا بلین من هه‌شتا نه‌مردووم.
 به‌داخم.

سوپی لی دهن، به‌ریه‌خه‌ی بۆ ده‌به‌ستیت، که‌وچک که‌وچک خواردن
 ده‌کات به‌ده‌مه‌ته‌وه و جارجاریش ده‌ست دینیت به‌قژتا، به‌خه‌نده‌یه‌کی
 نه‌رم به‌ته‌واوی روخسارییه‌وه، به‌نیگایه‌کی میهره‌بان، ته‌راشی بۆ
 ده‌کردی، له‌گه‌نی ده‌هینا و به‌ئاوی شله‌تین سه‌ر و ملی بۆ ده‌شۆردی،
 دیسان قسه‌ی ده‌کرده‌وه، رۆژیک که خه‌ریکبوو نینۆکه‌کانی بۆ ده‌کردی
 وتی "دیت پیکه‌وه زه‌ماوه‌ند بکه‌ین؟"
 "ئا"

هه‌مان رۆژ مه‌لای هینایه‌ ماله‌که و به‌فه‌رمی بووه ژنی تۆ، دوا
 ئه‌وه‌ی ژبانی تۆ گۆرا، ئیتر هه‌چت له‌ده‌ست نه‌ده‌هات، ته‌واوی رۆژت

له سهر چرپا دهگوزهراند. دهخهوتيت ههآدهستاييت، جيگهكته تهري دهكرد و له تهري بهردهوامي جيگهكته بيزار بوويت. ههنديك كات كه نهو قههپيه سهرخوش دهبوو، پهرداخپك مهشروبي دهدايه دهستت و له لايهكي چرپاكه دادهنيشتت و دهگوت "توخهيش.. سهرهنجام بووي بهمولكي من"

شهويك خهوت بيني كه دهتوانيت بهريدا برؤيت، قاچهكانت له ژير دهسهلاتتدا بوو، له كوآلانيكهوه پيچت دهكردهوه بو شهقامييك كه كوومهليك خهلكي جهنازه بهشان رييان لي گرتي، بو ههر لايهك برؤشتيتايه نهوان پيشيان لي دهگرتي، نهيان دههيشتت دهرجيت، ههرچهنده نهملاولات دهكرد بي سوود بوو، نهوهنده ههولت دا شهكته بوويت، شهلالئي عارهق بووي و لهسهرخوچوويت، له ناوهراستي كوآلانهكهدا وهستاييت و له نيوه خهو و نيوه بيداريدا ههستت كرد كه نهوان جهنازهكهيان خسته سهر شاني تو، لاشهيهكي گهرم كه پارچهيهك قوماشي سهوزي تيوه پيچرا بوو، گهنجيكي پانزه سال، ههستت كرد گهرمي كهوته سهر ناوچهوانت، وادههاته پيش چاو نهوهي كه لهو پارچه سهوزه پيچراوه نهمردوه، گهرم و زيندوه، رهنگه تاي لي هاتبيت، جهماعهت بهيهك دهنگ دهيانوت لا اله الا الله، جهنازهكهيان خسته سهر شانت و دووباره بهرزيان كردهوه، ئيتر ترست شكابوو، پيكنهيت، چاوكانت ههگلؤفت و سهيرت كرد پيرهميديك ناوچهوانت ماچ دهكات، قههبهكه وتي "تات لي هاتوه.. نازيزم.. بهلام هيچ نيهي"

پارچهيهكي له لهگهنيكدا شوورد، چؤراندويهوه، قهدي كرد و ديسانهوه خستيهوه سهر ناوچهوانت "تو وهكو منال واييت، نهگهچي ههزم دهكرد له تو منداليككم بييت، بهلام كه نهبوو، ئيتر خووت وهكو منداليك بهخپو

دهكهم.. بهه موو ئهوانه رازيم، ده زانی من له شوینیکی جه نجاله وه هاتوومه ته ئه م شوینه بیده ننگه.. یانزه خوشک و برابووین، یهک له یهک بهد به ختتر، له ژووړیکی رووته لدا ده ژیا یین که هه همیشه بوئی نه وتی لی ده هات، بوئی نه وت و میز.. چوزانم. باو کم حه سحه سیکی ته له که باز بوو، شهوان به سه رخو شی ده هاته وه و ئه وهنده ی نه رنه ر ده کرد که ئیمه له ترساندا له ناو پیخه فه کانماندا ده میزاین، دوا یی هه رکه س نه یزانی له کوئی گوم و گورپوو وه کو هیتله ر، خوئی مرد؟ کوشتیان؟ ئیمه هیچمان نه زانی و هه ر به و جوړه گه وره بووین، ده سالان بووم که به قالیکی نیره کهر منی ده بریده پشتی دوو کانه که یه وه و دهستی بو ده بردم، دروم کرد که پیم گوتی تو چاو و گویت کردوومه ته وه، تو زور باشی.. به لام حه یف، حه زم ده کرد جوانترین کوری دنیات بو بخه مه وه.

من باش نیم، هیچ کاتیک باش نه بووم، له ده سالییه وه هه موو شتیک تی ده گه یشتیم، ده چوومه پشتی ئه و دوو کانه نه فره تییه وه و کاله کم ده خوارد، سیتوم ده خوارد، میوه هایه کم ده خوارد که حه زم لیان بوو، ئه و نیره که ره دهستی بو ده بردم، تا روژیک دهستم کرد به گیرفانیدا و ره سمی ژنیکم تیدا بینیه وه، من له مندالییه وه حه سوود بووم، ویستم بزایم ئه و ژنه کییه، به لام ئه و نه یده ویست به من بلئی، دوا یی زانیم ژنیتی، سه یرم کرد مانه وه م له وئی سوودیکی نه ما بوو، له گه ل لورییه کی باره لگردا روژستم بو باشوور و له به ردهستی ئه م شو فیر و ئه و شو فیردا گه رام، ماوه یهک له "سه له فچگان" سه رگه ردان بووم ریم ون کرد بوو نه مده زانی بو کوئی بچم.

ماوه یهک له هه لدریکدا مامه وه، به فر بوو، خه ریکبوو له سه رمادا ره ق بینه وه، له به یانییه وه هه تا ئیواره عاره قی جووله که مان خوارده وه،

لهوانه‌ی که ده‌ست ئاسمانیش نه‌ده‌که‌وت، پیاله‌کانمان پر کردبوو تا هاتین بیخۆینه‌وه نیوه‌ی تیدا نه‌بوو، وتم "زوو بیخۆنه‌وه تا په‌ریان نه‌یان خواردووته‌وه" په‌ریان له‌خۆوه له‌سه‌رمای ده‌ورووبه‌ردا ده‌خولانه‌وه، ئیمه‌ ئه‌وانمان نه‌ده‌دی، کاتی‌ک پیاله‌مان خالی کرد، زانیمان ریگه‌ کراوته‌وه و ئیمه‌ش روشتین، ماوه‌یه‌کی زۆر له‌باشوور بووم، سه‌مای به‌نده‌ریش فی‌ر بووم، بی‌چا‌وو‌روبووم، ده‌مپیس بووم، ده‌مویست هه‌ر له‌ روو پۆرتی پیاوان بشکینم، به‌لام هیچ کاتی‌ک نه‌متوانی.

خۆم ده‌رازانده‌وه، دلم ده‌برد، یه‌کی‌ک ده‌بوو به‌تۆره‌که‌مه‌وه و له‌گه‌ئیدا ده‌ریشتم، ژه‌هرم بۆ ده‌رژاند که‌چی بی سوود بوو، روژان و سالان تیپه‌رین و من گه‌وره‌تر بووم، ئه‌و روژانه‌ هه‌موو شتی‌ک وه‌ک یه‌ک بوون.. لیگه‌رین.. تا له‌نۆزده‌ سالی‌دا هه‌ر له‌م تارانه‌ چوومه‌ سه‌ر کاریک، له‌ عیاده‌ی دکتۆری‌کی مووبۆردا ئیشم ده‌کرد، که‌ هه‌میشه‌ به‌قژییه‌وه‌ خۆی ده‌خلافاند، ئه‌وه‌نده‌ عاره‌قی ده‌کرده‌وه‌ که‌ ناچار بوو به‌ده‌ستمالی‌کی سپی عاره‌قی ناوچه‌وانی بسریت، هه‌مان ئه‌و دکتۆره‌ی له‌خوتوخۆری‌ی مرد، دواتر تۆم بینی، خوا به‌نه‌فره‌تت بکات.

به‌نووی په‌نجه‌کانم ده‌مکی‌شا به‌ده‌سکی کورسییه‌داره‌که‌دا و هه‌ولم ده‌دا هاونا‌واز بی‌ت له‌گه‌ل ده‌نگی چه‌رخه‌ ئاسنه‌کانی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌دا، جووله‌ی ده‌ستم خیراتر کرد، خیرایی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌ زۆر بوو... خیراتر... خیراتر... خیراتر.

ئه‌وه‌نده‌ به‌م کاره‌ بی مانایه‌ درێژهم دایه‌ که‌ سه‌رم گیژی خوارد و په‌نجه‌کانم ئیتر له‌ ژیر ده‌سه‌لاتمدا نه‌ما‌بوون، جووله‌که‌م هی‌واش هی‌واش کرده‌وه و ده‌ستم به‌هی‌واشی له‌سه‌ر ده‌سکی کورسییه‌که‌ دانا، شه‌مه‌نه‌فه‌ر وه‌ستا، چاوه‌کانم نوقاند، یان رهنگه‌ چاوه‌ نوقاوه‌کانم

کردیتهوه، بیرم نییه، تهنیا بیرمه له ویستگهیهکی شینی تهماویدا
 دهروشتم و بهدوای کهسیکدا دهگه رام، کهسیک دههات یان که سیک
 دهروشت؟ نازانم بهدوای کیدا دهگه رام، بهههرکهسیک بگهیشتمایه
 بهدیقهتیکی تهواوهوه لیم دهروانی و هیچ کهسیک نهو نهبوو، بهههر
 لایهکدا دهروشتم پهشیمان دهبوومهوه که بۆ بهلاکهی ترده نهرویشتمووم،
 سهیری ههر کهسیکم دهکرد، ئەفسوسم دهخوارد که بۆ سهیری ئەوانی
 ترم نهکردوه. ئەوان بالایهکی سهیر و نامۆیان ههبوو، وهک ئەوهی
 پیلوی چاوهکانیان هه لگه رابیتتهوه، سووری ناو پیلوهکانیان وهک
 "تهراخوما" ترسناکی دهکردن، من بهدوای کهسیکدا دهگه رام که پیلوی
 چاوی هه لگه رابیتتهوه. هه موویان دهچوون بهیهکدا، گومه زهکانی شین
 بوون، دهنگی فیغانی چهند ژنیک له لایه کهوه دهگه ییه گوئی، له
 پیره میردیکی قه مبور که سهری بردبووه ناو عه باکه یه وه پرسیم "بۆ ئەم
 بونیامانه بهم شیوه یه ن؟" وتی "ئهمانه هه موویان گونا هبارن..
 گونا هیکیان کردوه بۆیه چاویان هه لگه راوهته وه " وتم "چ گونا هی؟" که
 سهری بهرز کرده وه بینیم پیلوی ئەویش هه لگه راوهته وه و خوینیکی رهش
 له جهناگه یه وه دلۆپ دلۆپ دهتکیت، له ترسا قریشکاندم، به لام دهنگ له
 قورگه وه دهنه هات، دهنگدانه وهی هاواره کهم له کهله مدها دهورایه وه،
 چهند کهسیک له سهرما دهستیان بهراکردنکرد و من هیلنجم دههات
 وهک ئەوهی شتیک دلۆپ دلۆپ له زهینمه وه برژی، دیوارهکانی کاسه
 سهرم درزیان دهبرد، دهستهکانم بههردوو لای سهرمه وه گرت و پالم دا
 بهکورسییه کهوه، دهنگی شهمنه فهره که ئیتر بهردهوام نه دههات، وهک له
 باوه پیچرابیت گاهێ دههات و گاهێ نه دههات.

قه حبه وتی "ماوهیهک گرم گرتبوو، ئیستاش ههروام، روژیک

سەردەكەم بەشویئیکدا و دەرۆم، ئەوکاتە دەبینی که ئیتر نیم کهچی
خەیاڵ دەکەیت هەم، دەزانی ئەگەر باوکم سەرخۆش نەبایە و لاقە
نەکردمایە رەنگە هیجگار وا دەرنەچوومایە"

"زینا لەگەڵ مەحەرەمەکانی خۆی؟!"

"نۆف.. ئا.. ئا.. ئا"

دەنگی خەمگین و کوژەربوو، دوو سی مژێ قوولی لە جگەرەکەیی دا و
وتی "تاکەت دابەزیووە ئیستا" ئەستامینوفن "یکت دەدەمی که ئاسان
بنویت.. ئەدی.. ئازیزم"

حالت باش نەبوو، کەسێک لە چاویکی نااگاوه بەشەلاق کەوتیوو
گیانی تۆ و هەر لێی دەدای، عەجەب چ دنیاپەکی بۆگەنە! پیاویک دلی
دۆراندبوو ژیکی قەشەنگ تەنیا لەبەرئەوێ یەک تابلۆی هونەری لە
سیمای، ئەندامی، پەنجەیی باریک و ئەو نیگا ناگراوییهی بکیشیت.
بەلام بێ هیوا بوو وەک من، کە بەدوای ئەم چاوانەدا هاتم، لە ژیر
داروپەردووی جەستەیی خۆیدا مابوو، تەرمی مەعشوقەکەیی بەسەر
شانەو بوو نەیدەزانی بۆ کوئی بچیت، تا بەرەبەیان دەنگی گریانەکەشم
لە پشت ئەو هەموو سالەو دەبیست، دەمبیسست کە پیاویکی شەست
سالە دوای نیوئەشەویکی تاریک لە تەنیااییدا دەگریا و هیچ پەنایەکی
نەبوو، ئەو پیاو تۆ بوویت، بەلام من لە کوئی بووم؟

چاوت برییه وینەکەیی من کە رەنگە هەستم و لە کەنارتدا ئارام بگرم،
یان ئارام بگری، سەربخەینە سەرشانی یەکتەر و فرمیسک هەلرێژین،
بەدو دەستی شل و شۆرر و ماندوویتییهکی خەوئینەرەو، کە پاش ئەو
هەموو هیلاکییه دینە سۆراخی مرۆف، بۆ تۆ پەنا بەینم. لەکاتیکدا توند

باوشت پيدا كردووم و گهرمايي له شى خوتم پى ده به خشيت، گاهى به دوو په نجه له نيوان دهسته كاندا نه وازشم بكهيت و په راسووه كانم بزميريت، تا بزانيت كامه ياكه يان كه مه و گاهى كه دپته وه هوش خوتم به ئارامى به بهرى دهستت به پشتمدا بکشيت، بى ئه وه قسه يه كه بكهيت، يان به زهينتدا ختوره بكات كه من بو ده گريم و چ مه رگمه؟ بى ئه وهى بيرسى من كيم و له كويوه هاتووم و بو هينده دلته په مه و به گومانم، وهك چوله كه يه كى خوساوى ژير باران؟

نا ئيتر نه مده ويست.

كه چاوت كرده وه، قه حبه كه پيكه نى و په رداخپك چاى له به رده متدا دانا.. سه ربه نده كهى له دواوه گري دابوو. خيرا خيرا فلچه كانتى ده شكاند و ده يكرده سه تلپكه وه و رهنكه وشكبووه كانى ده كرده كيسه يه كى خو له وه، چوارچپوه ته واونه بووه كانى به په تيكي ناسك به يه كه وه به ست و گه نجپكى كه ته كيسه كانى له قادرمه كه برده خوارى و له وديو ده رگه كه وه به جپى هپشت. ويستت راست بيته وه، نه تتوانى، قه حبه كه هاته هاوكاريت، گوشه يه كى خسته ژير سهرت تا بتوانى چاكه ت بخويته وه.

وتى "ئيسراحه تمان كرد.. وا نيبه؟"

چوو ه چيشته خانه كه وه و هاته ده رى، ديسان ه وه كيسه يه كى پر پاشماوه رهنك و قه له م و قه له مدان كه له وى مابوو وه هينايه ده رى، وتى "سبه ينى ماله كيشه كان دين.. دهمه وپت دار و ديوارى ماله كه مان ساف بكهين.. رهنكپكى په ميبى كالى بكهين، كاره باجى بهينم چهنه گلويپكى رهنكاورهنك راكيشم.. دواتر چه رچيبه كان بين ئه م هه زارپيشه يه فرى بدهنه ده ره وه، توش هه ر له بهر ئه م خرتكه و پرتكه يه يه دلته گيراوه، به لام

وا ده زانی نه خوښیت. ئیره به پوره دهی مهنگوله دار ده کم به دوو به شه وه
تا چاوت به سهرو بیچمی هیلکه فروش و نه وانه نه که ویت که پییان
ده لیت غریبه"

دوو جگه ره ی پی کرد و دانه یه کیانی دایه ده ست تو، وتی "ده گریت؟
خو من شتیکی خراپم نه وتوو، باوهر بکه هرچیم کردوو و هرچیم
وتوو له بهر تو بووه، بو کی نه هم موو رهنگه رزاند به سهر نه و
تابلویانه دا؟ بو ناوبانگی دوی مردن؟ مردووشور.. ده مه ویت ژیانیکی
نوئی ده ست پی بکه م، کاریک ده کم که بمانکاته وه به توپ"

دهستی خستبووه قزته وه و له رووی تواناوه تیکه له یکه له سوژیکی
دایکانه و لاواندنه وهی به که مین ژنی جیهان بو نازه لیک مالی، به ده وام
بوو "ناخ نه گهر سهرت له و کونه ده هینایه دهری و ده تزانی که دنیا
به ده ست چ که سانیکه وه ده گه ریت.. روژیک ده تبه مه ته نیشته په نجه ره که
و نیشانته دده م؛ ویرانه کانی دهوروبه ر گوراوون بو ته لاری گه وره گه وره،
سه ته لایت به رده وام به رنامه ی خوش په خش ده کات، ئیتر مرؤقه کان نامه
بو یه کتر نانووسن، فاکس ده که ن. له م کاته دا تو داده نیشی رهنگ
ده ریژیت به سهر تابلو دا! باوهر بکه نه وهی که ده یلیم قسه ی به تال نییه،
راستییه کی روونه، به دوو سال ئیره ده کم به کوشک، ته لاریکی جوان..
ئیترا من کار ناکه م، پولیک کچی ناساک ده خه مه ئیشه وه، نه و کاته
رهنگه خوشم جاریکی تر ببه وه به سوژانی.. چوزانم"

چاوی بریبه سوچیک و له خه یالاتی خویدا ون بوو، تو سهیری وینه ی
منت ده کرد و نووکی په نجه شادته ده کرؤژت، حه زت له جگه ره بوو، له
چا، له بیستنی فیکه ی سه رخوشیک له نیوه شه ویک باراناویدا، مه یلی
کانادای سارد، نازانم نه وکاته بیری باوکیشته ده که و ته وه؟

وتی "ئەم ھەزارپیشەییە زۆر جی دەگریت، فریپی دەدەمە دەرەوہ و دەپۆم دیکۆرسازیک رادەسپیرم کہ دیکۆریکم بۆ بکات، ھەر بریقەکەیی چاوی مشتەری کوپەر بکات.. دەبینی ئازیزم کہ تەواوی تەمەنت ھەلەت کردبوو.. بیرتە بەقایشیک تیم دەکەوتی و شین و مۆرت دەکردمەوہ؟ دەتویست لە من مۆدیلیکی کەر و کوپەر دروست بکەیت، بۆ؟ کہ بێم بە پەیکەرێک! لەبەر چی، چی لە سەرتا بوو؟ بەراست بیرتە؟"

بیرتە من دەر بەدەر بەدوای ئەودا دەگەرێم و ھیچ شوین پتییەکیم چنگ نەدەکەوت؟ ئیتر نەدەچووہ قاوہخانەکان، ھیچ شەقامیک بۆنی ئەوی لێ نەدەھات، ھیچ کەسێک شێوہی ئەو نەبوون.. من ھەر بەدوایدا دەگەرێم، سەرەنجام شەوێکی بەھار دلم سپاردە دەریاوہ و ھەموو قاوہخانەکان یەک یەک گەرێم، قاوہخانەیی فیردەوسی، قاوہخانەیی نادری، قاوہخانەیی لوقانتە، ھەموو شوینیک قەرەبالغ بوو، بونیامەکان دەچوون بەیەکدا و بۆ من، ھیچ کەسێک ئەو نەبوو. چوومە بارێک بەنیوتوانج و پەنجە راکیشان و قسەیی ناخۆشدا تێ پەریم، دوو پێک عاراقی فەلم خواردوہ و ھاتمە دەری، چوومە قاوہخانەیی فیردەوسی، قاوہیەکم بانگ کرد، بەقادر مەکاندا چوومە خوارێ بێ ئەوہی بیرم بیت دەرگەکە داخەم، سەرنج لە جانتاکەم دەرھینا و پرم کرد و چەقاندەم دەمار مەوہ، کہ تەواو بوو ھەندیک خوینم دەرھینا و دیسانەوہ تیم کردوہ، دەرم کیشا و تیم کردوہ، سەیری خۆم لە ئاوینەدا کرد، چەند تیکشکاو و پیربووم! لە دەنگی ئۆکۆردیۆنی کابرا نابیناکەیی بەردەرگەوہ زانیم باران بەخوڕ دەباریت، گەرمام بوو، بەقادر مەکاندا سەرکەوتەوہ و بەسەرپتوہ قاوہکەم ھەلدا، ئەسکە ناسیکم کردە ژیر پیالەکە و ھاتمە دەری، دەستم کرد بەجانتاکەمدا، چەند ئەسکە ناسیکم لە تاریکیدا

دەرھینا و خستمه گیرفانی ئەو مۆسیقارەو و لەگەڵ دەنگی
ئۆکۆردۆنەکەیدا ھاوئاواز دەمگوتەو "ئەی رۆژگاری نەخش و نیگارەن..
هەرچی بوو خەون بوو.. خەیاڵ بوو.. ئەی دای نووستوو.. ئەی خەوی
شیرین"

باران بەخوڕ دەباریت، وەک ئەوێ ئاسمان تەرم بکات. خوڕم رەها
کرد بە تاریکایی شەو و بارانی بەخوڕ کە دەیشۆردمەو و مەستتری
دەکردم، هەموو مەستییهکانم بەخۆشی ئەو، من بەخۆشی ئەو و
دەمخواردەو. بەشەقامی فیردەوسیدا هەلگەرام و بەشەقامەکەیی ئەودا
پێچم کردەو، لە بەردەم مالهەکەیدا وەک سەربازێکی ئیشکەر دەهاتم و
دەچوو، لە تەنیشت ژورەکەییو چەندین جار هاتم و چووم و زانیم کە
نییه، چرای ژورەکەیی خامۆش بوو، بۆنی قاوێ چاکەت و پانتۆڵەکەیی
لە هەوای باراناویدا حالی بەحالم دەکرد، ئەگەر بەهاتایە و منی لەویدا
ببینیا دەیگوت "مەگەر تۆ ئاوکیشی نەینییەکانی خەلکیت؟"

میلی پەنجەرەیی ژورەکەیی بەهەردوو دەست گرت و سەرم بەشیلمان
و خشتی مالهەکەییو نابوو، وتم ئەی رۆژگاری نەخش و نیگارەن، ئێمە
خوامان دەوێت، ئێمە ون بووی بێ بەلەمەکان، ئێمە منالانی
قوتابییەکانی سەربەرێ، ئێمە کۆلەفری خوساوین لە داسی جووتیار
دەترسین، ئێمە گوناھێکمان نەکردوو، بێ پەنا ماوین، دەغل و دان لێ
دوراو، لانه تیکچوو، مالانی ئاوەدانی سێ نەۆمی.

بێچارە دلم. باران خوڕ خوڕ دەبارێ و من سەرمامە، من سەرمامە و
هیچ کەسێک نییه، هیچ وەلامیک نییه، ژورەکە بۆنی مەرگی لێ دەهات،
بۆنی جەستەییکی ئاوساوی ناوچەمەدانییهک بەکۆلی ژێکەو، ئەو ژنە
من بووم. نازانم بۆ تۆم بێر کەوتەو، هەوای تۆ کەوتبوو سەرم،

دهمویست سه ریکت لی بدهم، میلی په نجه ره کهم بهردا، دووباره له بهرام بهر ئه و ماله کونه هاتم و چووم، دهنگی هاوئاوازی مندا لانی بچووکم بیست، سهیریکی سهر دهرگه کهم کرد، ئه و هه موو نه خش و نیگاره ی سهر ئه و کاشییه شینه دیرینانه! چ حالیکم هه بوو؟ هیچ تی ناگه م، دهنگی باران له نیو چه رخی شه مه نه فه ره کهدا ون ده بوو. له پیر ماشینیک له دوامه وه وه سستا، پیاویک جامه که ی دادایه وه و وتی "دهتوانین ئه مشه و له خزمه تدا بین؟"

پشتم له رزی، ئاوریکم دایه وه له تاریک و رووندا سه یرم کرد چه ند کهس بوون؟ نه مده زانی.

وتم "من؟"

وتی "ئا تو... قه حبه ی هه رزه"

وتم "من... خو نیم"

وتی "بی دایک و باوک" و ویستی له ماشینه که دابه زیت که من رام کرد، کولانه و کولان، باشه ئاسک له دهشتدا چون دهتوانیت رابکات و هیلیکی غوبار له دوی خوی جی بهیالی؟ قزم له هه وادا په ریشان ده بوو، مه مکه کانم به دوو دست گرتبوو تا نه که ویت، دهنگی هه نکه هانکیانم ده بیست و رام ده کرد. بو ساتیک سه رم خسته ناو دهسته کانمه وه و خو م راوه شاندا، ویستم وینه ی زهینم بگورئ، ویستم بو روژگاری نه خش و نیگار ان بگه ریمه وه، ویستم له شه مه نه فه ریگدا دانیشتم و به ره وشوینیکی نه زانراو له تاریکی بی کوتایی ئه و تونیله دوو که ل گرتوو یان ئاسمان ره شه دا، تهرمیگ به کولمه وه بیت و به لام کهس له من نه پرسئ بو هه م.

له شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌دا بووم؟ له‌سه‌ر چرپا‌که نووستبووم؟ هيچم له ياد نيينه، تهنيا ئه‌وهم له ياده که دوو موم له مومدان نيکدا به‌لای سه‌رمه‌وه ده‌سووتان و ئه‌و به‌تاسه‌يه‌کي سه‌يره‌وه چاوي پريبووه من، من مردبووم و ئه‌و مه‌راسيمي زيندووکردنه‌وه "ژيانده‌وه" ي مني به‌جي ده‌هينا، به‌ده‌ورمدا باله‌فرهي ده‌کرد، من ده‌نگي هه‌ناسه‌ي له‌رزيويم ده‌بيست، شله‌يه‌کي تفت و شيرينم له ده‌مدا هه‌ست پي ده‌کرد، که به‌نيوان ددانه داخراوه‌کانمه‌وه بو گه‌رووم سه‌ره‌وخوارده‌بوو، وهک قورقوشميکي تياوه که ناگري له گيانم به‌رده‌دا. له ره‌حمي دا‌يکيکه‌وه پيم ده‌خسته دنياوه، دنيايه‌ک که له يه‌که‌مين ساته‌وه ده‌بوو سازي گريانم کوک بگردايه و به‌ته‌واوي وجودمه‌وه له ناخي دل‌مه‌وه شينم بگردايه.

هه‌ستم کرد شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که له تاريکي تونيله‌که ده‌چپته ده‌ري، رووناکي‌يه‌کي کهم له دووره‌وه دياربوو، ده‌نگي چه‌رخه‌کانی شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که هي‌واش... هي‌واش ده‌براو وه‌کو له‌نگه‌ري سه‌عاتيکي پوکاوه ده‌جولا و ئه‌و چه‌رخانه‌ي ده‌هاري، ئايا به‌يان نه‌نگوتبوو، ئايا ئه‌وه هه‌تاوبوو که رووناکي رشتبووه ناو چاوه ماندووکانی من؟ بو ساتيک کرژبووم و هه‌له‌رزيم، ساردي کيرديکم له له‌شمدا هه‌ست پي کرد، شتيکي بري که من قيژاندم و بو يه‌که‌مين جار ده‌نگي قيژه‌ي خووم بيست، وهک ئه‌وه‌ي پوليک راوچي په‌تيکي گه‌وره له ده‌ريادا گري بدن، به‌لام شه‌پولي خيرا وهک مقه‌ستيکي ده‌سکره‌ش په‌ته‌که‌ي ده‌بري، توږ و ماسييه‌کان ده‌گه‌رانه‌وه بو ده‌ريا. به‌زه‌حمه‌ت له نيوان پيلووه‌کانمه‌وه چه‌مه‌دانييه قاوه‌بييه‌که‌م به‌ژوور سه‌رمه‌وه بيني و بو‌نيکي بيزارکه‌ري له سه‌رما هه‌لکرد، بو‌ني ده‌ريايه‌ک بوو که هه‌موو ماسييه‌کان مردبوون، کوره‌گه‌ره‌ي پاشا شاي ماسييه‌کانی راو کردبوو و ماسييه‌کان

هه‌موویان مردبوون، ده‌ریا بوئی مرداره‌وبووی لی ده‌هات، بوئیکی
نه‌فرهت ئەنگیز که ری هه‌ناسه‌می داده‌خست.

ئەوکاته شه‌پۆلیکی خیرا له جه‌سته‌مه‌وه هه‌لکشا و هه‌موو ئەو بوئه
بیزاره‌ی داشۆرد و هه‌موو شته‌کانی له بیر برده‌مه‌وه، ده‌نگه‌لیکی نوئی
هات، هه‌ندیک پی ده‌که‌نین و هه‌ندیک چه‌پله‌یان لی ده‌دا، ژنیک
ده‌ینالاند، ئایا ئەو ژنه من بووم؟

"کچه؟"

که‌سیک چه‌مه‌دانیه‌که‌ی له‌لای سه‌رمه‌وه هه‌لده‌گرت و رای کرد و
دوور ده‌که‌وته‌وه، ئایا ئیتر ته‌رمیک به‌کوڵمه‌وه نه‌بوو؟ ده‌ستم بو
یه‌خه‌مب‌رد لای مه‌که‌کانم گه‌رام، هیچ کللیک نه‌بوو، سه‌گه‌کان له
دوورده‌ست چه‌چه‌پیان ده‌کرد و پیره‌میردیک قه‌مبوور له قه‌راغ جوگه
ئاویک، له ژیر دار سه‌روویه‌کدا، په‌نجه‌ی حیره‌تی بردبوو بو ده‌می و له
ژیر چاوه‌وه چاوه‌روانی ده‌کیشا، تا گولی نیلۆفه‌ر بچنم و پیشکیشی
بکه‌م.

ئهمه‌ خه‌مگین نییه؟

کوئیایی

له نیگار کیشه وه بۆ نیگار

دیالۆگ و دانووستانی دوو دهق

عه تا نه هایبی

وتووێژ و دیالۆگی نیتوان مرۆقه کان، به تایبەت مرۆقی بیرمەند و داھینەر، دوو ئاست و ئاراستەیی ھاوژمەنی و ناوژمەنی، یان ھەنووکەیی و مێژووویی ھەبە. بە مانایە کە مرۆقی بیرمەند و داھینەر وێرایی وتووێژ لە گەڵ ھاوسەردەمەکانی، بەردەوام لە حاڵی دیالۆگ لە گەڵ مرۆقی سەردەمانی رابوردوو، تەنانت داھاتووشە. ئەو بەردەوام خەریکی و لامدانەو بە پرسیارەکانی پیشینان و گەڵاڵەکردنی پرسیار بۆ نەوکانی داھاتوو. پیشکەوتن و پەرەسەندن لە ھەموو بوارە فکری و ئەدەبی و ھونەرییەکاندا بەرئەنجامی ئەم پرسیار و وەلامە بێپسانەو و ئەم دانووستان و دیالۆگە نەقرتاویە. لە ھەموو بوارەکان و بە تایبەت لە بواری داھینانی ئەدەبیدا دەقەکان مەیدانی ئەم دانووستانەن، یان بە واتایەکی تر، ئەم دانووستان و دیالۆگە لە دەقەکاندا خۆی دەردەخات. ئەو دەقی سەرکەوتوو لە دەقی تێکشکاویان زۆر دەق جیا دەکاتووە سەردەمیانە بوون و لە ھەمان کاتیشدا دەستەوویەخە بوون یان "چالنج" لە گەڵ باشترین دەقەکانی بەر لە خۆیەتی. ھەڵەبەکی گەورەبە کە ئەم دەستەوویەخە بوون و چالنج بە دابرا و پشت ھەڵکردنی دەقی کە لە دەقەکانی رابوردوو بزاندریت. «کارێک کە زۆر دەقە بەناو ئاوانگار دەکان دەیکەن». لەو ھەڵەتر ئەو بێ کە دەقەکان لە ھەموو بارێکەو بەکتر دووبارە بکەنەو.

لێرەو دەچمە سەر بابەتی نووسینە کە خۆیندەوویەکی بەراورد

کارانه‌ی رۆمانی په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد، به‌قه‌له‌می "عه‌باس مه‌عرووفی" نووسه‌ری ئیرانییه. به‌ر له‌هه‌موو نرخاندنیکی پدشوه‌خت، عه‌باس مه‌عرووفی له‌و نووسه‌رانه‌یه که به‌رده‌وام له‌حالی و توویژ و دانووستانی رۆشنبیری و ئه‌ده‌بی له‌گه‌ل نووسه‌رانی به‌ر له‌خۆیه‌تی و، به‌ره‌مه‌داستانییه‌کانی له‌ده‌وامه‌ی لۆجیکی چیرۆک و رۆمانی ئیرانیدایه. له‌م میانه‌دا رۆمانی په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد نمونه‌ی دیاری به‌ره‌مه‌تی داستانییه که راسته‌وخۆ له‌هه‌ناوی به‌ره‌مه‌تی تره‌وه‌سه‌ری هه‌لداوه و له‌سه‌ر زه‌مینه‌ی واقیعیکی داستانییه‌وه هاتووته بوون. ئه‌م رۆمانه ده‌قیکه نه‌وه‌ک هه‌ر له‌په‌وه‌ندی و دانووستان له‌گه‌ل ده‌قیکی تری داستانی، به‌لکو ده‌قیکه که نمایشی ئه‌م په‌وه‌ندی و دانووستانه ده‌کات. ئه‌م رۆمانه ره‌وایه‌تیکی ئالۆزی زه‌نییه له‌زمانی که‌سایه‌تییه‌ک که له‌رۆمانیکی تره‌وه هاتووه.

راوی یان بیژهری رۆمانی په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد، له‌راستیدا که‌سایه‌تی رۆمانی "کونده کوپره"، به‌ناوبانگترین رۆمانی سادق هیدایه‌ت و له‌هه‌مان کاتیشدا به‌ناوبانگترین رۆمانی فارسییه که زیاتر له‌حه‌فتا ساڵ به‌ر له‌ئیستا و شه‌ست ساڵ به‌ر له‌نووسینی په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد نووسراوه. من گومانم له‌وه نییه که هه‌موو که‌سایه‌تییه چیرۆکییه‌کان «ته‌نانه‌ت که‌سایه‌تی فانتاستیکترین چیرۆک و رۆمانه‌کانیش» پتیا له‌ناو دنیای واقیعدایه و، به‌شپه‌وه‌یه‌ک له‌دنیای واقیعه‌وه ده‌چنه‌ناو دنیای مه‌جازی چیرۆک و رۆمانه‌کان. ئه‌وه‌ش ده‌زانم که گویزانه‌وه‌ی که‌سایه‌تی له‌چیرۆک و رۆمانیکه‌وه بو چیرۆک و رۆمانیکی تر بابه‌تیکی تازه و غه‌ریب نییه و، له‌خۆیدا به‌ها به‌به‌ره‌م نابه‌خشیت یان له‌به‌هاکانی که‌م ناکاته‌وه. ئه‌وه‌ی له‌م رۆمانه‌دا به‌لای منه‌وه سه‌رنج راکیش و جیی رامان و تی‌فکرینه ئه‌وه‌یه که مه‌عرووفی له‌م رۆمانه‌یدا

ئىمكانى گوتن و گىرانهوه به كه سايه تيه كه ده به خشيت كه له
رۆمانه كه پيشوو، واته له رۆمانى كونده كویره دا هيچ دهرهت و
مه جالىكى بۆ گوتن و گىرانهوه پى نه دراوه. نووسەر، خوڤى له دوو
لاپه رهى كۆتايى كتيبه كه پاش ئه وه كه باسى چۆنيه تى نووسىنى ئه و
رۆمانه دهكات دهلى: «به پيچه وانه تى نووسينه كانى پيشووم بۆ خۆم
دهورىكى ئه وتۆم له نووسىنى ئه م رۆمانه دا نه بوو. كاتيك دهستم به
نووسين كرد، وهك ئه سپىكى وه حشى ههوسارى پساند و رووى له كيو
و بيا بان كرد. ژنى قه له مدانه كه تى كونده كویره ده گىراپه وه و من
واسيته بووم تا ئه م شىوازه غه ريزيه دوور له عه قله خوڤى دهرهخات.»
پاشان ده لىت: «ئه زموونى ئيقاع و زمانى كونده كویره و، گه ران به ناو
نىگارى قه له مدانه كاندا شىتتیه كه بوو. شىتتیه كه كه هپور هپور روحى
ده جوو. ژنى رۆمانى كونده كویره دهستى به گوتن كردبوو، له خه و و
بىداريدا وازى لى نه ده هينام... من هيچ گه لاله و پلاتيك بۆ چيرۆكه كه
نه بوو، نه مده زانى رووداوه كان به ره و كوڤى دهرۆن.»

دياره پيوست ناكات گومان له م گوتهى نووسەر بكه ين، چونكه
شىوازی گىرانه وه كه ئه و راستيه مان بۆ دهرهخات كه نووسەر هيچ
گه لاله و پلاتيكى له وه پيش دارژاوى بۆ نووسىنى رۆمانه كه تى نه بووه.
ژنى رۆمانى كونده كویره، يان وا باشتره بگوتريت، نىگارى سه ر به رگى
قه له مدانه كان كه ئيمه پيشتر له زمانى راوى و بىژهرى ئه و رۆمانه وه له
گه ل هۆويهت و كاره كته ره كه تى، يان با بلىم له گه ل بيه هۆويه تى و بى
كاره كته رييدا ئاشنا بووين، پاش شهست سال له رۆمانه كه تى عه باس
مه عرووفيدا دهره كه و پته وه و، ئه م جاره له زمان و روانگه تى خوڤيه وه،
چيرۆكى ژيان و سه ربورده تى خوڤى ده گىرپته وه.

له بهرئوه كه يه كچك له مه بهسته سه ره كيبه كاني ئهم كورته
خویندنه وه به گرینگیدان به پیوهندی نیوانی دهقی ئهم رۆمانه و رۆمانی
كونده كویره ی سادقی هیدایهت و، چۆنیته دیالۆگ و دانووستانی
فه رهنگی و ئه دهبی نیوان ئهم دوو نووسه ره به، ناچارم ئاورئیکي زۆر
كورت و راگوزاری له و رۆمانهش بدهمه وه و سووکه بهراوردیکیش له
نیوان هه ندیک لایه نی ئهم دوو دهقه بکه م.

كونده كویره ی سادق هیدایهت گێرانه وه ی دوو چیرۆک یان دوو
ره هه ندی چیرۆکیکی ئالۆز و قوول و کراوه به . گێرانه وه به کی زهنیه به که
سنووره کانی نیوان خه ون و به ئاگایی، واقیع و خه یالی شیواندوه.
كونده كویره چیرۆکیکی عاشقانه به که له زمانی پیاویکی ته نیا و
خه مۆک و مالیخولیا یییه وه، له دوو به شی سه ره کیدا ده گێردرێته وه.
راوی یان بیژهری ئهم رۆمانه ئه گه رچی ناوی نییه، به لام تا ئیستا و
پاش هفتا سال، هیشتا به ناوبانگترین که سایه تی چیرۆک به زمانی
فارسییه، زۆربه ی هه ره زۆری خوینه واران ی پیر و گه نجی ئیرانی
ده یناسن و به که م پاراگرافی گێرانه وه که بیان له به ره: «له ژباندا
زامه لیک هه به که وه ک خۆره، به هیوری و له ته ریکیدا روح ده خوات و
ده یتاشیت. نا کرئ له لای که س باسی ئهم زام و ئازارانه بکه یهت، چونکه
هه موو که س به پتی عادهت ئهم ئازاره برۆا پینه کراوه به رووداو و
پیشهاتی سه یر و ده گمه ن ده زانی، ئه گه ر که سیک بیلێت یان بینووسیت
خه لک به پتی بۆچوونی باو و بۆچوونی خویان هه ول ده دن به بزیه کی
پر له گومان و گالته جاری وه ری بگرن. چما مرۆف هیشتا چاره و
دهرمانیکی بۆ ئهم زام و ئازارانه نه دیوه ته وه و تاکه هه توانیش
فه رامۆشی به شه راب و خه وی تلپاک و ماده ی سپرکه ره.»

ئهم ئازاره که بیژهری رۆمانی کونده كویره له ده سپیکی

گيٽرانه وهكهيدا بهم شيوه باسي دهكات، بهرئه نجامي عه شقيكي
 ماخوليانه. ئه و له دهوامه ي گيٽرانه وهكهيدا باسي ئه وه دهكات كه چوڻ له
 درزي تاقى ژووره كه ي، له پشت كوويه كه شه را بي كوڻى حهوت ساله وه
 چاوى به ديمه نيٽك دهكه ويٽ كه له و ديمه نه دا كچيكي جوان به سه ر
 شيوه ليكدا نه ويوه ته وه و، گوليكي نيلوفه ر پيشكيش به پياويكي كوور ي
 ئه و بهر شيوه له كه دهكات. بيگومان ئه م ديمه نه سه دان ساله كه بو
 هه موو ئيرانييه ك و، ته نانه ت بو زور به ي خه لكي ئه م ناوچه يه ش
 ديمه نيكي ئاشنايه. ديمه نيكي مينا توري كه له سه ر هه موو شتيك، هه ر
 له كاسه و دهورييه وه بگره تا به رگي قه له مدانه كان كيشرا وه ته وه. راوى
 يان بيژهر ي گيٽرانه وه كه شه يداي ئه و كچه نيلوفه ر به دهسته ده بيت و
 لتي ده بيته ژنى خه ون و خوژگه دوور و دريژه كانى و، وهك مروقيكي
 خه يالى و فريشته يه كي ئاسمانى باسي دهكات. فريشته يه ك كه دواتر
 ديتنه ژووره كه ي و بي هيچ قسه و گفتوگو يه ك له سه ر قه ره وي له كه ي
 راده كشيٽ و هه ر له ويش ده مر يٽ. ئه وسا كابرا كه له هه موو هه وليك بو
 ژيانده وه ي نا ئوميد ده بيت، له ئه نجامدا بو ئه وه ي ده ست و چاوى هيچ
 پياويكي تر سيماي بان زه ويڻى ئه و دلداره فريشته ئاسايه
 نه شه مز يٽيٽ، جهسته ي ناسكى له ت و كوت و پارچه پارچه دهكات و له
 ژير خاكدا ده يشار يته وه. پاشان تا هه تا هه تايه له فيراقى دوو چاوى
 ره شى ئه و دلداره خه يال كرده، خو ي به كيشانه وه نيگارى ئه و ژنه
 له سه ر به رگي قه له مدانه كان خه ريك دهكات. ئه مه كورته ي به شى
 يه كه مى رومانه كه يه كه بيژهر به خه و ده يبيٽ و دوا ئه وه كه به ناگاي
 ده بيته وه، له به شى دوو همدا بريارى نووسينه وه ي ئه و خه ونه ده دات.
 به لام ئه وه ي كه بيژهر له به شى دوو همدا ده ينووس يٽ روويه كي ترى ئه و
 خه ونه، يان ئه و چيړو كه يه. گيٽرانه وه ي به شى دوو همى رومانى كونده

کویره، دیسان خەونیکی تر، بەلام ئەم جارە خەونیکی گەلیک ناخۆش و کابووسیکی گەلیک ترسناکە. لەم بەشەدا راوی یان بیژەر چیرۆکی شەیدایی خۆی بۆ ژنیک دەنووسیت کە بە پێچەوانەیی ژنە فریشتە ئاساکەیی بەشی یەکەم، نەوێک ژنی خەون و خەیاڵات، بەلکو ژنی خویەتی. ژنیکی سۆزانی و لەیلەدۆنەییەکی دەریی بە کۆڵ کە بیژەر لە ئەنجامدا ئەویش دەکوژیت.

من نامەوی لەم نووسینەدا رۆمانی کوندە کویره بخوینمەو کە لەو پەڕی ئالۆزی و فرەرهەندی و قوولیدایە، بەلکو دەمەوی بلیم ئەو ژنە فریشتە ئاسا و مینیاتۆرییە کە خوینەر تەنیا لە زهن و زمانی بیژەری پیاوی چیرۆکە کەو لەگەڵی ئاشنا دەبیت، ئەو ژنە کە لەو رۆمانەدا فرسەتی گوتنی تاکە وشەییەکی نەبوو، لە پاش شەست ساڵ و لە پاش سەفەریکی دووردریژ بە سەر بەرگی قەلەمدانەکانەو، لە رۆمانی پەیکەری فەرهاددا دەردەکەوتەو، ئەم جارەیان خۆی بپاری گێرانەو هی ژیان و سەربوردەکانی ژبانی خۆی دەدات. ئەگەر لە رۆمانی کوندە کویرهدا بیژەری پیاو نیگار کیشی سەربەرگی قەلەمدانەکان چیرۆکە کە بۆ سەبەری خۆی دەگێریتەو، لە رۆمانی پەیکەری فەرهاددا بیژەری ژن نیگاری سەر بەرگی قەلەمدانەکان چیرۆکە کە بۆ پیاویکی نەقاش کەسیکی وەک بیژەری رۆمانە کە پێشوو دەگێریتەو. پیاویک کە لە ناخ و دەروونی خۆیدا شەیدای ئەو ژنە فریشتە ئاسایە یان ئەو نیگارە مینیاتۆرییە، بەلام تووشی بە تووشی ژنیکی هەرزه و بەرەلاو بوو. کەواتە بە روالەت هیچ جیاوازییەکی نەوتۆ لە مابەینی چیرۆکی ئەم دوو رۆمانە نییە، جگە لەو کە لە رۆمانی کوندە کویرهدا رووداو کە لە روانگەیی زهن و زمانی نەقاش و نیگارکیشەو

گيڤردراووتهوه، به لام له رۆمانى پەيکەرى فەرهاددا رووداوهکان له روانگەى زهن و زمانى نهقش و نيگارەکهوه دهگيڤردرينهوه. ئەلبەت ئەمە تەنيا جياوازي نيوان ئەم دوو رۆمانه نيهه. گرينگترين خالى جياوازي نيوان ئەم دوو رۆمانه لايەنى سەمبوليک و هيتمايني هەموو توخم و رەگەزەکانى رۆمانى کونده کوپره و پتوهندى ئەم توخم و رەگەزانه لهگەل قوولترين لايەنهکانى زهنى مرؤف، به تايبەت زهنى راوى و بيژهرى گيڤرانهوهکهيه. کونده کوپره خەونیکه که هەموو کون و کهلهبەرەکانى ناوشيار "ناخودئاگای" زهنى مرؤف، لەسەر بەستينى ميژوو، فەرهنگ و زمانى ئيرانى، نمايش دەکات. ئەمە قوولايييهكى وهى بهم دەقه کراويه بهخشيوه که تا ئیستا سەدان وتار و دەيان کتیبى به زمانى فارسى و تەنانهت زمانه رۆژاوايييهکانيش لەسەر نووسراوه و، به هەموو جۆره مەنەهجيکى ئەدەبى "زمانناسى، کۆمەلناسى، دەروونناسى و..." خویندراووتهوه.

بيگومان پەيکەرى فەرهاديش گيڤرانهوهيهكى سەرکهوتوو، ئالۆز و چيژبهخشه، به لام ئەم رۆمانه لهگەل ئەوهشدا که گيڤرانهوهيهكى زهنیهه، زياتر له وه که ئاوپى له دەروون و ناوشيارى زهنى مرؤف دابيتتهوه، داڵغەى نواندنهوهى کيشه و گرفته کۆمهلايهتیههکان و، بهتايبەت کيشه و گرفتهکانى ژن له کۆمهلگەى پياوسالارى ههيه. ئەوهنده که رۆمانى کونده کوپره سەرکاري لهگەل هيتما و سەمبولهکانه و دهيههويت به بۆنهى ئەوانهوه پەرده لەسەر بوونى مرؤف و رازە دەروونيههکانى هەلبداتهوه، پەيکەرى فەرهاد به خەمى کيشه و گرفته کۆمهلايهتیههکانه وهيه و دهخوازيت رهگوريشهى ميژوويى ئەو کيشه و گرفتانه شى بکاتهوه. بۆيه ئەگەر له رۆمانى کونده کوپرهدا به گوتهى "رينه لانو"ى فەرانسەيهى «گرينگى هونەر به ماناى ئەوپهري

شهره فمه ندیی وشه که، له بهرچاوی خوینەر به شیوهیه کی ئاشکرا
دەردەکه ویت. «رۆمانی پهیکه‌ری فه‌رهاد به گوته‌ی "رۆلف ئیشپنلەر"
ره‌خنه‌نووسی گوڤاری "تاگ ئشپیگل" ی ئالمانی «دنگ و جه‌سته و سۆز
و پله‌ویایه‌ی ژن بۆ ژن ده‌گه‌رینیته‌وه.»

ئه‌گه‌ر شیوازی گه‌یرانه‌وه‌ی رۆمانی کونده کویره بازنه‌یییه و، راوی
یان بیژەر له شوینیکه‌وه ده‌ست به‌گه‌یرانه‌وه ده‌کات و له‌سه‌ر ره‌وتیکی
بازنه‌یی ده‌گاته‌وه بۆ هه‌مان شوین و هه‌مدیس له‌ویوه ده‌ست پێ
ده‌کاته‌وه و وه‌ک هه‌لگه‌ران به‌ په‌یژه یان پێپلیکانیکی خه‌ر و بازنه‌یی
به‌ره‌و ژوو هه‌لده‌کشیت، رۆمانی په‌یکه‌ری فه‌رهاد تاکبێژییه‌کی دوور و
دریژ و پچر پچری که‌سایه‌تی سه‌ره‌کی چیرۆکه‌که، واته‌ ژنی تابلۆی
نه‌قاشی، یان نیگاری سه‌ر به‌رگی قه‌له‌مدانه. تاکبێژی ژنیک که‌ له
که‌سنه‌زانی(*) زه‌نی راوی و بیژه‌ری رۆمانه‌که‌ی سادق هیدایه‌ت ده‌رباز
بووه و چووته‌ خه‌ونی پیاویکی نیگارکیشی تر و له‌ خه‌ونی ئه‌و پیاوه
نیگارکیشه‌دا چیرۆکه‌که‌ی ده‌گه‌یریته‌وه. که‌واته‌ ده‌بی بلیم په‌یکه‌ری
فه‌رهاد ئه‌گه‌رچی به‌رواله‌ت تاکبێژییه‌کی ده‌روونی ژنه، به‌لام له‌ ناخی
خۆیدا وتووێژی ژن و پیاوه. دیالۆگی نیگار و نیگارکیش. دانووستانی
شاعی و سرووش، هونه‌رمه‌ند و ئیلهام.

بێگومان له‌ خوینه‌ری ئه‌م چه‌ند لاپه‌ره‌ شاراوه نییه که‌ هه‌موو پیاویک،
به‌ تایبه‌ت پیاوانی هونه‌رمه‌ند و داھینه‌ر، له‌ زه‌نی خۆیاندا سیمای لیلی
ژنیکه‌ی فریشه‌ ئاسای بان زه‌وینیان هه‌لگرتوو. ژنیک که‌ سه‌رچاوه‌ی
ئیلهامی شاعیرانه و هونه‌رمه‌ندانه‌یه. ژنیک که‌ به‌ درێژایی میژووی

(*) که‌سنه‌زان = ناشوین "ناکجا اباد"

ئەدەب و ھونەر، ھەر شاعیریک بە شیوہیەک وەسف و مەدح و پەسنی کردووہ و ھەر نەقاشیک بە شیوہیەک نیگاری کیشاوەتەوہ و ھەر مۆسیقاژەن و دەنگبژیک بە شیوہیەک بە گوێدا چرپاندووہ. پیاوانی ھەست ناسک بە درێژایی تەمەنیان "وشیارانە یان ناوشیارانە" بە شوپن ئەو ژنە ناسکە خەیاڵییەدا دەگەرین. ئەوان کاتیک عاشق دەبن پێیان وایە ژنی خەون و خەیاڵەکانیان بینیووتەوہ، بەلام کاتیک بە دلدارەکیان دەگەن، ئەو وینە زەھنییە وردە وردە لە مێشکیاندا کال دەبیتەوہ و ئەو عەشقە ئەفلاتوونییە لەسەر قەرەوێلە و لە ناو جیتی خەوتنەکیاندا دەمریت. ئەوسا ھێور ھێور دلدارەکیان لی دەبیتە ژنیکی ئاسایی و لە ھەندیک حالەتی دەگمەنیشدا ژنیکی ھەرزە دەپێ بەکۆل، چیرۆکی کوندا کوێرە سادق ھیدایەت لە رووکەشیتترین لایەنیدا، نمایشی ئەم دۆخە دەکات. بیژەری پیاوی رۆمانەکە پاش مردنی ژنی فریشتە ئاسای خەیاڵەکانی لەسەر قەرەوێلەکەیی، پاش ئەوہ کە دلدارەکەیی لی دەبیتە ژنیکی ھەرزە دەپێ بە کۆل، تووشی خەمۆکی و نائۆمیدیەکی کوشەندە و ھونەرماندانە دەبیت و پاشماوہی تەمەنی خۆی بە کیشانەوہی روخساری ژنی فریشتە ئاسای خەیاڵەکانیی، لەسەر بەرگی قەلەمدانەکان، خەریک دەبیت. ئەم چیرۆکە لە پەیکەری فەرھادیشدا دووبارە دەبیتەوہ. جیاوازییەکە لەوہدایە کە ئەمجارە نیگاری سەر بەرگی قەلەمدان، یان با بلیم ژنە ناسکە خەیاڵییەکەییە کە دەچیتە خەونی پیاویکی نەقاش و بەمشێوہ دەست بە گێرانەوہ دەکات:

«نازانم، ئایا دەتوانم سەر بنیمە سەر شانەکانت و فرمیسک بپێژم؟
 بە دوو دەستی شوێر و داکەوتوو، سەری خەوی پاش ھیلاکییەکی زۆر کە
 ھەلەکووتیتە سەر گیانی مرۆف، پەنات بۆ بەینم؟ لە کاتیکدا توند لە

باوہشت گرتووم و گہرمای لەشی خۆتم پئی دەبەخشی، جارێک بە دوو قامکی ناوہراستی ھەر دوو دەستت دەملاوینیتەوہ و پەراسووہکانم دەبژیریت تا بزانی کامیان یەکی کەمە و، جارێک کە وەخۆت دیتتەوہ بەرە دەستت بە پشتمدا دەکشیت، ئارام، بئی ئەوہی بپرسیت من کیم، لە کوێوہ ھاتووم و بۆ ئاوا دوودل و دردۆنگم، وەک چۆلەکەئە تەری بەر باران؟...» پاشان بەمشپۆہ درێژەئە پئی دەدا: «نا، ئیتەر نەمدەتوانی دوای ئەو سەفەرە دووردریژانە، پاش ئەو ھەموو سالە تەنیاپییە و دووری لەو چاوہ رەش و بە بریقانە کە بە نیگایەکی پشت دەلاقەئە مالاکەئە ژیانئە بەئاگرەوہ نام، ئیتەر نەمدەتوانی سەرگەردان بم...»

ئەمە گوتنی نەقش و نیگارێکی بئی پرسپیکتیوہ کە لە بئی ھۆویەتی و بئی کاراکتەری خۆی وەرس بووہ و، بەندی دەیان و بگرہ سەدان سالەئە سەر بەرگی قەلەمدانەکانی پساندووہ. ئەمە گوتنی ژنیکە کە ھیلئە سووری بیدەنگی لە میژینەئە بەزاندووہ و چیرۆکیکمان بۆ دەگیڕیتتەوہ کە پیشتر نەمانبیسٹووہ.

نەمانبیسٹووہ؟

چیرۆکی پەیکەری فەرھاد گیرانەوہیەکی ئالۆز و فرہ رەھەندە، کە لە رەھەندیکیدا دووبارہ بوونەوہی چیرۆکی کوندە کوێرہیە و، زۆربەئە کەسایەتی و رووداوہکانی ئەو رۆمانەئە تئیدا دەردەکەوتتەوہ. پیشتر ئاماژەم بەوہ کردووہ کە رۆمانی کوندە کوێرہ لە روالەتیتترین و رووکەشیتترین دەرکەوتنیدا چیرۆکیکی دوو پالوو، یان با بلیم دوو چیرۆکە کە لە ھەر کامەیاندا لایەنیک، یان سیمایەکی ژن لە روانگەئە پیاوہوہ دەردەکەوتت و دەگیڕدیتتەوہ. ئەم دوو چیرۆکە، یان ئەم دوو پالووی چیرۆکەکە، لە رۆمانی پەیکەری فەرھاددا بەھەمان شیوہ و ئەم

چاره له روانگه و له زمانى ژنه که وه دووباره ده بښته وه. له م رو مانده ژنه که شهيدای وينه ی زهني و بان زه ويني پياو دهبښت. پياو ټک که دهمرښت و ژنه که په يکه ره که ی ده خاته جانتايه که وه و يو هميشه به کولې خو یدا دهدات و له گه ل خو ی ده گي ټرښت. له لايه کی تر يشه وه هر هم ژنه ده چپته خه ونی پياو ټکی نه قاش که له گه ل ژني کی هرزه و بهر له لادا ده ژی و نازاری دهدات. تا ئيره رهنکه بگوتريت په يکه ری فهرهاد لاسایي و دووباره نووسينه وه ی کونده کو ټره، يان له با شترين حاله تدا خو ښندنه وه و ساده کردنه وه ی نه و رو مانه يه. رهنکه بگوتريت عه باس مه عرووفی نه که هر که سایه تی و رووداوه کان، به لکو زوربه ی تیم و موتيفه کانيشی له رو مانه که ی سادق هيدايه ت و هر گرتووه و، بيجگه له وش، هر له روانگه ی هيدايه ته وه سه يری ژنی کردووه و، وه ک نه و ژنی له دوو سيمای دژوازی فر يشته ئاسا و هر زهدا بينيوه. رهنکه بگوتريت مه عرووفی نه يتوانيوه وها که له سه ره تاي هم نووسينه دا ئما ژه ی پي کرا و توو ټر و ديالوگي کی روشن بيرانه ی نه ده بی له گه ل هيدايه ت ساز بکات و، ده که که شی نه که و تووه ته کيشه و چالنچ له گه ل ده که که ی هيدايه ت. رهنکه بگوتريت په يکه ری فهرهاد نه که هر هيچ وه لام ټکی نه مړ ټي بيانه ی به پرسياره کانی کونده کو ټره نه دا وه ته وه، به لکو هيچ پرسيار ټکی تازه شی به ره هم نه هينا وه.

بيگومان هم بوچوونه و هم نرخانندن و قه زاوه ت کردنه، بوچوون و نرخانندن کی به په له و يه ک لايه نه يه. حاشا له وه ناکريت که نيگا و روانيني نووسه ری رو مانی په يکه ری فهرهاد بو چه مکگه ليکی وه ک ژن، عه شق، مهرگ و ژيان، به شيوه يه ک دووباره کردنه وه ی نيگا و روانيني سادق هيدايه ت و رو مانی کونده کو ټره يه. به لام خودی سادق هيدايه ت و رو مانه که شی، له روويه روويوونه وه له گه ل هم چه مکانه، له شاعيران و

داستانبیتژانی کۆنی ئێرانی، له کهسانیکی وهک "نزامی" و دهقه عاشقانهکانی وهک لهیلی و مهجنوون و شیرین و فهراهادی تی نهپه راندوووه.

عهباس مهعرووفی له دوا لاپه ره ی کتیه کهیدا ده لیت: «ههستم دهکرد که پتوهندییه کی قوول له مابهینی هیدایهت و نزامیدا ههیه، به لام هه رچی بیرم ده کرده وه نه مده توانی پیناسه ی نه و پتوهندییه بکه م. هیدایهت چ پتوهندییه کی به نزامییه وه بوو؟» نه وهی که مهعرووفی نهیتوانیوه پیناسه ی بکات، بوونی فکریکی هاوبهش و خویندنه وهی چونیه کی هیدایهت و نزامی و زۆر شاعیر و داستانبیتژی تر بو چه مگه لیککی وهک ژن، عه شق، مه رگ و ژیا نه. فکر و خویندنه وهیه که له رۆمانه که ی مهعرووفیشدا به بی هیچ گۆرانیک دووباره ده بیتته وه.

راسته دهقه نه ده بییه کان مهیدانی دیالۆگ و دانووستانی رۆشنبیرانه ی نیوان شاعیر یان نووسه ر له گه ل شاعیر یان نووسه رانی تره، به لام پتویست ناکات نه م دیالۆگ و دانووستانه حه تمه ن به ئاراسته یه کی فکری و فه لسه فیدا بروات. رۆمانه که ی سادق هیدایهت له گه ل نه وهدا که نیگا و روانینیکی رۆژه لاتی و ئێرانی و بیگومان نه ریتی بو ژن و عه شق و مه رگ و ژیا ن هه یه، به لام به مؤدیرنترین شیوه نمایشی کاریگه ری نه م شیوه روانینه له سه ر هه ست و هزر و سایکۆلۆجی مرۆف ده کات و به مؤدیرنترین شیوه زالبوونی نه م نیگایه و کاریگه ری له سه ر وشیار و ناوشیاری زهنی مرۆف ده گپرتته وه. ههروه ها په یکه ری فه راهادیش کاریگه ری نه م شیوه روانینه رۆژه لاتی و نه ریتییه بو ژن و عه شق و... له سه ر فه ره نگ و میژوو، رووداوه میژوویی و کۆمه لاپه تییه کان ده گپرتته وه. نه م دوو رۆمانه، وپرای توانا و

به‌های هونەری و ئەدەبی جیاوازیان، له راستیدا ته‌واوکەری یه‌کترن. یه‌که‌میان به‌سه‌سامکه‌رتترین شیوه‌ په‌رده‌ له‌سه‌ر نه‌دیوترین سووچه‌کانی ناخ و ده‌روونی پیاوی رۆژه‌لاتی و ئێرانی هه‌لده‌اته‌وه‌ و، دووهمیشیان ئاماده‌یی ژن له‌ رووداوه‌ میژوویی و کۆمه‌لیه‌تییه‌کانی ئەم هه‌ریمه‌ ده‌نوینتته‌وه‌. راوی یان بیژه‌ری ژنی رۆمانی په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد، نیگاری سه‌رگه‌ردانی سه‌ر قه‌له‌مدانه‌کانه‌ که‌ له‌ رابوردووه‌ هاتووه‌، له‌ خه‌یال و واقیعی رابوردووه‌وه‌، له‌ ئەفسانه‌ و میژوووه‌ هاتووه‌. مه‌عرووفی نه‌ک هه‌ر له‌م رۆمانه‌یدا به‌لکو له‌ هه‌موو رۆمانه‌کانی تریشیدا چاوێکی له‌ ئەفسانه‌ و چاوێکی تری له‌ میژوویی ولاته‌که‌یه‌تی. که‌سایه‌تییه‌کانیشی هاوکات له‌ دلێ ئەم دووانه‌وه‌ سه‌ره‌لده‌ده‌ن. رووداو و کاره‌ساته‌کانیش هاوکات لایه‌نیکی خه‌یالی و ئەفسانه‌یی و لایه‌نیکی تری واقیعی و میژووییان هه‌یه‌.

راوی یان بیژه‌ری په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد، نیگاری ژنیکی گه‌نج و جوان که‌ ده‌یان و سه‌دان ساڵ ناچار کراوه‌ که‌ له‌سه‌ر به‌رگی قه‌له‌مدانه‌کان روو له‌ په‌ره‌پیاویکی کوور و قه‌مبور بکات و گولی نیلووفه‌ری پێشکیش بکات، ئێستا نه‌ک هه‌ر بپاری هه‌لاتن و خۆده‌ربازکردن له‌ به‌ندی قه‌له‌مدانه‌کانی داوه‌، به‌لکو به‌ ته‌مایه‌ له‌ به‌ندی په‌ره‌ کوور و قه‌مبوره‌که‌ش هه‌لبێت. له‌ به‌ندی هه‌موو ئەو پیاوانه‌ هه‌لبێت که‌ خۆی واته‌نی «ده‌یانویست دامان پۆشن و بمانشارنه‌وه‌. یان هه‌ولیان ده‌دا جلمان له‌به‌ر دابدین. ئێمه‌ "نیگاری سه‌ر هه‌موو قه‌له‌مدانه‌کان" فی‌ر بووین که‌ هه‌لبێن، به‌لام بۆ کوئی؟ سنووری نیوان ئەم دووانه‌ کوئی بوو؟ ده‌بوو له‌ کوئی بوه‌ستاینایه‌ که‌ نه‌ ئه‌سیری بانگبێژان و جارچیا‌نی ئەخلاق بین و نه‌ به‌ ده‌ستی درنده‌ بی ئەخلاقه‌کان په‌ر په‌ر بکریین؟ من که‌ تا ئەو رۆژه‌ هیچ کارێکم جگه‌ له‌ به‌نیگار بوونی به‌رده‌وام له‌سه‌ر

قه‌له‌مدانه‌كان نه‌ده‌زانی، ئیستا فیڕ بووم که له‌په‌رده‌ی نه‌قاشی یان به‌رگی قه‌له‌مدانه‌كان بیه‌ده‌ر و له‌کاری دنیا سه‌رم سوور بمینیت. شوین ئه‌و چاوانه‌ بکه‌وم که مانایان به‌ ژیانم به‌خشیبوو»

لیره‌وه ئیتر ئه‌م ژنه‌ به‌ هه‌ر دوو ریچکه‌ی به‌ره‌سه‌ست و ناب‌ه‌ره‌سه‌ست، ئه‌فسانه‌یی و میژوویدا سه‌ر ری ده‌که‌ویت و له‌ پیناوی دۆزینه‌وه‌ی دل‌اره‌که‌ی، نه‌قاشی سه‌ر به‌رگی قه‌له‌مدانه‌كان، خۆی به‌ خه‌ونی نه‌قاشیکی ترده‌ ده‌کات و له‌ خه‌ونی ئه‌ودا و له‌ گۆشه‌ نیگای ژنانه‌ی خۆیه‌وه، چیرۆکی ژبانی خۆیمان بۆ ده‌گیڕیته‌وه.

لیره‌وه ده‌بی بلیم هه‌روا که شیوازی گیڕانه‌وه‌ی بازنه‌یی ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ی به‌ هیدایه‌ت به‌خشیوه‌ که وه‌ک چه‌رخه‌ مه‌ته‌یه‌ک به‌ ناخ و ده‌روونی خه‌ونه‌کانی بیژه‌ری رۆمانه‌که‌یدا رۆ بچیت و، قوولترین سووچی زهنیه‌تی هه‌لبکۆلی، په‌رده‌ له‌سه‌ر هیما و وینه‌ زهنی و ئه‌زله‌ی و ئه‌به‌دییه‌كان هه‌لبداته‌وه، عه‌باس مه‌عرووفیش به‌ سوود وه‌گرتن له‌ شیوازی تاکبیت‌زی ده‌روونی ئه‌و هیما و وینه‌ زهنیه‌یه‌ ده‌هینیته‌ گۆ، له‌ زمانی ئه‌وانه‌وه‌ واقیع و رووداو و کاره‌ساته‌کانی کۆمه‌لگه‌یه‌ک ده‌گیڕیته‌وه‌ که هیشتا ئه‌و هیما و وینه‌ زهنیه‌یه‌ زۆرتین ده‌ور و کاریگه‌رییان له‌سه‌ر ژبان و گۆزه‌رانی هه‌یه. بیگومان من نامه‌وئێ سه‌رله‌نوئێ به‌و رووداو و کاره‌ساتانه‌دا بچمه‌وه‌ و دیسان بیانگیڕمه‌وه. به‌لکو ده‌مه‌وئێ بلیم ئه‌وه‌ی که راوی یان بیژه‌ری رۆمانی په‌یکه‌ری فه‌ره‌اد به‌وه‌په‌ری وردبینه‌ی ژنانه‌ و له‌ ریتمیکی توند و خیرادا ده‌بگیڕیته‌وه، کۆی ئه‌و رووداو و کاره‌ساتانه، کۆی ئه‌و کیشه‌ و گرفتانه‌یه‌ که کۆمه‌لگه‌ی ئێرانی له‌ کۆنه‌وه‌ تا ئیستا به‌تایبه‌ت ئیستا له‌گه‌لیدا رووبه‌روو بووه‌ته‌وه‌ و به‌ده‌ستیانه‌وه‌ ده‌نالینیت.

لهم چوارچيډو، يه کيک له جوانييه کاني گيړانه وه که ي عه باس مه عرووفی نه وه يه که له لايه که وه خه ونه کاني راوی رومانی کونده کویره و رومانه که ي خو ی "په يکه ری فه رهاد" تی ه لکيش ده کات، له لايه کی تره وه رووداوه واقيعييه کان و کيشه و گرفته کومه لايه تييه کاني سه رده می سادق هيدا يه ت به روودا و کيشه و گرفته سياسي و کومه لايه تييه کاني هم سه رده مه وه گری ده دات. نه و به م کاره پيمان ده سه ليني ت: هه روه ها که رومانه که ي و خه ونی که سايه تييه کاني رومانه که ي، له هه ناوی رومانه که ي هيدا يه ت و خه ونی که سايه تييه کاني هيدا يه ته وه سه ريان هه لدا وه، به هه مان شي وه روودا و کاره سات و کيشه و گرفته فه ره هنگی و کومه لايه تييه کاني سه رده مه که شي "هم سه رده مه" دريژ کراوه ی روودا و کيشه و گرفته کاني سه رده می هيدا يه ت و بهر له نه ويشن.

به دنيايييه وه تی ه لکيش بوون و ليکد رانی روودا و که سايه تی و تیم و موتيفه کاني هم دوو رومانه له ناستيکدايه که خوينه ری په يکه ری فه رهاد به بی خویندنه وه ی رومانی کونده کویره ئيمکاني پپوهندی و چيژبردن و تيگه يشتن له ماناکانی نييه. يان با بلیم ريگه ی نزيکبوونه وه و گه يشتن به دنيا ی داستانی په يکه ری فه رهاد، له دنيا ی داستانی کونده کویره وه تی ده په ريت. نه گه رچی خودی مه عرووفی بوچوونیکي جياوازی هيه و پتی وايه ويرا ی نه و هه موو نزيکايه تييه ش، رومانی په يکه ری فه رهاد به ره ميکی سه ر به خو و له خویدا ته واوه و، به بی ناگه داری خوینه ر له رومانه که ي سادق هيدا يه ت و به بی خویندنه وه ی نه و رومانه ش ماناکانی خو ی به ده سه ته وه ده دات و چيژ به خوینه رانی ده گه يه ني ت.

بيگومان مه عرووفيش وه که هه موو نه و خوینه رانه که رومانی کونده

كوپره يان خوڤندووه ته وه و له گه ليدا ژياون، ناتوانيت بۆ ساتيكيش كه ساپه تي و رووداو و تيم و موتيفه كانى ئه و رۆمانه فه رامۆش بكات و، له روانگه ي كه سيكه وه كه ئه و رۆمانه ي نه خوڤندووه ته وه قه زاوه ت له سه ر سه ربه خوڤي و ناسه ربه خوڤي رۆمانى په يكه رى فه رهاد بكات. من پيم وايه رۆمانه كه ي سادق هيدايت به هه موو ره هه نده كانى يه وه وه ها ته ندراره ته رۆمانى په يكه رى فه رهاد كه هيج خوڤنه ريكى بى ئاگا له و رۆمانه ناتوانيت پيوه ندى قايى له گه ل بگريت و، چيژى پويستى لى وه بگريت. من له گه ل ئه وه دا كه پيم وايه هيج چيروك يان رۆمانى كه سه ربه خوڤ ناييت بۆ به ده سته وه دانى هه موو مانا و جوانى يه كانى داوا له خوڤنه ر بكات ئاور له ده ره وه ي خوڤى، واته ميژوو يان رووداو كوومه لايه تى يه كان يان ده قيكي تر بداته وه. به لام پيم وايه رۆمانى په يكه رى فه رهاد بى ئه و سه ربه خوڤى يه ته واوش رۆمانى كه سه ركه وتوه. چونكه ئه گه رچى ئه م رۆمانه وه كه هه موو ده قيكي ئه ده بى و داهينه رانه ي تر له ديالوگ و دانوستان له گه ل ده قه كانى تر دايه، له هه مان كاتيشدا نمايشى ئه م ديالوگ و دانوستانه ده كات. ئه م نمايشكرده بابه تيكي جياوازه و تاييه ت به م رۆمانه يه. ئيمه ده زانين كه نمايش و نواندنه وه ي هه موو ديالوگ و دانوستانىك پويستى به ئاماده يى هه ردوو لايه نى دانوستانه كه يه. من نامه وئى پاساو بۆ هيج يان بۆ كه س به ينمه وه. خوڤشال م به رله وه كه په يكه رى فه رهاد بگريت به كوردى رۆمانى كونده كوپره كراوه به كوردى و، خوڤشال تريش ده بم ئه گه ر په يكه رى فه رهاد خوڤنه ره كانى ناچار به خوڤندنه وه ي رۆمانه كه ي سادق هيدايت بكات.

بابه تيكي تر كه ده مه وئى له م خوڤندنه وه كورته دا ئاماژه ي پى بكه م بابته ي زمانه. به دلنبايييه وه زمانى گيپرانه وه ي په يكه رى فه رهاد لاپه نى

هه ره به هیژ و سه رکه وتووێ رۆمانه که یه . مه عرووفی له هه مان لاپه ره ی کۆتایی کتیبه که دا ده لێ «ئه زموونی له حنی ئیقاع» کونده کویره و گه ران له نه قاشی قه له مدانه کان شیتیه که بوو...» من گومانم له و شیتیه دا هینه رانه نییه ، به لام ئه گه ر مه به سته نووسه ر ئه وه بیت که زمان و له حنی رۆمانه که ی هه مان زمان و له حنی کونده کویره یه ، پیم و ابیت به هه له دا چوو.

ئه وه راسته که له میژووێ ئه ده بی هاوچه رخی فارسیدا زمان و له حنی داستانی کونده کویره ده ور و کاریگه رییه کی حاشا هه لئه گه ری له گۆران و تازه کردنه وه ی په خشان و نه سری نفیساری فارسی هه بووه و ، به شتیکی زۆری له توانا و قابیلیه ته کانی ئه م زمانه بۆ گه یه رانه وه ی چیرۆکی مؤدیرن ئاشکرا کردوووه . به لام سرووشتییه که ئه م زمانه دواتریش له سه ره ده سته چهند نه وه له شاعیران و نووسه رانی تازه گه ری ئه یه رانی زیاتر په ره ی سه ندوووه و ، تواناکانی بۆ گه یه رانه وه ، به تایبته گه یه رانه وه ی چیرۆک و رۆمانی زه نی زیاتر بووه ، ئیمکاناتی بۆ ئاشکرا کردنی قوولایی زه نییه ته ی مرۆف به ربلۆتر بووه . عه باس مه عرووفی وه ک نووسه ریکی نوێخواز که دا لعه و که لکه له ی زمانی هه یه ، نه ک هه ر میراتگری زمانی داستانی سادق هیدایه ت و ، تۆن و ئیقاعی سه میمانه ی بیژه ری رۆمانی کونده کویره یه ، به لکو ئاگه داری ئه زموونه ئه ده بی و زمانیه کانی شاعیران و نووسه رانی پاش هیدایه ت و ، تۆن و ئیقاعی شاعیرانه ی چیرۆک نووسانی به ر له خو شیه ته ی . ئه و له ده وامه ی ته قه لای نووسه رانی به ر له خویدا توانیویه ته ی ئه زموونه زمانیه که ی هیدایه ت بۆ نزیک خسته نه وه ی زمانی گه یه رانه وه ی داستانی له ئاخافتنی خه لک قوولتر بکاته وه و ، له حن و ئیقاعی گه یه رانه وه که ی له زه نییه ته ی که سایه تییه کان نزیکتر بکاته وه . که واته ئه زموونی زمان و

لهحن و ئيقاعی گيڙانهوهی په يکهری فه رهاد نهک هر دوپاره کردنهوهی زمان و ئيقاعی کونده کوپره نييه، به لکو تازه تر و قوولتر و به هوی نزيکبونی له ناخی زهنييه تي بيژره کهی سه ميميتريشه. ئەم زمان و تۆن و ئيقاعه ئيمکاناتيکی زياتری بۆ وهسف و نواندنهوهی زهنييه تي که سايه تي چيرۆکه که ههيه.

يه کيک له ديارترين تاييه تمه ندييه کانی ئەم زمان و تۆن و ئيقاعه داستانييه، لايه ني شاعيرانه يه تي. راسته زمانی کونده کوپره ش له زۆر شویندا زمانتيکی شاعيرانه يه و، نهک هر نووسه ران، به لکو شاعيرانی تازه گهری پاش هيدايه تيش سووديان له زهنييه ت و زمانی شاعيرانه ي ئەو رۆمانه و هرگرتووه (*). به لام زمانی شيعری په يکهری فه رهاد به هه موو رۆمانه که دا بلاو بووه ته وه. «له زهنييدا به خۆم گوت ئەمه واته ژيانی هه تاهه تايي. ئاسووده بنوو، من سه يرت ده که م. من خه وتم. له شم به پيخه فه که وه دروو، له قوولايي بۆنی پياوانه يدا نوقم بووم. وه ها نوقم بووم که ئەو ناچار بوو هه موو هه ستي بينيني له پشت قاپووری چاوانييه وه بخوازيه ت و، وه ک درزی له شم به پيخه فه که وه بدرويت. له دلدا گوتم نازيزه که م به نيگات بمدروو، به هه ر شوينيکه وه که حه ز ده که يت بمدروو. به ژيان، به مه رگ، به عه شق و به هه رچی که دلته ده بخوازيه ت. له به رامبه ر نيگاتدا ده بم به هه ور، ده بم به دووکه ل که بتوانی وه ک با ياريم پي بکه يت. به هه ناسه ي گه رم ت فوو له له شم بکه، بزانه چۆن ون ده بم.»

(* بۆ نمونه شاملوو رسته گه ليکی شيعری "وهک: بزديه ک له سه ر ليووی له رزی، وه ک سه مای ئاو له بنميچه کان، که رهنگدانه وهی خۆره تاو بوو." راسته وخۆ له زمانی کونده کوپره وهرگرتووه.

له كۆتاييدا

بىگومان وەرگىرانى رۆمانىكى وەك پەيكەرى فەرھاد كە تاكبيژىيەكى دەروونى و گىرانەۋەيەكى پچر پچرى زەننىيە، بۆ ھەموو وەرگىرپىك كارىكى گران و رىسكىكى گەورەيە. زىمانى ئەم بەرھەمانە «ھەروا كە ئامازھى پى كرا» كاركردىكى شىئەرى ھەيە و، بە پىچەۋانەى زىمانى ئىنشايى زۆر چىرۆك و رۆمانى تر كە تەنبا ئەركى راگويزانى مانا و پەيامى لە ئەستۆيە، خۆى داھىنەرى مانا و پەيامە. بەشى زۆرى رووداۋەكانى ئەم جۆرە چىرۆك و رۆمانە وەك شىئەر رووداۋىكن كە لە زىمانى نووسەرھەكانياندا روو دەدەن و، كەم وەرگىر دەتوانىت بە تىر و تەۋاۋى لە زىمانىكى تردا دووبارەيان بىكاتەۋە. ئەمە لە لايەك و، لە لايەكى تىرىشەۋە بە داخەۋە چىرۆك و رۆمانى كوردى تا ئىستاش ئەزمونىكى ئەوتۆى لەم شىۋە ماملەكردەنە لەگەل زىمان و گىرانەۋەى زەنى نىيە و، چىرۆكنووسانى كوردىش بىجگە لە چەند كەسىكى دەگمەن بەھايەكى ئەوتۆيان بە جىاۋازى ئىۋان زىمانى رۆژنامەگەرى لەگەل زىمانى چىرۆك و رۆمان و، شىۋازى ئاخاوتن و لەحن و ئىقاعى جۆراۋجۆرى بىژەر و كەسايەتى چىرۆك و رۆمانەكانيان نەداۋە. ئەلبەت باروۋخى سىياسى و كۆمەلەيەتى و فەرھەنگى كوردىش بە شىۋەيەك بوۋە كە پىۋىستى گىرانەۋە و نواندەۋەى واقىيە عەينى و بەرھەستەكان، دەرھەتىكى بۆ ئاۋردانەۋەى نووسەران لە دالغە و كىشە و گىرھە زەننىيەكانى كەسايەتىيە داستانىيەكان نەھىشتوۋەتەۋە.

نووسەرانى كورد بە زۆرى تا ئىستاش ماناخۋاز بوون و بە قەدەر پىۋىست گىرنگىيان بە زىمان و ئىقاع و سەبەك و ستايلى جىاۋازى

گيڙانه وهڪه يان نه داوه. ههروهه زهمينه ڪومه لايه تي و فهرهنگي پيويستيش بؤ ئاوردانه وهيان له ڪيشه و گرفت و دالغه زهنيه كان له ئارادا نه بووه. ئەمانه بهگشتي ڪاريڪيان ڪردوه كه زورينه خوينهري ڪورديش ئاماده بيهيكي ئەوتويان بؤ چيژبردن و پيونهندي گرتن له گهڻ ئەم جوڙه دهقه زهنيانه نه بيت.

من دلنيام كه توانا ئەمين، وهرگيڙي ئەم رۆمانهش ئاگاي لهم راستيانه و، له ترسناكي و ريسكي ڪارهكهي بووه، به لام وهك وهرگيڙيكي به جورئەت له بري ئەوه كه بير له ريسكي ڪارهكهي بکاته وه، وهك نووسهري رۆمانه كه سه رشيتانه خوئي ته سليمي سوڙي بي سنووري راوي يان بيژهري رۆمانه كه ڪردوه.

ئەگه رچي دهبي به راستگوييه وه دان به وهدا بنيم كه به داخه وه من به هؤي ههنديك گرفتي شه خسيه وه ته نيا توانيومه نزيكه ي بيست لاپهري ئەم دهقه له گهڻ دهقه فارسويه كه پيدا به راورد بکه م، به لام به پيوانه ي ئەو بيست لاپهريه پيم وايه ڪاك توانا به وپهري جيديه ته وه ههولي داوه به قه دهر تواناي خوئي و مه جالي خو به دهسته وه داني رۆمانه كه بؤ بوون به ڪوردي، له ريسكي ڪردهكهي كه م بکاته وه. ئەو ماندوو نه بيت و خوينه ريش سوود له وهرگيڙانه كه ي وهر بگريت.

سوپاسی تایبہ تیم بۆ:

* کاک جہ یار ساییر کہ نوسخہ ی فارسی ئہم کتیبہ ی لہ تارانہ وہ
بہ تایبہ ت بۆ ہی نام.

* کاک عہ تا نہ ہایی و کاک مہ سعوود ئہ حمہ د، کہ بہ پید اچوونہ وہ و
سہ رنجہ کانیاں، ئہم وەرگیرانہ یان دہولہ مہ ند کرد.